

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Never LET GO

LAUREN BIEL

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Asla Vazgeçme

Lauren Biel

Telif hakkı © 2022 Lauren Biel Tüm

hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemelerinde kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz.

Bu eser bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, olaylar ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilere veya gerçek olaylara benzerlikler tamamen tesadüfidir.

E-kitap ISBN: 979-8-9855002-2-6

Kongre Kütüphanesi Yayın Kataloğu Verileri Never

Let Go/Lauren Biel 1. baskı.

Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır

Kapak Tasarımı: Pretty In Ink Creations

İçerik Düzenleme: Sugar Free Editing İç

Tasarım: Sugar Free Editing

Bu kitap ve yazar hakkında daha fazla bilgi için şu adresi ziyaret edin: www.LaurenBiel.com

Bu kitap yetişkinlere yönelik temalar ve zorlu durumlar içermektedir. İçerik uyarılarının tam listesi için lütfen www.LaurenBiel.com adresini ziyaret edin.

*Bu kitap, ihtiyacım olduğunda her zaman yanımda olan sadık
hayranlarım Cheyanna ve Beth'e ithaf edilmiştir.*

İçinde

[Bölüm](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[İletişim](#)

[Teşekkürler Yakında](#)

[Lauren Biel'in diğer](#)

[kitapları Yazar](#)

Birinci Bölüm

BENJAMIN

(I) Elimde soğuk siyah metal, pencereden dışarı baktım. Parmaklıklar görüş alanımın çoğunu kapatıyordu, ama ayın silueti ağaçların tepelerinin arkasından görünüyordu.

"Yıldızlara bakmayı bırak da gel yardım et," diye sert bir ses geldi arkamdan. Sesin geldiği yöne doğru başımı çevirdim. Marcy bana bakıyordu, dudakları sıkı sıkıya kapanmıştı. "Kokmaya başladı."

Haklıydı.

Onu merdivenlerden aşağı takip ettim. Tahtalar ağırlığımla gıcırdadı. Kokusu bana doğru yayıldı, mide bulandırıcı ve tatlı. Daha kötüsünü koklamıştım ama burnumu kıvrırma refleksini engelleyemedim. Oyuncak bebeğim ölmüştü, başının etrafında kurumuş kanla kaplı, betonun üzerinde yatıyordu. Taze kanın parlak kırmızısı uzak bir anıydı. Yere sızan kanın dokusunu zar zor hatırlayabiliyordum.

Onu bu kadar uzun süre burada bırakmamalıydık. Elim çürümüş derisine dokundu. Hayat dolu olduğu zamanlar —esir, ama hayattaydı. Titredim. *Üzüntüden mi, heyecandan mı?* Sadece birkaç gün önce, benim altımda, bana karşı koyamayacak kadar zayıftı. *Savaşmadıklarında o kadar eğlenceli olmuyor.* Bana tırmanmalarını ve beni itmelerini istiyordum. Beni itmeye çalışsınlar.

Parmaklarım boynundaki deriyi izledi. Gömleğinin yakasını aşağı çekerek çıplak omzunu ortaya çıkardım. Elim, derisindeki bir çürükle aynı hizaya geldi. Asla iyileşmeyecek bir çürük. *Kendimi kötü hissediyorum, ama daha kötü hissetmem gerekirdi.*

Onlara bu kadar zarar vermek istemiyorum. Daha güçlü olduğum için elimde değil. Ayrıca, onlar benim malım.

"Onu tekrar becerecek misin yoksa onu başımdan savmama yardım edecek misin?" Marcy kadının bacaklarını yakaladı ve homurdanarak kaldırdı.

Benim tarzım değil. Öldükten sonra onlarla hiç yatmadım. Ağırlığımın altında debelenirken vücutlarının sıcaklığını seviyordum.

Marcy kızın ayak bilekleriyle boğuşurken ben de bileklerini tuttum. Cesedini merdivenlerden yukarı sürüklerken, her adımda kızın başının arkası yere çarpıyordu. Birinci kata ulaştığımızda, arka kapıya doğru sendeleyerek ilerledik. Marcy kızın bacaklarını bıraktı ve bacakları yere çarpıp ses çıkardı. Cebinden paslı bir anahtar çıkardı ve içeriden sürgüyü açtı. Yutkundum. Kilitler, buradaki amacımı sürekli hatırlatıyordu.

Sırtımı dış dünyaya dönerek, kızı eşikten geçirdim ve soğuk akşam havasına çıkardım. Suçluluk duygusu midemi sıkıştırdı. Onu yakaladığımızdan beri ilk kez, cildinde çimlerin gıdıklamasını hissetti, ama bu ancak öldükten sonra oldu. Ruhu beni ve burayı rahatsız ediyordu.

Onun ağır cesedini merdivenlerden yukarı, evin içinden ve çimlerin üzerinden sürükledikten sonra, kulübenin ağır metal kapısını açmak çok zor bir iş oldu. Nefes almaya çalışırken kapıyı açtım. Gölgelemin içinde bekleyen paslı el arabası, onun geçici dinlenme yeri olacaktı. Ellerimi koltuk altlarından geçirip onu el arabasının kovalasına kaldırdım. Bir zamanlar bana tekme atan bacakları, yanalarda hareketsizce duruyordu.

Gece havasına geri adım attığımda, Marcy'nin beline sıkıştırdığı tabancadan yansıyan ay ışığı gözüme çarptı. *O bana asla güvenmeyecek, ona güvenmemesi için hiçbir neden vermemiş olsam da. Ondan istediği her şeyi yaptım. İsteddiği her şey oldum.*

SOKAK LAMBALARI ÜSTÜMÜZDEN GEÇİYORDU, ara sıra sedanın arka koltuğunu aydınlatıyordu. Arka koltukta otururken ışıkların hızla geçip gitmesini izledim. Marcy hoparlörlerden çalan country müziğe eşlik ediyordu. Tonu berbat ve şarkı sözlerinin yarısını uyduruyordu

ama bu onu hiç rahatsız etmiyor gibiydi. O müzik türünü hiç sevmezdim ama Őikayet etmedim. Evden çıkmak benim için bir zevkti.

"O ne?" diye sordu Marcy.

Başımı kaldırdım, sadece  n paneli ve kirli  n camı görebilecek kadar. Sessiz mahallenin kaldırımında bir kadın koŐuyordu. Benim tipim değildi. Koşarken koyu kahverengi saçları at kuyruğunda sallanıyordu. Bana bu dünyadan çoktan ayrılmıŐ başka kadınları hatırlattı. Her adımında güçlü baldırları geriliyordu, eğer beni tekmelerse gereksiz bir meydan okuma olurdu.

"Burada çok fazla ışık var," dedim başımı sallayarak. "Bütün gece burada kalamayız."

"Tamam. O sokağa d n." Loş ıŐıklı bir yolu ıŐaret ettim.

Marcy dönüşü yaptı. Hâlâ banliyö b lgesindeydik, ama ışıklar daha seyrek ve karanlıkta saklanmak için daha elveriŐiliydi. Marcy boş caddede yavaŐa ilerlerken arabayı yavaŐlattı. Bir yağmur damlası  n cama çarptı. Sonra bir tane daha. Damlalar camda sıçrayıp yuvarlandı.

"Yağmur mu? Harika," dedi Marcy. "Oh, peki ya o?"

Tekrar baktım. Küçük bir sarışın kaldırımında yürüyordu, telefonuna dalmıŐ bizi fark etmemiŐti. Gevşek at kuyruğu bir omzunun üzerinden sarkıyordu ve küçük kot Şortunun altındaki kıvrımlar bakışlarını çekiyordu. Bacakları uzundu. Çok güzel uzundu. AĞzım sulandı ve sikim sertleşti.

"Evet, o," dedim gülümseyerek.

"Bunu mahvetme, tamam mı?" Marcy başını salladı.

Son kız bizi sindirememiŐti. Esir kalmaktansa açlıktan ölmeyi tercih etmişti ve onu suçlayamazdım. Onun varlığı, bir zevk kaynağı olmak üzerine kuruluydu. Başka bir Şey yoktu. Bu, herkesi yıpratırdı, ama onun kadar enerjik birini özellikle.

EĞer o yaŐasaydı, ben ne hale gelirdim diye merak ettim. Dinamikler deĐiŐebilir miydi? Ya benimle yatmayı sevmeye baŐlasaydı ve ben de bu yüzden ondan nefret etmeye baŐlasaydım? Bir tecavüzcünün penisi onu orgazma ulaŐtırabilseydi, bu beni iğrendirir miydi? Sonuçta beni sarhoş eden, onların gözlerindeki korkuydu. Acı verme ve bu kadar kötülük yapabilme gücü. Onların içine Şeytanın korkusunu yerleştirdim ve bu beni coŐturdu.

Son evcil hayvanımı sevseydim bile, duramazdım. Durdurmak imkansızdı.

Kaldırımındaki kıza bir kez daha baktım ve yaklaşan farlardan saklanmak için tekrar yere çöktüm. "Evet, o mükemmel."

MACKENZIE

Bir damla yağmur önümdeki yere sıçradı. Gökyüzüne baktım, gitmem gereken yere varana kadar bulutların yağmurunu tutmasını umarak. *Tek ihtiyacım olan bu.* Şişman damlalar omuzlarıma düşüp kollarımdan aşağı sızdı. Hızlanarak, yaklaşan farların aydınlattığı bir perde halinde düşmeye başladılar. Rüzgâr, sokaktaki büyüyen su birikintilerine çarparak asfaltta minik dalgalar oluşturdu. Doğa Ana'nın sessiz dileğine cevabı. Islak at kuyruğum gömleğimin önünden aşağı akan su damlalarıyla titredim, açıkta kalan tenimde tüylerim diken diken oldu.

Evler birbirine karışmıştı. Hangi yöne baksam, hepsi aynı özelliklere sahipti: büyük pencereler ve uzun garaj yolları. Posta kutuları yolun kenarına dizilmiş, numaraları direklere çakılmıştı. Bir sonrakine ulaşmak için adımlarımı hızlandırdım.

"Kahretsin," diye mırıldandım. İhtiyacım olan numaralar artmak yerine azalıyordu. Aradığım adres de tuhaftı, çift haneli bile değildi. Çifte hata.

Köşeyi dönerken farlar gözlerimi kamaştırdı. Caddenin karşısına geçmek için koşmaya başladım. Sağ tarafa. Hızla gelen araba gürültüyle durdu ve havayı yanık lastik kokusuyla doldurdu. Elimle özür dileyerek, ayağım karşı kaldırıma değdiği anda araba hızla uzaklaştı.

Yapraklar hışırdadı ve başımın üzerinde sallandı. Ağaçlar, gövdeleri rüzgârla sallanırken gıcırdadı. Çantamı yanıma sıkıca tuttum. *Yeter artık.* Arkadaşımın numarasını çevirdim ve telefonu kulağıma dayadım. Sesli mesaj.

"Allie! Ben Mackenzie. Araba paylaşım uygulamasını kullandım ve yolun aşağısında indim. 1936 numaralı evin önündeyim ve burası çok karanlık. 1990'lara doğru gidiyorum. Mesajı hemen alırsan, lütfen gel beni al!"

Kahretsin. Belki başka bir araç çağırmalıyım. Tembelliğim beni bunu yapmaya itti ve bu *çok cazipti*, ama yürümeye devam ettim. Bu caddede sokak lambaları birbirinden çok uzaktı ve aralarında karanlık çöküp koyulaştıkça midemdeki düğüm de sıkılaşıyordu. Zihnim, gölgeli yerlerde bana oyunlar oynuyordu.

Arkamda ayak sesleri duyuldu, ama her defasında vücudumu döndürdüğümde, sadece karanlık beton ve boşluk vardı. Titredim.

Yaklaşan bir arabanın parlak ışıkları gözlerimi kamaştırdı ve gözlerimi sıkıca kapattım. Araba arkamdaki bir araba yolunda döndü ve yavaşça beni takip etmeye başladı. Gözlerimi öne doğru bakarak, sürücüyü fark etmezsem yoluna devam edip beni rahat bırakacağını umuyordum. Ama şansım yoktu. Mekanik bir sesle cam indi ve direksiyonun arkasında bir kadının gölgesi belirdi.

"Yolcuya ihtiyacın var mı?" diye sordu, yağmur açık pencereden üzerine yağıyordu. Sesi sıcak ve yumuşaktı, beni güven hissine kapılmamı sağladı.

"Hayır, teşekkürler!" Yağmur, sedanın metal gövdesine vururken sesimin duyulması için sesimi yükseltmek zorunda kaldım. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak biraz sıcaklık elde etmek ve titrememi durdurmak için mücadele ettim. *Kahretsin, çok soğuk.*

Yabancılarla ilgili kuralları biliyordum. Otuz yaşında olmama rağmen, uyarılar aklımdan çıkmıyordu. Beyaz minibüslerde köpek yavruları ve şekerlemelerle dolaşan adamlar. Ama bu bir kadındı. Arabayı daha iyi görebilmek için eğildim.

Uzun, koyu renk saçları tombul yüzünü çerçevesliyordu. Sıcak, anaç bir gülümseme attı. Ön dişleri arasında hafif bir boşluk vardı ve yeşil gözlerinin köşelerinde küçük kırışıklıklar oluşmuştu. Kırklı yaşlarında görünüyordu. Parmakları bir strafor kahve bardağını sıkıca tutuyordu, şeker yerine sıcak bir içecekten beni cezbetmeye çalışıyordu.

"Hava çok soğuk ve yağmur yağıyor. Nereye gitmeye çalışıyorsunuz?" diye sordu.

"Yolun aşağısı. Birkaç blok ötede." Yağmur damlalarının yüzüme çarpmasına karşı gözlerimi kısarak işaret ettim.

"Seni götüreyim. Isırmam, söz veriyorum." Diye gülerek söyledi.

Kafamda alarm zilleri çalmaya başladı ama şiddetli yağmur ve düşen sıcaklık seslerini bastırdı. Yolcu tarafına yürüdüm ve arabaya bindim. Arabanın içi beni sıcaklığıyla sardı ve titremem yavaşladı.

"Ben Marcy." Elini bana uzattı.

"Ben Mackenzie," dişlerimin takırdaması arasında söyledim. Elini bir an izledim, sıktım, sonra çekip kollarımı vücuduma sarıldım.

"Biraz kahve iç. Kocama aldım ama senin daha çok ihtiyacın var." Bir fincan kaldırdı ve bana uzattı.

Elimi sıcak straforun etrafına dolayarak fincanı aldım. Titreyen ellerimle fincanı ağzıma götürdüğümde sıvı sıçradı ve içinden bir yudum aldım.

Bir yudum aldım. Sıcaklık boğazımdan aşağı kaydı ve içimi doldurdu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Marcy, araba kaldırım kenarında dururken.

"Bir arkadaşımın doğum gününe gidiyordum. İçki içmeyi planlamıştık, o yüzden kendim araba kullanmak istemedim, ama şoför beni yanlış adrese bıraktı."

Marcy boğazının derinliklerinden bir ses çıkardı, sanki gülmemeye çalışıyormuş gibi. Ben bu muhteşem içecekten bir yudum daha aldım ve koltuğa yaslanarak rahatladım.

"Ev numarası kaç?" diye sordu Marcy, posta kutularını tararken.

"1998'e gitmeye çalışıyorum."

Marcy arabayı sürmeye başladı, bir araba yoluna girdi ve benim gittiğim yöne doğru ilerlemeye başladı. Ayaklarımdan başlayıp beynime kadar yükselen bir nabız gibi, bir sıcaklık dalgası daha beni sardı. Bu, ısıtıcıdan ya da elimdeki sıcak içecekten gelmiyordu. İçimden geliyordu. Bir sonraki nabızla göz kapaklarım kurşun perdeler gibi ağırlaştı.

"Mackenzie?" diye fısıldadı Marcy. Sesi çok uzak ve bozuk geliyordu.

Bu duyguya karşı koymaya çalıştım, gözlerimi açık tutmak için tüm gücümü kullandım. Pencereden, üzerinde 1998 yazan beyaz direk geçti. Kolumu kaldırıp ona durağımı kaçırdığını işaret etmek istedim, ama uzuvlarım ağırlaşmış, hareket edemez hale gelmişti. Kelimeler boğazımda takılmış, çıkmak istemiyordu. Gözlerimi kapattım ve country müziğin sesi ve arabanın motorunun düşük uğultusu eşliğinde uykuya daldım.

UYANDIM. Oda etrafımda dönüyor, mideyi bulandırıyor. Sanki bütün gece tekila içip sarhoş olmuş gibi hissediyordum. *Daha da kötüsü*. Gözlerimin arasında ağırı atıyordu. Üstümdeki sızan borudan su damlıyordu, her damla cildime sırıyordu. Ses, kafamdaki zonklamayla neredeyse aynı ritimdeydi. Pürüzlü beton bacaklarımı sıyrıyordu ve şortum gözenekli zeminin ısırığından beni koruyamıyordu.

Odanın diğerk ucunda tek bir mum titreyerek dans ediyordu. Işıky zayıftı ama gözlerimi kısmamı gerektirecek kadar yeterliydi. Ağrıyan kafamı tutmak için sağ elimi kaldırmaya çalıştım ama bir şey onu aşağı çekiyordu. Gözlerim karanlığa alıştıkça bakışlarım bileğime doğru kaydı. Gördüğümü anlayamadan elimi yüzüme yaklaştırdım.

Kalın bir kelepçe bileğime sarılmış, endüstriyel uzunlukta bir zincire bağlıydı. Zincirin halkaları betonun üzerinde sürtünerek yere çarparak ses çıkartıyordu. Esaretin sesi. Zinciri takip ettim, duvarın içine cıvatalanmış metal bir plakaya kadar uzanıyordu.

Adrenalin vücudumu dolaşarak ateşledi ve başımdaki acıyı uyuşturdu. Durumumu anlamaya çalışırken gözlerim odanın içinde dolaştı. Mumun alevi, fitilin ucunda dans ederken, esaretimin farkında bile olmadan bana pek yardımcı olmuyordu. Uzak duvarda küçük bir pencere bana bakıyordu. Dışarıda gündüz mü gece mi olduğunu anlayamıyordum. Güneş ve ay, camı kaplayan çamurla baş edemezdi. Paslı çiviler pencere pervazından dışarı çıkmış, pencereyi kapatıyordu. İnce yapılı olmama rağmen, çiviler olsa da olmasa da kaçmak için yeterince büyük değildi.

Elimi arkamdaki soğuk beton duvara sürttüm. Boya bile bu kabus evinden uzaklaşmak istiyordu. Nazik dokunuşumla dökülerek yere düştü. Karşımdaki duvardaki metal bir plakadan başka bir zincir kıvrılıyordu. Bacaklarımı uzatıp kolumu gererek zincirin ucuna neredeyse ulaşabiliyordum. Asla ulaşamayacağım bir masa ve birkaç kutu dışında bodrumun geri kalanı boştu.

Beni sabitleyen metal plakaya geri döndüm. Gözlerim duvardaki koyu renkli el izleriyle karşılaştı. *Umarım düşündüğüm şey değildir.* Soğuk metal zinciri ellerimle kavradım ve tüm gücümle geriye doğru çekerek tüm ağırlığımı üzerine verdim. Zincir kıpırdamadı. Eskimiş betonun kırılacağını umarak plakanın kenarlarını çekmeye çalıştım. Parmaklarım kanayana kadar çektim ve tırmaladım. İşe yaramadı. Cıvatalar duvara derinlemesine gömülmüştü ve eskimiş olsun ya da olmasın, onları hareket ettiremedim. Umutsuzluk beni sardı.

Düşüncelerim aileme kaydı. Onlara gerektiği kadar sık aramayan, mesaj atmayan berbat bir kızdım. Günlerce ortalarda görünmezsem kaybolduğumu fark etmezlerdi. Meşgul ya da işte çalıştığımı düşünürlerdi, lanet olası bir bodrumda kilitli kaldığımı değil. Arkadaşımanın polisi arayacağına inanmak istedim, ama en iyi ihtimalle uçarı bir arkadaşım. Ortaya çıkmayınca her zamanki gibi kaçtığımı düşünmüştür.

Öldürülebileceğim yollar kafamda canlanıyordu. Beni boğacaklar mı? Beni küçük parçalara ayırıp bir valizin içine mi tıkacaklar? *Tanrım*. Yutmaya çalıştım ama ağzım o kadar kurumuştı ki, sanki kum yutuyormuşum gibi hissettim.

"İmdat!" diye bağırdım, başımın üstündeki tahta kirişlere bakarak. "Neredeyim?" Sözlerim panikle boğulmuş, zorlukla çıkıyordu. Boğazımdan gırtlaktan gelen çığlıklar patladı, gerçekçilikleriyle mumun alevi titredi.

Ne halt ediyorum ben? Beni duyacak tek kişi beni buraya koyan kişi. Canavarı kendime çağırıyorum.

İkinci Bölüm

BENJAMIN

S ılıklar. İlkel çığlıklar bir kasırğa gibi etrafımda dönüyordu. *Kahretsin.*
Dergimi kanepeye fırlatırken merdivenlere baktım. Marcy çığlıkları
duymamışsa

duymamış olsa bile, bodruma koşarken çıkardığım çılgın ayak seslerini kesinlikle duymuştu.

Kapının kilidini açtım ve arkamdan kapıyı çarparak kapattığımda sessizleşti. Ona doğru yürüdüm ve elimi ağzına kapattım. Burnu deli gibi nefes alırken kollarıma tırmanmaya çalıştı. Tırnakları derime batarken vücudum titredi.

"Sessiz olmalısın!" dişlerimi sıkarak söyledim. Küçük ama güçlüydü, vücuduma karşı çırpınıyordu. "Beni kötü sanıyorsan, o çok daha kötüdür." Yukarıyı işaret ettim. "Eğer dikkatini çekmek istemiyorsan, eneneni kapatmanı öneririm."

O, elime karşı ırpınmayı ve ılık atmayı bırakana kadar yüzünü bana yakın tuttum. Elimini gevşetip yavaşça çektim, tekrar ağzını kapatmaya hazırdım. Alnımda ter damlaları birikmişti, elimi saçlarımdan arasından geçirdim. Saçlarımdan onunkinden daha uzundu. Ne kadar uzadığını fark etmemiştim. Saçlarımdan aksine, sakalımın sürekli kaşınması ve gıdıklanması bunu sık sık hatırlatıyordu. Beni olduğumdan daha yaşlı gösteriyordu ama tıraş bıçağına veya tıraş makinesine ulaşmak zordu. Neredeyse imkansızdı.

Kız, tuzağa düşmüş bir hayvanın yaklaşan avcısına bakar gibi bana baktı. Pembe dilini çiğ ve çatlamış dudaklarının üzerinde gezdirdi. Uyuşturucu her zaman ağızlarını kuruturdu. Elimini uzattım ve yüzüne dokundum. O çekindi ve başını elimden uzaklaştırdı. Gözlerindeki taze korku beni

tekrar kasılmama neden oldu. Onun için ben bir canavardım. *Ben bir canavarım. Yapabilseydim onu hemen becerirdim. Yüzündeki korkuyu becerirdim.* İnledim.

Gözleri yara izleriyle kaplı kollarımda dolaştı. O kadar çok iz. Etime kazınmış o kadar çok tarih. Yanaklarım kızardı ve kollarıma çektim. Geçmişim onu ilgilendirmezdi. Onun ilgilenmesi gereken tek şey hayatta kalmak ve benim oyuncağım olmaktı.

"Neredeyim?" diye sordu. Her zaman sordukları en aptalca soru.

Ağzımı açıp konuşmak üzereyken, merdivenlerin üstündeki kapı açıldı. Ona, öleceği yerde olduğunu söylememe gerek yoktu. Evin kalbinde, onun için değerli olan her şeyi parçalayıp, yırtıp, içini boşaltacağım yerde. Bir avcı gibi korkusunu yiyip bitirip, geriye sadece kemikleri kalana kadar.

Ondan bir adım uzaklaştım, aramıza mesafe koydum. Marcy'nin izni olmadan ona dokunmamam gerekiyordu. O kapı bekçisiydi.

Ama bunun bir yolu vardı, diye düşündüm, kot pantolonumun içinde rahatsız edici bir zonklama hissederek.

"Yeni oyuncağınızı beğendin mi?" diye sordu Marcy merdivenlerden inerken. Çenesini dik tutmuştu, bu korku evinin gururlu hanımı. Arkamdan gelerek elini belime doladı.

Kızı bir nesneymiş gibi inceledim, değerini takdir ettim ve satın alma fiyatına değer olup olmadığını belirledim. Dolgun dudakları benim dikkatli bakışlarım altında titriyordu. Bakışlarım aşağıya kaydı, göğüslerinin üzerinde dolaştı ve bacaklarının arasındaki boşluğa indi.

O mükemmeldi.

Onun beni ne kadar tahrik ettiğini saklamaya cesaret edemedim. Marcy bunu ondan saklamamdan nefret ederdi. İçimdeki canavarın açgözlü iştahını görmekten hoşlanırdı. Dişlerini gıcırdatmayı görmezden gelip onu gölgelerin içine geri sürüklemem gerekiyordu. En azından şimdilik.

"Neden?" diye sordu kız. Sesi çenesi ile birlikte titriyordu.

Gözleri başımızın üzerindeki prizde dolaşıyordu. Yanmış kablolar sarkan prizden kıvrılarak çıkıyordu. Mumlar dışında başka ışık kaynağı yoktu. Marcy'nin küçük dokunuşu. Bunun kafalarını karıştırdığını söylemişti.

Marcy masaya bir mum daha koyarken boğuk bir kahkaha attı. "Neden? Bu ne biçim bir soru?" Çakmağı çaktı ve fitili yaktı.

"Neden beni aldınız?"

Marcy ona doğru yavaş adımlarla yaklaştı. "Sen bizim son oyuncağımızın yerine geldin. Onu çok erken kıldık." Alt dudağını sahte bir somurtma ile dışarı çıkardı.

Önceki kız sert ve zeki biriydi. O bir meydan okumaydı, her zaman hareketlerimi daha dikkatli planlamamı gerektiriyordu. Ona bir metre zincir versen, boynuna dolardı. Öldüğünde hayal kırıklığına uğramıştım, ama Marcy'nin ne hissettiğini bilmiyordum. Sonları geldiğinde her zaman kayıtsız görünüyordu.

Kız, küflü bodrum havasında boğulurcasına derin bir nefes almaya çalıştı. "Bana ne yapacaksın?"

Marcy, ona dönerek gözlerini sabitledi. Mumların gölgesinde, yüz hatları acımasız ve çarpık görünüyordu. Kimi kandırıyordum? O acımasız ve çarpıktı.

"Her şeyi. Sana her şeyi yapacağız." Bu sözleri sanki harika bir hediye müjdeliyormuş gibi söyledi. Gerçekte ise sahte nezaketle örtülmüş bir tehditti.

Marcy ellerini pantolonuna sildi ve gömleğimin kolunu çekti. Heyecanını hissettim. Ne istediğini biliyordum. Benimle seks yapmak istiyordu. Bu kızın içinde testislerimdeki acıyı boşaltma düşüncesi midemi sevinçle kasıp kavurdu. Ona baktım. Duvara yaslanıp yere oturmuştu. Geniş gözleri karanlığa bakarken dizlerini göğsüne çekmişti.

Marcy kıcımı sıktı ve merdivenlere doğru yürümeye başladı.

"Hemen geliyorum," diye seslendim ona bodrumdan çıkarken.

Kızın yanına gidip çömeldi. Bana hüzünlü mavi gözleriyle baktı ve bir an için hazırlıksız yakalandım. Sadece bir an.

"Adın ne?" diye sordum.

Dudakları titredi ve bu beni heyecanlandırdı. "Mackenzie... Benim adım Mackenzie." Yanaklarındaki gözyaşlarını sildi ve gözlerini indirdi.

Çenesini tutup yüzünü öne doğru çekerek bana bakmasını sağladım. "Aferin kızım."

Dizlerinin üzerine oturdu ve bana yaslandı. "Lütfen bırak beni. Bunu yapmak zorunda değilsin."

Keşke bilseydi.

Elimi çekip başımı salladım. Umutsuz yalvarışlarını kalbime yöneltti, ama o kısmı atlayıp doğrudan

Sözlü pornografi. Onu soğuk bodrumda yalnız bırakıp içimdeki canavara atıştırmalık bir şeyler vermeye gittim. Marcy şimdilik yeterliydi — ziyafetten önce bir aperatif.

Ertesi sabah, her adımımı sessizce atmaya çalışarak sert ahşap zeminlerde sürünerek ilerledim. Uykusuz bir geceyi bodrumdaki kıza yapmayı planladığım şeyleri düşünerek geçirmiştım. Mackenzie. Zengin kızların isimlerinden biriydi. Sokakta görseler burnunu benden başka yere çevirecek türden kızlar. Mackenzie'nin bana çevireceği tek şey, onu yatağa zorlayıp bacaklarından o minik şortu yırtıp attığımda kışının olacaktı.

Soğuk metal kilitler, sürgülerini kaydırduğımda tıkırdadı. Bodrum kapısını açtım ve elimdeki tabağa baktım: kuru ve iştah kapatan bir kahvaltı. Merdivenlerden inerken cebimdeki çakmak tıkırdadı. Çakmağı aldım, çaktım ve masadaki tüm mumları yaktım. Fitiller alevlere karşı cızırdadı. Mackenzie'nin yanına gittim ve onun önünde çömelip arkama düşerek oturdum. Bacaklarımı altımda çaprazladım ve çakmağı yanıma yere koydum.

Yemek tabağını ona doğru ittim. Gözlerini bana dikip baktı. Elleri titreyerek tabağı aldı ve kucığına yerleştirdi. Bir sosis parçası aldı ve başparmağıyla işaret parmağıyla inceledi. Dudakları tiksinti ile kıvrıldı ve onu bırakıp yemeyi reddedeceğinden emindim.

Bunu bir daha kaldıramam. Gerekirse boğazına tıkarım. Aklımda onun ağzına koymak istediğim tek şey bu değildi.

Sunduğum şeyi sevmese bile, karnı yüksek sesle guruldayarak onu istiyordu. Tam ona emredecekken, onu ağzına koydu, çiğnedi ve yuttu.

Aferin kızım.

"Yememi izlemek zorunda mısınız?" diye sordu, bir lokma daha çiğnerken. Sesi çok küçüktü.

"Evet, izlemeliyim. Son kız kendini aç bırakmıştı, bu da onun ölümüne neden oldu," dedim. Arka bahçedeki kızın anıları zihnime hücum etti. Benimle tekrar yatmamak için kendini aç bırakan kız.

"Neredeyse?" diye sordu, çırpılmış yumurtaları ağzına tıktırırken.

Cevap vermedim. Ona ne söylemeliydim ki? Bu yirmi soru oyunu değildi. Altımda kıvranıp debelenirken onun içinde olmanın nasıl bir his olduğunu öğrenmek dışında onu tanımakla hiç ilgilenmiyordum. Ve onun benim hakkımda hiçbir şey bilmesini istemiyordum.

Yutkunurken gözleri benimkilere kilitli kaldı. Ağzını izledim, dudaklarının benim üzerimde olduğunu hayal ettim. Penisimi boğazına zorla sokmayı düşünmedim, bu garipti. Bunun yerine, beni dilinin üzerinde kabul ettiğini ve mavi gözleriyle bana baktığını hayal ettim. *Onun gibi bir kız asla yapmazdı.*

"Beni öldürecek misin?" Gözlerini indirdi ve sözleri dudaklarından çıkarken tabağının etrafındaki yumurtaları dürttü.

sözler dudaklarından dökülürken.

Çok fazla soru soruyor. "Ölmeni istemem." Dudaklarım sıkılaştı.

Ben hiç kimseyi öldürmedim. Onlara çok acı çektirdim ve değerli eşyalarını aldım, ama onları öldüremem. Çaldığım eşyaları yanımda taşıyordum, benim yüzümden büyük acı çeken hayaletlerden saklanamıyordum. Marcy'den önce kadınlara zarar vermek istemezdim, ama artık esirlerimize bakamıyordum, dişlerimle kıyafetlerini yırtmak istiyordum.

Yukarıdan ayak sesleri geldi, kirişlerden toz ve kir parçaları saçıldı. Hızla ayağa kalktım ve yerden tabağı aldım. Marcy, yeni evcil hayvanımızla fazla samimi olmamı istemezdi.

Elinde beş galonluk bir kova ile kapıda belirdi. Mackenzie'nin yanına geldi ve kovayı yere koydu. Eğilerek Mackenzie'nin yanaklarını bir çocukmuş gibi çimdikledi. "Çocuklar, nasıl gidiyor?"

"Ona yemek getirdim," dedim, göğsümü şişirip dik durarak. Onun iyi küçük askeri. Yalnız kaldığımda, tüm bunlar olmadan önceki halimi neredeyse hatırlayabiliyordum. Beni tanıyamayacağım birine dönüştürmeden önceki halimi.

"Tuvalete gitmem lazım," diye fısıldadı Mackenzie, göğsüne sıcaklık yayılırken.

Onun utangaçlığına rağmen, kendimi ona sırtımı dönmeye ikna edemedim. Bunun yerine, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup onu izledim. Marcy ayağının kenarıyla kovayı kendine doğru itti.

Zayıf mum ışığında Marcy sert görünüyordu, gözleri gölgelere doğru dönmüştü. Mackenzie'nin yanında durduğunda yaşlı ve yorgun görünüyordu

ve yorgun görünüyordu. Bir toka, sarkık saçlarını yuvarlak yüzünden uzak tutuyordu. Kovayı ayarlamak için eğildiğinde, karnı göğüslerinin açısını biraz aştı. Yine de, o açılarda güzellik buluyordum. O benim için bir anne gibiydi.

Mackenzie ayağa kalktı ve şortunun düğmelerini açmaya başladı. Bana bakarken gözlerinin akı görünüyordu. Soluk bacaklarından kot kumaşı aşağı indirirken bile bakışlarımı ondan ayırmadım. Marcy'nin bakışları da Mackenzie'ye kilitlenmişti. Kızın rahatsızlığı onu besleyip doldururken yüzünde bir gülümseme belirdi. Onu seksi bulduğum için izliyordum, ama Marcy'nin izleme nedenleri tamamen farklıydı ve her biri bir öncekinden daha karanlıktı.

Marcy gülümsemesi genişleyip daha grotesk hale gelirken ağırlığını değiştirdi. Marcy'yi neyin heyecanlandırıldığını görmek için dikkatimi tekrar Mackenzie'ye çevirdim. Gözünden tek bir damla yaş düştü ve yüzünden aşağıya doğru aktı. Marcy onların ağlamasına bayılırdı. Onların gözyaşlarından zevk alırdı. Ben onların yalvarmasını severdim, ama ağlamalarını sevmezdim. Gözlerinden yaşlar dökülürken de zevk alabilirdim, ama üzgün olduklarında değil, kızgın olduklarında çok daha fazla zevk alırdım.

Mackenzie şortunun düğmelerini iliklerken yanakları kızardı ve başını başka yere çevirdi. Marcy öne adım attı ve kıvrık parmağıyla Mackenzie'nin çenesini okşadı. "Sen güzel." Biliyordum biliyordum tonunu tonu—bir aldatici tatlılık, derinliklerinde nefret barındırıyordu.

Kıskançlıkla örtülmüş bir iltifat. Marcy ince dudaklarını sıkıştırarak öne eğildi, ağzı

"Duş almak ister misin?"

Sözlerindeki aldatmacayı duyabiliyordum, ama Mackenzie farkında değildi ve başını salladı.

Marcy kot pantolonunun cebinden anahtarlığı çıkardı ve anahtarları duvardaki kilide soktu. Zinciri açmak için uğraşırken, küfürler mırıldanarak zinciri açmaya çalıştı. Zincir yerinden düştüğünde, zincirin ucunu elinde tutarak kızı kapıya doğru itti. Marcy'nin kalçaları her adımında sallanıyordu.

Mackenzie merdivenleri çıkarken etrafına bakındı. Birinci kata çıktığımızda, yeni ortamı ve daha iyi aydınlatmayı görmek için başını her yöne çevirdi. Marcy'nin ona evin geri kalanını göstermeye istekli olması beni şaşırttı. Mackenzie ne kadar çok görürse, hayatta kalma şansı o kadar azalırdı. Ama başından beri şansı pek yoktu.

Üçüncü Bölüm

MACKENZIE

T Canavar peşimden geliyordu. O kadar yakınımdaydı ki, omuzlarımda ekşi bir şal gibi sıcak nefesini hissediyordum. Gözlerim dar koridorda Dar koridorda gözlerim sağa sola bakınıyordu. Sararmış duvar kağıtları duvarlardan soyulmuştu. Yılların birikmiş kirleri ahşap döşeme tahtalarını kaplamış, her yapışkan adımda yırtılma sesi çıkarıyordu. Marcy beni küçük bir banyoya sürüklerken kolum sıçradı. Arkama dönüp adama baktım. Kadın küvete eğilip suyu açarken adam beni izliyordu. Zincir, sarı seramik küvetin çentikli kenarına çarparak gürültü çıkardı. Kadın zincirimi bırakırken homurdandı.

"Biraz yalnız kalabilir miyim?" Cevabı zaten bilmeme rağmen yine de sordum.

"Soyunmanı izlemek istiyorum." Marcy'nin dudakları şeytani bir gülümsemeyle açıldı ve sokakta beni sahte bir güvenlik hissine kapılmama neden olan hafif aralıklı dişleri göründü. "Uslu bir kız gibi soyun, belki o zaman seni yalnız yıkamana izin veririm."

Yanaklarım kızardı. *Utanç içindeydim.* Şortumu çıkardım ve yere düşmesine izin verdim. Gömleğimi çıkarmaya çalıştım ama zincirine takıldı. Titreyen parmaklarımla kumaşı kurtarmaya çalıştım. Adamın gözlerinin üzerimde, neredeyse çıplak vücudumda dolaştığını hissedebiliyordum. Külotumu düşürdüm ve kendimi elimle kapattım. Birazcık da olsa onurumu korumak istiyordum. Gözüm adamın pantolonunun önündeki şişkinliğe takıldı. Kot pantolonunu gerginleştiriyordu. Çok uzun bakarsam ilgim olduğunu anlayacağından korkarak bakışlarımı başka yere çevirdim.

İğrenç.

Marcy kıyafetlerimi aldı ve burnuna götürerek derin bir nefes aldı. Adamın yaptığı gibi beni gözleriyle yiyip bitirdi. Külotumu yığından çıkardı ve adamın yüzüne tuttu. Adam külotu eline aldı, gözlerini kapattı ve burnunu külotun kasık kısmına gömdü. Dili ağzından dışarı çıkarak bacaklarımın arasında bekleyen kalıntıları aradı. Kahvaltım boğazıma kadar geldi.

Marcy'nin ağzının köşeleri yukarı doğru kıvrıldı, ama hemen ardından kaşları çatıldı - heyecan ve nefretin garip bir karışımı. Marcy onu dışarı çıkarırken adam tekrar inledi ve kapıyı arkalarından kapattı.

Nefesimi tutarak seslerinin kaybolmasını bekledim. Kalp atışlarım kulaklarımda, kulak zarlarıma çarpan dalgalar gibi yankılanıyordu. *Burada bir silah bulabilir miydim?* Denemeye değerdı, en azından hiçbir şey yapmamaktan iyiydi.

Çekmeceyi yavaşça açtım. Eski metal raylar gıcırdadı ve çiftin her an kapıdan girip beni casusluk yaparken bulacağından emin olarak durakladım. Gözlerimi sıkıca kapattım ve bekledim. Ayak sesleri duyulmayınca çekmeceyi tamamen açtım. Boştu. İkinci çekmece de öyleydi. Üçüncü çekmecedeki eski bir diş fırçası vardı, kılları kahverengi ve dağınıktı. Sapı kırılmıştı, sadece işe yaramaz başlığı kalmıştı.

Bununla dişlerini mi fırçalıyorlar? İğrenç.

Tuvalet tankının porselen kapağını ellerimle kavradım. Çekince yerinden kıpırdamadı. Neyin onu yerinde tuttuğunu görmek için çömeldi. Kenarlarında kalın sarı bir kabuk vardı. Yapıştırılmıştı. Her şeyi düşünmüştü. Onlara karşı kullanabileceğim hiçbir şey yoktu. Küvetin kenarına oturdum ve çığlık atmamak için kendimi zor tuttum.

Onların dönmesi an meselesiydi. Silah aramaktan vazgeçip duşa girdim, küflü perdeyi kapattım ve sıcak suyun üzerime yağmasına izin verdim. Beni rahatlatmaya çalıştı ama damarlarımdan akan korkuyu hiçbir şey dindiremezdi. Küvetin köşesinden çatlamış bir sabun bana bakıyordu. Onu tutarken öğürmeyi bastırdım, grileşmiş yüzeyine başka kimlerin dokunduğunu düşünmemeye çalıştım. Yıkanıp duruladım ve çıktım. Duşu kapatmaya zahmet etmedim. Su vücudumdan damlayarak ayaklarımın altındaki zeminde bir su birikintisi oluşturdu. Soyulmuş muşamba soğuk ve kaygandı.

Buradan çıkmam lazım.

Kulağımı kapıya dayadım ve seslerini dinledim.

"Onu istiyorsun, değil mi?" dedi Marcy. Sesi alçak ve baştan çıkarıcıydı.

Adam cevap vermedi. En azından benim duyabildiğim kadarıyla.

Sesleri yakındı, ama kapının hemen dışında değillerdi. Koşmak için bir adımlık yerim olsaydı, ön kapıya ulaşabilirdim. Titreyen parmaklarım soğuk metal kapı kolunu kavradı. Derin bir nefes aldım ve önüme bakarak gözlerimi kapattım.

Ya şimdi ya da asla. Kapıyı açtım ve koştum.

Adrenalin kaslarımı ateşledi ve koridorda koşmaya başladım. Ayaklarımdan damlayan su, ahşap zeminde birikmiş suyla karışarak altımda kaygan bir yüzey oluşturdu. Sağ bacağım yana kaydı ve neredeyse duvara çarpıyordum, ama dengemi yeniden kazandım ve koşmaya devam ettim. Ön kapıyı görebiliyordum. *Sadece* ön kapıyı görebiliyordum. Muhteşem kaçışımdan başka hiçbir şey görmüyordum.

Parmaklarım, atlıkarıncada pirinç halkayı yakalamaya çalışan bir çocuk gibi kapı koluna doğru uçu. Kolunu çeviremeden, parmaklar saçlarımı kavradı ve beni geriye doğru çekti. Eli tuttum.

"Lütfen, bırakın beni! Hiçbir şey söylemeyeceğim!"

Adam beni bodruma doğru sürüklerken homurdandı. Bilek derisini tırmaladım ama işe yaramadı. Beni çöp torbası gibi kapıya doğru sürükledi. Birinin duyması umuduyla avazım çıktığı kadar bağırdım. Bu iki psikopat dışında herhangi biri.

Adam beni merdivenlerden aşağı attığında bir an için ağırlıksız hissettim. Son birkaç basamağa çarptığında kaburgalarımdan birinde bir çıtırtı sesi duyuldu ve beton zemine yuvarlandım. Yan tarafımı tuttum. Her nefes alışımda göğsümden beyaz bir acı hissediyordum. Adama baktım ve karşımda şeytanın ta kendisi mi var diye düşündüm.

"Neden?" diye hıçkırarak sordum.

Adam merdivenlerden iki basamak birden atlayarak indi. "Bunu yapmamalıydın," dedi dilini şaklatarak.

Marcy, elinde bambu sopayla onun arkasında geliyordu. Sopayı marangozun masasına doğru uzattı. "Ne yapacağını biliyorsun," dedi adama.

Saçımı avuçlayarak beni dizlerimin üzerine çöktürdü. Ellerimi onun sağlam bileklerine doladım, tutuşunun ve kafa derimin arasındaki gerginliği azaltmaya çalıştım. Beni marangoz masasına sürükledi, masanın üzerine çıktı

ve vücudumun üst kısmını sert tahtaya yapıştırdı. Göğüslerim masaya sürtündü.

Marcy bambu sopayı yüzümün yanındaki eline vurdu. Ses kulaklarımda yankılandı, kalp atışlarımın gürültüsünün üstüne eko olarak yankılandı. Adama karşı direndim ama o kıpırdamadı. Tutuşu sağladı ve ben ona karşı ne kadar direnirsem o kadar sertleşiyordu.

"Sana iyi davranmaya çalıştım Mackenzie, sen de bana böyle müteşekkirmisin?" Dudaklarından tükürük sıçradı ve yanağıma düştü.

Tuhaf bir sessizlik bodrumu doldurdu, ardından bambu havayı kesip zayıf etime çarptığında ılık sesi duyuldu. Vücudum kendi kendine hareket etti, sırtım şiddetli acının baskısıyla kavis yaptı. Boğazımdan bir çığlık çıktı. Gözyaşları yüzümden akarak altımdaki ahşabı kararttı. Marcy, acı ve öfkeyle bitmek bilmeyen saldırısına devam ederken bambu sırtımı tekrar kesti.

Sıcaklık yanımdan aşağı sızdı ve kanın bakır kokusu korkumun kokusunu bastırdı. "Lütfen," diye yalvardım. "Lütfen dur!"

Marcy, çığlıklarına sopasını bir kez daha sallayarak cevap verdi. Acı içimi yakıp omurgamı kırdı. Adam tüm ağırlığını üzerime verdi. Eski tahta parçaları göğüslerimin yumuşak dokusuna battı. Gücüm kalmayana kadar ona karşı direndim. Masaya yapıştım, pes etmeye hazırdım.

"Yeter artık," dedi adam. Emredici sesi Marcy'yi sopayı sallamaktan alıkoymuştu. Ağırlığını bıraktı ve ben ona bakmak için zorlandım.

Başka bir darbe bekleyerek ırkıldım, ama Marcy sopayı düşürdü. Sopanın yuvarlanarak uzaklaştığını gördüm.

Nefes nefese, gözlerini adama dikti. "Bu küçük orospuyu kilitleyin," dedi ve merdivenlere doğru döndü.

Kapı kapandığında, adam zincirimi yakaladı ve beni duvara geri götürdü. Bana bakmadan kilidi kilitledi. Titreyerek yere yığıldım. Cildimle pürüzlü, buz gibi beton arasında hiçbir şey yoktu. Beni rahatlatacak hiçbir şey yoktu. Sadece kemiklerime işleyen ateşli bir nefret vardı.

Bir el çıplak sırtıma dokundu ve ben ırkıldım.

"Neden kaçmaya çalıştın?" Öfkeli sözleri, yumuşak dokunuşuyla uyuşmuyordu.

"Denemek zorundaydım," dedim dişlerimi sıkarak. Ona dönmedim. Onun unutulmaz kahverengi gözlerine bakma düşüncesi midemi bulandırdı.

"Buradan kaçamazsın. Duydun mu?"

Sessizlik beni boğuyordu. İçindeki insana hitap etmem gerekiyordu. Ne kadar ahlaksız hale gelmiş olursa olsun, içinde bir parça insanlık kalmış olmalıydı. "Adın ne?" diye sordum.

"Adımın ne olduğu önemli değil."

Gözleri üzerimdeydi. Hissedebiliyordum. Bakışları sırtımı yakıyordu. Çıplak halimi görmesinden utanarak kendimi kıvrımlara sardım, ama o yerde utanacak yer yoktu. Eli uzandı ve yanımdaki kanın üzerinden kaydı. Parmakları kalçama doğru kaydı. Bir inilti çıkardı ve ben titredim.

"Lütfen yapma," diye fısıldadım.

Bana doğru eğildi ve sıcak nefesi sırtımın derisini okşadı. "Seni alacağım," diye fısıldadı. Sözleri buz gibiydi. "Hiç bu kadar uzun süre sizlerden biriyle sevişmeden kalmamıştım."

Beni parçalamamak için tüm gücünü kullanıyormuş gibi, hayal kırıklığıyla inledi. Benim masumiyetimi yutmak için çaresizce bekleyen aç bir hayvandı. Tek düşünebildiğim, tecavüz edilmekten nasıl kurtulabileceğimdi.

Nefesimi tuttum ve kimseye dua etmedim. *Lütfen beni rahat bırak.*

Arkamdan kumaşın hareket ettiği sesi geldi. Ten ten. Oturdum, ona baktım ve duvara kadar sürünerek uzaklaştım. Beton sırtımdaki açık yaralara sürtündü ama ben duvara yaslanmaya devam ettim. Aramızda yeterince mesafe bırakamıyordum.

Kendini okşarken bana bakıyordu, yavaş, şehvetli hareketlerle sürtünüyordu. Dizlerimi göğsüme doğru çekerek göğüslerimi ondan gizledim. Beni sikmesinden bana bakarak mastürbasyon yapmasını tercih ederdim, ama yine de işini kolaylaştırmak istemiyordum. Gözleri aşağıya kaydı. Yeni pozisyonum, onun gerçekten görmek istediği şeyi daha iyi görmesini sağladı. Kazanamazdım. Elini kendi etrafında çevirerek hareketlerini hızlandırdı ve dudaklarından yumuşak bir inilti çıktı.

"Okşayın beni," diye nefes nefese söyledi.

Başımı salladım ve ellerimi dizlerimin etrafına doladım. Bacaklarımı ayırıp görmek istediği şeyi görmesine izin vermek istedim - ne olursa olsun, bu işi bir an önce bitirmek için - ama yapamadım. Kazanamayacaksam, onun zaferini de kolaylaştırmayacaktım.

İnledi. Arada sırada, yaramaz bir çocuk annesini bekler gibi merdivenlere bakıyordu. "Sana bir teklifim var." Kendini okşamayı bıraktı, penisi heyecandan zonkluyordu.

"İstemiyorum," dedim, gözlerimi indirerek.

"Fazla seçeneğin yok. Nankörlük yapma. Sana hiç teklif etmek zorunda değilim." Kaşlarını kaldırdı. "Beni okşayıp boşaltırsan *şimdilik* benim küçük bakiresi olarak kalacaksın. Ağzını ya da amını sikmeyeceğim." Bana doğru eğildi, çenemi tutup gözlerimi ona doğru kaldırdı.

Onu mastürbasyon yapmak, onun zorla içime girmesinden daha iyiydi, ama elimle onu isteyerek dokunduğum düşüncesi vücudumda bir panik dalgası yarattı.

Ayağa kalktı, kolumu tuttu ve beni ayağa kaldırdı. Beni döndürdü ve vücudumu duvara yapıştırdı. Pul pul beton karnıma ve ağrıyan göğüslerime süründü. Arkamda ısısı arttı — tehlikeli penisinin sıcak derisi.

"Lütfen yapma," diye yalvardım, önünde titreyerek.

"Anlaşmamı kabul etmedin," dedi kulağıma homurdanarak. "Elini tutardım." Parmakları kolumdan aşağı kaydı ve bileğimi yakaladı. "Ama o ağzını seve seve alırım." Başparmağını alt dudağımda gezdirdi. "Ya da bunu." Uyluklarını bacaklarımın arasına sıkıştırdı ve bacaklarımı zorla ayırdı.

"Lütfen," diye yalvardım. Sıkı kapalı gözlerimden yaşlar süzüldü.

Yukarıdan ayak sesleri geldi ve o arkamda gerildi. Boğazından hayal kırıklığı dolu bir inilti çıkarken gözleri bodrum kapısına kaydı.

"Bir dahaki sefere pazarlık yok," diye fısıldadı ve pantolonunun fermuarını açtı.

Masumiyetimi şeytanın kendisi kurtardı.

Dördüncü Bölüm

MACKENZIE

I Kapının açıldığını duyduğumdan bu yana kaç gün geçtiğini bilmiyordum. İşeme kovam neredeyse dolmuştu ve mesanemi daha fazla tutamıyordum. Gece ve gündüz birbirinden ayırt edilemezdi. Ay ışığı ve güneş ışığı beni bulamıyordu.

Parmak uçlarımla sırtımdaki yaraları okşadım. Kabuk bağlamış ve kaşıntılı yaralar derimi gerginleştiriyordu, ama acı yoktu. En azından fiziksel acı yoktu. Ruhumda bıraktığı yaralar ise sonsuza kadar benimle kalacaktı. Ya da "sonsuzaya kadar" kelimesinin benim için ne anlama geldiği sürece.

Bir süre her şey acıyordu. Bazen ise hiçbir şey acımıyordu, bu daha da korkutucuydu. Midem, yorgunluktan besin dilenemeyecek kadar bitkin düşmüştü. Kuru ve çatlamış dudaklarım artık ağzıma bağlıymış gibi hissetmiyordu. Yutkunduğumda, görünmez cam parçaları boğazımın arkasını çiziyordu. Vücudum böyle devam edemezdi.

Kapı açıldı ve merdivenleri dikdörtgen bir ışık aydınlattı. Bir mum bana doğru sallanırken duvara yaslandım ve Marcy gölgelerin arasından ortaya çıktı. Kalbim sıkıştı.

"Al. Sana hiçbir şey vermedim deme." Giysilerimi bana fırlattı.

Deterjan kokusu burnumu doldurdu. Dizlerimin üzerine çöktüm ve titrek bacaklar üzerinde duruyordum — bir kısmı heyecandan, iki kısmı yetersiz beslenmeden. İç çamaşırlarımı giyerken, adamın onları kokladığında yüzündeki coşkuyu düşünmemeye çalıştım. Gömleğim kurutucudan çıkmış, hâlâ sıcacıktı. Giymeden önce göğsüme sıkıca sarıldım. Bu, bana

, üniversitede çamaşırhanede, biri eşyalarımı çalmadan önce makineden kaynar sıcak kumaşları çıkarmak için beklediğim günleri hatırlattı. Ne kadar sıradan bir anı, ama o yere geri dönmek için her şeyimi verirdim.

Şortumu bacaklarımın üzerine geçirdim. Çok fazla örtmüyordu ama yine de başım dönüp duvara yaslanmamı engelledi. Yere kayarak oturdum.

"Rahatlama, çünkü benimle geliyorsun," dedi Marcy, masaya daha fazla mum koyarken.

Gözlerimi titreyen ışıktan korudum. Önceki mumlar çoktan sönmüş ve beni karanlıkta bırakmıştı. Göz bebeklerim uyum sağlayamıyordu, mağara adamına dönmüştüm.

Marcy bana doğru adım attı, yüzünde bir gülümseme belirdi. "Hadi. Yardıma ihtiyacım var, o da burayı temizlemek zorunda kalacak. İğrenç bir koku var." Kovadan idrar dökülmüş ve dayanılmaz bir koku yayılmıştı.

Zinciri açtı ve kuyruğu göğsüne sıkıca tuttu. Onu alt etmek, sırtına atlamak ve yere yatırmak için gücü topladım. Vücudumu harekete geçmeye zorladım ama kaslarım itti. Beynimin mantıklı kısmı da bu fikre pek sıcak bakmıyordu. Bu haksız bir kavga olurdu. En güçlü zamanlarımda bile, ince yapılı vücudum onun hamur gibi bedeninde bir iz bile bırakmazdı. Titrek bacaklarımın üzerinde duruyordum, kesime götürülen yeni doğmuş bir buzağı gibi.

"Hadi tatlım," diye Marcy beni merdivenlere doğru yönlendirirken şefkatle konuştu. Sıcak eli sırtıma bastırdı. Başka birinden gelseydi, bu dokunuş rahatlatıcı olurdu. Jack the Ripper bile bu psikopatlardan daha merhametliydi.

Marcy beni evin arkasına doğru itti ve mutfaktan geçirdi. Açlık tüm enerjimi çekmişti. Tezgahın üzerinde duran bir muz görünce ağzım sulandı. Sarı kabuğunda koyu lekeler vardı. Bu eve girmeden önce böyle bir şeyi asla kabul etmezdim. Ama şimdi tek istediğim şey buydu. Elimi uzattığımda Marcy elimi itti.

"Bunu mu istiyorsun?" Muzun kabuğunu soydu ve çürümüş meyvenin her santimini yavaşça ortaya çıkardı. Tatlı koku burnuma çarptığında midem guruldadı. Marcy muzdan bir ısırık aldıktan sonra çöpe attı. "Aptal kız, hadi."

Arka kapıyı içeriden açtı. Güneşin yabancı ışığına alışmaya çalışırken gözlerimi kapattım. Güneşin sıcaklığını ve parlaklığını doğal kabul ederek kaç kez deniz kıyısında yürüyüş yapmışım? Ayak parmaklarımın arasında kumun kumlu dokunuşunu bir daha hissedebilecek miydim?

"Ne yapıyoruz?" diye sordum.

"Göreceksin," dedi Marcy mide bulandırıcı bir gülümsemeyle. Yanağımı çimdikledi. Beni zincirimden tutup kapıdan içeri çekerken etrafa göz gezdirdim. Her yöne uzanan çorak tarlalar vardı. Görünürde başka ev yoktu. Çıglıklarımı duyacak komşular yoktu. Eve doğru döndüğümde, ayaklarımı otlar okşadı. Mavi renkli dış cephe, bulutsuz bir yaz gökyüzünü hatırlattı.

Marcy'den önceki hayatımı hayal ederken hayal ederken gördüğüm gökyüzüydü.

Adam evden çıktı. Parmaklarına bir çift ağır eldiven giydi. Güneş ışığı koyu saçlarına vurarak uzun saçlarında parıldayan bir ışıltı yarattı. Yuvarlak kasları tişörtün kollarının altında hareket ederek dalgalandı.

Marcy zincirimi kaparak beni tekrar kendine doğru çekti. Çınlayan metal, esaretimi hatırlatan bir ses çıkardı. Eğilip bir kürek aldı ve zorla elime tutuşturdu.

"O şeyi senin o dik memelerinden daha yükseğe kaldırmayı aklından bile geçirirsen, şeytan senin kaybolduğunu fark etmeden ölmüş olursun," dedi.

Kendi mezarımı mı kazıyorum?

Adam yanımdan geçerken gözlerimi çimlerden ayırmadım, her adımında kot pantolonu hışkırdadı. Marcy'nin arkasındaki kulübenin önünde durdu ve paslı metal kapıyı açtı. Kokunun duvarı üzerimize çöktü. Boğazım düğümlendi. Hiç böyle bir koku almamıştım, çürümenin kokusu. Yoğun, ağır ve bir şekilde açık havayı kaplamıştı.

Marcy, metalin çıkardığı sesler ve ağzı açık nefes alıp verme sesleri arasında kulübede kayboldu. Karanlıktan bir el arabası belirdi. Uzatılmış kol, kenardan sarkan iğrenç beyaz deriyle kaplıydı. Keskin, tatlı kokudan kendimi korumak için zayıf bir girişimle elimi burnuma kapattım. Midem sıkıştı ve ters döndü, asit boğazımı yakıp ağzımdan çıkmak üzereydi. Eğildim ve ayaklarımın üzerine kustum. Sarımsı asit, boğazımın arkasını yaktı.

Marcy kenara çekildi ve güneş ışığının altında önümüzde duran cesedi ortaya çıkardı.

Bu kız artık gölgelerin içinde saklanamazdı.

Kahverengi, ipliksi saçları el arabasının tutacakları arasında pis bir perde oluşturmuştu. Şişmiş uylukları, yırtık siyah taytının yarıklarından dışarı çıkmıştı. Beline kadar çıkmış kalça kemikleri, taytın bel kısmını vücudundan

vücudundan kaldırmıştı. Çürümüş etinin şişkinliğinin altında bile her bir kaburga kemikleri görünür durumdaydı. Vücudunun durumu anatomik bir ölüm cezası gibiydi. Omuzlarından kirli beyaz bir tişört sarkıyordu, kumaş onun hikayesini yüksek sesle anlatan morlukları ve yara izlerini örtmeye çalışıyordu ama başaramıyordu. Bu, Marcy ve adamın zaten bildiği bir hikayeydi. Sonunu kendileri yazmışlardı.

Özgürlüğünün bedeli, hayatı olmuştu.

Ruhunun çoktan o bedenden ayrıldığını bilerek cesede baktım. Kimse o yerde kalmayı seçmezdi. *Kendini aç bırakmış kız*. Omuzlarımı ısıtan güneşe rağmen titredim.

Kızın gözleri açıktı ve ürkütücü bir bakışla sabitlenmişti, eti çürümeye başlamıştı. Vücudunun en yumuşak kısımları, gözleri, burnu ve parmakları renksizleşmişti. Dudakları doğal olmayan bir şekilde büzülmüştü. Tekerlekli el arabasının kenarına uzanmış kadının eline baktım. Parmak uçları kesilmişti, sanki başımı dayadığım betonun üzerinde sürtmüş gibi.

Marcy el arabasını devirdi ve ceset yere düştü. Bacaklar ve kollar doğal olmayan bir şekilde birbirine karışmıştı. Midem yine bulandı ve kusmamak için ağzımı kapattım.

"Onu gömmelisin," diye emretti Marcy.

"Ne? Hayır! Yapamam!" Tepki vermek için tüm gücümü kullandım. Kafamı sallamak için. Konuşmak için.

Marcy belinden koyu renkli bir tabanca çıkardı ve horozu çekti. Metalik bir *klik sesi* bacaklarımı dondu. Bana doğru koşarak silahın namlusunu alnıma doğrulttu. Boğazımda oluşan yumruyu yuttum.

"Onu şu ağaca sürükle ve oraya göm." Marcy bahçenin karşısındaki büyük meşe ağacını işaret etti. "Bir daha söylemek zorunda kalırsam, sen de ona katılırsın."

Sızlanarak küreği düşürdüm ve kadının ellerine uzandım.

Marcy, silahı bana doğrultmuş halde zincirimi çözdü.

Mülkün sağında, boş bir çakıl yol uzanıyordu. Kaçmayı düşündüm, ama birkaç adımdan fazla gidemezdim. Enerjimin bitmesi beni öldürmezse, kurşun öldürecekti.

Kadının bileklerindeki kuru, lastik gibi ete dokundum ve geri çekildim, kolunu yere düşürdüm. Marcy onaylamadığını gösteren bir ses çıkardı.

Nefesimi verip eğilip kızın bileklerini tekrar tuttum. Ağaçlara doğru geriye doğru sürünürken, kızın saçı kaydı ve kafasının yan tarafında kocaman bir delik ortaya çıktı. Kurumuş kan, kurşun deliğinin yıpranmış kenarlarını kaplamıştı.

kurumuş kanla kaplıydı. Bu bana iki şey söyledi: adam bana onun ölümü hakkında dürüst olmamıştı ve bana doğrultulan silah sadece boş bir tehdit değildi. Daha hızlı hareket etmek için uğraştım.

Kadın ağır değildi, ama bu çaba kalan tüm gücümü tüketmişti. Bileklerini bıraktım ve eğilerek avuçlarımı bükülmüş dizlerime dayadım. Ciğerlerim hırıltılı nefeslerle doldu. Birkaç metre öteden adam küreği ayaklarıma fırlattı, çıplak ayak parmaklarımı kıl payı ıskaladı. Kadına baktı, dudakları sıkı ve aşağı doğru çekilmişti. Derin kahverengi gözleri hüznün ve özlemle parıltıyordu. Bana ilk kez insan gibi göründü.

Boo-man'in duyguları var mı?

Marcy boğazını temizledi. Küreği aldım ve kazmaya başladım. Taze toprağın kokusu yükseldi ve bana ailemle yaptığımız kamp gezilerini hatırlattı. Babamı hayal ettim, kamp alanını taşlardan temizlemeye çalışırken, metal çadır direğini toprağa saplayabilmek için sinirli bir şekilde uğraşıyordu. Ailemin anıları ter damlalarıyla birlikte içimden akıp, derinleşen mezara gömüldü. Bu düşünce beni rahatlatmak yerine, ailemin şu anda neler yaşadığını düşünmek beni mahvediyordu. Bir ebeveynin en kötü kabusu. *Benim en kötü kabusum.*

Bıçağı altımdaki yumuşak toprağa sapladım ve daha derine girmesi için çıplak ayağımla üzerine bastım. Acıya rağmen daha sert bastırdım. Her itişte ağırlığımı kullanamadan ve kollarımın bu işi yapmasına yetecek gücüm olmadan, bu görev imkansız gibi geliyordu. Bahçe küreği ile mezar kazmak daha kolay olurdu. En azından o zaman çalışırken oturabilirdim.

Ayağımı bıçaktan çektim. Metal etime batmış olan kemerim ağrıyordu. Toprağı bir kenara attım ve gözlerimin önü karardıya kadar bu hareketi tekrar tekrar yaptım. Yer bana doğru hızla yaklaşıyordu. Yere yığılırken ellerim belimi sardı, tutuşu sert ve nazik bir karışımdı. Beni yemyeşil çimlerin üzerine yatırdı ve Marcy'yi çağırdı. Bilincimi kaybetmedim ama öyleymiş gibi davrandım. Bulanık görüşümle, ağaç altındaki kazılmış toprağa bakarak hareketsiz kaldım.

"Bayıldı!" diye bağırdı, üzerime eğilirken.

"Lanet olsun! Ona birazcık el işi yapmasını söylüyorum, onu bile beceremiyor."

"Üç gündür bir şey yemedi, Mar," diye fısıldadı.

Marcy bana doğru yürüdü ve tabancayı beline soktu. Dişlerini sıkarak küreği kaldırdı ve adama fırlattı. Kürek takla takla dönerek adamın ayaklarının önüne düştü.

"Bitir şunu," dedi. Başını sallayarak arkasını dönüp eve girdi. Kapı arkasında gürültüyle kapandı. Ses, yazın kalın havasını doldurdu.

Adam içini çekip küreği aldı ve mezarı kazmaya devam etti. "Başka bir çukur kazmak istemiyorum." Kaslarını gererek toprağı kaldırıp büyüyen yığına attı. Arada sırada gözleri bana kayarak hareketsiz kaldığını kontrol ediyordu.

Kollarım kurşunla kaplanmış gibi hissediyordum, ama vücudum uyuşmuştu. Artık açlık bile hissetmiyordum. Adam kürek başını son bir hamle ile toprağı sapladı ve kadının cesedinin yanına dikildi. Alnından damlayan teri ön kolunun iç kısmıyla sildi. Cesedi kaldıracak gücü kalmamıştı, onu son dinlenme yerine yuvarladı ve toprak yığını çukura geri itti.

Göz kapaklarım ağırlaşarak kapanmaya başladı. Çimlerin üzerine uzandım ve toprağın cesede çarptığı düzenli sesleri dinledim. Gözlerim kapalı olsa bile, güneş ışığı göz kapaklarımın önünde dans ediyordu. Bir daha dans edip oynayabileceğimi sanmıyordum. Sonum, ellerinde olacaktı...

Ilık bir sıvı üzerime döküldü. Keskin bir nefes alarak oturdum ve dilimle damlaları emdim. Tadı tuzlu, keskin ve tarif edilemez derecede iğrençti. Sidik kovam yanımda ters dönmüş duruyordu. İçinde idrar vardı. *Benim* idrarım.

Çıglıklar arasında sıvıyı yere tükürdüm. Sidiğim yüzümden akıp dehşete kapılmış dudaklarıma ulaşıyordu.

Marcy belinden silahı çıkardı ve bana doğrulttu. "Kapa çeneni!" diye bağırdı.

Sessiz kaldım. Marcy'den adama bakarken göğsüm hızla inip kalkıyordu. Mezarın başında duran adam, bakışlarımdan kaçarak ayaklarıyla toprağı sıkıştırıyordu. Dudakları yüzünde sıkı, ince bir çizgi oluşturmuştu. O da benim kadar idrarın keskin kokusundan rahatsız görünüyordu. Zincirim ucunu yakaladı ve beni ayağına kaldırdı.

Marcy onun kolunu tuttu. "O benim evime öyle giremez!" "Ne yapmamı istiyorsun?" Adam ellerini havaya kaldırdı ve kaşlarını kaldırdı.

Sanki ben yanlarında durmuyormuşum gibi benim hakkımda konuştular. Öfke, yanan bir ateşten yayılan ısı gibi yayılıyordu - görünmez ama hissedilebilir. Sanki altıma işemişim gibi değildi. Marcy beni kendi idrarımla ıslatarak sorunu yaratmıştı, ama tüm bu olaydan beni sorumlu tutuyor gibiydi.

"Hortumla onu ıslat ve şuradaki bulaşık deterjanını kullanmasına izin ver. Umurumda değil." Yine dramatik bir çıkış yaparak, kokumdan kaçmak için içeri girdi.

Beni hortuma doğru götürdü ve musluğu açtı. Sönmüş lastik keskin bir tıslama sesiyle şişti. Nozulu kapıp ağzıma götürdüm ve soğuk suyun boğazımın arkasını rahatlatmasına izin verdim. O nozulu çekip aldı, suyu bana doğru çevirdi ve başımın ve kollarımın üzerine dökmeye başladı. Sırtarak bulaşık deterjanı şişesini aldı ve bana uzattı.

"Yıkan," dedi.

Sabunu ellerime döktüm ve çıplak tenime sürdüm. Sabun köpüğü ile birlikte kaşıntılı idrar tabakası kaybolurken rahat bir nefes aldım.

"Öyle değil. Görmek istiyorum." Çenesini yukarı doğru kaldırdı. "Gömleğini kaldır ve göster bana."

Dudaklarım titredi, tüylerim diken diken oldu. Yerimde durup fikrini değiştirmesini umdum.

Soğuk su tenimi ısırdı ve yorgun kemiklerime saldırdı. Yanındaki hortumu yere attı. Gözlerini kısıarak ve dudaklarını kıvrarak bana doğru yürüdü. Gözlerimi kapattım ve yaklaşan darbeye hazırlandım. Elin ete çarpması yerine, paslı musluğun yüksek sesli gıcirtısını duydum. Gözlerimi açtığımda, hortumun ucundan akan suyun sadece bir damla haline geldiğini gördüm. Dizlerimin üzerine çöktüm, hortumu yakaladım ve son damlaları bekleyen ağzıma akıtmaya başladım. Soğuk su mideme çarptığında içimden çığlıklar yükseldi.

Adam zincirimi yakaladı, beni ayağa kaldırdı ve eve doğru sürükledi.

Marcy, kapıya yaklaşırken onun önüne geçti. Bana baktı. Her nefes alışında burun delikleri genişledi, dudakları sadistçe bir gülümsemeye büründü. "Ona kuru giysiler verme. Onu bodruma geri götür." Nefret onu tüketmişti.

Adam kaşlarını kaldırdı, yavaşça başını salladı ve beni bodruma doğru götürdü. Kasvetli köşeme geri döndüğümde, zinciri duvara kilitledi ve boş kovayı bana doğru itti. Titrememi durduramıyordum. Soğuk su damlaları saçlarımdan damlayıp göğsüme akıyordu.

"Onu gerçekten kızdırdın," diye fısıldadı. Dizlerinin üzerine çömeldi, kolunu dizlerine dayadı.

"İsteyerek yapmadım," dişlerim takırdayarak söyledim.

"Hey!" Marcy'nin tiz sesi sessizliği yırttı. "Buraya. Şeye yemek ver."

Ayağa kalktı ve merdivenlere doğru yürüdü. Marcy, bekleyen ellerine bir tabak uzattığında ağzım sulandı. Vücudum hayat veren yiyecek için çılgılık atarken, zihnim onu tamamen boykot etmek istiyordu. Adam eğildi ve tabağı önüme koydu. Tanımlayamadığım lapa lapa yulaf lapası beni karşılayınca açlığım bir anda kayboldu. Neredeyse karıştırılmış et gibi görünüyordu.

İğrenç.

Bekleyişten dolayı karnım guruldamaya başlaması yerine, bu tatsız yemeğin yüzünden midem bulanmaya başladı. Geriye yaslanıp ondan başka bir yere baktım.

"Ye," dedi otururken.

Gözlerimi kısarak ona baktım. Benim meydan okumama aynı yoğunlukta bir bakışla karşılık vermek yerine, başını eğdi. Alaycı bir şekilde güldüm ve onu kasvetli anından çıkardım. Başını tekrar kaldırdı, çenemi tutup başımı geriye doğru zorladı.

"Yemelisin." Tabağı bana doğru itti.

Beynim ve midem bir savaşa girmişti, ama sonunda içimdeki acı kazandı. *Dilenci seçici olamaz.* Elimi uzattım ve bir avuç dolusu çorba kıvamındaki eti ağzıma götürdüm. Burnumdan nefes almadan, tat alma duyularımı atlatmak için başarısız bir girişimde, yemeği boğazımın arkasına ittim. Yapışkan sıcaklığı dilimi kapladı, sonra boğazımdan aşağı kayarak mideme gömüldü. Bir avuç daha aldım ve tabağı ayağına doğru ittim.

"Onu buraya getir! Yatak odasına!" Marcy üst kattan bağırdı. Tiz sesi ve ağzımda kalan et parçaları beni öğürmeye yetti.

Adam kaşlarını kaldırdı ve ona yoğun bir bakışla baktı. Zincirimi açarken kalbim hızlandı. Alnını sildi. Bacakları farklı bir ritimle hareket ederek beni merdivenlere doğru çekti, sanki bacakları koşmak isterken kendini yürümeye zorlayan bir çocuk gibi.

Nereye gittiğimizi gördüğümde, kısmen açık kapıdan görünen çürümüş yatağı gördüğümde, ne olacağını anladım.

Beşinci Bölüm

BENJAMIN

(I) Onu yatak odasına sürükleyip eski bir sallanan sandalyeye ittim. Zincirini arkasındaki plakaya bağlarken metal tıkırdadı.

Onu aldığımızdan bu yana neredeyse iki hafta geçmişti ve ben hala onunla oynamaya fırsat bulamamıştım. Genelde bu zamana kadar, içimdeki canavarın kükremesini tolere edilebilir bir hırıltıya dönüştürmek için onu yeterince ezmiş olurdum.

Korkuyla büyümüş gözlerle bana baktı. Kendini savunmaya korkuyordu. Ne kadar çekingen bir kız. Öncekiler gibi bağırıp kavga etmek yerine titreyerek önüne bakıyordu. Kaderini kabullenmişti. Bir yanım onu bacakları açık bir şekilde yatağa zincirlemek istiyordu. Diğer yanım ise onu parçalamaya hazır olana kadar masumiyetini elimde tutmak istiyordu. Onun korkusu neredeyse ona acımama neden olacaktı. *Neredeyse*. Sempatiye bu kadar yakın bir duyguya aşına değildim.

"Ne olacak?" diye sızlandı.

Cevap veremedim, çünkü bilmiyordum. Marcy ne isterse o olacaktı. Eğer onu sikmemi isterse, masumiyetini alıp tanınmayana kadar sikerdim.

Gözleri yatağın üzerindeki fotoğraflara kaydı. Soluk sarı duvarlara asılı iki çerçeveli ördek. Gözleri yine kaydı. Onları takip ettim ve kar kürelerine baktım. Marcy'nin duvarı onlarla doluydu. Kar adam yapan gülümseyen çocuklar. Karlı bir tepenin zirvesinde minyatür bir tren. İnce bir dala tünemiş iki kardinal. Ama çoğu çeşitli kuş türleriydi. Zarif karakterler, yarattığımız ahlaksızlığa tanıklık ediyordu. Görmeyen gözlerini kapatamadan yatağı izliyorlardı.

Yine onun bakışlarını takip ettim. Yatak. Gıcirtısı yaşlılığından değil, istismara uğramış hayaletlerin inlemelerinden geliyordu. Kahverengi lekeler, örtüsüz yüzeyi işaret ediyordu

—uzun zamandır çarşaf kullanmıyorduk. Ortası çökmüştü, sanki yatak bile üzerinde olanlardan kaçmak istiyor gibiydi.

Mackenzie'ye tekrar baktım. Arkasında duvara koyu lekeler yayılmıştı. Duvara sıçrayıp yayılmış eski kan. O odada kimse ölmemişti. Ama insanlar orada ölmeyi dilemişti.

Onu oraya getirmenin sadece iki nedeni olabilirdi. Onu sikmek ya da bizi sikerken izlemeye zorlamak. Marcy son zamanlarda çok tahmin edilemez davranıyordu. Hangisi olacağını bilmiyordum, ama ne olursa olsun sikimi ıslatacağımı biliyordum. Kot pantolonumun kasık kısmı gerildi.

Marcy dantelli bir gecelikle içeri girdi. Sarkan göğüslerinin altındaki kumaştan meme uçları belirgindi. Saçlarını tek bir örgü yapmıştı ve örgü sırtına kadar uzanıyordu. Silahı yatağın yastıklarının yanına koydu. Silah beni kendine çekti, ulaşabileceğim kadar yakındı. Marcy ellerimi tutup kalçalarına koydu.

"Bunu istediğini biliyorum. Çok uzun zamandır ihmal edildin." Sanki kendini bana hediye ediyormuş gibi konuştu.

Kucağıma tırmandı ve beni öptü, dili ekşi nefes ve açlıkla kaplıydı. Kalçalarını bana bastırırken geriye düştüm. Ucuz yatak altımızda gıcırdadı.

"Onun bizi sevişirken izlemesini istiyorum. Benim yerimde olmak istemesini istiyorum. Senin içinde onun olmasını istemesini istiyorum." Sesi alçak ve kısık çıkıyordu.

Elimi boynuna doladım ve onu tekrar öptüm. Marcy dudaklarını benim dudaklarımın üzerine yaydı. Dilini benim dilimi ararken salyası dudaklarımı ıslattı. Marcy'nin arkasından baktım. Mackenzie bakışlarını kaçırmıştı. Marcy benim baktığımı fark etti ve silahını çekip ateşlemeye hazırladı. Kolunu kıza doğru uzattı.

"Bir daha bakarsan, kafana bir kurşun sıkarım." Soğuk sözleri yavaşça kesildi ve yumuşak bir iniltiye dönüştü.

Gömleğimi elledi, ben de onu başımdan geçirerek ona yardım ettim. Elleri göğsümden aşağıya doğru kayd, kot pantolonumun beline kadar indi. Zaten bana aç olan Mackenzie'nin bakışları onu çaresizliğe itti. Seyirciyi seviyordu.

Mackenzie ile son kez yalnız kaldığımda onun vücuduna bastırıldığını düşündüğümde sikim seğirdi. Gözlerimi kapattım ve

ne olabileceğini hayal ettim.

Marcy ağzını benim üzerine kapattığında, beni bir sıcaklık sardı. Kalçalarımı ona doğru kaldırdığımda boğazımdan bir inilti yükseldi. Koyu renkli örgüsünü kavradım ve Mackenzie'nin yüzünü aramak için gözlerimi tekrar açtım. Onun ağzının benim üzerimde olduğunu hayal ettim. Dudaklarının yumuşak kıvrımlarını. Bana bakan, gökyüzünün rengiyle yarışan gözlerini. Beni itmek yerine, beni emerken inlerdi. Parmaklarını aşağıya indirip, ben yüzüne boşalırken kendisiyle oynardı.

Marcy'ye baktım. Beni yavaşça ve uzun uzun yaladı. Yeşil gözleri benimle Mackenzie arasında gidip geliyordu. Marcy'nin başının arkasını tutup aşağı doğru bastırdım. Görmek istediğim yüz o değildi. Mackenzie'ye baktım, dilinde benim tadımı almasını diledim. Gözlerimi kapattım ve parmaklarının karnımı tırmaladığını hayal ettim. Acıdan mı, zevkten mi olurdu? Kafamı salladım.

Onların zevkleri umurumda bile değil...

Marcy geri çekildi ve ince dudaklarını yaladı. Vücudumun üzerine tırmandı ve elbisesinin eteğini beline doğru topladı. Hızlı bir hareketle beni içine aldı. İnemeleri zorlama ve sahte gibiydi, sanki çok uğraşıyormuş gibi. Beni sikerken dramatikleşmesinden nefret ediyordum. Bundan zevk almıyordu. Bizi izleyen gözlerden zevk alıyordu. Ya da altımdan gelen çığlıklardan. Aramızdaki hareketler bu kadar hareketli sesler çıkarmayı gerektirmiyordu.

Gözlerimi tekrar Mackenzie'ye çevirdim ve onun benim sikimi siktiğini hayal ettim. O dik göğüsler ağzımda nasıl hissedilirdi? Sikim seğirdi. Aklımdan geçen bu sahneler yüzünden ona baktığımda, bakışlarımın yoğunluğu onu tedirgin etti. Kafasını çevirdi.

Marcy'ye işaret ettim, o da eğilip Mackenzie'nin çenesinden tuttu. Kafasını bize doğru çevirip izlemeye zorladı. Parmak uçlarını Mackenzie'nin dudaklarının üzerinde gezdirip ayırdı ve dudaklarını ağzına tıkadı. Marcy, dudaklarını kendi ağzına götürüp parmaklarını yalarken inledi.

Tadını yaladıktan sonra geri çekildi ve ıslak eliyle Mackenzie'ye tokat attı. "Bakma!"

Marcy'yi sırt üstü çevirdim ve üzerine eğildim. O açıdan Mackenzie'nin bakışlarını yakalayabiliyordum. Ona bakmam gerekiyordu. Bu, onu altımda hayal etmemi kolaylaştırıyordu. Elimizi uzattım, parmaklarımı yanağına sürttüm ve bir avuç saçını tuttum. Dudaklarından yumuşak bir inilti çıktı. Marcy'nin içinde nabız gibi atıyordum. Mackenzie, onu kendime doğru çekerken benim tutuşuma karşı direnmeye çalıştı

ve dudaklarını öptüğümde direnmeye çalıştı. O da beni öpmedi ama önemi yoktu. Ağzının tuzlu tadı kalçalarımı Marcy'nin içine daha da soktu. Zincirlerinin çıkardığı ses bile penisimi sertleştirmeye yetti.

"Onun üzerinde bitir," dedi Marcy, göğsü inip kalkıyordu.

Marcy'nin bacaklarının arasından kendimi çektim, sikim hala ıslaklıktan parlıyordu. Mackenzie'nin üzerinde durdum, ama ona sadece bakmak yetmiyordu. Elini üzerimde hissetmem gerekiyordu. Bu, bir sonraki nefesimi almaktan daha acil bir duyguydu. Bana ceylan gözleriyle baktı, alt dudağı titriyordu. Tırnaklarını uyluklarının derisine geçirdi. Onu diğer kızlardan daha çok istiyordum, ama öyle değil. Marcy'nin gözleri üzerimdeyken olmazdı. Bu kız özeldi.

Ya o özeldi, ya da ben zayıflıyordum.

Elimle ateş gibi yanan cildimi okşadım. Hareketlerim yavaşladı. Orgazmım geldi ve geçti, ve onun uyluklarına boşaldım. Yüzünde bir kaş çatma belirdiğinde göğsüme bir suçluluk duygusu çöktü. Neden burada olduğunu kendime hatırlattım ve bu duyguyu bastırdım.

Marcy ayağa kalktı ve elbisesi dimpli uyluklarını örttü. Mackenzie'nin yanağına dokundu ve kız sanki tekrar vurulmuş gibi irkildi.

Mackenzie'nin kulağına eğildi, nefesi sıcak ve benim tadı ile karışmıştı. "Yakında sıra sana gelecek," diye fısıldadı.

Kehanet beni neredeyse tekrar sertleştirdi. Kot pantolonumu çekip düğmelerini ilikledim. Gömleğimi omzuma attım, ter karnımdan aşağı damlıyordu. Şeytan damarlarımdan akıyor, cildimin yüzeyine ısı yayıyordu.

"Onu bodruma geri götür," dedi Marcy odadan çıkarken.

Zincirini açmak için eğildim. Altımda titriyordu, yırtıcı kediden korkan uysal bir fare gibi.

"Tanrıya şükür," diye fısıldadı.

Dudaklarım bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Tanrı olsaydı, cehennemde olmazdın."

Altıncı Bölüm

BENJAMIN

I Bodrum kapısını açmadan önce uzun bir nefes verdim ve kokunun beni sarmasına hazırlandım. Makenzie, sırtını duvara dayamış, dizlerini göğsüne çekmiş bir şekilde yerde oturuyordu. dizlerini göğsüne çekmiş, sırtını duvara dayamış oturuyordu. Vücut kokusu etrafımı sarmıştı. Hava ter, gözyaşı ve kir kokusuyla doluydu. O bana bakmak için başını kaldırdığında saçlarımı elime aldım. Masaya mumları koyup yaktım. Marcy yokken evcil hayvanımla bağ kurmak istiyordum. Kokuyu atlatabilirim, belki onun tatlı ağzını öperdim.

Onun karşısındaki duvara sırtımı dayadım, tozlu zincir yanımda uzanıyordu. Parmaklarımı metalin üzerinde gezdirdim. Bir titreme omurgamdan keskin bir tırnakla yukarı doğru yayıldı.

Ona bakmadan kalçamı kaldırıp bir paket sigara çıkardım. Paketin altını hafifçe vurdum, bir tane çıkarıp dudaklarımın arasına koydum. Marcy sigara içmemi hiç sevmezdi, bu yüzden sadece o yokken içebiliyordum.

"Bunu dışarıda yapman gerekmez mi?" Başını dizlerine düşürdü.

"*Bana* soru soracak durumda mısın?" diye alay ettim. "Ayrıca dışarı çıkamam."

Dikkatsiz mi davranıyordum? Evet, biraz. Sessizlik sabrımı zorlarken, orada bir dakika daha yalnız başıma oturamazdım.

"Neden dışarı çıkamıyorsun?" diye sordu.

Ona gözlerimi dikip baktım. "Sorular hakkında ne demiştin?" Sigara yakıp dudaklarımın arasına koydum. Elimi ağzıma götürdüm,

parmaklarımla arasında tutarak uzun bir nefes çektim. Sönmüş izmarit parladı ve çıtırdadı. Neredeyse efsanevi bir görüntüydü.

Gözümün ucuyla, neredeyse salya akıtarak bana baktığını gördüm. Beni izlerken göğsü öne doğru eğildi. Sigara bana baktığım gibi sigaraya bakıyordu.

"Bir tane alabilir miyim?" diye sordu.

"Kötü bir alışkanlık." Sigara dudaklarımla arasında dururken başımı salladım ve paketten bir tane daha çektim.

"Bu şartlar altında, akciğer sağlığım önceliklerim arasında pek yer almıyor," dedi.

Ağzımın köşelerinin gülümsemeye dönüşmemesi için uğraştım. Ne kadar küstah... bir fare için. İkinci sigarayı yaktım, çakmak kıvılcım çıkardıktan sonra alev aldı. Bir kez içip yaklaştım ve ona uzattım.

Sigara aramızda asılı kaldı, hala tüten. Gözleri üzerimdeydi, sanki fikrimi değiştirip sıcak ucunu cildine batıracakmışım gibi. Sonunda titrek bir eliyle sigarayı aldı ve ağzına götürdü. Filtreyi emdiğinde benim tadı alabilecek miydi? Umarım alırdı. Bir nefes daha çekip ciğerlerimi dumanla doldurdum. Her nefes verişimde, benim bir canavar, onun da benim uysal küçük farem olduğunu unutuyordum.

"Neden bana adını söylemiyorsun?" diye sordu.

Sigarayı yanımdaki betona söndürdüm. Duman kokusu etrafımızda yayıldı ve *dönerek* dolaştı. *Neden bu kadar önemsiyor ki? Adımı bilirse ona daha az zarar verir mi?*

Ona baktım, sakalımı elime alıp yara izli parmaklarımla altında yumuşak, koyu renkli tüyleri hissettim. "Çünkü benim adım senin için önemli değil. Hiçbir zaman önemli olmadı. Sana bana bir isim vermeni istemiyorum." Sert sözlerimin kendi sırları vardı.

"Eğer burada öleceksem, en azından bana adını söyleyebilirsin."

Bir sigara daha yaktım ve onu görmezden geldim. Soru kafamın içinde dönüp duruyordu. *Bu onun için neden bu kadar önemliydi?* Muhtemelen kaçtığı anda polisleri anlatacak bir şey olması içindi. Ama o kaçmayacaktı. Hiçbiri kaçmamıştı. Birkaç nefes çektikten sonra, ona bakmadan sonunda konuştum. "Bana

Benjamin."

"Benjamin." Başını sallayarak beni tekrarlardı. "Ne kadar zamandır buradasın?" "İki hafta ve birkaç gün."

"İki hafta mı?" İnleyerek başını ellerinin arasına gömdü.

"Seni henüz öldürmediğim için şükret." Derin bir nefes verdim. *Neden bu kadar pislik gibi davranıyorum? Onu tehdit etmeme gerek yok. Zaten benden korkuyor. Korkması da normal.*

Onun kokusu sigara dumanını bastırduğunda, ağzımdan nefes almaya başladım. Gözlerini bana çevirdi—hayalet gibi mavi rengi beni yutkunmaya zorladı.

"Gerçekten duş almam lazım, Benjamin." Adımı söyledi. İnsanlığım için yalvarıyordu.

Boşuna, duş yok.

"Olmaz." Başımı salladım ve gözlerimi indirdim. "Neden?"

"Geçen sefer ne olduğunu hatırlıyor musun? Ben hatırlıyorum."

"O kadar kötü kokuyorum ki kendimi mide bulandırıyorum," diye yalvardı ve sigarayı betona söndürdü. Duman etrafımızda dolaşıyordu.

"Eğer sen benim olsaydın..." Cümlemi bitirmek istemediğim için başımı salladım. Onun kime ait olduğunu biliyordum ve o kişi ben değildim. Onu rahatlatmak için kurşun yemeye değmezdi. Duş almasına izin vermek söz konusu bile olamazdı. Merdivenlerin üstündeki kapıya baktım. "Burada bekle."

"Başka nerede bekleyeyim?" diye mırıldandı.

Ondan uzaklaştığımda, yüzüme bir anlık bir gülümseme yayıldı. Böylesine küçük bir hareketin saçmalığı beni rahatsız etti ve yüzüm tekrar sertleşti. Yukarı çıkıp temizlenmek için kullanabileceği bir şey bulmaya çalıştım. Çekmeceleri ve dolapları açtım ama kullanabileceğim bir şey bulamadım. Banyo lavabosunun altındaki havluların altında açılmamış bir paket lavanta kokulu mendil buldum. Onu kolumun altına sıkıştırıp bodruma geri döndüm.

Ona mendil paketini attığımda gözleri parladı ve yüzünde acınası bir gülümseme yayıldı. Plastiği çekerek açmaya çalıştı. Sonunda yırtıldı. Beyaz mendiller kirli betona döküldü.

Ahşap bir kirişe yaslanıp onu izledim. "Bir dahaki sefere seni öptüğümde bunu hatırla. Senden biraz daha fazlasını bekliyorum, Mouse."

Onları yerden topladı ve yüzünü ovuşturdu. Mendili burnuna tutarak sakinleştirici kokuyu içine çekti. Kollarına geçti. Mendiller kullanılamayacak kadar kahverengiye dönünce, onları yere attı ve temiz olanlardan bir avuç aldı. Koltuk altlarını silerken gözlerini kapattı ve yüzünde bir ecstasy ifadesi belirdi.

Temizliğe olan çaresiz ihtiyacı yüzünden odada olduğumu unutmuş gibiydi. Geriye yaslandı ve şortunun düğmelerini açtı, ama benim varlığımı hatırlayarak durdu.

"Arkanı döner misin?"

"Olmaz," dedim ve direğe daha sert yaslandım.

Birkaç saniye tereddüt ettikten sonra, gözlerimi ondan ayırmayacağımı kabul etti. Onu izlemeye devam edecektim. Mendili şortunun ön tarafına indirdi. Kendini temizlerken yanakları kızardı. Lavanta kokusu, ter ve idrar kokusuyla karışarak odayı sardı.

Sikim kot pantolonuma sertleşti. O kadar çaresiz görünüyordu ki. Bana ihtiyacı vardı.

bana

Uzakta lastiklerin kaldırırma çarpma sesi, kirli pencerenin ince camından içeri süzüldü.

camdan içeri süzüldü. Ondan korkumu saklamaya çalışarak gerildim. Atılmış mendilleri alıp kovaya atmak için acele ettim. Son mendili elinden kaptım. Bacaklarının arasında ovuşturduğu mendil. Tek kelime etmeden hepsini merdivenlere taşıdım.

Ben bodrum kapısına ulaştığımda Marcy kapıdan içeri girdi. "Banyoya git de kapıyı kilitleyebileyim," dedi. "Döndüğümde burada olmamalısın, biliyorsun." Yüzünde sahte bir gülümseme vardı. Sözlerini sanki bir rica gibi söyledi.

Gerçeği biliyordum.

Kovayı kaldırıp salladım. "Önce bunu boşaltmam lazım."

Yüzü buruştu ve başını yana eğdi. "Bu çiçek kokusu da ne? Onu duş almaya göndermedin, değil mi?"

Yakalandım. Lavanta kokusunun kalacağını düşünmemiştim. "Tabii ki hayır. Kuru mendil alıp onu temizledim. Kokusuna daha fazla dayanamıyordum."

Sessizce durdu, sözlerimi düşündü. Bir nefes verdi ve eliyle beni gönderdi. "Neyse. Kovayı banyo kapısının yanına bırak ve bodruma dön. Hemen aşağı iniyorum."

Alnımda ter toplandı. Kovayı bırakıp bodruma döndüm, fark etmemiş olmasını umarak. O merdivenlerin altına gelmeden teri sildim.

"Dün geceki randevumuzda Mackenzie'nin davranışları hoşuma gitmedi," dedi Marcy. "Ona bakmamasını söyledim ama bir değil, iki değil, üç kez yaptı." Dönerek, bir kadının derisine bürünmüş bir iblis gibi

Mackenzie'ye döndü. Gözleri yüzünde birer çizgi haline gelene kadar kısıldı. "Senin için çok mu iğrençiz?"

"Hayır," diye inledi Mackenzie.

Onu iğrendirmişti. Bu çok açıktı. Hayatında hiçbir şeye zorlanmamıştı. Her şey onun istediği gibiydi. Kahretsin, esaretinde bile bizimkinden çok *onun* şartları geçerliydi. Hiç bu kadar uzun süre evcil hayvanlarıma dokunmamıştım. Ayrıca hiç bu kadar parçalanmamıştım. Beni ikiye bölen belirgin bir çizgi vardı. Bir yanıma ona zarar vermek, bencilce onu parçalamak istiyordu, diğer yanıma ise ona bakmak istiyordu. İkincisine dudaklarımı kıvırdım.

"Bizi tiksindiğin açık ve bu burada hoş görülmeyecek. Bizi çekici bulmanın bir yolunu bulsan iyi olur, çünkü yakında ikimizi de memnun edeceksin." Elini beline koyarak baştan çıkarıcı bir hareket yaptı.

"Öyle! İkinizi de çekici buluyorum." Yüzümüze yalan söylerken gözyaşları yanaklarından süzüldü. Sorun değildi. Yalan söylemesi umurunda değildi.

"Sen saygısız, yalancı küçük bir orospusun." Marcy bana döndü. "Onu çöz ve masaya getir." Marcy bana emirlerini bağırarak verdi. Artık bana hep bağırıyordu.

Gözlerimi devirdim.

Sabırsızlanarak ağırlığını diğer kalçasına verdi. "Şimdi!"

Mackenzie'nin zincirini duvardan çözdüm. Marcy zinciri elimden kapıp sanki bir ödül kazanmış gibi göğsüne çekti. Gözleri parladı.

"Bekle!" diye bağırdı. Kaşları kalktı ve gözleri gülümsemesi kadar genişledi. "Daha iyi bir fikrim var. Yatak odasından sallanan sandalyeyi getir! Ve plastik kelepçeleri!"

Yukarıdaki odadan sallanan sandalyeyi getirdim. Sandalyenin sallanan kısmı raftaki kar küresine çarptı ve yere düşürdü. Ayaklarımın dibinde sıvı ve sahte kar birikmişti. Kürelerin ortasında duran küçük seramik kartal tabanından ayrılmıştı. Soğuk gözlerle bana baktı.

Bir kartal. Özgürlüğün sembolü. Ne kadar ironik.

Yatağın altındaki dağınıklığı tekmeledim. Sonra temizlerdim, umarım Marcy fark etmezdi. Mutfaktaki hurda çekmecesinden bir paket kablo bağı aldım ve arka cebime attım. Sandalyeyi sıkıca tutarak bodruma geri döndüm.

"Yere bırak!" diye emretti Marcy. Sesi duvarlar boyunca örümcekler gibi sürünerek yayıldı. Mackenzie'ye sadistçe bir gülümseme attı.

Ne olacağını biliyordum. Marcy için bile alışılmadık derecede şiddetli bir acı.

Marcy, Mackenzie'nin zincirini çekerek vücudunu öne doğru çekti. Onu sandalyeye sürükleyip sertçe oturttu. Her iki elini sallanan sandalyenin kolçaklarına koyan Marcy, yüzünü Mackenzie'nin yüzüne yaklaştırdı, dudakları birbirinden bir santim uzaklıkta kalacak şekilde. Dudaklarının birbirine değdiğini hayal etmekten kendimi alamadım.

"Bileklerini ve ayak bileklerini bağla," dedi Marcy bana bakarak. Mackenzie'nin yanağından saçlarını nazikçe çekip attı.

Mackenzie gözlerini kapattı ve başını çevirdi. Marcy'nin yumuşak bakışları sertleşti. Boğazından gelen bir çığlık ile avucunu geri çekti ve Mackenzie'nin yüzüne tokat attı.

"Sorun bu!" diye bağırdı. "Bakmıyor! Ama bunun için bir şeyim var. Bir daha bakmadan önce iki kez düşünmesini sağlayacağım. İşimi bitirdiğimde, önünde sikişmemiz için yalvaracak."

Marcy ona tekrar vurmadan önce, cebimden çantayı çıkardım ve açtım. Birkaç kravat çıkardım ve sıkıca yumruğumda sıktım. Mackenzie'nin üzerine eğildiğimde, kalbinin göğsünde attığını duyduğumu sandım. Gözleri bana bakıyordu, orada olmayan merhameti arıyordu.

Kravat, koltuğun koluna sarkan ellerini sıkıca bağlarken, fermuar sesi çıkardı. Altımda kıvranmaya çalıştı, çılgınca tekmeledi. Ayağı diz kapağıma çarptı.

Lanet olası kaltak.

Neredeyse içgüdüsel olarak, alışkanlıkla ona vuruyordum ama yumruğumu sandalyenin koluna indirdim, ahşabı parçaladım ve cildimi sıyırdım. Bir adım geri çekildim ve dizimi okşadım.

Marcy, Mackenzie'nin yüzüne açık eliyle bir tokat attı. Ses, etrafımızdaki havayı elektriklendirdi. Dizimden ağırlığımı kaldırdım ve sert bir nefes vererek vücudumu kullanarak bacaklarını sabitleyip bağladım. Son serbest uzvunu da bağlarken, gözlerimde ateşle ona baktım. Genelde benimle kavga etmelerini severdim. Biraz ateşli olmalarını. Ama bu sefer değil. "İşte bunu kastediyordum! O asi!" Marcy parmağını kızın üzerine doğrulttu ve çılgınca salladı. Heyecanını gizlemeye bile çalışmadı.

sesinde.

Topuklarını döndürdü ve masaya doğru yürüdü. Aydınlik mumları, ilçe fuarında hayvanları değerlendiren bir kadın gibi inceledi. İki mavi kurdele kazananları belirledikten sonra, her birini bir eline aldı ve Mackenzie'nin yanına döndü.

Ayaklarının dibine oturdu ve mumları kızın iki yanına yerleştirdi. Kızın gözleri büyüdü ve çenesi titredi, ne olduğunu anladı.

Marcy'nin parmakları Mackenzie'nin çıplak uyluklarına tırmandı ve bacaklarının arasında sert bir şekilde ovuşturdu. Mackenzie istenmeyen dokunuştan kurtulmak için çırpındı.

"Hiçbir şeyden zevk alamaz mısın?" Marcy ondan uzaklaşarak Mackenzie'nin ellerini kendi elleriyle kavradı. Sanki veda eder gibi ellerini sıktı.

Marcy her bir mumu tabanından kaldırdığında alevler sallandı. Yeşil gözleri Mackenzie'nin gözlerine kilitlendi, ateşin titremesi irislerinde yansıyordu. Yavaşça nefes alıp, Mackenzie'nin ellerinin altına mumları tuttu, böylece kız ısıyı hissedebilsin.

"Ateş çok ilginç bir element," dedi. "Çok kalıcı. Yanan hiçbir şey eski haline dönmez."

"Lütfen," diye yalvardı Mackenzie. "Bunu yapmak zorunda değilsin. Özür dilerim!" Parmakları titreyerek kıvrıldı ve kıvrılan bileklerinin ucunda gerildi.

Marcy'nin dudakları sıkılaştı ve başını salladı. "Neden özür diliyorsun?"

"Seni izlemediğim için. Hoşuma gitti. Yemin ederim!" Gözyaşları yanaklarından süzülerek yüzündeki kirleri temizledi.

Marcy, doğal olmayan bir gülümsemeyle dişlerini sıkarak yumuşak bir kahkaha attı. "Hayır, sevmedin ve şimdi yalan söylüyorsun."

Yalanlar Marcy'yi daha da kızdırdı. Onu tiksindirdiğimiz belliydi ve bunu itiraf etse daha iyi olurdu.

Marcy mumları kaldırarak ısıyı Mackenzie'nin ellerine yaklaştırdı. "Evet, evet yaptım!" Mackenzie'nin gergin ve çaresiz sesi duvarlarda yankılandı duvarlardan yankılandı.

"Bizi iğrenç buluyorsun!" diye bağırdı Marcy. "Sen kimsin ki bizi yargılıyorsun? Neyi sevip sevmediğimizi?" Mumları daha da yükseğe kaldırdı.

Alevler Mackenzie'nin tenini hızlıca yaladı. O, plastik bağları koparmak için çırpındı, ama tek yaptığı bileklerinin derisini yırtmak oldu.

"Onu tutun!" Marcy bana baktı.

Sandalyenin arkasına geçtim ve Mackenzie'nin omuzlarını tuttum. Kokisini içime çektim. Esaret kokuyordu. Korku kokuyordu. Çığlıkları boğazından yükseldi ve kulaklarımı sağır etti. Zihnimin derinliklerinde çaresiz çığlıklarını duyabiliyordum. Bana karşı çırpınıyordu ve ben onu tutarken homurdandım.

Bir fare için oldukça iyi dövüşüyordu.

Eğer onun üstünde olsaydım, nasıl mücadele edeceğini hayal ettim. Dokunmamdan kurtulmak için ne kadar çabalayıp zorlayacağını.

Gömleği gözyaşlarıyla sıırsıklam olmuştu. Nefes nefese kalmışken, ağzından tükürükler sıçırıyor ve çenesinden damlıyordu. Marcy, alevlerin avuçlarının yumuşak derisini yakmasına izin verdi. Oda korku, idrar ve yanık deri kokusuyla doldu.

"Ağzına bir bez tık!" diye bağırdı Marcy. "Çığlıklarını duymaktan bıktım."

Bezim yoktu. Çorabımı çıkardım, top haline getirdim ve ağzına tıkadım. Boğuk çığlıkları engeli aşarak dışarı çıktı, ama daha katlanılabiliirdi.

Marcy ellerini tekrar ateşe yaklaştırdı ve avuç içleri ile parmaklarının altında ateşi gezdirdi. Mackenzie'nin vücuduna uyguladığı baskıdan dolayı şeffaf plastik kelepçeler kanla lekелendi. Mackenzie acıdan kıvranıp bükülüyordu. Marcy tatmin olmuş bir şekilde mumları üfledi ve karanlık odayı kapladı. Mackenzie burnundan kısa nefesler alıyordu. Marcy ayağa kalktı ve ben de kızdan uzaklaştım, her şeyin bittiğine sevindim.

Marcy yeni bir sapıklık seviyesine ulaşmıştı ve ben ona ayak uydurabileceğimden emin değildim.

"Benjamin, otur," diye emretti Marcy. Terli elini pantolonumun önünden aşağıya doğru sürttü. Beni sertleşene kadar okşadı ve anılarım kötü düşüncelerle doldu. Kızın yönünü işaret etti.

Kaşlarımı kaldırarak ona baktım, zihnimin kontrolünü geri kazanmaya çalışıyordum. "Sence yeterince acı çekmedi mi?"

"Burada kimin yeterince çektiğine ben karar veririm. O seni tekmeledi! Eğer onu affedersen, zayıf olursun." Elini tabancasının kabzasına sürttü. Tehdidi havada sis gibi asılı kaldı ve beni boğdu.

Mumları almak için eğildiğimde, Marcy arkamda boğazını temizledi. Başımı çevirdiğimde, bir sustalı bıçak yerde kayarak durdu. Bıçak ayağıma çarptı ve hareketsiz kaldı. Ona kaşlarımı çattım.

O kontrolünü kaybetmişti.

Marcy, ağrıyan dizimin arkasına ayağını itti. Bacağım büküldü ve Mackenzie'nin bacaklarının arasına düştüm. Dizlerini sıkıca kapatmaya çalıştım ama bağlı ayak bilekleri onu yerinde tuttu. Bana başını salladı, gözleriyle yalvarıyordu. Kırmızı, çatlamış dudakları çorabın etrafında hareket ediyordu.

"Kes onu," diye emretti Marcy.

Ellerimdeki teri silip kot pantolonuma emdirdim. Bir an için parmaklarım titredi ve harekete geçmedi. Tabanca mandalının yerine oturduğunu duyunca vücudum kaskatı kesildi.

Hiçbir şey istek değildir. Kafamı salladım. Bu benim için hiçbir anlam ifade etmiyor. Ben sadece onları sikmekten hoşlanıyorum.

"Kes onu dedim!" Öne eğildi ve sözleri bana tükürdü. "Sadece seninle yattığım için beynini patlatmayacağımı sanıyorsan, çok yanılıyorsun!"

Mackenzie'ye baktım, suçluluk duygusu karnımı parçalıyordu. İç geçirdim ve bıçağı açtım. Marcy masadaki kalan mumu yanımdaki yere attı. Mackenzie'nin solgun bacaklarını okşarken gölgeler yüzümüzü kapladı. Ereksiyonum kafamın içinde karışmıştı.

Marcy yanıma çömeldi. Yüzüne gülümseme geri dönmüştü. "Devam et," dedi. "Beni mutlu et."

Bıçağı aldım ve elimde çevirdim. Aklımda küçük bir düşünce belirdi ve nefesim hızlanıp kısılana kadar büyüdü. Bıçağı Marcy'nin boğazına saplayıp bir şey patlayana kadar çekme görüntüsü. Bu düşünceyi bastırdım. Onu bağırsaklarıma geri ittim ve gömdüm. Marcy'ye bunu yapamazdım. Benim için yaptıklarından sonra olmazdı.

Dişlerimi sıkıp çenemi kenara çektim. Elim, Mackenzie'nin solgun uyluğuna doğru bıçağı kaldırdı; kontrolüm dışında, robotik bir hareket. O, çırpınarak başını salladı ve sarı saçları yüzünün etrafında uçuşmaya başladı. Tıkalı boğazından daha fazla boğuk inlemeler ve çığlıklar sızdı. Bıçağı bastırdım, onu kestim ve kan yüzeye çıktı. Koyu sıvı birikip bacaklarının arasına damladı ve sandalyenin tahtasına düştü. Kan çanağına dönmüş gözleri, kafatasından fırlayacakmış gibi büyüdü. Yüzünden ter damlaları akıp gömleğindeki gözyaşlarına karıştı.

"Yine!" diye tısladı Marcy. O, Noel sabahındaki bir çocuktı ve ben, kanlı bir kurban sunan şeytani bir iblis.

Onu tekrar kestim. Başı öne doğru düşerken, karnı acıdan içe çekildi. Tükürük ve sümük bir ip gibi damladı ve bacaklarının arasındaki kanla karıştı.

"Her bakışını kaçırdığında bir kalın çizgi," dedi Marcy yanağıma öpücük kondururken.

Mackenzie'nin etine son bir kez daha bıçağı sapladım. Derisi ayrılırken mide bulantısı dalgası dilimi damağıma yapıştırdı. Kan, kalın damlalar halinde yere damladı.

Dudaklarımı sıkarak Marcy'ye baktım. Bıçağı betona düşürdüğümde metal bir ses çıktı. Kendimi kirli hissettim. Seksten zevk almıştım ama işkence beni tiksindirmişti. Bundan kimse zevk almamıştı. Marcy hariç kimse.

Hava yanık deri ve kan kokusuyla dolmuştu. "Bitti," diyebilirdim. "Bütün bunlar sırf bizi sevişirken izlemek istemediği için mi? Artık kim olduğunu bile bilmiyorum! Biz hiç böyle değildik!" Salyasıyla boğulan ve ağzındaki tıkaçı çıkarmaya çalışan Mackenzie'ye işaret ettim.

Marcy tanınmaz haldeydi. Her zamankinden daha kötü niyetliydi. Neden bir oyuncağı işkence etmek için getirmişlerdi? Bunun neresi eğlenceliydi?

Lanet olası fareye çok fazla empati duyuyorum. Onun acısını anlıyorum çünkü bana yabancı değil.

Yumruğumu duvara vurdum. Eski beton parçaları kırıldı ve ayaklarımın etrafına dağıldı. Parmak eklemlerimi ovuşturup ona başımı salladım.

Biz ahlaksızdık. Son on bir yıldır öyleydik. Gençken, Marcy'nin beni ne kadar dibe sürükleyeceğini bilmiyordum. Onun karşısındaki adamın nasıl olacağını, suçluluk duygusu ve tam olarak yaratıldığım kişi olma arzusu arasında nasıl mücadele edeceğimi bilmiyordum.

Ben yumuşadıkça Marcy daha sadist oluyordu. Kontrolünü kaybediyordu ve onu geri kazanmak için her şeyi deniyordu.

Yedinci Bölüm

MACKENZIE

I bodrumda bayılmışım ve donmuş bir cehennemde uyandım. Nefes aldım.

Soğuk su ve buz küpleri bilinçli zihnimi zorlayarak bilinçli zihnimi geri getirirken ciğerlerim çığlık attı. Nefesim boğazımda takıldı. Oturmaya çalıştım ama geriye kaymaya devam ettim. Soğuk su, kalan azıcık gücümü de tüketti. Marcy başıma beş galonluk bir kova buz daha dökerken buz küpleri bana çarpıyordu.

Benjamin daha fazla çanta ile içeri girdi ve gözlerime bakmayı reddetti. Buz, ellerimi kaplayana kadar yükseldi, bu yanmış cildime neredeyse bir rahatlama sağladı. Keşke acı hatıraları da uyuşturabilseydi.

Marcy bir kez daha kaldırıp son bir kova buz döktü, buz küpleri birbirine çarparak yuvarlandı. Buz tabakasının altında o kadar titriyordum ki, derim yerinden çıkacak sandım. Tüylerim diken diken oldu, dudaklarım uyuşurken titremeye başladım.

"Lütfen..." Sesim kesildi, soğuk boğazıma kadar ulaşır boğazımı sıktı.

Buz yığınının kalkmaya çalıştım ama Marcy silahını hızlıca kaldırarak cevap verdi. Namluyu yüzüme doğrulttu, horozu geri çekti ve küvetin kenarına yanıma oturdu.

"Çıkabileceğini ben söylerim."

Benjamin'in çenesi sıkıldı. Yüzünün iki yanındaki yuvarlak kaslar titredi. Konuşmadı, ama konuşsa da dişlerimin takırdaması yüzünden duyamazdım. Soğuk, görünmez dişler gibi derimi kemiriyordu.

"Marcy..." Benjamin, Marcy'nin omzuna dokunmak için uzandı, ama Marcy elini itti. "Yeter. Yeter artık." Boş buz torbalarına tekme attı.

Marcy ayağa kalktı ve Benjamin'in gözlerine baktı. Benjamin boy olarak ondan uzundu ama sertlikte değil. Marcy'nin aksine insanlara zarar vermek *istemiyor* gibi görünüyordu. Marcy için bu çok doğal bir şeydi.

"Ne zaman yeter diyeceğimi sadece ben bilebilirim!" diye bağırdı.

"Elimizde bir ceset daha istemiyorum, Marcy. Bu aptalca!" Göğsünü kabartarak ona meydan okudu.

"Aptalca mı? Bu aptalca değil! Buna disiplin denir." Marcy bana alaycı bir şekilde baktı. "Herkesin disipline ihtiyacı vardır." Gözleri tekrar Benjamin'e döndü. "Senin bile."

Benjamin çenesini kapattı ve başka yere baktı. Ona meydan okumuştı, ama koz Marcy'nin elindeydi. Tek kelime etmeden banyodan çıktı ve kapıyı çarptı.

Marcy, onların tartışmasından etkilenmemiş gibi bana döndü. "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu, sahte bir şefkatle, küvetin kenarına tekrar otururken. Elini buz banyosuna uzattı ve sert, şeffaf buz küplerinden birkaçını çıkardı. "*Brr*," dedi titrek bir sesle. "Orası çok soğuk!"

Göz kapaklarım ağırlaştı. Gözlerimi kapatıp uyumak istedim. Sıcak bir battaniye beni sardı, rahatlattı. Titremem durdu. Marcy'nin alaycı sözleri zihnimin derinliklerine ulaştı, ama kalın bir sis perdesinden geliyordu. Artık gözlerime karşı koyamayıp kapattım. Yavaş kalp atışlarım kulaklarımda yankılanıyordu. Kendimi bilinçsizliğe bıraktım. Hoş bir kaçış.

Bodrumda yerde uyandım. Gözlerim etrafta dolaştı. Zincir tıkırdadığında, nerede olduğumu hatırladım. Hâlâ o kabusun içindeydim. Giysilerim bir şekilde kurumuştı.

Ne kadar süre baygın kalmıştım?

Ellerim, kaba gazlı bez ve bantla sarılmıştı. Anılar bir anda geri geldi. Sıcaklık. Soğukluk. Her şey. Bandı çıkardım ve

mermer gibi cilt de onunla birlikte soyulmaya çalıştı. Kızarıklık, iltihaplı etimi görünce nefesim kesildi. Acıya rağmen elimi tekrar bantladım. Gazlı bezin yumuşak dokunuşu bile kollarımda şiddetli bir ağrıya neden oluyordu.

Bodrum kapısı açıldı ve Benjamin bir tabak yemekle ortaya çıktı. Omuzları çökmüştü, sanki kendi vücudunun ağırlığını zorlukla taşıyabiliyordu. Tabağı bana doğru itti ve çıkmak için döndü.

Boğazımı temizledim ve ellerimi kaldırdım. "Bunu yapabileceğimi sanmıyorum," diye fısıldadım.

"Bir yolunu bul." Bir an bekledi, ne yapacağımı izledi. Hareket etmediğimi görünce, inleyerek yaklaştı. "Peki."

Yere oturdu ve bana doğru kayarak çatalı aldı ve yumurtadan birazını çatalın dişlerine koydu. Çatalı dudaklarıma yaklaştırdı. Ağzımı açtım ve bir kuş yavrusu gibi yemeği kabul ettim. Bir lokma daha alıp ağzıma yaklaştırdı ve dudaklarımdan metali sardığını izledi. Kot pantolonunun ön kısmında gerginlik oluştu. Yanaklarım kızardı. Sanki başka bir insana nazik davranmak onun için yeni bir deneyimmiş gibi eli titredi.

Benjamin tabağı yere koydu ve ellerimden birini tuttu. Gazlı bezi çekip aldı ve derin bir nefes aldı.

"Onun bunu yaptığını hiç görmemiştim," diye fısıldadı, yaralı cilde dokunarak.

"Evet, ama bana zarar veren tek kişi o değildi." Bakışlarımı uyluklarımdaki kesiklere indirdim.

Benjamin dudaklarını sıktı. "Anlamıyorsun."

Ben gayet iyi anlıyordum. İkisi de berbat durumdaydı. Beni kesen o iken nasıl umursuyormuş gibi davranıyordu? "Sen bir canavarsın," diye fısıldadım.

Benim suçlamam karşısında dehşete düşmüş ya da şok olmuş gibi geri çekildi. Saçımı yumrukladı ve beni kendine çekti. "Bana öyle deme. Canavarın ne demek olduğunu bile *bilmiyorsun*. Eğer göstermek istersen, sana gösteririm. Hayatımda senden başka hiçbir şeyi istememiştim. Seni sikmekten başka." Kafasını salladı. "Bir canavar böyle bir dürtüye karşı koyabilir mi?" Ayağa kalktı ve kendini sakinleştirmek için derin nefesler alarak bodrumun bir ucundan diğer ucuna kadar yürüdü. Sakalını çekiştirdi. "Ellerine bandaj yapmazsam enfeksiyon kapacaklar." Yürümekten vazgeçti ve bana döndü.

"Risk alırım." Omuz silktim.

"Arka bahçedeki lanet bir çukura girmek mi istiyorsun?" Hava durumundan bahseder gibi söyledi.

Ama haklıydı. Eğer dışarı çıkacaksam, kendi şartlarımla çıkacaktım. Boktan bir enfeksiyondan değil.

Vücudumu ona doğru çevirdim ve ellerimi öfkeyle uzattım. Cebine uzandı ve antibakteriyel merhem ile temiz gazlı bez çıkardı. Ellerimi dikkatlice sardı, avucuma biraz jel sıktı ve beklemediğim bir naziklikle ovuşturdu. Parmakları cildime değdi ve bir an için beni duvara itip, şimdiye kadar tutunabildiğim şeyi almayla tehdit ettiğini unuttum.

Gözlerimin içine bakarak gazlı bezi aldı, elimi tekrar sardı ve bantladı. Diğer elime de aynı özenle baktı. Bana tekrar baktı. Gözlerinde yumuşaklık vardı. Sempatiye yakın bir bakıştı.

Marcy'nin sesi bizi irkiltti. "Ne yapıyorsun Benjamin?"

Benjamin, elime gazlı bezi sarmayı bitirirken dudağını ısırıldı. "Bandajını değiştiriyorum."

"Neden? Sana bunu yapmanı söyledim mi?" Marcy yaklaşp kalçasını onun omzuna çarptı, ama o elimi sıkıca tutmaya devam etti.

"Hayır, ama yaralarının enfeksiyon kapmasını istemiyorum. Burası pek hijyenik bir yer değil."

Bir adım geri çekildi ve yaramaz bir köpeğe emir verir gibi merdivenleri işaret etti. "Hemen!" diye bağırdı.

Midem sıkıştı. Bana şefkat gösterdiği için başı belaya girecekti. İyi niyeti cezalandırılacak, zayıflığı istismar edilecekti.

Ayağa kalkarken omuzları tekrar öne düştü ve merdivenleri çıktı. Marcy içini çekip kapıyı arkalarından çarptı. Boğuk bağırışlar sessizliğe dönüştü ve ben yine yalnız kaldım.

Bu kadar yalnız olmanın en kötü yanı, en ufak bir olumlu ilgiden bile mutluluk duymamdı, bu ilgiyi bana acı veren kişiden gelse bile.

Duvarlarda dans eden gölgeleri izledim ve eve, işe, hatta dışıye gitmeyi özledim. Kötü adamların birbirine düşman olduğu bu çarpık, kafa karıştırıcı hapisneden başka herhangi bir yerde olmak istedim. Onlar beni paramparça ederken ben de onları parçaladım. Beni kırabilirlerdi, ama ben

onları yarasız bırakmayacaktım. Onların oynacağı olmaktan bıkmıştım. Ölmek
pahasına da olsa bir çıkış yolu bulacaktım.

Sekizinci Bölüm

MACKENZIE

“Benjamin! Çabuk! Başladı! Onu yukarı getir,” diye bağırdı Marcy üst kattan.

O içini çekerek beni duvardan çözdü. Ona baktım. *Sen kimsin Benjamin?* Merdivenleri çıkarken düşündüm. O bakışlarımı kaçırdı ve beni oturma odasına götürdü.

Garip bir şekilde küçük odaya bakındım. Duvarların yarısına kadar uzanan ahşap panellerin üzerinde gösterişli çiçek desenli duvar kağıtları vardı. Ahşap çerçevelerin içinde daha fazla ördek bana bakıyordu. Uyumsuz mobilyalar benden daha yaşlı görünüyordu. Çiçek desenleri bol, eski ve solgundu. Ortada bir kutu televizyon duruyordu. Oda 1990 yılında donmuş gibiydi.

Marcy, yüzünde geniş bir gülümsemeyle kanepede yanındaki koltuğu okşadı. Benjamin zincirimi bıraktı, böylece yanına oturabilirdim.

Kıpırdamadım. Ayaklarım yere yapışmış gibiydi. Marcy'nin dudakları sıkılaştı, beni öne doğru itti. Yastığın kenarına oturdum, ondan olabildiğince uzak durmaya çalıştım. Marcy televizyonu işaret etti. Gözlerimi kaldırıp ekrana baktım. Vücudumdaki her kas gerildi. Ne olduğunu

anlayamadan öne doğru eğildim. ne ne anlayamadan
Sarışın sarışın kadın dileniyordu bilgi bilgi bilgi
bir

bilgi. *Benim* kayboluşum.

"Annem," diye fısıldadım.

"Çok mutsuz görünmüyor mu?" Marcy geniş bir gülümsemeyle dedi. Gözlerinin arkasında sevinç kaynıyordu. "Eminim her gece ağlayarak uyuyordur." Boğazından boğuk bir kahkaha patladı. Kalp kırıklığından zevk alıyordu.

Annemin makyajı yüzünden akarak yanaklarını siyahlaştırdı. Kontrol edemediği hıçkırıklar konuşmasını zorlaştırıyordu. Babam, kalbindeki acıyı daha iyi kontrol ederek, stoik bir şekilde yanında duruyordu. O her zaman stoik bir adam olmuştu.

Resmim ekranda belirdi ve haber spikerinin sesi annemin sesinin yerini aldı. "Mackenzie Reilly bir arkadaşını ziyarete giderken kayboldu. Polis, telefonunu Solace Drive'da buldu. Onun nerede olduğu hakkında herhangi bir bilginiz varsa, lütfen en kısa sürede polisle iletişime geçin."

Ekranın alt kısmında, görgü tanıklarının veya yararlı bilgilerin nereye bildirileceği yazan kırmızı bir başlık vardı. Gözyaşlarımı tutmaya çalışırken elimi ağızıma kapattım. Marcy'ye döndüm. Yüzümdeki acıdan kendini kaybedecek gibi görünüyordu.

"Sen bir pislisin, Marcy!" diye bağırdım.

Ben böyle biri değildim. Saygısız bir insan değildim. Ama öfkem doruk noktasına ulaşmıştı.

Marcy ayağa fırladı ve yumruğunu saçlarımla doldurdu. Elini daire şeklinde çevirip, tutuşunu sıkılaştırarak saçımı sonuna kadar çekince, ben de çılgılık attım ve ayağa kalkmak zorunda kaldım.

"Bana ne dedin?" diye Marcy dişlerini sıkarak bağırdı.

"Sen bir orospusun, Marcy." Sesim çatladı. Sözlerimin ağırlığı beni vurduğunda panik, adrenalinimi bastırdı. Onu bir kez değil, iki kez azarlamıştım.

Marcy beni yere itti. Sert ahşap zemin dizlerimi parçaladı. Düşüşümü bileklerim engelledi. Düşünce, ön kollarımda yakıcı bir acı hissettim. Benjamin'e baktım ama o, bana yardım edemeyen ya da etmek istemeyen bir ifadeyle gözlerini kaçırdı. Marcy bacağını geri çekti ve beni yan yatırdı. Ben inleyerek karnımı tuttum. Bacağını hızlıca hareket ettirerek karnıma bastırdı.

Çılgılık atmaya çalıştım ama ağızımdan sadece inlemeler çıktı. İç organlarımı korumak için vücudumu kıvırdım. Marcy bacağını geri çekti ve ayağını sırtıma vurdu. Acı omurganın sinirlerine işleyince vücudum kıvrımlarından kurtuldu. Ellerim sırtıma uçtu.

Marcy tekrar saçımı tutup beni dizlerimin üzerine kaldırdı. Çıplak derim baskıya karşı direndi ama pozisyonumu değiştiremedim. Marcy'nin kollarına uzandım. Ellerimdeki bandajlar onun bileklerini tutmamı imkansız hale getiriyordu. Saçımı bıraktı ve bunun yerine ellerimi yakaladı.

sıkıp vücuduma doğru çevirdi. Boğazımdan çıkan çığlıklar duvarlarda yankılandı.

Tanrım, lütfen.

Dişlerimi sıkıp başka bir çığlığı yuttum, bunun onu daha da heyecanlandıracağını biliyordum. Acı kollarımı sardı. Onları kesmek, sıkıp bükmeye katlanmaktan daha az acıttı.

"Ben neyim şimdi?" diye bağırdı Marcy.

Nefesimi içime çektim. *Siktir et. Öldür beni.* "Orospu." Acıyla dişlerimi sıkarak konuştum, ama bunun bedelini daha sonra ödeyeceğimi biliyordum.

Kelimeler lav gibiydi, içimden fışkırıyordu.

dudaklarımdan dudaklarımdan Dudaklarımdöküldü aşağıya doğru akarak önlerine çıkan her şeyi yok etti. Sıcak bir ölümün beni yıkamasını umdum. Marcy ellerimi bıraktı ve yüzüme tokat attı. Yanağımın derisi çarpmanın etkisiyle yandı ve şişti. Sözlerimin acısı bana geri döndü. Öfke yüzünü o kadar çarpıttı ki, dizlerimin üzerinde beni vuracağını sandım.

Her özelliği gergin ve köşeli hale geldi. Vücudu Hayal kırıklığıyla titredi. Artık patlamaya hazır bir volkan gibiydi.

Mutfaktaki su ısıtıcısı tiz bir ısıklık sesi çıkardı ve Marcy'nin gözleri parladı. O çığlıkta gizli bir mesaj duymuştu.

"Benjamin, su ısıtıcısını getir!" Marcy, elini mutfığa doğru uzatırken gözlerini benden ayırmadı.

Tanrım, şimdi ne olacak?

Ayakları yerinden kıpırdamadı.

"Hemen!" Tiz sesi su ısıtıcısının çığlıklarıyla yarışıyordu.

Benjamin odadan çıktı ve kalbim durdu. Artık mesajı duyabiliyordum. Burada yeterince uzun süre kalmıştım ve ne olacağını anlamıştım.

Ne olacağını biliyorum. Güçlü ol. Benjamin eski gümüş su ısıtıcısıyla odaya geri dönerken kendime cesaret vermeye çalıştım. Su ısıtıcısının ağzından buhar yükseliyordu ve son nefesini verirken ısıklık sesi çıkarıyordu. Su ısıtıcısını Marcy'ye uzattı. Marcy'nin parmak eklemleri siyah plastik sapı kavrarken bembeyaz oldu.

"Onun bileklerini tut ve ayağa kaldır. Elleri yukarı baksın." Marcy, gözlerini benden ayırmadan Benjamin'e talimat verdi.

Benjamin beni ayağa kaldırdı. Dizlerim, olacakların ağırlığını taşıyamayıp büküldü. Beni desteklemek için vücudunu bana yasladı. Kollarıyla beni sardı, sırtıma sıcaklığını hissettirdi. Bileklerimin üst kısmını tuttu ve avuç içlerim yukarı bakana kadar çevirdi. Ondan uzaklaşmaya çalıştım ama sarsılmaz tutuşu çok güçlüydü.

"Lütfen," diye yalvardım. Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırdı. Panikle gözlerimi kırparken bir damla yüzümden süzüldü.

Marcy, musluktan çıkan buharın içinde elini çevirdi. "Oldukça sıcak," dedi elini sallayarak. "Kendi evimde bana saygısızlık yapıp kaçmana izin vereceğimi mi sandın? Nankör sözlerin için ceza almayacağını mı sandın? Sana nazik davranıp anneni son bir kez görmene izin veriyordum, sen ise bana böyle kaba bir kelimeyle karşılık verdin."

"Özür dilerim!"

"Hiç ders almayan biri için çok fazla özür diliyorsun. Bunu unutmamanı sağlamalıyım." Kaşlarını kaldırarak parmak tırnaklarını su ısıtıcısının kenarına vurdu.

"Bundan emin misin, Marcy?" diye sordu Benjamin.

Tüylerim diken diken oldu. Benjamin boynuma nefesini üflerken, Marcy ona dönünce nefesini tuttu.

Gözlerini kısarak ona baktı. "Evet, eminim. Onu sabit tut, yoksa sen de yanarsın."

Elini bileklerimden daha sıkı tuttu.

Marcy su ısıtıcısını kaldırdı, ağzını sol elimin üzerine tuttu ve eğdi. Su yavaş çekim gibi akmaya başladı, kalın, buharlı bir akıntı halinde. Bandajlara çarptı ve cildime işledi. Sinirlerim çılgılık attı ve beynime panik dolu tehlike sinyalleri gönderdi. Acı vücudumun her santimetresini sardı. Benjamin bir an elini kaydırды ve ben yere düşmeye başladım. Su ikimizin koluna sıçradı.

"Lanet olsun, Marcy!" diye bağırdı Benjamin.

Sol elimi kaldırdım, bandaj artık sırlıslıkla ve buhar çıkıyordu. Parmak uçlarım gazlı bezin altında neredeyse morarmıştı. Cildim, hızla atan kalbimle aynı ritimde atıyordu. O kadar şiddetli acıyı anlayamadan yaraya baktım. Pencereden bakıp artık tanıyamadığım bir kadını izliyormuş gibiydim.

"Diğer elini tut!" diye emretti Marcy.

Benjamin ilk başta tepki vermedi. Yanımda durmuş, olanları anlamaya çalışırken ağzı açık kalmıştı. Bu durum onun için açıkça yeni bir şeydi.

"Şimdi, Benjamin! Yoksa sana da aynısını yaparım! Bu su ısıtıcısı birinin üzerine boşalacak, seçin!"

Aşağı baktı ve beni ayağa kaldırdı. Sağ bileğimi iki eliyle kavradı ve öne doğru itti. Tekmeledim, çılgılık attım ve tüm vücut ağırlığımla geri çekilmeye çalıştım.

tüm vücut ağırlığımla geri çekilmeye çalıştım.

Hayır! Bu kelime kafamda tekrar tekrar yankılanıyordu, meydan okurcasına bağıırıyordum, ama o kıpırdamıyordu. *Siktir git!* Zihnimde küfürler savuruyordum, çığlıklarımın başka bir kelime çıkamıyordu.

Benjamin, Marcy su ısıtıcısından tekrar su dökerken başını çevirdi. Su hala ellerine ve kollarına sıçırıyordu ve ona çarptığında içinden küfürler ediyordu. Suyun ısısı ve ellerimdeki mum yanıkları, zihinsel olarak dayanabileceğimden fazlaydı. Acıdan artık çığlık atamıyordum. Tek yapabildiğim nefes almaktı.

Son damla su da elimden akınca, içimden bir nefes verdim. Bodrumdaki yerime geri dönmek istedim. Uyumak istedim. Hiçlikte yok olmak ve hissetmemek istedim.

Benjamin bileklerimi bıraktı ve ben nefes nefese, soluksuz bir halde yere yığıldım. Yere dökülen su geceliğimi sıırıslıklam etti ama umurumda değildi. Sonunda bitmişti.

"Onun sırtına otur," dedi Marcy.

Benjamin oturmadan önce tereddüt etti. Kıvrandım ama nafile. Marcy eğilip geceliğimi kalçalarımın kadar çekti ve kıcıımı ortaya çıkardı. Marcy sıcak su ısıtıcısını tenime değdirdiğinde Benjamin'in ağırlığı altında kıvrandım.

Yanan metalden uzaklaşmaya çalışırken çığlık attım. "Lütfen!" diye bağırdım.

"Yeter," diye mırıldandı Benjamin, üzerimden kalkarak.

Elbisem yukarıda kalacak şekilde yanıma yuvarlandım. Kumaş, kıcıımın yanmış derisini daha da tahriş edecekti. *Utangaçlık canı cehenneme.*

Marcy öfkeyle mutfığa girdi, dolapta bir şeyler aradı ve bir paspas atarak oturma odasına fırlattı. Benjamin paspası alıp suyu temizlemeye başlarken ben yerde kaldım. Beni ayağıyla dürttü.

Siktir git!

"İyi misin?" diye fısıldadı.

Cevap vermedim. Ellerimde ve kıcıımda hissettiğim acı nefes almamı bile imkansız hale getirmişti, ona cevap vermekten bahsetmiyorum bile. Bandajların altında derim yırtılıyormuş gibi hissediyordum. Ailemin güvenli bir şekilde dönmem için yalvarışlarını görmekten duyduğum ruhsal acı ise cabasıydı. Açıkçası, iyi değildim.

Dokuzuncu Bölüm

BENJAMIN

M Arcy beni öpmek için kendine çekti ve kuru dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Aklım başka yerde olduğu için ona karşılık vermek zordu. başka yerdeydi. Mackenzie'nin üzerindeydi. Marcy ona işkence ederken onun çırpınan vücudunu tutmaktan nefret ediyordum. Onu suyla yakmamalıydı. Ama Mackenzie de o sözleri söylememeliydi.

Marcy'nin işkenceleri beni heyecanlandırmak yerine tiksindiriyordu. Mackenzie her çığlık attığında başka yere bakmak zorunda kalıyordum. Diğer kızların çığlıkları sonsuza kadar kulaklarımda çınladı. Beni beslediler. Penisimi canlandırıcı kanla doldurdular. Ama Mackenzie'nin çığlıkları beni yumuşattı. Onu tutmak veya ona zarar vermek zorunda kaldığımda, suçluluktan daha güçlü bir şey hissettim. Benim için yeni bir duygu.

Kızlar esaret sırasında nadiren bu kadar küstahlaşırdı. Belli bir ruh haliyle gelirlerdi ve biz de onu kırmak için çalışırdık. Onları en düşük noktaya indirene kadar yonttuğumuz bir başlangıç noktasıydı bu. Külotlarını yırtıp sikimi amlarına sürtünce tavırlarını kontrol ederlerdi. Sonunda onları sikince, altımda paramparça oldular. Kişilikleri her deliğinden sızıp yatağa damladı. İşimi bitirdiğimde, her kız o yatak odasına girmeden önceki halinin yarısı kalmıştı. Pes edip saldırılarıma teslim oldukları anda, onları kırdığımı anladım.

Mackenzie farklıydı. Sanki zaten kırılmış gibi, kendini beğenmiş ve küçümsenmiş bir şekilde başladı. Kırılma noktasını bulmak yerine, onu fare yerine aslan gibi yapan özelliğini keşfetti. Ama o hala benim Faremdi. Başlangıçta, onu sikmekten ve sonunda bana karşı direnmeyi bırakana kadar kendimi ona gömmekten

onu sikmekten ve sonunda bana karşı koymayı bırakana kadar ona gömmekten kendimi alamadığımda - tüm bu durum farklı olurdu. Normal olurdu.

Onu istiyordum. Onu o kadar istiyordum ki, yanındayken ağzım sulanıyordu. Bir avcının bir sonraki yemeği için salya akıtması gibi değil, çöldeki bir adamın suya özlem duyması gibi. Tadına bakmak için. Tadını çıkarmak için. Onunla ne kadar çok zaman geçirirsem, o kadar çok kafama takılıyordu.

Marcy dizlerinin üzerine çöküp sikimi emmeye başladığında, aklım hala ondaydı. Mackenzie'nin tatlı, sıcak ağzının benim üzerimde olduğunu hayal ettim. Mavi gözleri bana bakıyor, öfkemi yatıştırıyordu. Marcy onu yumuşatmaya çalıştıkça daha da sertleşen cesareti. Onu Marcy gibi sikmek istemiyordum. Tadını çıkarmak istiyordum. Her anın sonsuza kadar sürmesini istedim, böylece yumuşak dilinin cildimde dolaştığını ve etrafımda döndüğünü hissedebilirdim.

Bu çok kötüydü. Bu düşünceler beni öldürecekti.

Taşaklarımdaki sıcaklıkla Marcy'yi saçlarından çekip uzaklaştırdım. "Sonra oynayabilir miyiz?" diye sordum.

Bana bir an şüpheyle baktı, ama ayağa kalktı. "Zaten bunu senin için yapıyordum." Gözlerini devirdi, yatağa uzandı ve televizyonu açtı.

Aşağı indim ve oturma odasındaki televizyonu açtım. Adımlarımın sesini bastırmak için sesi açtım. Yapmayı planladığım şeyi gizlemek için.

Mackenzie'yi gerektiği gibi sıkseydim, kafamı karıştıran bu özel küçük kız olmazdı. Düşünceyle sikim hala sertleşmiş halde, kapının kilidini açtım ve bodrum merdivenlerine indim. Masadaki tek mumu yakarken bana yukarıdan baktı. Onu fazla görmek istemiyordum. Niyetimdeki şeyi yapmak istiyorsam, bunu yapamazdım.

O konuşmadan üzerine atıldım. İçimdeki avcı beni ele geçirdi. Kolunu tutup ayağa kaldırdım. Direndi ve başını bana doğru çevirdi. Gözlerinde korku yoktu. Öfkeyle parlıyordu. Onu duvara itip yüzümü saçlarına gömdüğümde ses çıkarmadı. Kokusu pek hoş değildi ama onundu.

Serbest elimle kot pantolonumu açtım ve diğer elimle elbisesinin kumaşı üzerinden kalçalarının kıvrımlarını okşadım. İnanılmazdı. İnsan formundaki mükemmellik. Benimle sevişmesine asla *izin vermezdi*. Onu istiyorsam - ve istiyordum - onu almam gerekiyordu.

Sessiz hıçkırıklar onu sararken vücudu titriyordu. Gözyaşlarını görmezden gelerek onu sikmeye odaklanmaya çalıştım. Giysilerini yırtıp, ona çok değer verdiği masumiyetini paramparça ettim. Bu evde kontrolün kendisinde olduğunu düşünerek edindiği kibirli tavrını yok ettim. Onu sikerek bunu ondan alacaktım ve onun diğer kızlardan farklı olmadığını anlamasını sağlayacaktım.

Sikim onun sıcaklığına dalmak için zonkluyor ve acıyor olsa da, bunu yapamazdım. Marcy'yi boşalmadan durdurduktan sonra bile, heyecan hala öfkeli bir boğa gibi vücudumu parçalıyordu, ben parçalanmıştım. Vücudum onu bir sonraki nefesimden daha çok istiyordu, ama onun sessizliği beni neredeyse yıkıyordu.

Zayıf. Lanet olasıca zayıfım.

Neden tüm varlığımı sarsmış, beni lanet olası bir Rubik Küpü gibi döndürmüştü? Asla eskisi gibi olamayacaktım. O, bana insan duygularını yeniden hissettirdi. Eskiden kim olduğumun anılarını. Onun işkencesi bana kendimi hatırlattı ve ona acımaya başladım. Ona uzanıp, o duvarların arkasında gizlenen canavarlardan korumak istedim. Ve bu tehlikeliydi. İkimiz için de.

Kurşun tehdidi olmadan, ona tecavüz etmek söz konusu bile olamazdı. Öyle bir durum olursa ne gerekiyorsa yapardım, ama güçlü fare bir gün daha güvendeydi.

Onu bıraktım ve o yere yığıldı, göğsü inip kalkıyordu. Bana baktı, sanki onu tecavüz etmişim gibi, daha da kafası karışmış görünüyordu.

Aynı, evlat. Aynı.

Bodrum kapısı gıcırdayarak açılır açılmaz, duvara yaklaşıp dizlerini kucakladı. Görmek istediği son kişi bendim, ama enfeksiyonun keskin kokusu bir bulut gibi etrafını sarmıştı. Küçük odayı kaplamıştı. Benden nefret etsin ya da etmesin - ki kesinlikle ediyordu - yaralarına bakmam gerekiyordu.

Elleri hareket etti ve avuç içlerini dizlerinin üzerine koydu. Sesini çıkarmadan, bana bakmadan başka bir yere bakmaya devam etti.

Cebimden bir rulo bandaj çıkardım. "Sana yardım etmeme izin vermelisin."

"Senden hiçbir şey istemiyorum. Özellikle yardımını."

Neden onun için bir şey yapmak istediğimi bilmiyorum, ama istedim. Usta bir arpçı gibi, kalan az sayıdaki kalp tellerimi çaldı. Duymak istemediğim bir şarkı çaldı, ama onu görmezden gelemedim.

Onun karşısına, bodrumun zeminine oturdum. Kollarımdaki yara izlerine dokundum ve acıyı hatırladım — yüksek dalgalar gibi üzerime çöken, keskin ve sızlayan bir acı. Beni çevreledi ve gömdü.

"Siktir git," diye dişlerini sıkarak fısıldadı.

Haklı bir tepki. Sırıtmayı zorla engelledim. Bu boktan durum yüzünden duygularımın eğlence parkındaki kaydırakta aşağı aşağı kaymaya devam ediyordum. Ama bu eğlenceli değildi. Bu çürümüş, parçalanmış tahta kaydırakta korkunçtu ve ben buradan çıkmak istiyordum.

"Benden ne istiyorsun, Mouse?" Ne istediğini biliyordum. Cinsel ya da başka türlü saldırıdan korkmuyordu. Kesinlikle özgürlüğü istiyordu. Ama bana gerçekten verebileceğim bir şey istemeliydi.

"Lütfen beni öldür," dedi gülmeden.

Bakışlarım merdivenlere kaydı. "Marcy böyle bir şey duyarsa, senin gerçekten ölmek istediğinden emin olana kadar durmayacak ve sonra seni yaşamaya zorlayacak."

"Senin ne farkın var ki? Siz yine başka birini bulursunuz."

Bakışlarım düştü. Bu doğrudu. Bulurduk. Mükemmel kızı bulmak zordu. İstekli ve uysal. İstedimize uyum sağlayabilecek biri. Son kız öldükten sonra Marcy'ye bir süreliğine ikimiz kalmak istediğimi söyledim. O hayattan bıkmıştı, ama mesele ben ya da benim ne istediğim değildi. Düşündükçe onun düşünce tarzına yaklaşıyordum. Yeni bir oyuncak istiyordum. Ne saçma bir döngü.

Söylemek istediğim o kadar çok şey vardı ki ağzımı açıp kapattım, ama kelimeler dilimde takılıp kalmıştı. "Hiç bilmiyorsun."

Kafası bana doğru döndü. "Sanırım oldukça iyi anladım. Doğru anladıysam söyle. Sizler birlikte kadınları kaçırıyor, onları izletip tecavüz ediyor, işiniz bittiğinde de öldürüyorlar."

Sözleri beni hazırlıksız yakaladı. Ne cesaret ama. Karşımda gerçekleri ortaya koyuyordu. "Hayır... şey... evet. Ama düşündüğün gibi değil. Bildiğinden daha fazlası var."

"Aydınlat beni." Ellerini havaya kaldırdı ve acıdan yüzünü buruşturdu.

Tereddüt ettim ve gerçeği ona söylemeyi düşündüm. Onu boğazına sokmak, sikimi oraya sokmaktan daha çok istiyordum. Hepsini yutmasını istedim. Daha önce kimseye sırrımı söylemek istememiştim. Onlardan birine karşı dürüst olmak, içimi parçalamak ve kendimi savunmasız bırakmak. Ama yapamazdım çünkü bu her şeyi değiştirirdi. Dinamikler değişirdi. Esirimin gelip bu hassas dengeyi bozmasına izin veremezdim. Gerçi, bir bakıma, o çoktan bozmuştu.

"Yapamam," mırıldandım.

"Tabii ki yapamazsın." Başını salladı ve benden uzaklaştı.

Elimi uzattım ve koluna dokundum. Parmak uçlarım kuru bir cilde dokundu. Boğazımda öfke yükseldi. *Ona gerçeği söyle. Her şeyi anlat.* Kafamı salladım. "Sana iyi davranmaya çalışıyorum."

Başı bana doğru döndü. Loş odada bile gözlerinde öfke parlıyordu. "Dalga mı geçiyorsun? Sen de Marcy kadar sadistsin! Beni yere yatırdın ve kestin. *Sen!* Yatak odasında olanları unuttun mu? Bu duvara iki kez? Bana iyi davranmaya çalıştığını söylemeye cüret etme. Ne boktan bir dünyada yaşıyorsun da bunu iyi muamele olarak görüyorsun?" Sesini yükseltmemek için dişlerini sıkarak konuşurken, sözlerini vurgulamak için kolundaki zinciri salladı.

Gözlerimi kısarak, dudaklarımdan hayal kırıklığı sızdı. "Hiçbirinizle birkaç günden fazla yatmadan geçirmedim. Sizi zorla almamak için *tüm* gücümü kullandım."

"Oh, lanet olsun, bu fedakarlığın için sana nasıl teşekkür edebilirim?"

Oh, küçük fare, ne kadar büyük dişlerin çıkmış. Omuzlarım öne düştü.

Keşke ona hikayemi anlatabilseydim de neden böyle olduğumu anlayabilseydi. Ben bu hale getirilmiştim. O evde canavarlar ve onların yemeklerinin kemiklerinden başka bir şey yoktu.

"En azından ellerine bandaj yapabilir miyim?" dedim sonunda, sözlerim rahatsız edici sessizliği bozdu.

Bana bakmadan kolunu uzattı ve elini uzattı. Bandı çıkardım ve gazlı bezi çıkardım. Çiğ ve kırmızı deri bana parladı. Bazı bölgeler iyileşmeye başlamış, derisinde kabarık çizgiler bırakmıştı. Yara izleri ona her zaman gördüğü istismarı hatırlatacaktı. Benimkine benzer yara izleri.

"Bazıları enfeksiyon kapmış gibi görünüyor. Marcy sana verebileceğimiz antibiyotik almak için doktora gitti. Sanırım bu yardımcı olur."

"Ondan hiçbir şey almayacağım." Mackenzie başını salladı ve elini benden çekti.

"Anlamıyorsun Mouse. Eğer almazsan ve hastalanırsan, o seni öldürür." Sert sözlerimin altında yumuşaklık gizleniyordu. Onu orada tutmaktan ne kadar nefret etsem de, o evde herkese yaptıklarından ne kadar tiksinsen de, onun ölümü düşüncesi beni olması gerekenden daha fazla korkutuyordu.

Işık yüzünde titreyerek gölgeler oluşturdu. "Ağaçtaki kadına da bu mu oldu?" diye sordu.

Gözlerimi indirdim. "Hayır, o kendini aç bıraktı." *Yarı gerçek.*

Mackenzie dişlerini ısırды ve başını salladı. "Silah yarasını gördüm Benjamin, bana yalan söyleme."

"Yemek yemiyordu. Kafasını yerden kaldıramayacak hale gelene kadar kendini aç bıraktı. Marcy onu acılarından kurtardı."

Mackenzie'nin ağzı açık kaldı. "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?"

"O boğuluyordu..."

"*Senin* yüzünden acı çekiyordu! *Senin* yüzünden öldürüldü! O, araba çarpmış ve hala nefes alan bir hayvan değildi. Öyle olsaydı, direksiyonda kesinlikle sizden biri olurdu! İkiniz de empatik ölüm melekleri değilsiniz. Sizler tecavüzcüler ve katiller!" Mackenzie'nin sözleri boğazından patlayarak kustumuk gibi dışarı çıktı. Sesini buldu ve onu kullanacaktı.

"Bana öyle deme," diye fısıldadım.

"Ne? Tecavüzcü mü? Yoksa katil mi?" Mackenzie dudaklarını kıvırdı ve başını salladı, gözlerini benden ayıramıyordu.

"Katil." Ben katil değildim. En azından doğrudan değil. Hiç kimseyi öldürmemiştim.

"Demek sınırın bu? Cinayet mi? Yakaladığın kadınların hiçbirini öldürmedin mi?" Mackenzie alaycı bir şekilde güldü ve ince kolları dizlerinin üzerinde dengede dururken avuçlarını aşağıya doğru çevirdi.

Sessizlik çöktü.

"Her ne olursa olsun, sen bir tecavüzcüsün," diye mırıldandı.

Kadınları altımda tutarken, çığlık atıp debelenirkenki anılarımda kendimi kaybettim. Arkamda Marcy'nin cesaret verici ve flörtöz sözleri yankılanıyordu. Silahın namlusu ikimize de doğrultulmuştu. Başaramama korkusu ve bunun intihar olacağını bilmek. Yaşama isteği, altımda boğduğum onurumdan daha güçlüydü. Her şey bittiğinde onları teselli etmek istediğimi hatırlıyorum, ama onlar, kendilerini o kadar derinden inciten canavarın nazik dokunuşlarını

ya da onları bu kadar mahrem bir şekilde taciz eden canavarın sözlerini kabul etmeyeceklerini hatırladım. Ben de kabul etmezdim.

Marcy'nin emirlerini yerine getirmek için kafama tabanca dayamama gerek olmadığı ilk anın anısına hızlıca ilerledim. Hissetmeye başladığım zevki kucakladım, onu acıya ve korkuya dönüştürerek altımdaki bedene geri ittim. Marcy'nin heyecanı göğsüme ulaştı ve hasta kalbimi pençeledi. Onu memnun etme arzum artık görmezden gelemeyecek kadar önemli hale gelmişti. Bana yaptıkları her şeye rağmen, onu bir şekilde seviyordum. Bana karşı hisleri olduğunu söylese de, Marcy sevdiği kişinin kafasına kurşun sıkmaktan gözünü bile kırpmazdı. Beni cezalandırmaktan ya da kendini korumak için beni feda etmekten çekinmezdi. Eğer ölürsem, bu sadece benim zayıflığının suçu olurdu.

Üst kattaki kapı çarptı ve Marcy'nin ayak sesleri üst katta yankılandı. Ayağa kalktım ve kızdan uzaklaştım. Adımları yaklaşıyordu ve bir şişe hap ve bir bardak suyla bodruma girdi. Mackenzie'nin önüne diz çöktü, şişeyi açtı ve eline beyaz bir hap döktü. Boş bir bakışla elini kıza doğru uzattı.

"Hayır, teşekkürler," diye fısıldadı Mackenzie, başını sallayarak.

Marcy alaycı bir şekilde güldü ve ağırlığını kaydırarak kalçasını dışarı çıkardı. "Bunları almak için doktora gitmek zorunda kaldım. Nankörlük yapma."

"İhtiyacım yok," dedi dişlerini sıkarak, sanki acıyı dişleriyle ısırıyormuş gibi.

"Kesinlikle ihtiyacın var. Enfeksiyon kokusu alıyorum." Marcy burnunu kırıştırdı.

Mackenzie elini uzatmayınca Marcy eğilip kendi elini tuttu. Parmak uçlarını avucunun iç kısmındaki çiğ ete sıkıca bastırdı. Mackenzie çığlık attı. Çığlık atmak için ağzını açtığı anda Marcy hapi ağzına attı. Bir eliyle Mackenzie'nin burnunu kapattı. Diğer eliyle çenesine bastırarak kızın ağzını kapalı tuttu ve hapi yutana kadar bekledi.

"İşte. O kadar da zor değildi, değil mi?" Bırakıp Mackenzie'nin yanağına hafifçe vurdu.

Mackenzie, bir acıyı diğerine tercih ederek elini tuttu. Gözleri yaşlarla doldu ve gözyaşlarının akmaması için başını geriye eğdi.

Marcy ayağa kalktı, pantolonundaki kiri silkeledi ve bana döndü. "O en kötüsü. Onunla hiç eğlenemedik bile. Yani, biraz haylaz olmalarını severim, ama bu kız sabrımı taşıyor. Davranışlarına dikkat etmez ve bizim için yaptıklarımızı takdir etmezse, onu almayacağız."

Onu almayacaksınız mı? En azından ölmeden ölür.

Onuncu Bölüm

MACKENZIE

I Bandajsız ellerime baktım. Cildim neredeyse iyileşmişti.

Avuç içlerimde ve parmaklarımda sı ğ yara izleri vardı. orada ne kadar kaldığımı gösteriyordu, ne kadar uzun sürmüş olursa olsun. Çoğunlukla soğukkanlılığımı ve haysiyetimi korumayı başardım. Beni kaçırانların ikisi de içime giremedi. İmkansız gibi görünse de, Marcy'yi biraz daha anlamaya başlamıştım. Yine de onu anlamak, yabancı bir dilde yazılmış, buruşuk ve yırtık bir yol haritasını anlamaya çalışmak kadar zordu.

Ruh hali kum gibi değişiyordu. Her gün merdivenlerden hangi haliyle ineceğini bilmiyordum ve bodruma hiç gelmediğı günler için minnettardım. Benjamin bana tecavüz etmeye çalışmayı bıraktığında daha da minnettar oldum. Son denemesinden bu yana haftalar geçmişti. Neredeyse bana acıyor gibiydi.

Yemekler her zamankinden daha kötüydü ve bazen hiç yemek bile vermiyorlardı. Esaret altında bayat ekmek yiyen insanların hikayelerini hep duymuştum. Ne şanslılar. Bana verilen ekmek her zaman bakır kokulu suyla ıslatılmıştı. Pislik gibi.

Marcy, gazetede benimle ilgili haberi bana göstermeye özen gösteriyordu. Kayboluşum, manşet haberi olmaktan çıkıp, İkinci Cadde'deki yeni bir nalbur dükkanı ve yerel hayvan barınağındaki evlatlık hayvanlarla ilgili haberlerin arasında kaybolmuştu.

Kapı gürültüyle açıldı. Marcy, sanki düşüncelerimle çağırılmış gibi kapıda belirdi. Yaklaşırken burnunu kırıştırdı.

"Vay canına, olgunlaşmışsın!" Elini yüzünün önünde salladı.

Onun sözlerini doğrulamak için kollarımı kaldırmama gerek yoktu. Kokusu etrafımızda ağır bir şekilde asılı duruyordu, hiç şüphe yoktu. Sadece omuz silktim.

Marcy yanıma geldi, zinciri açtı ve beni üst kata, banyoya doğru götürdü. Hızlıca çekerek beni odaya soktu. Kapıyı kapattıktan sonra zinciri yere düşürdü. Zincir, eski fayanslara metalik bir ses çıkararak sürtündü.

"Giysilerini ver de yıkayayım," dedi Marcy, parmaklarını sabırsızca bana doğru sallayarak.

Gömleğimi başımdan geçirdim ve şortumun düğmelerini açtım. Şortum ince bacaklarımdan aşağı düştü. Marcy çıplak vücuduma sağlıksız bir hayranlıkla baktı. Dudaklarını ısırdı ve hayranlığı kıskançlığa dönüşürken giysilerimi kapıp aldı.

"Kapının dışında olacağım, aptalca bir şey yapma," dedi sert bir bakışla ve kapıyı çarpıp çıktı.

Pas lekeli aynada kendime baktım. Yağlı, keçeleşmiş saçlarım kafamdan sarkıyordu. Çökmüş gözlerim bana bakıyordu. Koyu kahverengi halkalar göz kapaklarımı çevreliyordu. Soluk dudaklarım vücudumu görünce titredi. Derim kemiklerimin üzerine gerilmişti. Belimdeki çıkıntılı kemiklerin üzerinde her bir kaburgamı sayabiliyordum. Karanlık bir bodruma atılıp açlıktan ölmeye terk edilmeden önce zaten zayıftım.

Esaret bana yakışmıyordu.

Ellerimi yüzüme götürdüm ve titredim. Cildim örümcek ağı veya tezgahın mermer desenini andırıyordu. Savunmamdan sızan bir gözyaşını sildim. Ağlamanın sırası değildi. Kendime acımak bana bir fayda sağlamazdı.

Duşu açtım ve ısınmadan içeri girdim, soğuk suyun duyularımı uyandırmasına izin verdim. Eski duş başlığının içinde biriken kireçten çok az su akıyordu ama bu kadarı yeterliydi. Borular arkada gürültüyle çalışıyordu. Derimdeki kir yıkanıp giderken, kahverengi sıvı iskelet gibi ayaklarımın etrafında birikiyordu. Omuzlarımı küflü duvara yasladım ve suyun yara izleriyle dolu sırtıma akmasına izin verdim. Bambu çubuğun derimi kesip parçalarını aldığı yerlerdeki ince pembe ve beyaz izlerin üzerinden kaydı.

Gözlerimi kapatıp kendimi başka bir yerde hayal ettim. İş konferansı için New England'a gittiğim zamanki gibi, pis bir motelde sıkışıp kalmıştım.

su, tahtakuruları ve siyah küfle dolu o sefil motelin tek iyi yanıydı. Yine de bulunduğum yerden iyiydi.

Çatlamış sabunu aldım ve kollarımı, göğsümü, karnımı ve bacaklarımın arasını yıkadım. En mahrem yerlerimdeki kiri silebilmek, neredeyse kendimi yeniden insan gibi hissettirdi. Ucuz bir şampuan şişesi aldım, ters çevirdim ve içindekilerin bir kısmını elime döktüm. Saçımı yıkadım ve kafa derimdeki temizlik hissiyle inledim.

Marcy kapıyı çaldı. "Bitirdin mi?"

Aceleyle duruladım ve suyu kapattım. Su damlaları vücudumun kıvrımlarından aşağı süzüldü. Uzanıp bir havlu aldım ve dikkatlice kendime sardım. Dışarı çıktığımda, tezgahın üzerinde düzgünce katlanmış dantelli bir bornoz beni bekliyordu.

Kafamı salladım. "Bunu giymem!" diye kapıdan bağırdım.

"Cüppeyi giy canım," diye emretti Marcy yumuşak ve hoş bir ses tonuyla. Bu, sert sesinden daha korkutucuydu.

Bir an bakakaldım, sonra elime aldım. Yumuşak ipek parmaklarımın arasında kaydı, yüzüme götürdüm. İç çekerek başımdan geçirdim ve zinciri kol deliklerinden geçirdim. Başka seçeneğim yoktu.

"Giyindim," diye seslendim.

Marcy kapıyı açtı, zincirin ucunu yakaladı ve gereksiz bir güçle beni banyodan dışarı çekti. Beni kapıdan geçerek bodruma götürdü ve nereye gittiğimizi anlayınca kalbim sıkıştı. Topuklarımı eski parke zemine dayadım. Birkaç saniye bile oyalamak, olanları öylece kabul etmekten iyiydi. Marcy yürümeyi bıraktı ve bana döndü. Homurdanarak zinciri kendine doğru çekti ve yüzümü yüzüne birkaç santim yaklaştırdı.

"Böyle davranmayı kes, Mackenzie!"

"Sadece aşağıya inmek istiyorum!" Bu sözler ağzımdan çıkınca kendim bile şaşırdım. *Ne kadar acınası bir durum.*

"Şu anda aşağı inmeyeceksin." Gülümsedi ve beni yatak odasına çekerek zinciri bir kez daha çekti.

Ben direnmeye devam edince, ellerini kollarımın etrafına doladı ve beni yatağa itti. Dizleriyle kollarımı altımda sıkıştırdı, zincirimi yakaladı ve başlığa doğru eğildi. Ben çekilip altından çıkmaya çalışırken, o zinciri tahtaya doladı ve kilitle sabitledi. İşini bitirince geri çekildi ve bir an için eserini hayranlıkla seyretti

bir an için hayranlıkla izledi, sonra bana tek kelime etmeden odadan çıktı.

Tavana baktım. Gözlerim, odayı yıldırım şeklinde geçen kahverengi lekelerle dolu çatlağın izini takip etti. Ağırlığımı değiştirdiğimde yatak gıcırdadı, geceliğim yukarı kayarak kalçalarımın çıplak tenini ortaya çıkardı. Kafamın içinde çığlık attım, korku beni kemiriyordu.

İşte bu kadar. En değerli varlığımı kaybedecektim. O, hayatımda yattığım son erkek olacaktı ve bu düşünce göğsümü sıkıştırdı.

BENJAMIN

Bir zamanlar damarlarımdaki uyuşturucu gibi hissettiren odaya girdim. Eşi benzeri olmayan bir coşku. Bu sefer rahatsız ediciydi. Neredeyse bir iş gibi. Pantolonumun önünü ovuşturarak sikimi uyandırmaya çalıştım. Hâlâ onu istiyordum. Buna hiç şüphe yoktu. Onu rüyamda bile görüyordum.

"Hey! Hayır, hayır, bunu yapmak zorunda değilsin," diye yalvarmaya başladı.

Sözleri beni heyecanla titretti. Bu şekilde istemediğim kadar, onun çığlıkları başka dünyadan gibiydi. Kulaklarımdan geçip sikime kan pompaladı. Güzel bir kızın sana durmanı yalvarmasının bir etkisi vardı.

"Evet, istiyorum," diye fısıldadım.

İstemesen bile yapmak zorundaydım. İsteddiği kadar yalvarabilirdi, ama bu olacakları değiştirmeyecekti. Onun zamanı dolmuştu. Bu kadar uzun süre masumiyetini koruyabildiği için şanslıydı. Marcy, ya şimdi ya da asla demişti. Onu sikemezsem, "öldürülecekti". Marcy, ikimiz de ondan hiçbir şey alamadığımız için onu beslemekten ve bakmaktan bıkmıştı. Açıkçası, Marcy'nin işkence yöntemleri bulmasını ve benim küçük faremi ne kadar nefret ettiğini dinlemekten bıkmıştım. Bir parçam, onu sikmeyi reddedersem, Marcy'nin başından beri istediği şeyi yapmasına izin versem daha iyi olur mu diye merak ediyordu. Diğer bir yanımda ise, onun panikle atan kalbinin nabzını hissedebilecek kadar derinine girmek istiyordu.

O taraf kazandı.

"Sana zarar vermeyeceğim, Mouse," dedim. Bu onu rahatlatmadı, ama ona diğerlerine yaptığım gibi acı çektirmek niyetinde değildim. Onu teselli etmeye çalıştım. "Sadece seni kullanacağım. Çabuk olacağım."

"Lütfen," dedi.

Marcy beni itti. "Oh, ne hoş bir manzara," dedi. Elini Mackenzie'nin göğüslerinin arasında gezdirip kalçalarına doğru indirdi. Elbisenin kumaşını kaldırıp parmaklarını içeri soktu. "Ne kadar dar."

Mackenzie çığlık attı.

Marcy'nin sözleri beni heyecanlandırdı çünkü beklediğim şey buydu. Umduğum şey. Zihnim açılığımla savaşıırken, sikimdeki ağırlı zonklama kot pantolonumun içinde nabız gibi atıyordu.

Marcy parmaklarını çıkardı ve yaladı. "Tadına bak," dedi bana dönerek.

Parmaklarını ağızma aldım.

Marcy beni Mackenzie'ye yaklaştırdı. "Onu ov," diye emretti.

Mackenzie öfkeyle başını salladı, gözyaşları gözlerinin kıvrımlarından süzüldü.

"Onun sikini ov dedim!"

Mackenzie kıpırdamayınca Marcy elini tutup bana doğru itti. Cildi o kadar sıcaktı ki kumaşın içinden hissedebiliyordum.

"Pantolonunu çıkar," dedi Marcy bana bakarak.

Kot pantolonumun düğmelerini açtım, fermuarını indirdim ve boxerimle birlikte yere düşmesine izin verdim. Gömleğimi başımdan geçirdim.

"Lütfen! Lütfen yapma," diye yalvardı Mackenzie.

Çıplak nefes almaya fırsat bulamadan Marcy dizlerinin üzerine çöktü ve beni emmeye başladı. Hoş bir duyguydu, ama istediğim gibi değildi. Hiçbiri istediğim gibi değildi.

Marcy'nin ağızına sikimi daha derine sokarken Mackenzie'ye baktım. Eski ben göğsümü tırmalayarak dışarı çıkmaya çalışıyordu. Onu kaçırırsam Mouse'u paramparça ederdi. Benim gibi nazıkçe sikmezdi. En azından benim hayal ettiğim gibi.

Marcy ayağa kalktı ve sallanan sandalyeye oturdu. Mackenzie'yi kestiğimde kalan kırmızı kan lekesi hala duruyordu. Marcy geriye yaslanıp elini pantolonunun içine soktuğunda, leke bana dik dik bakıyordu.

Mackenzie'nin yatağına sürünerek girdim. Bacaklarını bana doğru tekmeledi ama artık yeterince gücü yoktu. Bacaklarını yere bastırıp arasına girdim. Yüzünden gözyaşları akıyordu ama ben bakışlarımı dudaklarında tuttum. Gözlerine bakmamalıydım. Kumaşı aşağı çekip göğüslerini ortaya çıkardım. Parmaklarımla meme uçlarını okşadım.

Marcy inledi. "Ön sevişme saçmalığını bırak. Hemen sik onu."

Başımı salladım ama itaat ettim, geceliği beline doğru topladım. Onu gördüğüm andan beri arzuladığım şeyin sıcaklığı bana doğru yayılıyordu. Onun içine girme düşüncesi sikimi zonklatıyordu. Sikimi ona bastırdım, üzerine eğildim ve onu öptüm. Dudaklarını sıkıca kapalı tuttu. Ellerimle dengemi sağlayarak geri çekildiğimde, gözlerine bakmak gibi ölümcül bir hata yaptım.

Siktir.

Yumuşak. Hüzünle doluydu. Aramızdaki boşluğu aşip içime akıyordu. Bana bakarken gözlerindeki parıltıyı silerek gözlerini kırptı. Sert kalamadım. Benimle savaşmaktan vazgeçmişti. Bakışları beni bir anda yumuşattı.

Siktir. Siktir!

Onu tekrar öptüm, dilimle dudaklarını ayırdım. Tekrar sertleşmeye zorladım kendimi. Tekrar sertleşmek zorundaydım. Kalçalarımı onun sıcak ıslaklığına sürttüm, ama girmeyecek kadar yumuşaktım.

Marcy boğazının derinliklerinden bir ses çıkardı.

Mackenzie'nin üzerine eğildim. "Üzgünüm, Mouse," diye fısıldadım kulağına ve oturdum.

"Senin neyin var lan?" diye bağırdı Marcy odanın diğer ucuna doğru ilerlerken. Komodinden tabancayı aldı ve bana doğrulttu. O yaklaşırken ellerimi kaldırdım ve o da benim yumuşak sikimi tuttu.

"Silahın sesini duymak bu sefer beni sertleştirmeye yetmedi galiba," dedim yarı gülümseyerek, o beni okşarken.

Marcy birkaç adım geri çekildi. Silahın namlusu göğsümün hizasında kalmış, içiyle mücadele ederken titriyordu. Onun zevki, benim başka birini sikkeme bağlıydı. Bunu yapamazsam, kimse güvende olmazdı.

"Benjamin, ne yaptın?" diye fısıldadı Marcy. Yüzü, nefes almamın sürdüğü süre içinde sinirli bir ev kedisinden parlak gözlü bir yavru kediye dönüştü.

Kendini kaybetmişti.

"Marcy, ne yaptığını bir düşün." Şimdi yalvaran bendim.

"Zaten düşündüm."

Namluyu hafifçe indirdi ve silah sesi odayı doldurdu. Ben çığlık attım, Mackenzie çığlık attı ve Marcy keskin bir nefes aldı. Kan ördek resimlerinin üzerine sıçradı, onları avlanmış gibi gösterdi.

Yatağa yığıldım. Kızıl sıvı cildimden akıp altımdaki yatağa damladı. Sığ nefesler alıyordum. Acıya karşı yapabildiğim tek şey buydu. Çıplak vücudumu aradım, kaynağını bulmak için çaresizce... Kolumun üst kısmında, kenarları yıpranmış bir kurşun deliği vardı.

Marcy odadan çıktı ve kapıyı çarptı. Zararı o vermişti, ama kan kaybından ölmemi izleyecek kadar kadın değildi.

Lanet olası korkak.

Mackenzie oturdu, boş elini ağzına götürdü. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Aman Tanrım, Benjamin!" diye çığlık attı.

Bu sesin içinden nereden çıktığını bilmiyorum. Onu neredeyse tecavüz etmişim. Kanım bacaklarının arasına damlıyor, onu sıcak kırmızıya boyuyordu.

"Oturmalısın," diye emretti.

Neden onun önünde kanlar içinde yatmam umurunda ki?

Canavarlar vurulmayı hak eder.

Oturdum ve kan göğsümden aşağı akıyordu. O, odanın içinde, kanın akışını yavaşlatacak bir şey arıyordu. Kendimi ait olduğum cehenneme bırakmak daha iyi bir fikirdi.

"Gömleğini al!" diye bağırdı.

Omzumun hemen altındaki deriyi sıktım ve kan parmaklarımın arasına yayıldı. Onun bu kadar telaşlı sesini duymaya dayanamadım, bu yüzden yerden gömleğimi aldım.

"Şimdi ne yapacağız?" diye sordum dişlerimi sıkarak.

"Üzerine bastırmalısın. Gömleği top haline getir ve diğer elinle bastır. Sıkıca bastır."

Ne dediğini biliyor gibi konuşuyordu, ben de dediğini yaptım. Gömleği parmaklarımla buruşturup yaraya bastırdım. Elimden geldiğince sert bastırdım.

"Tanrım!" diye inledim, başımı kaldırdım ve dua etmeyi düşündüm. Ne de olsa bir zamanlar Hristiyan olarak yetiştirilmişim. Ama eğer bir tanrı varsa, yardımına gelmeyecekti.

"Neden yaptın?" diye fısıldadı.

"Neyi?"

"Beni... tecavüz etmedin mi?"

"Yapamadım." Acıdan zar zor konuşabiliyordum. "Neden?"

Sesinde güvensizlik vardı, sanki benim yapamamam onun yansımasıymış gibi. Sanki o evin dışında karşılaşıydık onu sikmezdim de.

Gözlerimi kapattım. "Bana öyle baktın." "Ne yüzü?"

"Bilmiyorum. Korkunca yaptığın yüz. Gözlerin çok büyür, kırılmış bir köpek yavrusu gibi, dudakların titrer." Gözlerimi kapalı tutarak, göz kapaklarımın arkasında rahatlık buldum.

"Özür dilerim," diye fısıldadı.

"Özür dileme. Bende bir sorun var ve bunun yüzünden sana ne olacağını bilmiyorum. Kahretsin, kendime ne olacağını bile bilmiyorum."

Ben de onun kadar esirdim. Zincirlerim sadece görünmezdi.

Marcy odaya girdiğinde gözlerimi açtım. Bana bakmıyordu. Mackenzie, Marcy'nin kilidi açıp onu yataktan çekip çıkarırken ondan uzaklaştı.

Yatağın kenarına doğru süründüm. "Onun suçu değil!"

"Saçmalık," diye bağırdı Marcy. "Ne yaptığını biliyor. Kafana girdi. Bu sürtüklerin kafana girmesine izin verme demiştim. Pis kızlar."

Nefesimi tuttum. Mouse gerçekten kafama girmişti, ama onu içeri almak istedim.

Ve şimdi bunun bedelini ödeyecektik.

On birinci bölüm

MACKENZIE

B Bodrumda, kafam karışıklıkla dönüyordu. Ellerimi bacaklarımın arasına düşürdüm, minnettar I hala kaybetmemiştim neyi o o kadar

çaresizce almak istedim. Uyluklarımın iç kısmındaki kurumuş kanın üzerinden elimi geçirdim. Onun kanı. O odaya girerken, kanlar içinde kalanın ben olacağımı düşünmüştüm. İlkel zihninin etkisiyle beni paramparça edeceğini hayal etmiştim. O acımasız bir avcıydı ve ben onun avıydım. Derin bir nefes aldım. Şimdilik, ağzından köpürerek çalmak istediği masumiyeti koruyacaktım. Keşke *nedenini* bilseydim.

Bağlanacak tiplere benzemiyordu. Marcy'ye karşı hisleri olduğunu düşünseydi, o hisler onu hayalarından vursa bile fark edemezdi.

Peki ya benim duygularım? Zihnim, bacaklarımı ayırırken zincirlere karşı direndiğim anın anısına kilitlenmişti. Onun sert dokunuşları ve ilkel bakışları aklımdan çıkmıyordu. Üstüme çıktığında korku içimi kapladı, ama aynı zamanda beni derinliklere çekmeye çalışan bir heyecan dalgası da yükseldi. Yine de ondan korkmuyordum. Sonrasında olacaklardan korkuyordum. Gözleri ve penisi önümde yumuşadığında, içimde bir şeyin kıvrıldığını hissettim. Vücudum ona tepki vermeye başlamıştı ve bu, isteyeceğim en son şeydi. İçimde hissettiğim o küçük kıvrılma, sonunda keskinleşti. Dikkatli olmazsam, içimi oyup ruhumu delecekti.

Sonra Marcy onu vurdu ve ona yardım etme ihtiyacı hissettim. Ama neden? Bir titreme beni sardı.

Lanet olsun.

Alnımı dizlerime dayadım. Onu hala nefret ediyordum, ama Stockholm sendromu da böyle başlamaz mıydı? Aşağılık bir insana karşı kafa karıştırıcı bir çekim?

Orası cevapların olmadığı bir cehennemdi. Ne mantık ne de akıl vardı. Hayatlarının karmaşasını çözmeye çalışmak anlamsızdı. Yabancı bir dil konuşuyorlardı ve ben onların lehçesini bilmiyordum. Tanımadığım bir ülkedeydim. Belki de başka bir dünyadaydım.

BENJAMIN

Bir elimde tabak, diğerinde su bardağıyla dengede durarak bodrumun kapısını açtım. Her adımda bardaktaki su sallanıyordu. Sırtı duvara yaslanmıştı. Dümdüz önüne bakıyordu. Benim gibi yatak odasını mı düşünüyor diye merak ederek ona baktım. Titrediğinde, düşündüğünü anladım. Yemek getirmek onun affını kazanmaya yetmezdi, tabii benim hak ettiğimden bahsetmiyorum bile.

Vurulduğum omzumda sönük bir ağrı dalgalandı. Lanet olası *vurmuş*.

Bana bakmayı reddetmesine rağmen, yanına gidip önünde çömeldi. Tabak ve bardağı yere koyup ayağa kalktım ve ellerimdeki kiri sildim. Bandajlı kolumun altında ağrı hissettim. Tanıdık ve güvenli bir yere dönmek için arka tarafa doğru yürümeye başladım.

"Benjamin?" diye fısıldadı.

Cevap vermek istedim, ama vermemek daha güvenliydi. Duygularım tehlikeliydi. Parçalanmışım ve hiç böyle olmamışım. Marcy'yi kaybetmişim. Beni gerçekten daha fazla yanında tutacak mıydı? Tutmayacaksa, işi doğru şekilde bitirmesi gerekiyordu.

"Neden benimle konuşmadığını anlamıyorum." Gözlerini bana dikti. Beni kendinden uzaklaştırdığımı anlayabilirdi.

Bunu yapmak zorundaydım. Kendimi zayıf düşürdüm ve şimdi ikimiz de benim güçsüzlüğümün bedelini ödemek zorundaydık. Sözleri kalbimi sızlattı. Ses tonu kulaklarıma sızdı ve beynimin

. Yüzüne bir yastık koyup onu sikmeliydim. İşini bitirmeliydim. Onun masumiyetini elimde cam top gibi tutmaktan yorulmuştum. Onu alsaydım, vurulmazdım. Evet, bir parçasını kaybederdi, ama en azından Marcy'nin ateş hattından kurtulurduk.

Ondan uzaklaştım ve yüzüm yumuşadı. Onu korumak için ona karşı bir maske takmam gerekiyordu. Beni nefret etmesini sağlamak ikimiz için de en güvenli yoldu. Kurtları uzak tutabilmek için kendimi kurt gibi giyinmek zorundaydım.

"Ye," dedim zorla sert bir sesle.

"Evet," dedi. Sesinde ihanet vardı.

İyi. Tam da hissetmesi gereken şey buydu. Onu ihanet etmişim, ne kadar berbat bir şey olsa da. Arkanı döndüm, gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldıktan sonra merdivenlere doğru yürüdüm.

Lanet olsun.

Topuklarımı döndürdüm ve onun önüne yere oturdum, dudaklarımdan tek kelime bile çıkmaya cesaret edemiyordum.

Neden ona bu kadar çekildiğimi hiç bilmiyorum. Hiç böyle bir şey hissetmemiştim.

Tabağı aldım ve yüzeyine yayılmış kalın, püre haline gelmiş karışımı inceledim. Gördüğüm manzara karşısında dudaklarımı kıvırdım. Kıvamı hiç doğru değildi. Onu zorla yemeye çalışmak istemedim, ama reddederse bana başka seçenek bırakmayacaktı. İşin o noktaya gelmemesi umuduyla tabağı tekrar ona doğru ittim.

Parmağını yapışkan maddeye batırdı ve kaldırdı, ince sıvı tabağa damladı. Parmağını diline değdirdi ve yüzünü buruşturdu. Boğazı ile mücadele ederken bir avuç et karışımını ağzına tıktırdı. Sınırına gelene kadar çorbayı yuttu ve başını hızla sallayarak tabağı yere koydu.

Onu daha fazla yemeye zorlamak istedim. Çok zayıftı. Gözlerim tabağa gitti ve pembe jelatinimsi yığının geri kalanına dudaklarımı kıvırdım.

Ben yemediğim bir şeyi ona nasıl yedirebilirdim?

Karnının öfkeli gurultusu dışında, sessizce oturduk. Saatile baktım. Yemek yemesinin üzerinden neredeyse otuz dakika geçmişti. Marcy şüphelenirdi, eğer ben...

Yine öğürmeye başladı.

Başımı eğdim, bu kadar zaman geçmesine rağmen neden hala midesinin bulandığını anlamaya çalışıyordum. *Et mi bozulmuştu?*

Ellerinin ve dizlerinin üzerine çöküp kusmaya başladı. Kovaya bile ulaşmadan şiddetle üzerine kustu. Kırmızı, topak topak kusmuk saçlarına ve geceliğinin önünü kapladı. Kendi kusmuğunu görünce tekrar kustu. Kusmanın şiddetinden midesi boğazına kadar çıkacak ve ağzından çıkacak sandım. Onu teselli etme isteğiyle mücadele ettim. İkimizin de en son ihtiyacı olan şey, Marcy'nin merdivenlerden inip beni onun sırtını okşarken görmesiydi.

Duvara yaslandı, başını çevirdi ve tekrar kustu. Kokuşmuş sıvının kokusu üzerime yayıldı. Kusmuk onu kapladı, göğsünden aşağı akıp bacaklarına damladı.

Otuz dakika mı? Marcy yemeğine bir şey katmış olmalıydı.

Bana da bir iki kez benzer bir şey yapmıştı, çocukluk anılarım dahil her şeyi kusmama neden olmuştu. İpecac'ın neden olduğu acıdan kurtulmak mümkün değildi. Sadece sürekli, kıvranan bir ıstırap vardı.

Gözleri kapalı bir şekilde sırt üstü yere yığıldı. Onun yanından ayrılmadım, sırtımı duvara dayayarak kokunun içinde sessizce oturdum. Ağzımdan hava çekerek, nefeslerimi istemeden ağırlaştırdım.

"Biliyor muydun?" diye fısıldadı, oturmadan.

Kaşlarımı kaldırdım. "Neyi biliyor muydum?"

"Beni zehirlediğini mi?"

"Zehir değildi. Muhtemelen ipekakandı," dedim omuz silkerek, sanki bu daha iyiymiş gibi.

Başını yana eğerek bana bakabildi. "Yemeğin içinde olduğunu biliyor muydun?"

"Hayır," diye fısıldadım. *Bilmiyordum. Ama şaşırmadım.*

Derin bir nefes aldı, etrafındaki pis havayı içine çekti. "Senin benden hoşlandığını düşünüyor."

Gözlerimi yere indirdim, ayakkabımın topuğunu yere vurarak. "Evet, biliyorum."

"Biliyorum mu? Tek söyleyebileceğin bu mu? Bu benim için ne anlama geliyor?" Oturmaya çalışırken sesini yükseltti, ağzını kapatmak için elimi ağzına atmam için beni kışkırttı.

"Emin değilim." O evde geçirdiğim on bir yıl boyunca, hiçbir kadına ilgi duymamıştım. Mackenzie'ye duyduğum gibi değil.

bunu karşılaştıracak bir şeyim yoktu ve Marcy'nin buna nasıl tepki vereceğini bilmiyordum.

"Beni öldürecek mi?" Çenesi titriyordu.

Çok uzun süre tereddüt ettim. Karanlıkta bile, cevabımı beklerken kaslarının gerildiğini görebiliyordum. "Bilmiyorum," dedim. Sanki başının üzerinde bir saat tik tak ediyor gibi, ona acıyarak baktım.

Vardı mı?

Ellerini havaya kaldırdı. "Nasıl bilmezsin? Daha önce ne oldu? Diğerleriyle?"

"Ağacın altındakine olanların aynısı," diye mırıldandım.

"Ne oldu?"

Ona hikayeyi anlatmalı mıyım diye düşündüm. Anlatırsam belki benden uzak durur. Korkar, olması gerektiği gibi.

Siktir et.

"Bir gün buraya doğru yürürken onu gördüm, başını bile kaldıramıyordu. Nefesi o kadar zayıftı ki, hayatta olduğunu anlayabilmek için onu çok dikkatli izlemem gerekti." Ayakkabımın ucunu sıkıca kavradım. "Bana özlemle baktı ve ben bunun ne anlama geldiğini anladım. Ölmek istiyordu."

Mackenzie zorlukla yutkundu. "Sonra?"

"Marcy'yi çağırdım. Silahını çekti, duyamadığım bir şey fısıldadı ve kadının şakağına ateş etti. Marcy, kadının kasılmaları durana kadar başında durdu. Sonra bana temizlememi söyledi." Başımı duvara yasladım. "Bir parçamı mezara götürdü."

"Orada kaç kişi gömülü?"

Sakalımı ovuşturarak, ona gerçeği söylemek mi, yoksa yalan söylemek mi daha iyi olur diye düşündüm. "Üç." Durakladım. "Ve yarım."

Hızlıca nefes aldı. "*Yarım mı?*"

Tepkisi o kadar şiddetliydi ki, gerçeğin tamamını bilmemesinin daha iyi olacağına karar verdim. "Şaka yapıyorum. Sadece üç kişi var." *Pek de iyi olmadı.*

"Şu anda cinayet şakalarının uygun olduğunu düşünüyorsan, sosyal becerilerin çok zayıf."

Omuzlarımı silktim. Sosyalleşmemiştim. "Diğerleri ne oldu?" diye sordu.

"Bunun hakkında konuşamam." Gözlerimi indirdim. *Bu konuda konuşmayacağım.*

"Neden?"

"Sen ve lanet soruların." Ayağa kalktım.

"Tamam, peki," diye fısıldadı ve başını benden çevirdi.

İç geçirdim, merdivenleri çıktım ve kapıyı arkamdan kilitledim. Artık kokuya dayanamıyordum. Onun sorularıyla başa çıkamıyordum. Sözleri beni hatırlamak istemediğim anılara sürükledi.

On ikinci bölüm

MACKENZIE

(I) Marcy'nin üzerimde durduğunu hissederek uyandım, ateşli bakışları ruhumu deliyordu. Sıçrayarak oturdum ve duvara yaslandım. idrar ve küf kokusu bir şekilde azalmıştı. Belki de alışmıştım. Marcy eğildi ve sanki sergilenen bir hayvanmışım gibi gözlerini üzerimde tuttu. Bu hayattan bıkmıştım. Yorgundum ve ne kadar uyursam uyuyayım kemiklerimdeki yorgunluğu gideremiyordum.

"Senden hoşlanmıyorum," diye hırladı Marcy.

"Ben de seni pek sevmiyorum, Marcy."

Çenesi düştü. "İşte bunu kastediyordum. Normal olamaz mısınız?"

Kaşlarımı kaldırdım ve dudaklarımı kıvırdım. "Normal mi? Bu yerde normal olan hiçbir şey ve hiç kimse yok! Senin evcil hayvanın olmaya çalışmaktan vazgeçtim."

"Benjamin ile aramızı bozuyorsun. Bizi ayırmaya çalışıyorsun!"

"İkinizin neden ayrıldığını bilmek istiyorsan, lanet olası aynaya bak. Benim yardımına ihtiyacın yok. Bunu kendi başına gayet iyi yapıyorsun. Benjamin bu ilişkide eşit bir ortak değil ve sonunda bunu fark etmesi benim suçum değil."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sana ne söyledi?"

"Hiçbir şey." Omuz silktim. "Onu vurduğunda bilmem gereken her şeyi sen söyledin."

Marcy başını salladı. "Biliyor musun Mackenzie? Onun senin için ne hissettiğini tam olarak öğreneceğim."

Zincirime uzandı ve kilidi açtı. Ben ayağa kalkmamı beklemeden merdivenlere doğru yürüdü. Dizlerim betona sürtündü. Ellerimi en alt basamağa koyarak Marcy'yi ayağa kalkacak kadar oyalamaya çalıştım. Bizi banyodan geçerek arka kapıya doğru yönlendirdi. Cebinden bir anahtar çıkardı ve sürgüyü açtı.

Ben bodrumda güvendenken neden kilitliydi ki?

Kör edici güneş ışığına çıktık. Işıklar solgun tenimi okşarken yüzümü korudum. Vücudum öne doğru sıçradı. Marcy beni isteksiz bir köpek gibi dışarı çekti. Yumuşak çimenler çıplak ayaklarımın altında gıdıkladı. Soğuk, acımasız betondan sonra bu hoş bir değişiklikti. Marcy beni ağacın yanına götürdü, zincirin ucunu gövdeye doladı ve kilitledi.

"Benjamin!" diye bağırdı Marcy.

"Ne?" diye bağırdı evin içinden.

Marcy içini çekti. "Çık dışarı! Hemen!" Kollarını göğsünde kavuşturdu ve bacağını salladı.

Benjamin güneş ışığına çıktı. Ellerini bir bezle sildi ve basamağın üzerine attı. Gözlerini kısarak bize baktı, Marcy'nin yine ne tür bir cehennem hazırladığını anlamaya çalışıyordu. Onun da benim kadar habersiz olduğunun bir kanıtı daha.

Marcy'nin yanına yürüdü ve yanında durdu. "Ne var?"

"Sadece burada olmanı istiyorum," dedi Marcy, belinden tabancayı çıkarırken. Silindiri çıkardı, cebine uzandı ve altı mermi aldı. Her birini yavaşça yükledi. Silindiri kapattıktan sonra, onu döndürdü ve gülümsedi.

Aniden her şey anlaşıldı. Ellerimi Marcy'ye doğru kaldırarak ona bağırdım. "Marcy, dur! Hayır! Ne yapıyorsun?" Bir şey için yalvarmaktan bıkmıştım. Erdemim. Hayatım. Ama başka seçeneğim var mıydı? Öylece yatıp ölmeyecektim. Ayaklarımın altındaki kızla aynı değildim.

"Ne yaptığımı biliyorsun. Çok şey biliyorsun." Namluyu kafama doğrulttu ve Benjamin'e kendini beğenmiş bir gülümsemeyle döndü. "Ona teşekkür etmelisin."

"Marcy, bunu konuşmamıştık. Onu öldüreceğinden bahsetmemiştin," dedi Benjamin, ellerini kot pantolonunun ceplerine sokmuş. Sesi sakindi. Endişeli olsa da bunu belli etmiyordu.

"Hiçbir şey için senin iznine ihtiyacım yok Benjamin. Onu daha fazla tutmanın bir anlamı yok." Silahı yanına indirdi. "Sanki

Sanki beni vazgeçirmeye çalışıyorsun."

"Çıkarmayacağım, ama belki bir şans daha vermeliyiz. Geçen sefer kendimi iyi hissetmiyordum." Omuzlarını silkti.

"Hayır, ona bizimle uğraşması için bir şans daha vermeyeceğim. Bak, şimdiye kadar neler yaptı." Silahın namlusuyla ikimizin arasında bir hareket yaptı.

"İmdat!" Etrafımızdaki hışırdayan ağaçlara doğru bağırdım. Kuşlar dallardan dağıldı, kaçarken kanatlarını çılgınca çırpıyorlardı. *Keşke kanatlarım olsaydı.*

"İstediğin kadar bağır. Etrafta kilometrelerce kimse yok." O da benimle birlikte bağırarak çaresizliğimle alay etti.

Bu beni denemekten alıkoymadı. Çığlıklar arasında nefes almaya çalışarak hırıltıyla soludum. Marcy silahı havaya kaldırdı ve tetiği çekti. Ağzım kapandı. Benjamin Marcy'nin önüne geçti ve Marcy ona gözlerini kısarak baktı.

Ne yapıyorsun Benjamin?

"Bence bunu şimdi yapmamalıyız." Marcy'yi ikna etmeye çalıştı ama Marcy mantıklı davranmıyordu.

"Çekil yolumdan Benjamin, yoksa sıradaki sen olursun." Onu itip geçerek tekrar bana nişan aldı.

BENJAMIN

DAHA FAZLA İTEMEDİM. Eğer itersem, Marcy aramızda bir şey olduğunu anlardı. Aramızda bir şey mi vardı? Hayır. Karşılıklı bir şey yoktu. Benim tarafımdan tek taraflı bir aşk vardı, ama bu, takıntımın nesnesini yok etmek için yeterliydi. Faremi kurtarmak istiyorsam, mesafemi korumalıyım. Kenara çekildim ve birkaç adım geri attım.

Mackenzie buz banyosunda olduğu gibi titriyordu. Onu görünce kalbim bir an durdu. Bu onun infazdı ve hepsi benim suçumdu. Tek yapmam gereken onu sikmekti. Onu sikmek *istiyordum*. Onun cinayetine tanık olmak üzereyken bile, tek istediğim onun içine girmekti.

Lanet olsun.

"Diz çök!" diye emretti Marcy.

Mackenzie tereddüt etti. Gözleri bana kaydı, yardım istercesine. Onun için bir şey hissediyorsam, şimdi bunu göstermenin tam zamanıydı. Marcy'yi alt edebilir, silahı alabilir ve onu serbest bırakabilirdim. Kendimi hayatta bırakmazdım, ama onu kurtarabilirdim. Harekete geçmeye karar verdim, ama ayaklarım yere yapışmış gibiydi.

Onu kurtaramazdım.

Gözlerini kapattı ve dizlerinin üzerine çöktü. Marcy silahı kaldırdı ve kafasına doğrulttu. Mackenzie hıçkırarak ağladı, her gözyaşı onu tek kaçış yolunun bu olduğunu anlamasına bir adım daha yaklaştırıyordu. Ve belki de öyleydi. Sessizleşip yüzüne bir gülümseme yayıldığında, özgür olacağını düşünerek gülümsediğini anladım.

Bunu itiraf etmekten utandığım kadar çok kez yaşamıştım.

İçimde çığlık attım. Mackenzie'nin önüne atlayıp onu korumak istedim, ama o kurşunun önüne atlarsam özgür olan ben olurum, o değil. Benim küçük farem. Artık ona öyle diyebilir miydim ki? Onda uysallık diye bir şey yoktu.

Kendi hayatımı korumak için taş gibi hareketsiz kaldım. Marcy ateş etmeye hazırlanırken silahın tıkırtısı midemi sıktı. Hala tetikte olmayan parmağına baktım. Avuç içlerim terden ıslanmıştı. Marcy'ye bağırıp onu ikna etmek istedim, ama yapamadım. Mackenzie'ye olan ilgimi itiraf etmeden yapamazdım. Her halükarda Mackenzie'nin sonu belliydi.

Marcy bana dönüp baktı. Vücut dilinden sorularının cevaplarını arıyordu. Yüzümü ifadesiz tuttum. Aradığını bulduğunda, Mackenzie'ye döndü ve parmağını tetiğin etrafına doladı. Mackenzie'nin çığlıklarını duymamak için parmaklarımı kulaklarıma tıkadım. Çığlıklar göğsümü delip geçti ve içimde yabancı bir şey uyandırdı. Kafasına kurşun sıkan benim olmalıydı. Yaşamayı hak etmiyordum. Devam etmeyi hak etmiyordum. Mackenzie hak ediyordu.

Gözlerimi kapattım. Silah sesinin yankısı dinince Mackenzie çığlık atmaya devam etti. Gözlerimle vücudunu taradım, kan fişkırması ya da ölümcül bir delik arıyordum. Marcy'ye döndüm ve ellerimi kulaklarımdan indirdim. Kulaklarından kulaklarına kadar sıırıyordu.

"Boş mermi!" diye bağırdı.

Dalga mı geçiyorsun?

Çenem düştü. Yeni bir alçaklık seviyesine ulaşmayı başardı. Bizim için bile. Yanıma geldi, silahı beline geri koydu ve

kollarını bana doladı. Ben bu sevgiye karşılık veremedim. Çok şok olmuştum.

"Marcy, ne düşünüyordun?" diye fısıldadım.

"Ona karşı bir şey hissedip hissetmediğini görmek istedim. Ve onun bana saygı duymasını istiyorum. Bana söylediklerini duymalıydın."

Mackenzie, gergin zincir nedeniyle kolu havada kalmış halde geriye düştü. Hıçkırarak ağladı. Hayatı kurtulduğu için mi? Yoksa özgürlüğünden mahrum kaldığı için mi? Bunlar sevinç gözyaşları mıydı, yoksa keder gözyaşları mı?

"Ne oluyor lan!" diye bağırdı hıçkırıklar arasında. Gözyaşları yüzündeki kiri yıkadı. Çişi, onu örtmeyen geceliğinden bacaklarına damladı.

Kollarımı Marcy'nin omuzlarına doladım ve onun arkasından baktım. Onun oyununu oynamam gerekiyordu. Mackenzie'ye baktım. Onun da oynaması gerekiyordu.

Marcy tetiği çekip beni vurduğunda, onun ayaklarına kapanıp affetmesi için yalvarmak istedim. Bu sefer silah ateşlendiğinde, o benim ona olan duygularımın tetiğini çekti. O artık eskiden tanıdığım kişi değildi. Değişmişti.

Yoksa ben mi değişmiştim?

On Üçüncü Bölüm

MACKENZIE

T Benjamin'in hoş olmayan ayak sesleri merdivenlerden inerken yaklaşıyordu, parmakları arasında bir strafor tabak tutuyordu.

Yemek yemenin ne anlamı var? Midem guruldadı.

"Dün olanları konuşacak mıyız?" diye fısıldadım, tabağı elinden alırken.

O başını salladı ve karşımda oturdu. Mütevazı görünmek için bacaklarımı çaprazladım, gecelik yukarı kayarak beni çıplak bıraktı. Tabağı yere koyup duvara baktım.

Yiyecekler sadece böyle hayatta kalmak içinse ne anlamı var? "Bunu daha önce de yaptı mı?" diye sordum.

Benjamin'in bakışları benimkilere dikildi. "Hayır. Şey, evet, ama boş olanlarla hiç yapmamıştı," dedi. "Gerçek olanları kullanmış." Gözlerindeki karanlığa ve bakışlarının yoğunluğuna rağmen, gömleğini çıkardı ve dizlerimin üzerine işaret etti. İçimden bir ses, bunu sadece benim için yapmadığını söylüyordu.

Elimi uzattım ama tereddüt ettim. "Bunu yapmak istediğinden emin misin? Ben çok öğrencim."

"Evet, öylesin." Gömleğini bana doğru uzatmaya devam etti.

Onu aldım ve kucağıma örttüm, kendime istediğim örtüyü sağladım. Vücudundaki yara izleri gözlerimi yakaladı ve orada tuttu. Harita üzerindeki kontur çizgileri gibi derisini kaplıyorlardı. Göğsü kaslı değildi, ama kolları hala güçlüydü. Kaburgaları hafifçe çıkıntı yapıyordu ve derisini gerginleştiriyordu. Marcy onun yemeklerini de kontrol ediyor gibi, sağlıklı bir görüntüde değildi. Belki de onu kasten zayıf tutuyordu. Büyümesine izin verseydi,

Benjamin dikkate alınması gereken bir güç haline gelirdi. Kabul etmek istemem ama o yakışıklıydı. Sert bir yakışıklılık.

"Neden sahte bir infaz yapardı ki? Mantıklı değil," dedim, bakışlarımı indirerek. Gömleğinin yumuşak kumaşıyla oynadım.

Benjamin omuzlarını silkti. "Bilmiyorum. Normal davranmıyor."

"Normal mi? Beni esir tutan kadını normal olarak tanımlayabilir misin?"

"Onun için normal sayılabilecek bir delilik seviyesi var, evet." Yüzünde neredeyse bir sırıtış belirdi.

Ona boş boş baktım.

Elini uzattı ve yaralı ellerimi tuttu. "Böyle." Parmaklarımı bırakmadan önce yara izlerine dokundu. "Bu onun normal delilik sınırıydı." Avucunu yere bakacak şekilde bir elini önüne uzattı. "Ve şu anda o bu noktada." Diğer elini diğerinin üzerine kaldırdı.

Onun hareketli el jestlerine gülümsedim — kabus başladığından beri ilk kez içten gülümsemiştim. Bileklerimi saran yara izlerine baktım ve ağzımın köşeleri aşağı doğru kıvrıldı. Benjamin, su zaten yanmış olan tenimi yakarken beni kollarının arasında tuttu. Benjamin, uyluklarımda izler bırakan bıçağı elinde tutuyordu. Vücudum gerildi.

"O izleri o akıllı ağzın yaptı," dedi düz bir sesle.

Sesindeki ani değişiklik beni dik oturmaya zorladı. Ağzım açık kaldı. "Anlamadım? Neyim?" Kalın bir saç tutamını kulağımın arkasına ittim. Kusmuk kurumuş ve sertleşmişti, saçlarımda kırık kırık bir doku kazanmasına neden olmuştu.

Benjamin parmaklarıyla oynadı. "Ağzın. Ona orospu dedin." Sesi, sanki bunu hak etmişim gibi, gayet doğal bir tondaydı.

"Şu anda kurbanı suçluyor musun?" diye bağırdım. *Siktir git.*

Benjamin başını salladı ve gözlerime baktı. "Hayır, ama çeneni kapalı tutman gerek."

Onun sözleri üzerine dudaklarımı sıkı sıkı kapattım. Üzerimize kalın ve ağır bir sessizlik çöktü.

"Hala benimle konuşabilirsin. Sadece Marcy ile kavga etmeyi bırakmalısın," dedi.

Elini saçlarından geçirdi.

"Neden kavgayı bırakayım? Bu durumda yapılması gereken bu değil mi? Kavga etmek?"

"Artık seni koruyamam, Mouse. Bu noktada pazarlık edecek hiçbir şeyim kalmadı. Artık onu bile zorlukla kaldırıyorum." Yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Onu memnun edemezsem, ben de o ağacın altında son bulacağım. Beni öldürdükten sonra sıradaki kim olacak sence? Aptal olma."

"Sadece pes edip bizi ona teslim etmenin daha iyi olduğunu mu düşünüyorsun?" Dizlerimin üzerine çöktüm, beton çıplak tenime sürtünüyordu. Ona doğru eğildiğimde zincir tıkırdadı.

Benjamin benden uzaklaştı. "Evet, çünkü onu sevdim." "Onu sevdin. Geçmiş zaman."

"Hayır." Tereddüt etti. "Onu seviyorum. O benim tek tanıdığım kişi. Benim için bir anne gibidir."

"Bu iğrenç."

"Anlayamazsın," diye fısıldadı.

"Dene bakalım." Hayal kırıklığıyla geriye yaslandım.

Kilitlerin açılma sesiyle başlarımız kapıya doğru döndü. Benjamin ayağa kalktı. Gömleğini alıp giyerken gözleri benden merdivenlere kaydı. Marcy'nin ağır, düzensiz ayak sesleri üst kattaki zeminde yankılandı.

"Benjamin?" diye bağırdı.

Tabağı aldı, yemeğin bir kısmını kovama döktü ve merdivenlere doğru yöneldi. "Geliyorum! Az önce onu besledim." İki basamak birden atlayarak merdivenlerden inmeden önce bana dönüp baktı.

Derin bir nefes aldım. Onda hafifçe büyüleyici bir şey vardı, ama bunun yeni küçük dünyamda hayatta kalan son erkek olduğu için mi, yoksa daha fazlası mı olduğunu anlayamıyordum. Beni o yatak odasına götürmek için her türlü fırsat ve cesaret vardı, ama zihni ve bedeni bunu reddediyordu. Zihinden daha derine işleyen nihai bir ihanet. Bu bir şey ifade ediyordu.

Kusmukla kaplı geceliğime baktım ve inledim. Safra ve idrar kokusu bodrumun her yerine yayılmıştı. *Bana karşı sertleşmemesine şaşmamalı.* Kendime acıma düşüncelerini kafamdan attım, tecavüz edilebilirliğime göre çekiciliğimi değerlendirmek istemiyordum.

Soğuk betona uzandım ve başımı sağa çevirdim. Yerdeki renkli leke bana bakıyordu ve ben de tam olarak bu noktada başka birinin son nefesini verip vermediğini merak ettim. *Neredeyse eminim ki vermiştir. Bu zincir o kadar uzun değil.* Ufak tefek geceliğimi uyluklarımın üzerine çekmeye çalıştım ama sadece kalçalarımın kenarlarına kadar geldi.

Üstümdeki zeminde yüksek bir çarpma sesi duyuldu. Ağır bir gümbürtü. Tavanda çaprazlanan kirişlere baktığımda, düşüncelerim Benjamin'e gitti. Kendini savunmuş muydu? İçlerinden biri yere düşmüş müydü? Nefesimi tuttum ve dinledim. Bir süre sessizlik oldu. Sonra ayak sesleri tekrar yere çarptı ve üst kattaki bir kapı çarptı. Birkaç dakika geçti, sonra yine ayak sesleri başımın üstündeki kirişleri salladı. Benjamin kapıda belirdi ve bana doğru geldi.

"Demek bir durum var." Diye içini çekti.

Kaşlarımı kaldırdım. "Ne gibi?"

"Marcy hastaneye gitti."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Umut içimi ısıttı. Eğer o gitmişse, belki Benjamin'i beni bırakması için ikna edebilirim. "Hastaneye mi? Neden? Nasıl?"

"Şeker hastası. Sık sık ketoasidoza giriyor. Her yere kusmaya başlıyor. Günlerce, bazen bir hafta bile hastanede kalıyor." Dudakları hafifçe gülümsedi.

"Bu daha önce de olduysa, neden hala buradasın? Hadi buradan gidelim." Özgürlük düşüncesi yorgun bacaklarımda ayakta durmam için yeterli enerjiyi verdi.

"Yapamam." Benjamin ayaklarının altındaki yere tekme attı. "Hastaneye kendi arabasıyla gidiyor ve çıkarken kapıyı dışarıdan kilitliyor. Uzun zamandır bir şeylerin değişmesini bekliyorum ama hiç değişmiyor."

Çenem gevşedi. Umut azaldı, içim dondu. "Pencereler?" " metal parmaklıklar. Benjamin yaptı a harika iş yaptı bu yer kaçınılmaz," dedi, titrek elini koyu saçlarının arasından geçirerek. "Sen Benjamin sandım?"

"Öyleyim." Başını salladı.

"Açıkla."

Derin bir nefes aldı ve gözlerini benimkilere dikti. "Benjamin, Marcy'nin kocasıydı."

"Öldü mü?"

"Evet, yaklaşık on yıl önce oturma odasında içki içerek öldü," dedi Benjamin, bileğindeki yara izlerini izlerken.

"Dur, peki sen kimsin?"

İki kimliğini birbirinden ayıramıyormuş gibi tereddüt etti. "Ben Dylan."

"Dylan mı?" Aklım karıştı. "Nasıl Benjamin oldun?"

"Kocası öldüğünde, ona... yeni birine ihtiyacı vardı," dedi. "Yani seni kaçırdı mı?"

Gözleri yere indi. "Hayır, ben zaten buradaydım. Kız kardeşim ve ben on bir yıl önce bu eve geldik ve bir daha hiç ayrılmadık."

Tüm kabuslar yalanlardan oluşmuştu.

BENJAMIN

"NE OLDU?" diye sordu.

Keşke sormamış olsaydı, çünkü hatırlamak istemiyordum. Kız kardeşimin anılarını unutmaya çalışıyordum. Della'nın tecavüzü, istismarı ve ölümü. Benjamin, korku hikayelerinden çıkmış bir karakter gibiydi. Della ve ben, o sarhoş pisliğin elinde tarifsiz işkencelere maruz kalmıştık.

"Bu anlatılmaması gereken bir hikaye," diye mırıldandım.

Mackenzie, cevap vermek istesem de istemesen de cevap almaya kararlı bir şekilde bana baktı. Adımı öğrenmek için yaptığı gibi, bodruma her geldiğimde beni rahatsız ediyordu. Belki de bir parçam anlatmak istiyordu.

Boğazımı temizledim. "Aptal bir çekiliş bileti satıyorduk. Kapı kapı dolaşıyorduk. Marcy bizi yürürken gördü ve kalan biletleri alacağını söyledi, ama parayı evinden almak için onunla birlikte gitmemiz gerekiyordu. Kız kardeşim o lanet arabaya bindiğinde ona güvenmiştim. Onu her yere takip ederdim, bu canavarın ağzına bile. Buraya vardığımızda Marcy kapıyı kilitledi ve Benjamin bizi bodruma götürüp kilitledi."

"Marcy o zamanlar da böyle miydi?" diye sordu.

Ellerimi meşgul tutmak için cebimden bir sigara çıkardım ve yaktım. Sigara içtiğimde cızırdadı. Anılar etrafımda dönüp duruyor, beni karanlığa çekiyordu. "Hayır, hiç öyle değildi. Benjamin ikisi için de yeterince şiddetliydi. Bizi döver, kirişe asar, tecavüz ederdi..." Başımı salladım. "Della'ya tecavüz etti ve beni izlettirdi. Her zaman. Beni de yapmaya zorladı ama Marcy engel oldu."

Onun ruhu beni rahatsız ediyordu. Bazen hala kollarının beni sardığını, bana sarıldığını hissedebiliyordum. Başkalarına onun çektiği acıyı çekerken, kulağıma fısıldayan buz gibi sesini de duyuyordum.

"Onlar..."

"Hayır, bana hiç yapmadılar. Ben onların tipi değildim. Marcy, Benjamin'i kızlarla birlikte becerdi." Boğazımın arkasında dumanın tadını hissederek zorlukla yuttum.

İzlemek, Marcy için zamanla daha da kötüleşen bir suçluluk duygusu uyandıran zevkti, sanki ne kadar çok izlerse, aynı heyecanı hissetmek için o kadar çok izlemesi gerekiyordu.

"Ne kadar yaşadı?" diye sordu, bana yaklaşarak. "Üç yıl, belki."

"Ve tüm bu süre boyunca ona kötü muamele mi ettiler?"

"O lanet olası bir kum torbasıydı. Sikişmediği zamanlarda dövülüyordu. Benjamin onu nefret etmekten zevk alıyordu. Senin denediğin gibi, kaçmayı çok iyi becerirdi. Ağzı da çok bozuktu." Dudaklarım sıkı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Benjamin o kadar acımasızdı ki, ölene kadar onun insan olduğundan emin olamadım. Yedi aylık kısa bir ara dışında, her gün ona kötü davrandı."

Mackenzie elini ağzına kapattı. "O..."

"Evet. Hamileydi. Günlerce çılgılık atıp terleyerek doğum sancıları çekti, ama bebek gelmedi. Pelvisi kırılmış ve düzgün iyileşmemiştir, tahminimce. O üç yıl içinde vücudundaki tüm kemikleri kırmışlardı. Bana son sözleri, arabaya binmeme neden olduğu için özür dilemekti. Ne aptalca bir şey için özür diliyordu." Alaycı bir şekilde güldüm. "Hala tam olarak nasıl öldüğünü bilmiyorum. Marcy beni yukarı çıkardı ve odasına kilitleti. Aşağı indiğimde Della gitmişti."

"Üç buçuk ceset. Yarı mı?" Mackenzie içini çekti ve dizlerini göğsüne çekti. Bacaklarının arasındaki gölgeye bakmamaya çalıştım.

Şimdi değil.

Omuzlarımı silktim.

"Neden seni tuttular?"

İlk sigarayı söndürür söndürmez bir tane daha yaktım. "O zaman eğlence gerçekten başladı. Çenemde sakal bile çıkmadan Benjamin için bir tehdit oluştuyordum. Bana çok kötü davrandı." Sırtımdaki derin izleri göstermek için gömleğimi kaldırdım. "Beni yakar, kırbaçlar, parmaklarımı kırardı. Beni günlerce kirişe asardı, ayaklarım yere zar zor değirdi. Marcy olmasaydı muhtemelen beni öldürürdü. Bana çok bağlanmıştı." Derin bir nefes aldım. "Beni seviyordu."

“Bunların hiçbirisi aşk değil, biliyorsun. Bunu bilmelisin.” Bana uzandı ve omzumla dokundu. “Onu öldürebilirsin. Kaçmamıza yardım et.”

O cümlesini bitirmeden başımı salladım. "Marcy'ye zarar veremem. Bana bakan tek kişi o. O benim her şeyim."

"Bu delilik. Kendini duyuyor musun? Seni esir tutan kadına nasıl bağlanabilirsin?" Kapıya doğru kollarını salladı.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve saçlarını yumruklayarak onu yukarı çektim. Onu kendime doğru çektiğimde nefesi kesildi ve korkudan çok merakla bana baktı. Çok sinirliydim. Onun uyandırdığı duygular ve seks yapmamanın etkisiyle... Onu çok arzuluyordum. Onu yere yatırıp bacaklarını açıp istediğimi alabilirdim. Ama bana bakışı

— sanki ben dünkü benden daha fazlasıymışım gibi — elimi saçlarından çekmeme neden oldu. Aklıyla kavrayamıyordu, ama ben ölümün eşiğindeyken, Marcy bana bakmıştı. İlişkimizi anlamasını beklemiyordum. Ben bile zor anlıyordum.

"Seni esir alan kişide rahatlık bulmak o kadar da delice değil," dedim.

"Kesinlikle bulmadım." Başını salladı. "Senden nefret etmiyorum, ama hissettiğim şey bağlanmaktan çok uzak." Alaycı bir şekilde güldü ve topuklarının üzerine oturdu.

İstediğimi almak yerine, bir kez daha kendimi tuttum. Bodrumdan çıktım. Şimdilik masumiyetini koruyabilirdi, ama sonsuza kadar değil.

On Dördüncü Bölüm

MACKENZIE

BBenjamin bodruma girdi, bu sefer kapıda kilit sesi yoktu. Sessizlik ürkütücü ve neredeyse rahatsız ediciydi. Yanıma geldi yanıma çömeldi, bana bakarken ağzından nefes alıyordu. "Günaydın," dedi.

"Ne?" diye inledim ve oturdum.

"Kilitinin anahtarını buldum," dedi dudaklarını sıkarak gülümsedi. Dizlerimin üzerine çöktüm ve gözlerimi ona çevirdim.

"Heyecanlanmadan önce, kapının anahtarları bende değil." Eğilip kolumu tuttu ve ayağa kalkmama yardım etti. Dolgun dudakları sinsî bir gülümsemeye dönüştü. "Özgürlüğün için ne verirdin?"

Kalbim sıkıştı. "Gerçekten mi?" Kollarımı göğsümün önünde kavuşturup ondan başka yere baktım.

"Evet. Marcy seni buraya geri getirmeden önce geri gelirse, ikimiz de affedilemez bir şekilde boku yemiş oluruz. Tüm bunlara değecek bir şey istiyorum." Sesinin boğuk tonu midemde küçük bir heyecan dalgası yarattı ve onu anlayamadığım bir şekilde düğümledi.

"Tanrı korusun, karşılığında hiçbir şey almadan nazik davranma." Heyecanlı duyguyu bastırdım, ait olduğu yere, gün ışığına çıkmayacak bir yere sakladım.

"Bu hayatta hiçbir şey bedava değildir, Mouse. Özellikle *bu* hayat."

Yanaklarım kızardı, göğsüme yayıldı ve öfkeli kalbimin içinde yerleşti. Söylemek istediğim nefret dolu sözler boğazımda takıldı. Gözlerine bakmayı reddettim, bunun yerine betonun üzerindeki koyu lekeyi izlemeyi tercih ettim.

Biraz özgürlük için dizlerimin üzerine çökmeyi düşündüm, ki bu çok üzücüydü. Her günüm son günüm olabileceken erdemimi korumak ne anlamı vardı ki?

"Peki." Elini uzattı ve yanağımdan saçlarımı çekip attı. "Bu kadar sinirlenme."

Onun dokunuşundan çekildim.

Bileklerimdeki kelepçeyi açtı. Yaşlı metalin sürtünmesiyle ayrıldılar, sesi hem ürkütücü hem de güven vericiydi. Ağrıyan bileğimi ovuşturdum. Terle sürekli temas eden çelik cildimi yıpratmıştı.

"Bodrumda kalıp güzel manzarayı mı seyredeceğiz, yoksa yukarı çıkacak mıyız?" diye sordu. Alaycı tavrı benimkine rakipti.

Ben kafesinden salınmış vahşi bir hayvandım, kendi kararlarımı veremeyecek kadar şok olmuşum. Başımı salladım ve titrek bacaklarımla ilerledim. Sağ kolumdaki ağır zincir olmadan dengesiz hissediyordum.

"Çok fazla sorum var," dedim merdivenlerin tepesine ulaştığımızda.

"Cevaplayacağımı garanti edemem," dedi.

"Sana ne diye hitap edeyim? Benjamin mi, Dylan mı?"

Bana doğru döndü, dudakları sıkı bir çizgi halindeydi. "Benjamin. Eğer bir hata yaparsan, ikimizden biri ya da ikimiz de ölmüş sayılırız."

Başımı salladım.

Koridorda durup her şeyi gözlerimle taradım. Sert ahşap zeminde ayak parmaklarımı oynattım, dokunduğum her yer soğuktu. Solumda soluk sarı yatak odası vardı ve kanlı ördeği görünce içimden bir ürperti geçti. Sola döndüm. Açık kapıdan bir saniye daha bakamazdım.

Küçük mutfakta masanın üzerinde iki tabak duruyordu. Benjamin bir sandalye çekip oturdu. İkinci sandalyeyi işaret etti. "Kahvaltı hazırladım, ama pek iyi değildir."

Yanına gidip oturdum. Krepler fazla pişmişti, kenarları neredeyse siyah olmuştu ama umurumda değildi. Yemektir ve daha da iyisi, yemek yemeyi ben seçmiştim.

"Marcy tekrar alışverişe çıkıncaya kadar elimizde kalan tek şey buydu." Çatalını aldı ve başını eğdi.

Elimde bir çatal tutmanın heyecanıyla krepleri ağzıma tıktırdım. Tatlı ve yapışkan şurup çenemden damladı.

Benjamin bana bakıyordu.

"Ne? Marcy beni kaçırdığından beri gerçek yemek yemedim, unuttun mu?" Lekeli geceliğimi işaret ettim. "O yüzden kötü masa adabımı mazur görmelisin."

"Evet," diye fısıldadı ve yemeğini ağzına götürdü.

Bir lokma daha aldım ve odaya bakındım. Ön kapıda bir sürgü kilit beni izliyordu. Ters takılmıştı, anahtar deliği iç tarafta, kol ise dıştaydı. Kalın siyah metal parmaklıklar pencereleri kapatıyordu. Yalan söylememişti. Oradan çıkmanın bir yolu yoktu.

"Marcy anahtarları nerede saklıyor biliyor musun?"

diye sordum. "Dış kapılar için olanları?"

Başımı salladım.

"Burada olduğunda nereye sakladığını bilmiyorum, ama gittiğinde anahtarları yanında götürüyor. Arayacağını bile düşünme. Ben denedim. En ufak bir şeyin yerinden oynadığını fark eder ve o zaman işimiz biter."

Pencerelerdeki siyah parmaklıkları gözledim. "Peki ya onlar?"

Ağız köşelerinde sinsî bir gülümseme belirdi. "Hadi, dene bakalım."

Masadan kalkıp pencereye gittim. İki elimi tek bir çubuğun etrafına koydum ve tüm ağırlığımı verdim. Çubuk yerinden oynamadı. Benjamin güldü ve ben ona dönüp baktım.

"Ne bu kadar komik?" diye bağırdım.

"Ben o şeyleri hareket ettiremiyorsam, sen neden yapabileceğini düşünüyorsun? Sen ıslak ıslak bile 50 kilo gelmezsin. Gel yemeğini bitir."

Haklıydı. Kemik ve deriden ibaret, demir parmaklıkları kaldırmak şöyle dursun, bir ders kitabını bile kaldıramayacak kadar zayıftım. Hayal kırıklığıyla inleyerek masaya döndüm ve soğuk yumurtaların önündeki tabağımın başına oturdum.

"Ne kadar zamandır buradayım?" diye sordum.

"Neredeyse iki ay. Aşağı yukarı." Benjamin omuz silkti.

Ölmeden önce hayatımın yasını tutmam gerekirken, o bunu hava durumundan bahseder gibi konuşuyordu.

"İki ay mı?" Kaburgalarımın baktım. İnce kumaştan dışarı çıkmışlardı. İki ay doğru gibi görünüyordu.

"Duş almanı istiyorum," dedi yan gözle bakarak, "ama bu riski almaya karar vermelisin. Senin için ölüm cezası olabilir

olabilir."

"Önemli değil. Zaten sertleşip beni kullanamazsan, benim için ölümle aynı şey olduğunu söyledin. Eski kusmuk ve sidikle kaplı olmaktansa temiz ölmeyi tercih ederim."

Tereddüt etti ve içini çekti. "Hadi ama. Bunun cezasından kurtulmamın imkânı yok, biliyorsun."

Hayal kırıklığıyla saçlarını eliyle taradı ve beni banyoya doğru götürdü. Eşiği geçmeden önce geceliğimi çıkardım. Benjamin başını eğerek çıplak vücudumu süzdü. Pek centilmen sayılmazdı. Hızlı hareketlerle onu koridora itip kapıyı arkadan kapattım.

Suyu açtığımda paslı musluklar gıcırdadı. Eski sarı küvete tırmandım, oturdum ve soğuk suyun vücuduma akmasına izin verdim. Çıplak tenimde tüylerim diken diken oldu. Su ısınmaya başladıkça memnuniyetle iç geçirdim. Kirler akıp gitti.

Banyo ışığında, istismarın izlerini taşıyan ellerime baktım. Yanmış. Dövmüş. Kaynar suyla yakılmış. Cinsel tacize uğramış. Tek bir gözyaşı damlası yüzümden akan suyla karışarak yere düştü. Sıcak suyu açtım ve ısının cildimi yakıp kızartmasına izin verdim.

Çatlamış sabun ve küçük şampuan şişesi bana alaycı bir şekilde bakıyordu. Benjamin bunları kullanmamam gerektiğini söylememişti, ama kokuları sırrımızı ele verecekti. Kir ve kusmuğu yıkamam için izin vererek bana bir iyilik yapmıştı. Ben de izleri silmek için elimden geleni yaparak bu iyiliğin karşılığını ödeyecektim. Sabun yok. Şampuan yok.

Suyu kapattım, ayağa kalktım ve küvetin kenarından çıktım. Lavabonun üzerinde büyük bir gecelik duruyordu. İçeri girdiğini duymamıştım bile. Gecelik bana sarı yatak odasını hatırlattı ve midem kasıldı.

Elimle aynadaki buğuyu silerek çarpık yansımamı ortaya çıkardım. Çökmüş ve ürkek mavi gözler bana bakıyordu. Göğsüme baktım, vücudumda hala biraz yağ kalan tek yer orasıydı. Geceliği alıp başımın üstüne geçirdim. Kumaş dizlerime kadar indi. Kollarımı yanlara açarak geceliğin üzerimde ne kadar büyük olduğunu vurgulamak istedim.

Bu güvenli hissettiriyor.

Kapıyı açtım ve arkamda dikkatli ıslak ayak izleri bırakarak oturma odasına doğru yürüdüm. Benjamin kanepede oturuyordu. Odadaki tek koltuk onun oturduğu kanepedeydi. Onun yanında. Kendimi aslanın kafesine giren bir kuzu gibi hissettim.

aslanın kafesine girmiş gibi hissettim. Beni fark etmediğinde oturdum ve yanımdaki yırtıcı hayvanın dişlerini unutmaya çalıştım. Aramızda açık bir minder vardı ama bu mesafe yeterli değildi. Beni yutmak isterse, kendimi onun içinde bulmaktan alıkoyacak hiçbir şey yapamazdım. Ya da onu içimde bulmaktan.

Televizyonu izliyordu, ekranın ışığı karanlık gözlerinde yansıyor. Marcy'nin ellerime su döktüğü lekeli parke zemine baktım. Anılar akın etti. Benjamin beni tutmuştu. Güçlü kolları bana güven verebilirdi. Ama bunun yerine acıyı daha da artırdı. Ona baktım ve canavardan adamı ayırmaya çalıştım.

"Bunun için lanet olasıca öldürüleceğiz, Mouse," dedi.

"O zaman elimizden geleni yapalım," dedim zoraki bir gülümsemeyle.

"Evet, sanırım öyle." Başını salladı, bana biraz özgürlük verdiği için pişmanlık duyuyordu. Gerginlik bacaklarına yayıldı ve televizyonu izlemeye devam ederken bacakları titriyordu.

Onu izleyerek yüz hatlarını inceledim. Sessizce oturuyor, programdaki video kliplere ara sıra gülümsüyordu. Derin kahverengi gözleri her gülümsediğinde hafifçe kısılıyordu. Durumuna rağmen dişleri güzeldi. Kıvrılmış kolu, kollarını kaplayan eski yara izlerini ortaya çıkardı. Onun hakkında bildiğim her şeye rağmen, o kadar... insan... gibiydi.

Bacaklarımı kanepeye çekip uzandım. Rahat değildi ama beton zemine kıyasla cennet gibi geliyordu. Elbisem dizlerimin altına kadar indi. Benjamin ara sıra bana yan gözle bakıyordu.

"Marcy eve geldiğinde nasıl anlayacaksın?" diye sordum, geceliğimi oynayarak.

"Kapıyı açana kadar bilemem. Şanslıysak, önce arabayı garaja girerken duyarım."

"Fazla zamanımız yok, değil mi?"

"Hiç yok," dedi başını sallayarak.

Sanki bodruma geri dönmemi bekleyecekmiş gibi bana baktı, ama ben dönmedim. Kanepenin sert, kirli kumaşına yaslanıp kolumu başımın üzerine koydum ve zincirin olmadığını hissederek rahatladım.

"Tamam, sormam lazım." Oturdum ve koltuğun koluna doğru kayarak geri çekildim.

"Ne?" diye sordu, hafifçe sırıtarak.

"Seni kadınlara tecavüz etmeye nasıl zorladı?"

Benjamin'in sırtışı, bakışları benimkilerle buluştuğunda kaşlarını çatmaya dönüştü. Gömleğinin kolunu kaldırdı ve omzundaki yara izini gösterdi. "Bu sözle," dedi. "Bunun boş bir tehdit olup olmadığını sık sık merak ettim. Hayır dersem gerçekten beni vurur mu diye. Açıkçası, vururdu." Kolunun derisini ovuşturdu. "Bir dahaki sefere bir şey reddedersem beni öldürecek. Bu bir uyarıydı."

"Eğer seni sevseydi, seni incitmezdi," diye fısıldadım.

"Bu doğru değil." Derin bir nefes aldı. "Ben seni incittim. Bazen insanları incitmekten başka seçeneğimiz olmaz."

"Her zaman bir seçim vardır."

"Var mı?" Omzunu ovuşturdu ve benden başka yere baktı.

Onun sözlerini anlamaya çalıştım. Bunları hakaret olarak mı yoksa iltifat olarak mı algılamalıyım? Bir yandan beni önemsiyor gibi görünüyordu. Öte yandan, önemsiyor olması da fark etmezdi. İkimizin de duyguları önemli değildi.

"Bunu yaparken nasıl orgazm olabiliyorsun? Yapmak istemediğin halde?" Gerçek bir merakla sordum. Birini iradesine karşı almak, onun en içteki kısmını çalmak ve her itişte kimliğini elinden almak, aklım almıyordu.

Dudakları, söylediklerini kötü göstermeyecek bir şekilde nasıl ifade edeceğini bulmaya çalışırken hareket ediyordu, ama böyle bir yol yoktu. Geçmiş hakkında beni daha iyi hissettirecek hiçbir şey söyleyemezdi.

"Bir kez başladıktan sonra, yine de iyi hissettim." Omuzlarını silkti.

"Bu korkunç," diye fısıldadım, başından beri yapmak istemediğin bir şeyden zevk almayı düşünmek beni dehşete düşürdü. *Eğer yapmak istemiyorsa.*

"Biliyorum. O anlarda Benjamin oluyordum. Sanki o beni kontrol altına alıyordu. Sonunda yalvarmaktan ve korkmaktan zevk almaya başladım." Kaşlarını çattı. "Ama bunun ben olmadığımı biliyorum. Buraya gelmemiş olsaydım, bir kadını asla zorla almazdım."

Alaycı bir şekilde güldüm. "Nereden biliyorsun?"

Bana doğru elini uzattı. "Yarı çıplak vücudun önümde ve bana yaslanmıştı," dedi şehvetli bir sesle. "Yalvaran sözlerin kulaklarımda yankılanıyordu. Tanrım. Seni o kadar çok istiyordum ki tadını alabiliyordum. Senin yapıldığın şeyi tatmak istedim. Senin içindeki şeyi. Seni tamamen, her santimini istedim. Ama öyle istememiştim." Gözlerinin içine baktı, ruhumu delip geçti. "Bu yüzden biliyorum. Benjamin gibi olsaydım, her seferinde

diğer seferlerim gibi olurdu. Seni kırılana kadar sikerdim."

Dolgun dudaklarından baştan çıkarma damlıyordu. Ne kadar açgözlü heceler. Bacaklarımın arasında hissettiğim garip karıncalanmadan tiksinerak ağırlığımı diğer kalçama verdim. Beni kırmasını istemiyordum, ama içimdeki gizli bir parça onun tarafından alınmanın nasıl bir his olduğunu bilmek istiyordu. Onun beni almasına izin vermek.

Bir an için, oturma odası ormanın ortasındaki bir ormana dönüştü. Kaçma özgürlüğüm vardı, kaçıp onu peşimden koşturmak için, ama ayaklarım yere yapışmıştı, merak beni yere çiviliyordu. Bilmek istediğim çok şey vardı. Onun hakkında. Bu hakkında. Her şey hakkında.

"Marcy bundan ne elde etti?" diye sordum.

"Beni izlerken kendini tatmin ederdi." Sertçe yutkundu. "Ama ben bitirmeden önce beni durdurur ve emmeye başladı. Başka birini siktiğimde tadı çok hoşuna giderdi. Üstüme çıkıp beni kullanarak beni tatmin ederdi."

"Bu çok iğrenç. Tüm o tecavüzlerden sonra ne güzel bir ödül," dedim.

"Ben hala bir erkeğim, Mouse. Ne yapmamı istiyorsun?" Omuzlarını silkti.

Omuzlarını silkti!

Erkekler böyle yapmaz. Böyle değil.

Bacaklarımın arasındaki ağırı azaldı. *Neyim var benim? O iğrenç bir adam. O bir tecavüzcü!* Yanaklarım kızardı ve ondan uzaklaştım.

"Ağızla yapmak kurşundan iyidir. Hayatta kalmak için sevişmem gerekiyorsa, bu en kötü takas değil," dedi, sanki düşüncelerimi okumuş gibi.

"Ama sen beceremedin ve şimdi o bunun için *beni* cezalandırıyor," diye tersledim.

"Seni tecavüz etmediğim için gerçekten kızgın mısın?" Benjamin kaşlarını kaldırdı. Baştan çıkarıcı gülümsemesi beni hazırlıksız yakaladı.

Cevap veremedim. İçimde bir karmaşa ve kafa karışıklığı vardı. Tecavüze uğramak istediğimden değil, ama bunu yapamaması beni üçte ikisi rahatlamış, üçte biri istenmeyen hissettirmişti. Tecavüz etmesini istemiyordum, ama içimdeki hasta bir parçam onun beni *istemesini* istiyordu.

Ayağa kalktı, üzerime eğildi ve kollarımı tutup başımın üstüne bastırdı. Yüzü benimkine o kadar yakındı ki dudaklarımız neredeyse birbirine değiyordu. Sıcak nefesi üzerimde dolaştı ve gergin bir heyecan hissettim.

"Bunu değiştirebilirim, Mouse," diye homurdandı, göğsünün derinliklerinden gelen boğuk bir sesle. "Seni hemen şimdi sikebilirim. Seni ne kadar

seni parçalamak istediğimi gösterebilirim. Seni kırmak. Amcığından kalp atışlarını hissetmek."

Gerildim. Gözlerini kısması onu çok açmış gibi gösteriyordu. Açlıktan ölüyordu. "Benjamin," diye fısıldadım. Dudaklarım sıkı ve soğuktu.

"Sadece şaka yapıyorum. Rahatla." Sırıttı ve üzerimden indi.

"Neyin var senin?"

Bana kur mu yapmaya çalışıyordu?

Beynimi zorladım. Tehditkar bir şekilde flört etmek sosyal olarak kabul edilebilir bir şey değildi. On yıl boyunca o evde mahsur kalmak, onun sosyal becerilerini tamamen yok etmişti. Onun flört etmeye çalışmasını izlemek — tabii eğer öyleyse — lanet olası Azrail'in bir ruh almaya giderken ayağı takılıp kendi kılıcının üzerine düşmesini izlemek gibiydi. Son derece rahatsız ediciydi. Onun *adına* utandım.

Oturup sırtımı koltuğun koluna dayadım. "Eğer bu, onun seni hayatta tutacağı anlamına gelseydi, yapar mıydın?"

Benjamin birkaç saniye sessiz kaldı. Cevap vermeyecek sandım, ama sonunda sessizliği bozdu. "Hayır demek istiyorum."

"Ama hayır diyemezsin, değil mi?"

"Ne olacağını bilmiyorum. Onun sana karşı böyle davrandığını hiç görmedim, bu yüzden geri döndüğünde nasıl tepki vereceğini bilmiyorum. Bir gün daha yaşayacağım için seninle yatmak ister miyim? Muhtemelen. Hayır demek istiyorum ama yapabilir miyim bilmiyorum. Tek bildiğim, işlerin yakında çok kötüye gideceği. İkimiz için de. Kafama silah dayansa bile, sana yapacağım her şeyin kendi isteğimle olmadığını bilmeni isterim."

Yanaklarımı içime çektim ve başımı sallayarak tekrar bakışlarımı kaçırdım. "Vay canına. Tamam. Ben burada sana güvenebileceğimi düşünüyordum."

Kanepenin yanındaki yere diz çöktü, kolumu tuttu ve beni kendine doğru çekti. "Bana güvenme. *Asla* bana güvenme. Güvenmezsen daha iyi, çünkü ben kendime güvenmiyorum. Senin yanındayken düzgün düşünemiyorum. Beni mahvediyorsun." İnledi.

Nefes verdim ve kolumu onun elinden kurtardım. Sözleri beni yine titretti. Dilindeki arzu beni çağırıyordu ve bunun için ondan nefret ediyordum.

Ona baktım. Bir fareydim, bir yılanın örtülü kıvrımlarına takılmış. Saldıracak mıydı? Canavarı kışkırtmak için ne aptalca bir yol.

On Beşinci Bölüm

MACKENZIE

W Düşünmeden alt dudağımı ısırdım. O, sinirli bir nefes alarak beni izledi. Aramızda gerginliğin ısıısı yayılıyordu. Yumruğunu sıkı. saçımı, sert ve emin bir tutuşla beni kendine çekti. Nefesi dudaklarımın üzerinde dolaştı. Ona baktım ve boğazından düşük bir homurtu çıktı. "Siktir," dedi saçımı bırakırken. "Seni öpmek istiyorum, ama bu kötü bir fikir."

Sözleri yüzümü kızarttı. Bacaklarımın arasında bir titreme hissettim, ardından suçluluk duygusu geldi. *Sakın bunu düşünme.*

Çok geç. Düşündüm bile.

"Beni öpmeni istiyorum." Sözler ağzımdan çıkmadan önce.

Benjamin üzerime eğildi ve beni kanepeye bastırdı. "Bunu istediğinden emin ol, Mouse, çünkü dudaklarım dudaklarına değdiğinde durmam mümkün olmayacak."

Yine dudağımı ısırdım. *Kendimi isteyerek verirsem, o benden alamaz. Bana karşı olan tüm gücü yok olur.*

Dudakları açgözlü bir öpücükle dudaklarımı yakaladı, ateşli ve beklenmedik bir öpücük. Eli zaman kaybetmeden uyluklarımdan yukarı doğru kaydı. Derin bir nefes aldım ve bileğini tuttum. Başlattığım şeyi durdurmam gerekiyordu. O hızla ilerliyordu ve ben lanet olası yolun ortasında yatıyordum.

Parmaklarım kollarında hızla ilerledi ve derisine kalıcı olarak kazınmış çizik izleri gibi görünen yara izlerine dokundu. O izleri tırnaklar yapmış olabilirdi...

Ondan uzaklaştım. "Bunlar kadınlardan mı?"

"Evet," dedi ve dudaklarını boynuma bastırdı.

Tanrım.

Onun bileğini daha sıkı tuttum, onun gücüne karşı direndim. "Dur, Benjamin." Onu itmeye çalıştım, ama o sert elini saçlarımın arasına geçirdi. "Dur!" diye bağırdım.

O oturdu. "Sana ne dedim? Durmak istemiyorum. Bitiremeyeceğin bir şeye başlamanı söylemiştim."

Oturup ondan uzaklaştım. Birine bu kadar acı ve korku yaşatıp, derisine bu kadar derin izler bırakacak kadar acımasız olabileceğini hayal bile edemiyordum. Onunla yatmamam için beş neden.

"Durmaliyız," dedi ve kanepenin kendi tarafına geri kaydı. Gözleri öfkeyle parıldıyordu. *Bana* kızgın görünmüyordu, ama üzgündü. Çenesi sıkılıp yanakları titriyordu. "Biliyor musun, Marcy hep bana çok çirkin ve yaralı olduğumu, ondan başka kimseyle birlikte olamayacağımı söylerdi. Sanırım haklıymış."

Başımı salladım. "Bu doğru değil," diye fısıldadım.

Benjamin çirkin değildi. Sert ve vahşi biriydi. Yaralıydı. Ama ben de öyleydim.

"Beni midene sindiremiyorsun çünkü yaptıklarımı görebiliyorsun." Kollarını kaldırdı ve sert pembe dokuyu ortaya çıkardı. "Bu yara izleri beni bir canavar olarak damgalıyor, bu konuda haklıydın. Onunla birlikte bu evin dışında benim için bir yer yok."

Başımı eğip geceliğin eteğiyle oynadım. "Sen canavar değilsin. Öyle olsaydın, seni öpmene izin vermezdim." Samimiydim. O, çok yanlış yolda gitmişti, ama bir zamanlar düşündüğüm canavar değildi.

"Senin değerli aminıma girmeye izin mi verirdin? Gördüğün onca şeyden ve sana yaptıklarından sonra mı?" Üstüme çıktı. "Bunun ne kadar kötü bir fikir olduğunu biliyor musun? Arabaya binmek dışında, hayatında yaptığın en aptalca şey olur." Nefesi yüzüme çarptı. "Seni ne kadar incitebileceğimi biliyor musun? Seni paramparça edebilirim ve senin kanını üzerimdeyken bile zevk alabilirim." Eli yanağıma dokundu, biriken öfkesine karşı yumuşak bir okşama.

O sözleri içten söylememiştii. Benden uzak durmamı ve onu içime almamamı istiyordu. İzin vermemi. Sözleriyle beni korkutup kaçırmazsa, sonunda bana zarar verecekti. Belki de benimle yatarsa bana zarar *veremeyeceğinden* daha çok endişeleniyordu. Bu her şeyi değiştirirdi. Onun içimde ne olduğunu bilmek

içinde ne olduğunu bilmek istedim, onun benim içimde ne hissettiğini bilmek istediği kadar.

Yüzümü ondan kaçırmayı reddederek başımı kaldırdım. Sözleri ateş gibiydi, ama beni incitmek yerine içimi ısıttı. Ağzımı onun ağzına yaklaştırdım ve onu öptüm. Elini boynumun arkasına doladı ve beni kendine çekti. Eli aşağıya indi ve kalça kemiğimin çukurunu buldu, sıkarak. Dokunuşu vücudumda bir şok dalgası yarattı — beni ona çeken, benzersiz bir korku ve heyecan hissi. Onun mıknaısının zıt kutbuydum — ikimizin de karşı koyamayacağı bir çekim.

"Sen benimle sevişmemi istiyorsan, Mouse, yapamam," diye fısıldadı ağzıma. Sözleri şehvet ve dizginlenemeyen bir hayal kırıklığıyla doluydu.

"Sadece benim hızıma uy," diye fısıldadım.

"Yapamam. Seni yutmak istiyorum. Seni sikmeliyim." Sesi şehvetli ama korkutucuydu, her nefesinde kendini tuttuğunu hissettiriyordu.

"Yapacaksın. Sadece beklemelisin." Ellerini ellerimle kapattım, kemiklerime daha da gömdüm.

O homurdandı. "Senin nasıl hissettiğini öğrenmek için bir saniye bile daha bekleyemem. Eğer hayal ettiğim gibiyse" — elini yanımdan aşağı kaydırıp ve kıcımlı kavradı — "sen bittin. Kendini tanıyamayana kadar vücudunu tahrip edeceğim."

Israrcı elleri tenimde hızla dolaştı. Gözleri karardı ve daha önce gördüğüm ürkütücü bir şekle büründü. O gözler tamamen başka bir adama aitti.

Ellerini tutup sabitledim. "Bana bak," dedim, onu sakinleştirmek için güç toplarken. "Onlara yaptığın gibi beni sikmeyeceksin."

Bakışlarımız buluştu ve sanki emin değilmiş gibi başını hafifçe salladı. Onu arzulayan bir kadınla birlikte olmak onun için doğal değildi. Derin bir nefes aldı, kıcımdaki ellerini gevşeterek tekrar beni öpmek için eğildi. Sakalı çenemin yumuşak derisine sürtündü. Geri çekildi ve ayağa kalktı. Aceleyle kot pantolonunun düğmelerini açtı ve iç çamaşırlarıyla birlikte yere düşmesine izin vererek pantolonunu çıkardı. Bacaklarımın arasına girmeye çalıştığında onu durdurdum.

"Gömleğin de," dedim, kumaşı çekerek.

"Beni sikmek için göğsümü görmene gerek yok," diye hırladı.

"Yap şunu. Ben yara izlerimi saklamıyorum, değil mi?" Ellerimi ona doğru uzattım.

İnledi ama ayağa kalktı. Gömleğini başının üzerinden çıkardı, göğsünde, karnında ve kollarında mozaik gibi izler ortaya çıktı.

"Bakıyorsun," dedi.

"Evet, ama senin düşündüğün gibi değil."

Vücudunun maruz kaldığı istismar insanlık dışıydı, ama ben onun yara izlerine değil, erkekliğine hayran kalmıştım. İyileşmiş yaralarım dokunduğumda, o anı yeniden yaşıyor, acıyı sanki yeniden hissediyormuşum gibi hissettim. Eğer o da benim gibi olsaydı, en acı anlarımı sürekli yeniden yaşayarak ne kadar acı çektiğini hayal bile edemiyordum.

Kanepeye oturdu, gözleri üzerimde dolaşıyordu. "Şimdi sıra sende."

Başımı salladım ve ayağa kalktım, kalkarken geceliğimin eteğini tuttum. Kumaşı kalçalarımın üzerinden ve gergin belimden yukarı doğru kaldırdım. Göğüslerim ortaya çıkana kadar kaldırdım. Son bir hamle ile başımdan geçirdim ve yanıma yere attım. Başka bir durumda olsaydık, bu çok seksi olurdu.

Gözlerini benden ayıramadan bana bakıyordu. Karanlık gözlerine o tanıdık, unutulmaz bakış geri döndü. Açlık. O homurdandı ve beni kucağına çektiğinde gerildim. Altımda sertleşmişti, tenim tenine değiyordu. Tırnakları yanlarımı tırmaladı ve penisi seğirdi.

"Benjamin!"

Ellerini itmeye çalıştım. O noktaya geldiğinde kendisi değildi. O da biliyordu, ben de biliyordum. Kan penisine hücum etti, zihninde hiçbir şey kalmadı.

"Sana bunun kötü bir fikir olduğunu söylemiştim." Koyu irisleri vücudumun her santimini emdi. "Seni böyle görmek. Çıplak ve istekli. Beni çılgına çeviriyor. Seni ne kadar alabileceğini hissetmek için her şeyi yaparım. Küçük faremi ağlatacak mıyım, yoksa boşaltacak mıyım?"

Hiç kimse beni bu kadar içten istemiş, vücudu titretmemişti. Titreme korkudan değildi; derin ve karanlık bir şeydi. İstedikini alan bir dünyada yaşamaktan kaynaklanan hayvani bir arzuydu.

Beni sırt üstü yatırdı ve altında beni sıkıştırdı. Bacağıma vurarak boynuma doğru homurdandı ve sonra beni öptü. Dikkatsiz bir hareketle penisini eline aldı ve beni almaya çalıştı. Bu çok tanıdık bir duyguydu.

Panik göğsüme yükseldi, nefesimi kesti. "Benjamin!" Onu yalvardığım için kendime lanet ettim, bunun onu daha da sert ve aç hale getireceğini biliyordum. "Yavaşlamalısın."

Başını boynumun kıvrımına düşürdü ve nefes verdi. Kendini bıraktı ve ağır bir nefes alarak oturdu.

"Siktir! Bunu yapamayız. Sana zarar vereceğim!" Kanepenin minderine yumruk attı ve eski yayların metalik sesi onun hayal kırıklığına cevap verdi.

"Hayır, yapmayacaksın. Bana bak. Senden korkmuyorum."

Bakışları benimkilere kilitlendi. "Korkmalısın. Hayatım boyunca tek yaptığım senin gibi kadınları incitmekti! Ben korku filmlerinin kahramanlarından biriyim. Ben yatağın altındaki şeyim."

Elimi uzattım. "Hey, benim farklı olduğumu söylemiştin, değil mi?" Ona doğru kayarak, ellerinden birini tutup bacaklarımın arasına koydum. "Dokun bana. Eğer alıştığın bu zihniyete saplandığını hissediyorsan, farklı bir şey yap."

Derin bir nefes aldı ve bacaklarımın arasındaki yumuşak, sıcak eti keşfetmeye başladı. Parmakları ıslaklığımı bulduğunda üzerime eğildi, sözlerine karşı kaygan ve karışık bir tepki. Parmaklarını içime itti. Dudaklarını dudaklarıma değdirdiğinde düşük bir inilti dudaklarından kaçtı. Ağzına inledim. Elimini tutup sıcak penisinin üzerine koydu. Elimini etrafına sardığım anda, sanki benim dokunuşumu hayal etmiş gibi titredi. Parmaklarını çekip bana doğru uzattı. Parmaklarını ağzıma soktu, ben çıkardığımda alt dudağımı çekerek.

"Böyle şeyler yaparken kendimi nasıl kontrol etmemi bekliyorsun?" diye homurdandı.

Gülümsedim ve kucağına tırmandım. Penisinden ısı yayılıyordu. Kalçalarım kendiliğinden hareket ederek onun uzunluğu boyunca sürtündü. Kalçalarımı yukarı doğru kıvrıp penisinin ucuna sürtündükten sonra geriye doğru sallandığımda o da titredi. Elimini uzattım ve onu içime yönlendirdim. Beni tamamen doldurdu.

Kalçalarım, onun sıkı tutuşunun hareket ettiremez baskısına karşı koydu. Onu sürmek istedim, ama o sadece içimde kalmak istiyordu.

"Sadece seni becermeme izin ver. Senin de şansın olacak. Söz veriyorum," diye fısıldadım. Vücudumu göğsüm onun ağzına değene kadar kaldırdım ve kalçalarımı tekrar indirdim. İnlmelerim onun kalın saçlarında kayboldu. Kollarımı boynuna doladım ve kalçalarımı ileri geri sürterek kendimi onun

. Elleri kalçalarımı tekrar sıktı, parmak uçlarından arzu patladı.

Kalçalarım sallandı ve o da benimkine uyum sağlamak için kalçalarını kaldırdı. İnemeler dilimden döküldü ve gevşek dudaklarımdan geçti. Saçıma avuçladı, boynumu geriye doğru çekip boğazımın derisini yaladı. Vücudu titriyordu, patlamaya hazırdı. Tık tak işleyen bir bomba. Bacaklarını altımda sabit tutarak zamanı geri almaya ve o anın tadını çıkarmaya çalıştım. Zevk vücudumda yayıldı ve kaynağı bacaklarımın arasında yanan bir ateşti.

Yağmurlu bir gecede arabaya bindiğimden beri ilk kez kontrol bendeydi.

Derin bir nefes aldım. "Boşalacağım Benjamin," diye fısıldadım.

Kollarını gövdemın etrafına doladı ve vücutlarımız birleşene kadar sıktı. Tekil, mahvolmuş bir varlık. Üstüne bastırdım, vücudum zevkten titriyordu. Ben onu sıkarken boynuma inledi.

"Beni sikmeni istiyorum," diye yalvardım, orgazm dalgaları sönükleşirken.

Zamanlayıcı çaldı ve onun çekingenliği altındaki kumaşın içinde kayboldu. Riskine rağmen, onun mecazi tasmaını bıraktım ve beni istediğı gibi almasına izin verdim. Gözlerinde ateşle bana baktı, beni kaldırdı ve kanepeye yatırdı. Sert öpücükleri dudaklarımdan göğsüme doğru indi. Göğüslerimin yumuşak etine ısırıdı. İnemelerim onu daha da sertleştirdi.

Elleri başımın iki yanındaydı. Kollarımı onun boynuna doladım ve parmaklarım onun yara izlerine dokundu. Benimkilerle neredeyse aynıydılar. Derin bir nefes aldım ve tırnaklarımı onların üzerinde gezdirdim. Gözlerine baktım ve onu Benjamin değil, Dylan olarak hayal etmeye çalıştım. Yara izleri yanlış vücuda aitti.

Gözlerindeki bakış değiştiğinde, artık korkmuyordum. Göğsüne dokundum, yara izlerini okşadım. Bir eliyle bileklerimi yakaladı ve başımın üstüne bastırdı. Diğer eli yanımdan aşağı kaydı ve kalçamı yakaladı. Artık ben onunum. Onu durdurmak mümkün değildi ve ben de istemiyordum.

Benjamin içime girdi ve boynumun kıvrımına doğru homurdandı. Tüm gücü ve tutkusu beni doldurdu. Çaresizlik hissi, yere atılmış, buruşuk geceliğimle birlikte kaybolmuştu. Sert, açgözlü darbeler tam da hayal ettiğim gibiydi. Beklemediğim şey ise,

kendini tutmasıydı, penisiyle bana ne kadar acı verebileceğini bildiği halde. Onun altında eridim. Ona savunmasızlığımı verdim.

İtmeleri damarlarımdan dalgalar geçirdiğinde nefesim kesildi. "Benjamin!" diye bağırdım. Zevk içimi parçaladı.

"Tanrım, inanılmazsın," diye mırıldandı göğsümün derisine. "Keşke seni etrafımda hissetmek için bu kadar uzun süre beklemeseydim."

"Beklemeseydin böyle olmazdı," dedim.

Güçlü itişleri, bana verebileceği zararı anlamama yardımcı oldu. Muhtemelen hiç çaba sarf etmeden. Pelvisim çoktan ağrımaya başlamıştı ve o daha yeni başlıyordu. Serbest elini kalçamdan yukarı kaydırıp ve boğazımı sardı. Kaslarım içgüdüsel olarak gerildi. Benjamin'in anahtarı o anda mı çevrilecekti ve beni memnun etmek yerine incitmek isteyecekti? Sıkı sıkı tuttu. Eli kendini tutmak için titriyordu. Başım dönmeye başlayınca dudağımı ısırdım. Elini çektiği anda kan damarlarıma geri akmaya başladı.

"Siktir," diye fısıldadım, heyecan azalırken. "Ayağa kalk," diye emretti.

İtaat ettim. Beni kanepenin koluna yasladı, göğsüm kumaşa bastırılmış halde. Parmaklarını kalçalarım ve kıkımda gezdirdi. Parmakları aşağıya doğru ilerledi ve tekrar içime girdi. Dizleriyle bacaklarımı daha da açtı ve parmaklarıyla beni sikti. Çıkardığında ve parmaklarını ağzına götürüp tadımı aldığına ona baktım. Homurdandı ve başını geriye attı. Bir kokuyu alan bir av köpeği gibi, bana kilitlenmişti. Ben onun avı ve aynı zamanda korumasıydım. Ve o, hiç de olası bir koruyucu değildi.

BENJAMIN

"Daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum," diye fısıldadı.

Onun içinde olmak, şeytanın Tanrı'nın tatlı meleğiyle onun önünde sevişmesi gibiydi. Düşündüğüm gibi değildi. Hiçbir şey olmayacağını düşünmüştüm, uzaklara uzaklara giden bir gol direği gibi. O bir meydan okumaydı ve ben onu fethetmek istiyordum. Ama onun içine girdiğim anda

onun hedef tahtası olmadığını anladım. O, tüm oyunun kendisiydi. Onu memnun etmek istedim. Başka birini tatmin etmek hiç umurumda değildi, ama o farklıydı.

Eğildim, bir avuç saçını tuttum ve neredeyse ayağa kalkacak kadar göğsünü kaldırdım. Saçları hala yumruğumda sıkılıyken kulağına yaklaştım. Sesi titriyordu ve savunmasızlığı beni çıldırtıyordu. Seri katilin kurbanının kanını tattığı an gibi.

"Sana zarar vermek istemiyorum, ama bunu bilmek beni daha da çıldırtıyor. Her şeyi hissetmeni istiyorum. Zevki ve acıyı." Derin nefesler alıp vererek onun tenine fısıldadım. Benden uzaklaşmasını, iğrenç sözlerimden çekip gitmesini bekliyordum, ama o kanepenin koluna yaslandı.

Düşüncelerim, zevkimin acıyla karıştığı bir yere gitti. Mackenzie'nin vücudunun verdiği saf zevk ve ondan önceki vücutlardan taşıdığım dayanılmaz acı. Acıma ya da kin duymadan kendini bana verme istekliliği beni titretti. Kalbim kulaklarımda atıyordu, hayatta olduğumu ve o anı yaşadığımı hatırlatıyordu. Toplarım küçük faremin içindeydi ve o, hayal ettiğim her şeydi.

İnlemeleri içimdeki zevki körükledi ve bağırsaklarımda tehlikeli bir ateş yaktı. Marcy'ye olan hislerim her itişte azalıyordu. Ama Marcy pençelerini kalbimde tutmaya devam ediyordu. Mackenzie'nin inlemeleri ruhumu delip geçse bile ondan asla kurtulamayacaktım.

Yüzümü boynunun arkasına gömdüm ve derin nefes alarak kokusunu içime çektim ve hafızama kazıdım. Marcy ile baş başa kaldığımda gördüğüm manzarayı, kokusunu ve bu duyguları yeniden yaşamak için. Ona karşı artan düşmanlığıma rağmen, bu görüntüyle sertleşmek benim için sorun olmazdı. O henüz bilmiyordu, ama Mackenzie'nin vücudu ikimizin de hayatını kurtarıyordu.

Zevk içime dolup taşarken, Mackenzie'nin içine girme hızım yavaşladı. Ona doğru eğildim, göğsümü sırtına bastırdım. Saçlarını tutan ellerimi bıraktım, içinden çıktım ve onu bana doğru çevirdim. Alt kirpiklerine yapışmış tek bir gözyaşı damlasıyla bana baktı. Bu, kalbimi kırarken, ona gerçek gözyaşlarımı göstermek istememi sağladı.

Parmağımı çenesinin altına koyup onu kendime doğru kaldırdım. "Hiç kimseyle seninle sevişmediğim gibi sevişmedim."

Bu doğrudu. Hiç kimseyle böyle sevişmemiştim. Ne Marcy ile ne de diğer kızlarla. Onların zevkini hiç umursamamıştım, bunun yerine acılarına odaklanmıştım.

Eğildim ve bacaklarının arasındaki acıyı dindireceğini umduğum bir şefkatle dudaklarını öptüm. Kumda yazılmış bir mesajı silip süpüren bir dalga gibi

sanki bir dalga gibi. Kollarını bana doladı ve göğsüme yaslanarak rahatladı. Yumuşak yanakları, cildimi kaplayan sert yara izlerini rahatlattı.

"Bu inanılmazdı," dedi, nefesi hala zevkle doluydu.

"Bunu beni öldürmemem için mi söylüyorsun?" Diye sordum ve ona sırtıtarak uzaklaştım.

"Bunun için endişelenmem gerekir mi?" Bana kaşlarını kaldırarak baktı. Derin bir nefes aldım ve ona son bir kez sarıldım.

Kanepeye uzandım ve ona işaret ettim. Sarılmak orada pek *yaygın* bir şey değildi — Marcy sevgiyi zayıflık olarak görürdü — ama ben bu duyguyu yaşamak istiyordum. Bana sırtını dönerek önüme uzandı. Kolumu beline doladım ve onu kendime çektim. Kalçalarının sıcak teni bana değdi ve neredeyse tekrar sertleşmeme neden oldu.

Derin bir nefes alıp tüm vücudumu gevşettim. Della ile o kapıdan girdiğimiz geceden beri ilk kez sakin hissediyordum. Mackenzie'nin içimde uyandırdığı sıcaklık tehlikeli ve ölümcül bir duyguydu, ama o anda umursamıyordum. Yarın? Yarın başka bir hikaye olacaktı.

On Altıncı Bölüm

MACKENZIE

W Birbirimizin kollarında uyandık. Güçlü seks kokusu dağılmıştı. Yanımda kıpırdadı, eli içgüdüsel olarak kalçama gitti. kalçama uzandı.

"Günaydın," diye fısıldadım, uyanmaya çalışarak vücudumu gererek.

"Böyle uyuyakaldığımıza inanamıyorum. Marcy dün gece ya da bu sabah eve gelseydi, kafamızda bir kurşunla uyanacaktık."

"Neyse ki gelmedi, sanırım." Gözlerimdeki uykuyu sildim. Ne dememi istiyordu? Kanepede bir kurşun, bodrumda bir kurşundan iyiydi.

"Gerçekten çok pervasız davranıyoruz," dedi sinirli bir şekilde başını sallayarak. "Daha önce böyle bir riske girmezdim." Derin bir nefes aldı. "Yani, sen gelmeden önce."

Merakla kaşlarımı kaldırdım. "Hiç kimseyi tek başına yukarı çıkarmadın mı?"

Başını salladı. "Asla. Yapmazdım. Yukarıya sadece düş almak ve yatak odasına gitmek için çıkarlardı."

"İçeri girebilir miyiz?"

"Yatak odasına mı?" Başını eğdi.

"Evet." Sinirlerimi uyuşturmak için tırnaklarımı uyluğuma geçirdim. O odayı görmem gerekiyordu, korkuyla bulanıklaşmamış gözlerle bakmam gerekiyordu. Ördekler. Kar küreleri. Kirli, çökmüş yatak. Bunları panik sisinin ardında değil, korkacak hiçbir şeyim olmadığını kendime kanıtlamak için görmek istiyordum.

Bana bakarak, o odaya girmek istememin nedenini anlamaya çalıştı. İhtiyacımı kelimelerle ifade edemedim. Bunun yerine ayağa kalktım ve onsuz yatak odasına doğru yürüdüm. Başka seçeneği olmadığı için o da peşimden geldi.

"Mouse, bekle!" diye bağırdı ama ben çoktan kapının eşiğine gelmişim.

Tedirgin bir hayvan gibi yavaş ve dikkatli adımlarla birkaç adım ilerledim. Elimi paslı metal başlığın üzerinde gezdirdim. Parmaklarım, arkasındaki çatlamış boyayı izledi. Bacaklarımı sıkıca birbirine bastırarak yatağa uzandım, çıplak vücudum küçük ve savunmasızdı.

"O gün çok korkmuştum," diye fısıldadım tavana bakarak.

Benjamin odaya girdi ve yatağın ucuna oturdu. Boxerını giymişti ve sertleşmiş penisi ince kumaşı şişirmişti.

"Beni mi düşünüyorsun, yoksa onları mı?" diye sorarak onun kucakını işaret ettim.

"Ne düşündüğümü bilmek istemezsin," dedi başını sallayarak.

"Söyle bana." Konuşurken ona bakmadım.

"Hayır," dedi. "Bunu iyi idare *edemezsin*."

Alaycı bir şekilde güldüm. "Dene bakalım."

Neredeyse kalp atışlarının hızlandığını duyabileceğim kadar tereddüt etti. Sonunda konuştuğunda sesi beni ürküttü. "Peki, madem ısrar ediyorsun." Ayağa kalktı ve üzerime sürünerek bacaklarımı altına sıkıştırdı. Yanağıma dokundu. "O gün o savunmasız halini düşünüyordum. Bacakların açık. Yalvarıyordun. Sana o kadar açtım ki. Hislerin ya da sana vereceğim acı umurunda bile değildi." Eğilip köprücük kemiğimi ısırdı. "Seni almak istedim ve dün gece ne kadar inanılmaz olsa da, hala altında mücadele eden seni hayal ediyorum." Göğsümün derisine karşı homurdandı.

Duyduklarıma inanamıyordum. Kendimi ona bu kadar açıkça vermiş olmama rağmen, hala beni istemiyorken beni almak istiyordu. Bacaklarımın arasında zıt duygular uyandı. "Benjamin," dedim.

Bana baktı. "Gördün mü, sana söylemiştim. Benim ne olduğumu değiştiremem."

"Eğer böyle hissediyorsan, bunu değiştirmek için hiçbir şey söyleyemem ya da yapamam."

Elini boynuma kaydırıp ve yüzümü kendine yaklaştırdı. Dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve onu reddetmek yerine ağzımı açtım ve onu tekrar içeri aldım.

"Seni incitmek istemiyorum. Neden böyle davrandığımı bilmiyorum," diye fısıldadı.

"Buraya gel," diye fısıldadım ve yatakta yanıma gelmesini işaret ettim.

Yanına döndü. "Ne?" diye sordu ve beni kendine çekti. "Gömek zorunda kaldığımız kız hakkında bana anlatman gerek."
"Nasıl öldüğünü sana anlattım." Derin bir nefes aldı.
"Biliyorum. Nasıl yaşadığını bilmek istiyorum."
Konuşmadan önce bir an tereddüt etti. "Adı Samantha'ydı.
Marcy onu otoyolda otostop yaparken buldu. Kendini aç bırakarak..."
"Hayır, Marcy onu öldürdü," diye düzelttim.
"Marcy onu öldürdü çünkü kendini aç bırakmıştı. Onu yemeye ikna etmek için her şeyi denedim."
"Güzel miydi?" diye sordum, ağırlığımı ona doğru kaydırarak.
Benjamin gözlerini kapattı. "Var olamayacak kadar güzeldi. Ve sonunda tam da öyle oldu."
"Ona tecavüz ettin mi?"
"Bizimle olduğu üç ay boyunca, evet. Çok. Marcy ne olacağını biliyordu ve ondan olabildiğince faydalanmak istedi."
"Ölmek üzereyken bile ona tecavüz ettin mi?" Şokumu gizleyemedim. Onun en dip noktasına ulaştığını düşündüğüm her seferinde, onun altında başka bir dip daha keşfediyordum.
"Mecburdum. Bunu biliyorsun." Gözlerimden kaçtı.
"Ölmek üzere olan birini becermek zorunda mıydın?" "Mouse," diye fısıldadı.
Onu kabul etmek istemediğim için yüzümü çevirdim.
"Üzgünüm."
"Özür dilemen gereken kişi ben değilim," diye bağırdım.
Aramıza biraz mesafe koydu, çıplak karnının üzerine ellerini koydu ve tavana baktı. Üzerimizde eski, gıcırtilı bir vantilatör dönüyordu. Kulaklarımda kalp atışlarımla aynı ritimde cızırtılı bir ses çıkarıyordu.
"Benimle yattığına pişman mısın?" diye sordu.
Başımı ona çevirdim. "Pişman değilim, ama iğreniyorum." "Ben pişmanım."

BENJAMIN

KENDİNİ dirseklerinin üzerine kaldırdı. "Ne?"

"Pişmanım çünkü sen artık farklı değilsin. Sen de benim altımda olan başka bir kadınsın." Sözlerim buz gibiydi, onu önümde dondu. "Seninle yatmamalıydım."

Birkaç kez gözlerini kırptı, dudakları sıkı bir çizgiye dönüştü. "Buna gerçekten inanıyor musun?"

Gözlerimi kısarak baktım. "Bu yüzden seni isteklilik göstermeden almak için bu kadar güçlü bir arzu duyuyorum. Sen de diğerleri gibisin."

Onun bizim aramızda olduğunu sandığı ilişkiyi ihanet etmişim ve o benim önümde parçalanıyordu. Sorun değildi. Benden nefret etmesi gerekiyordu. Aramızdaki mesafe ne kadar açılırsa o kadar iyi olurdu. Yaptıklarımız o odadan asla çıkamazdı. Lanetli ve çalınmış onurların yığınınna eklenecek bir sır daha. Sadece onun hayalindeki halimizden daha fazlası olacaktık. Ve benimkinde.

Yataktan kalkıp tek kelime etmeden fırtına gibi çıktı, bacaklarımın üzerine daha fazla nefret kusmak istemiyordu. Bunu hak etmişim. Bana aşık olursa, ölmüş olacaktı. Ben ona aşık olursam, ikimiz de ölmüş olacaktık. Buna rağmen, onun amına girmeden duramadım — lanet olası en kutsal kase.

Beni affet, çünkü günah işledim. Ve bunu çok sevdim.

MACKENZIE ve ben masada birlikte oturduk. Çatalı aldı ve tabağında yemekleri ileri geri iterek oynattı.

"Lütfen yer misin?" Bir çatal dolusu omleti ağzıma attım. Kuru ve sertti, ama yine de yenilebilirdi.

"Aç değilim," dedi, hala çatalını çevirerek. Metalin seramikle çarpması sinirlerimi bozdu.

Çatalımı bıraktım ve ona baktım. "Bana kızmayı keser misin?"

Benden nefret etmesini istiyordum, ama istemiyordum. Aramızdaki mesafeyi koruyamazsam, esirimiz için beslediğim saf olmayan duygularım yüzünden cezalandırılacaktım. Marcy onu öldürür ve bana izlettirirdi. Kalbimi parçalayıp beton zemine basıp ezdiğinde, kafama bir kurşun sıkardı. Ya da daha kötüsü... Bu işkenceyle yaşamaya mahkum ederdi.

Mackenzie, hayatımda tuttuğum en yakın şeydi ve onu bırakmaya hazır değildim. Kararlılığım zayıflarken, bu oyunu sürdürmenin bir anlamı kalmamıştı. Sonuçları umursamıyordum.

"Söylediklerimde ciddi değildim."

"Hangi kısmı?" Donmuş bir dil ile cevap verdi ve onu donduran bendim.

Ağzımı sildim. "Pişman olduğumu."

Gözlerini açık sarı yumurtalardan ayırmadı. "Anlamıyorsun! Yaptığımız şeyi, diğer kızlara yaptıklarından ayırt edemediğin için üzgünüm."

Ona baktım, göz kırpmaktan başka bir şey yapamadım. Söylediklerimde ciddi değildim. Mackenzie ile diğerlerini ayırt edebiliyordum. Onun benim için ne kadar özel olduğunu elinden alarak onu incitmişim. Onu uzaklaştırmak niyetindeydim, ama kalbimi de onunla birlikte götüreceğini tahmin etmemişim. Bir kadının içine girdiğimde, kalbimin bir parçası orada kalırdı, ama Mackenzie beni içine aldığı anda, kalbimin tamamını almıştı.

"Benimle gel," emrettim. Hareket etmediğinde elini tuttum, yatak odasına götürdüm ve odaya ittim.

Vücudu fırtınadaki yapraklar gibi titriyordu. "Benjamin, ne yapıyorsun?" diye sordu, çenesini sıkarak. Yine benden korkuyordu.

Onu yatağa ittim, üzerine eğilirken bacaklarını ayırdım. Geyik gözleri beni yumuşatmak yerine sertleştirdi. Vücudum çok karışık. Ya da belki de zihnimdi. İkisi birbiriyle konuşmuyordu.

"Ne yapmak istediğimi biliyorsun." Dişlerimi sıkarak, boxerımın bel kısmını indirdim ve sikim kumaştan dışarı çıktı. "Şu anda tek bir şey düşünüyorum." Elimi karnında gezdirdim ve amını avuçladım.

O gerildi ve benden uzaklaşmaya çalıştı, ama ben ellerini tutup yanlarına sabitledim. Benim ağırlığının altında kıpırdıyamıyordu. Sanki önceki gece onu orgazm etmemişim gibi dehşete kapılmış görünüyordu.

"Benjamin, dur!" Gözleri yaşlarla dolarken inledi.

"Yalvarmak beni daha çok tahrik eder, biliyorsun," diye fısıldadım. Aramızda kumaş kalmayacak şekilde kendimi ona bastırdım.

Cildime değen sıcaklığı, onu yakmak için beni kışkırttı. Bir gözyaşı damlası yanaklarından süzüldü. İçimdeki canavarın burnuna bir tokat attım

içimdeki canavarın burnuna tokat attım ve onu bir anlığına uzaklaştırdım. Eğilip Mackenzie'nin boynunu öptüm, o da benim tutuşumdan kurtulmaya çalışıyordu. Elimi uzattım ve itiraz eden dudaklarını öptüm.

"Ne oluyor *lan*?" diye bağırdı.

Yüzüme bir gülümseme yayıldı. "Sadece göstermek istedim." "Neyi göstermek?"

"Senin farklı olduğunu," diye fısıldadım. "Seni diğer kadınlar gibi görseydim durmazdım." Ayağa kalktım ve boxerımı çektim.

Bu doğrudu. O noktaya geldiğimde, beni hiçbir şey durduramazdı. Dövüşmek için eğitilmiş bir köpek gibi, dişlerimin arasında kıvranan şey durana kadar saldırırdım. Ama onun için vazgeçtim. Bu, ona gösterebileceğim en iyi yoldu, ne kadar iğrenç olsa da.

"Bu, bunu kanıtlamak için en aptalca, en berbat yoldu!" Oturdu ve geceliğini indirip açıkta kalan vücudunu örttü.

Ona sırtıarak baktım, kendimle gurur duyuyordum. "Başka nasıl gösterebilirdim ki?"

"Bilmem, sözlerinle belki?" Bana bakarak gözleriyle bıçaklar sapladı.

"Sana ne kadar farklı olduğunu sadece söylemekle kalmayıp, *göstermem* gerekiyordu," diye fısıldadım. Yanına otururken ellerime baktım. Onu arzulamaya başladığım anda bile kendimi kontrol ettim. Onun başımı döndüren yalvarışları, artık sağır olan kulaklarıma çarptı. Belki sağır değildi. Sesler hala bana ulaşyordu, ama uyandırdıkları duygular sessiz ve küçüktü.

"Üzgünüm," dedim omuz silkerek.

Alnındaki saçlarını üfledi.

"Buraya gel." Onu kendime doğru çağırdım.

Bir an için kıpırdamadı. Elbisesinin eteğine bakarak parmaklarıyla gevşek bir ipliği çekiştiriyordu. Sonunda içini çekerek yatağın başına doğru sürünerek geldi. Hâlâ kızgındı, vücudu hâlâ öfkeden kızarmıştı, ama bu kadar az zamanımız varken kızgın kalmak zordu.

Dünyaya çakılan bir uydu gibi bana çekildi, kolumun altına sokuldu ve başını çıplak göğsüme yasladı. Gözlerinin kenarları hala gözyaşlarından ıslaktı. Ona doğru eğildim ve başını öptüm, kollarımla onu sardım. Bu hareketin bizi öldürebileceğini bilmemize rağmen, aramızda oluşan arzuyu inkar edemedik.

İlişkimiz ve durumumuz berbat bir hal almıştı. Ben kötü bir arkadaşım, ama o beni affedecekti çünkü benim için tek her şeyim bendim ve beni affetsin ya da affetmesin, o benim özlediğim hayatın vücut bulmuş hali olacaktı.

"Bunlar neyden?" Karnımdaki uzun, ince yara izlerini işaret etti.

"Kırbaç," dedim. Deri son kez çatladığından yıllar sonra bile kırbaç sesleri kafamda yankılanıyordu.

"Kırbaç mı?" Çenesi gevşedi.

"Evet. Benjamin beni kesip kanatana kadar kırbaçlardı, sonra da iyice olsun diye birkaç tane daha eklerdi."

"Neden senden bu kadar nefret ediyordu?"

"Marcy'nin bir gün beni yatağa atacağını düşünüyordu ve öyle de yaptı." Omuz silktim. Sorguya çekilmek istemiyordum ama ona birkaç cevap borçluydum.

"Benjamin ölmeden önce seninle yattı mı?"

"Hayır, ama Benjamin ölmeden önce birkaç kez oral seks yaptı. Benjamin'in cesedinin yanında ilk kez benimle sevişti. Beni sikerken gözlerini ondan ayırmadı." Onun Benjamin'in solgun tenine dokunmak için elini uzattığını, yüzüne tükürmek için kafasını çevirdiğini hatırladım.

"Peki bu nasıl oldu?"

Kaşlarım kalktı. Merakı hastalıklıydı.

"Sonunda Marcy için artık yeterli değildim. Başka bir şeye ihtiyacı vardı."

Uzun bir nefes verdi. "Yani seni kadınlarla buluşturmak için mi?" Cevap vermedim. Lanet cevabı biliyordu.

Mackenzie dirseklerine yaslandı. "Kadınlarla yatmıyor, peki bundan ne kazanıyor?"

"Gücü ve kontrolü seviyor. Bu onun için bir uyuşturucu gibi. Bağımlılığı uzadıkça, hastalanmamak için daha fazlasına ihtiyaç duyuyor." İç geçirdim. "Şimdi işkenceye kadar vardı ve bu çok fazla."

Mackenzie eğilip beni öptü. Dudakları yumuşak ama güçlüydü. Neredeyse aç gibi. Asla açmış gibi davranmazdı, aç olsa bile. Elleri göğsümü okşadıktan sonra karnıma doğru kaydı ve kucağıma indi. Onun sert, emin dokunuşuna inledim. Umduğum kesinlik. Heyecanım onun elinin altında büyüdü ve şişti. Kucağımın üzerine sürünerek belime oturdu, diğer bacağını da kaldırıp yere atladı ve gülümseyerek benden uzaklaştı.

"Hm, bu güce sahip olmak gerçekten çok iyi hissettirdi." Ayağa kalkarken ve geceliğinin eteğini indirirken güldü. "Sadece bir anlık olsa bile."

"Lanet olsun, Mouse!" diye inledim, elim boxerımın önünü çekiştiriyordu. "Sen çok şanslısın ki ben..." Cümlemi bitiremedim. O sadece şanslıydı.

On yedinci bölüm

MACKENZIE

BBenjamin kanepeye yığıldı. Ben de onun peşinden gidip başımı kucağına yasladım. Yanağımanın altında sertleşti.

"Gerçekten mi,

Benjamin?"

"Üzgünüm," dedi.

İç çektim ama başımı kucağından kaldırmadım, ağzıma bu kadar yakın olması beni cezbetse de. "Saçlarımı okşar mısın?" diye fısıldadım.

Benjamin kaşlarını kaldırdı. "Ne? Seni sevmek gibi mi?"

"Yani, biraz öyle, evet." Omuzlarımı silktikten sonra tekrar ona yaslandım.

Elini tereddütle başımın yanına koydu ve parmak uçlarıyla saçlarımı okşadı. İnledim ve dudaklarım hafifçe aralandı.

Dudaklarını kıvırdı. "Bu tuhaf."

"Hayır, değil. İzle." Oturdum ve onunla yer değiştirdim, başını kucağıma koyması için işaret ettim.

Kaşlarını çatıp başını uyluklarıma yasladı. "Bu durumuma yardımcı olmuyor, biliyorsun." Pantolonunun önünü işaret etti.

"Dur ve bir dakika rahatla," dedim, uzun saçlarını okşayarak.

Dudaklarından düşük bir inilti çıktı. "Oh, ne demek istediğini anlıyorum." Sözleri zevkle doluydu ve bana yaslanarak gevşedi.

"Marcy ile hiç sarılır mısınız?" diye sordum, cevabı bildiğim halde. Marcy sarılma tipi birine benzemiyordu.

Benjamin güldü. "Tanrım, hayır. Ona sorsam, beni o anda vururdu. O, sevginin zayıflar için olduğunu düşünüyor."

Saçlarını okşamaya devam ederken gözlerimi indirdim. "Bu çok üzücü."

"Öyle mi? Bak, ben ne kadar harika oldum." Güldü.

Koluna hafifçe vurdum. "Ciddiyim! Belki Marcy hayatında bir gün bile sarılmasaydı, ikimiz de burada olmazdık."

"Marcy'yi rayından çıkarmak için biraz sevgi yetmez," dedi Benjamin, iç bacağımanın içini okşayarak. Cildim, onun dokunuşuna tüylerim diken diken olarak cevap verdi.

Elini kapattım ve yukarı çıkmasını engelledim.

"Hey!" "Ne?"

Elimi onun elinin üzerinde tuttum ama onu itmedim. Başı benim sıcaklığıma çok yakındı. Eğer birkaç santim sola dönseydi, ağzı...

"Hiç bir kadına oral seks yaptın mı?" Yüzümde sinsi bir gülümseme belirdi.

"Marcy'nin yüzüme sürtünmesini sayarsan, evet." Benjamin alaycı bir şekilde güldü. "Birincisi, iğrenç." Ben titredim. "İkincisi, o sayılmaz."

"Yani, sayılır sayılmaz." Benjamin omuz silkti.

"Tanrım," diye fısıldadım.

Parmakları uyluklarımın daha yukarısına doğru kayd, ama onu durdurmadım. Bunun yerine bacaklarımı açtım. Açık davetle, elini keşfetmeye bıraktı.

"Yapacaksan, doğru düzgün yap." Onu yere yönlendirdim, bacaklarımı daha da açarak bacaklarımın arasına girmesine izin verdim.

Ondan daha fazla direnç beklememe rağmen, iki kez söylememe gerek kalmadı. Eli tekrar bacaklarımın arasında yerini buldu. Klitorisime her dokunuşunda inlemelerim daha da yükseldi. Parmaklarını içime soktu ve avucuyla beni okşadı, ben de kalçalarımı onun eline doğru salladım.

"Dilini kullan," diye fısıldadım.

Ellerini uyluklarımın etrafına doladı ve beni kanepenin kenarına doğru çekti. Kalçalarımı kavradı, başını bacaklarımın arasına indirdi ve bana baktı. Dilinin ıslak sıcaklığı, beni bastırılmamış bir tutkuyla yalarken vücudumda bir zevk dalgası yarattı. Beni tadıyordu. Benden zevk alıyordu. Dili cildime değdi ve sakalları bacaklarımın arasındaki uyanmış sinirleri gıdıkladı. İnlemelerim daha da yükseldi.

tüylü saçlarını kavradım ve onu daha derine çektim. Bacaklarım titriyordu, ağzına sürtünüyordu.

"Durma!" diye yalvardım. Ecstasy'nin eşiğindeydim, çok yakındım.

Onun arzulu dili, ben titreyip ağzında titreyene kadar durmak bilmedi. Boşaldığımı ve zevk dalgalarının kırıldığını anladığında, bacaklarımın arasından başını kaldırdı ve elinin tersiyle ağzını sildi. Yukarı tırmandı ve beni öptü. Tadı dudaklarında kalmıştı.

"Bunu nasıl yaptın?" Kanepenin üzerine yığıldım; yanaklarım ateş gibi yanıyordu.

"Neyi?" Benjamin başını eğdi. "Seni ağzımla tatmin etmemin bu kadar zor olduğuna inanamıyor musun?" Gülümsedi ve kaşlarını kaldırdı.

"Eh, on bir yıldır Marcy ile izole bir hayat sürüyorsun ve seks hayatın çoğunlukla rızan dışında gerçekleşiyor." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Dilimde hala tadını hissederken bunu hatırlatmak zorunda mısın?"

"Sadece, şansın çok azdı diyorum." Gülümsedim ve mavi gözlerimi ona doğru çevirdim.

Lastiklerin altında çakılların çıtırdaması yüzümdeki gülümsemeyi sildi. Gözlerimiz kapıya kaydı. O pencereye koştu ve perdenin arasından dışarı baktı. Ben kanepede kaldım, panikten nefes almaktan başka bir şey yapamayacak kadar donmuştum, o da zorla. Omuzları gevşedi ve tuttuğu nefesini bıraktı.

"Sadece bir araba garaj yolunda U dönüşü yapıyor," dedi. Alnında ter damlaları belirmişti. "Siktir, ucuz atlattık."

Kanepeye doğru yürüdü ve bana baktı. Dudakları derin bir kaş çatma oluşturdu. Bunun ne anlama geldiğini biliyordum. Marcy her an eve gelebilir ve bizim kaçamağımızın sona erme zamanı gelmişti. Eğer o Marcy'nin arabası olsaydı, başımız büyük belaya girerdi. *En* büyük belaya.

"Yapman gerekeni yap," diye fısıldadım, başımı eğerek. Yalnız ve kokuşmuş bodruma geri dönmek istemiyordum. Yukarıda kalıp bu boktan evcilik oyununa devam etmek istiyordum.

Yavaş ve kasıtlı adımlarla bodruma doğru yürüdük. O anı mümkün olduğunca uzun süre yaşamak istiyorduk. Her adım beni tekrar esarete yaklaşıtıyordu.

"Bunu yapmak zorunda olduğum için üzgünüm," dedi, ince bileğime soğuk kelepçeyi takarken. Kilidin sesi küçük bodrumda yankılandı.

Kolumu salladım. Zincirler metalik bir ses çıkardı. "Biliyorum," mırıldandım. Mutlu olmasam da beni kilitlemesi gerektiğini anlıyordum.

"Marcy'nin ne zaman eve geleceğini bilmiyorum." Sözler ağzımdan döküldü ve bakışları merdivenlere kaydı.

"Biliyorum."

Yanımda oturdu ve bacaklarını önüne uzattı. Elini uzattı ve elimi tuttu, ben de onu rahatlatmak için sıktım. Roller tersine dönmüştü. Beton duvara zincirlenmiş olan bendim. O evin içinde özgürce dolaşabiliyor, normal yemek yiyebiliyor ve kovaya değil tuvalete işeyebiliyordu, ama benim kadar teselliye ihtiyacı vardı. Terden ıslak avucunun nemli hissi bunu bana gösteriyordu.

Eğilip yüzümdeki saçları kenara çekti. Dudaklarını dudaklarıma değdirdi. Alınlarımız birbirine değmiş, hareketsizce durduk, sanki özgürlüğüme son bir veda ediyormuşuz gibi. Ya da birbirimize. Marcy geri döndüğünde, birlikte geçirdiğimiz zaman bulanık bir anı haline gelecekti. Belki de en iyisi buydu.

"Marcy sorarsa, bodrum su basmış, seni kilidinden açıp onun eski elbiselerinden birini giydirdim de" dedi benden uzaklaşırken.

"Burada su bile yok." Kuru bodrum katını işaret ettim.

O da başını salladı, ayağa kalktı ve yukarı çıktı, elinde beş galonluk bir kova ile geri geldi. Her adımında su sırıyordu. Kovayı yere koydu ve kenarlarından daha fazla su döküldü. Alnındaki teri sildi, kovayı tekrar kaldırdı ve yan yatırdı. Su betonun üzerinde akararak bana doğru kaydı ve ben ayağa kalkmadan elbisenin altını ıslattı. Soğuk tenime işledi.

"Harika," diye mırıldandım. Kumaşı kendimden uzak tuttum. "Üzgünüm," dedi omuzlarını silerken.

"Önemli değil. En azından şimdi inandırıcı oldu."

Benjamin donakaldı ve bana çılgın gözlerle baktı. İlk başta onu bu kadar korkutan şeyin ne olduğunu anlamadım. Sonra duydum. Yukarıdan gelen bir tıkırtı sesi. Uzakta anahtarların çınlaması. Ayak sesleri. Nefesimizi tuttuk, vücudumuzdaki her kas gerildi, ev kedisi tarafından fark edilmek üzere olan iki fare gibi. Benjamin beni aşağıya indirmek için bir dakika daha bekleseydi, kızgın pençeleriyle paramparça edilirdik.

"Benjamin?" diye bağırdı.

"Bodrumdayım!" diye cevapladı Benjamin.

Ayak sesleri yaklaşmaya başladı, ta ki gıcırdayan merdivenlere ulaşana kadar. "Ne halt ediyorsun..." Cümlesi, bodrumdaki suyu görünce kesildi. "Ne oldu?" Ağzı açık kalarak sararmış, aralıklı dişleri ortaya çıktı.

"Bodrum su basmış." Benjamin kovayı kaldırıp sanki suyu oraya koymak yerine elle boşaltıyormuş gibi salladı.

Ona baktı ve gözlerini kısarak baktı. Dikkatini bana çevirdiğinde, yutkunma isteğiyle mücadele ettim. Boğazımdaki titremeyi fark edip korkumu anlayacaktı. Ciğerlerim daha fazla hava istediğini haykırırken, ben de ciğerlerime eşit bir hızda nefes almaya çalıştım.

"Neden benim geceliğimi giyiyor?" Dişleri birbirine çarptı, çene kasları artan şüpheleriyle uyumlu bir şekilde çalışıyordu.

"Diğer elbisesi sıırıslıkam oldu. Dün onu yaklaşık 8 santim su içinde buldum. Suyu mümkün olduğunca boşalttım, geriye bu kaldı." Kolunu uzattı, dikkatini benden uzaklaştırıp yere çekmeye çalıştı.

İşe yaramadı.

Marcy dişlerini sıktı ve bana doğru yürüdü, ayakkabıları su birikintilerinde şapır şupur sesler çıkarıyordu. Saçımdan bir tutam aldı ve alaycı bir şekilde baktı. "Sanırım su saçını da temizlemiş?" Derin bir nefes aldı. "Hım, ilginç."

"O çok üşümüştü. Duş almasına izin verdim. Ya eğer..."

"İzin mi verdin?" Ona doğru yürüdü ve parmağını göğsüne bastırdı. "Ya kaçsaydı? Ya sana zarar verseydi? O zaman ne olacaktı?"

"Kaçmadı." Benjamin, Marcy'nin gözlerine baktı. "Ayrıca, ikimizin de kaçamayacağını biliyorsun."

Marcy kolunu geri çekip Benjamin'in yüzüne tokat attı. Ses karanlık odada yankılandı.

Benjamin kızaran yanağına elini koydu ve boğazından düşük bir hırıltı çıktı. "Bu ne demek oldu?"

"Kaçmayı *düşündüğün* için. Senin için yaptığım onca şeyden sonra!" Marcy'nin dudakları, bir grimasa ve bir kaş çatma arasında gidip geldi.

"Kaçmak istediğimi söylemedim. Kaçamıyorsam o da kaçamaz dedim." Ne kadar pervasızca bir söz. Benjamin şeytanı kışkırtıyordu.

Dikkatini tekrar bana çevirdi. "Onunla oynayabileceğini sanıyorsun, değil mi?" Yüzü tanınmaz bir hale geldi. "Onu manipüle edebileceğini mi sanıyorsun?"

Ağzımı açtım ama Marcy'nin arkasında Benjamin'i gördüm. Kafasını neredeyse fark edilmeyecek kadar hafifçe salladı, ama bu,

akıllı ağzımı kapalı tutamazsam ne kadar büyük bir risk altında olduğumuzu hatırlamam için yeterliydi.

Dudaklarımı ısırarak tavrımı kontrol etmeye çalıştım. "Özür dilerim. Onu manipüle etmek istemiyorum. Öyle bir niyetim yok."

"Seni buraya getirdiğimden beri yapıyorsun. İkimiz için de değerli olduğunu düşünmeyi bırakmalısın. Seni bir hafta içinde kovdurabilirim!" Ağzından tükürükler sıçradı.

Bunu yapamazdım. Eğer o kaltak beni öldürecekti, en azından son sözü söylemek istedim. "O zaman neden yapmıyorsun?"

Benjamin ellerini Marcy'nin arkasına attı. Omuzları düştü. Beni susturmaya çalışmış ama başaramamıştı.

Marcy o kadar yaklaştı ki, nefesinin sıcaklığını ağzımda hissedebiliyordum. "İşler senin için *çok* çirkin bir hal alacak, canım. Seni burada tutmanın bir anlamı yok. İkimiz de senin varlığından zevk alamıyoruz, seni çürümüş küçük *sürtük!*" Marcy dönüp Benjamin'i kolundan yakaladı ve onu yukarıya sürükledi. Bodrum kapısının kapanma sesinin ardından sessizlik çöktü — esaretimin uğursuz bir hatırlatıcısı. Ellerime baktım, parmağımı avucumun içinde ovuşturdum

Avuç içimin braille yazısını izledim, unutulmaz bir anı.

Islak zemine oturdum ve bacaklarımı kendime doğru çektim. Nem havayı kaplayıp hafif ve soğuk hale getirince titredim. Benjamin'in dokunuşunun anıları beni sıcak bir kucaklamaya sardı ve onu tekrar yanımda hissetmek için içimden bir iç çekerek, onu özlediğimi hissettim. Parmaklarının bıraktığı acı, sadece birkaç gün sürmüş olsa da bulduğum mutluluğun hayalet gibi bir hatırasıydı.

Onun dokunuşunda mutluluk bulduğum için kendimden nefret ettim. Bu, birçok açıdan yanlıştı ve onurumun temellerini sarsıyordu. Kim, en karanlık arzularını bu kadar pervasızca yerine getiren bir adamın dokunuşunu ister ki? Kendimi kirlenmiş hissettim. Belki deli bile.

Bunu yapamam. Ama yapmak istiyordum.

"Bana ne olacak?" diye fısıldadım.

On sekizinci bölüm

MACKENZIE

M Yukarı çıkmama izin verildikten sonra gözlerim karanlığa alışmakta zorlandı. Keskin idrar ve ter kokusu havayı doldurmuştu . Kısa süreli özgürlük, bodrumdayken bıraktığım özlemi yeniden uyandırdı. Onun tadını alana kadar o tadı unutmuştum. Bodrumda hapsolmak ya da büyük meşe ağacının altına gömülmek, kaderime boyun eğdim. Ölümün getireceği özgürlük düşüncesine daldım: temiz hava, sallanan ağaç dalları ve etrafımı saran soğuk toprak.

Bodrum kapısının kilitleri gürültüyle sallandı ve beni, ölümü daha çekici bir kaçış yolu haline getiren gerçeğe geri döndürdü. Işık açık kapıdan süzülerek bodrumu doldurdu. Benjamin elinde bir tabakla bana doğru geldi, ama Marcy hemen arkasından geldi ve onu gördüğümdeki heyecanımı söndürdü.

"Tabağı masaya koy. Onun almasını isteyip istemediğime henüz karar vermedim," dedi Marcy, sesinde rahatsız edici bir sakinlikle.

Benjamin tabağı masaya koydu ve Marcy'ye döndü. Marcy birkaç mum yaktı ve masanın üzerine koydu. Alevlerin görüntüsü ellerimi ağrıttı. Marcy yanıma geldi ve avını değerlendiren bir akbaba gibi etrafımda dolaştı. Büyük bir metal makas çıkardı, eğildi ve diğer eliyle yüzümü sertçe kavradı.

"Ne yapıyorsun Marcy?" diye sordu Benjamin.

"Oh, ben bir şey yapmıyorum." Yüzümü bıraktı, dik durdu ve tabancasını kaldırdı. "Sen yapıyorsun, Benjamin."

"Ben bir şey yapmıyorum." Benjamin kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Yapacaksın, yoksa arkasındaki duvarı beyninle boyarım." Marcy tabancanın namlusunu tavana doğru çevirdi ve tetiği çekti. Yeni açılan delikten bir ışık huzmesi içeri girdi ve yerde küçük bir daire oluşturdu.

"Ne oluyor lan?" Benjamin ellerini kulaklarına bastırdı. "Delirdin mi Marcy?"

Kulaklarım zonklıyor ve çınliyordu. Keskin acıyı hafifletmek için çenemi bir yandan diğer yana hareket ettirdim.

Marcy ona doğru yürüdü ve namluyla çenesini kaldırdı. "Bana ne dedin?"

"Hiçbir şey." Ellerini ve bakışlarını indirdi, özgüveni sarsılmıştı. Gözlerindeki öfkenin parıltısı, sözlerinden daha etkiliydi. O bakışı daha önce çok kez görmüştü.

"Öyle düşünmüyorum." Makası eline tutuşturdu. "Git saçını kes."

"Saçını mı?" Başını eğdi. "Neden?" Makası ondan alırken parmakları metale değdi.

"Onu biraz alçaltmak lazım. Birkaçını." Birkaç adım geri çekildi ve tabancayı Benjamin'e doğrulttu. "Şimdi, Benjamin!"

O bana doğru her adım attığında gözlerim büyüdü. "Benjamin, lütfen yapma," diye yalvardım, neredeyse beni yakıp dövdükleri zamankinden daha fazla.

Zaten kendimi çok çirkin hissediyordum. Makası kalbime saplayıp çevirse daha iyi olurdu. Vücudum acı ve işkence için dövülmüş bir kap haline gelmişti. Esaretimden kalan yara izleri ve izler, yumuşak, saf tenimin yerini almıştı. Saçlarıma tutunmak aptalca bir şeydi, ama en azından eski hayatımı hatırlatacak, parmaklarımin arasında kırabileceğim bir şeyim vardı. Bu, benimle ilgili tanınabilir son şeydi. Saçlar yemek yememekten kuruyup dökülmezdi. En azından, henüz dökülmemişti.

Üzerime eğildi ve saçımın bir tutamını kaldırdı. *Her şey yoluna girecek,* diye fısıldadı. Saçımı metalin arasına koydu ve bıçakları keskin *bir sesle* birleştirdi. Sarışın saçlar tutamlar halinde yere düşerken aynı hareketi tekrarlardı. Marcy'ye bu acıdan zevk almasını istemediğim için

, gözyaşlarımı olabildiğince tutmaya çalıştım. Makasın her kesiminde, göğsümde hıçkırıklar birikti, ta ki tutamayana kadar. Sonunda ağladım. Ellerimin yanması fiziksel olarak acıtıyordu, ama saçımın kesilmesi insanlık dışı bir eylemdi. Kendimi daha az kadın gibi hissettirdi.

Marcy durmasını söyleyene kadar devam etti ve beni bazı yerlerde neredeyse kafa derisine kadar uzanan düzensiz kısa saçlarla bıraktı. Benjamin makası düşürdü. Yüksek metalik ses duvarlar boyunca yankılandı.

"Gördün mü? Şimdi çok daha iyi görünüyor!" Marcy yanıma geldi ve yüzümü ellerinin arasına aldı. Başımı öne ve arkaya eğerek iyice bakmaya çalıştı ve boğazından çocukça bir kıkırdama çıktı. "Evet, mükemmel oldu."

"Siktir git," diye mırıldandım.

"Ne dedin canım? Duymadım." Marcy eğilip elini kulağının yanına koydu.

"Siktir git!" Bu sefer bağırdım. Ses, bağırsaklarımın derinliklerinden çıktı.

Benjamin'in ağzı açık kaldı. Beni ancak bir yere kadar koruyabilirdi. "Ben bu işe karışmıyorum," dedi ve yukarı çıkmak için döndü. "Bu lanet olası bir karışıklık."

BENJAMIN

"BENJAMIN! DUR ORADA!" Marcy bağırdı.

Durdum. Hoşuma gitse de gitmese de, sözleri hala üzerimde etkisi vardı.

Tabanca kaldırdı ve namluyu Mackenzie'nin kafasına doğrulttu. "Buraya gel. Hemen!"

Mackenzie'ye baktım, omuzları yenilgiyi kabul edercesine düştü. *Ondan tek istediğim ağzına dikkat etmesiydi. Artık sürüde olmadığım için kurtları durduramam.*

"Hayır, Benjamin!" Mackenzie bağırdı.

Yavaş adımlarla ona doğru yaklaştım. Marcy, tabancanın kabzasını Mackenzie'nin kafasına vurarak karşılık verdi. Mackenzie kıvrıldı ve

Yere çökmüş, kafasına oluşan şişliğe elini tutarak inliyordu.

"Makas al," diye emretti Marcy.

Çok uzun süre tereddüt ettim ve Marcy namluyu Mackenzie'nin kafasına yaklaştırdı. Soğuk metal tenine değdiğinde Mackenzie irkildi. İç geçirdim. Mackenzie'nin ağzı bana başka seçenek bırakmadı. Söyleneni yaptım ve makası aldım.

"Aferin. Şimdi yüzünü kes." Marcy kalçasını dışarı çıkardı, yüzünde şeytani bir gülümseme vardı.

Kafamı salladım. "Bunu yapmayacağım."

"Yanağını kes yoksa ölür. Seçim senin." Marcy tabancayı aramızda salladı, namlu rastgele bir yere bakıyordu.

Mackenzie'nin bakışlarını yakaladım. Gözleri yaşlarla dolmuş, bana bakıyordu. Alt dudağı titriyordu.

"Yap şunu," diye fısıldadı, dişlerini sıkarak.

Dövüşmenin bir anlamı yoktu. Marcy bir şey kafasına koyduğunda, saldırgan bir köpek gibiydi; işini bitirene kadar pes etmezdi.

Eğildim ve Mackenzie'nin yüzünü ellerimle tuttum. *Bu ben değilim*, dudaklarımla söyledim. Elime hafifçe başını salladı. Makasları aldım ve bıçakları açtım. Marcy, silahı Mackenzie'nin kafasına doğrultmuş, kolunu hiç kıpırdatmıyordu. Tereddüt ettiğimde dudaklarını sıktı. Nefesimi tutarak, sol yanağının solgun derisini kestim. Keskin olmayan bıçaklarla derisini kesmek için beklediğimden daha fazla güç kullanmam gerekti. İnce bir kan çizgisi oluşunca yüzünü buruşturdu.

"Daha sert ve daha derine, Benjamin!" Marcy silahı sallayarak beni teşvik etti. Elimi sabitleyip bu kez daha derine, yanağına tekrar bıçağı sapladım.

Mackenzie'nin çığlığı ensemdeki tüyleri diken diken etti. Kulaklarımın arasında onun acısını duyabiliyordum, kafamın içinde boğuşuyor ve zihnimi parçalıyordu

Zihnimde yankılanıyordu. Gözyaşları aramızdaki yere düşerek kanıyla karışıyordu. "Yine," diye tısladı Marcy, elindeki tabancayı hafifçe vurarak.

İlk kesiklerin altına bir kesik daha attım. Kalın kanal kıpkırmızı sıvıyla doldu ve yanaklarına taşıtı. Çığlıkları göğsümü parçaladı ve kalbimi parçaladı. Onu her kestiğimde, ruhumu kesiyordum. Kanlı gümüş bıçakları yere attım.

"Bu çok berbat, Marcy!" diye bağırdım.

"Bunu şimdi söylemen ilginç, çünkü geçen sefer öyle düşünmemiştin." Sesi alçaldı, düşük ve şehvetli bir tona büründü. "Aslında, doğru hatırlıyorsam,

bunu sevmiştin. Bundan tahrik olmuşsun."

"Hayır, sevmedim." Kafamı salladım, ama içimden onun doğruyu söylediğini biliyordum.

"Evet, kesinlikle hoşuna gitti. Ellerin de hala onun kanı varken seviştik." Gülümsedi. "Onun yüzünden ne kadar çabuk unuttun." Sözlerini Mackenzie'ye doğru tükürdü. "O seni zayıflattı."

Başımı salladım ve hızlıca nefes aldım. Mackenzie beni zayıflamış, ama bir bakıma da güçlendirmişti.

"Oh, yaptı. Seni artık tanıyamıyorum bile."

"Beni tanımadın mı? Ben artık seni tanıyamıyorum bile. Dikkatsizsin, pervasısın ve..."

"Onun yüzünden!" Marcy ayaklarını yere vurarak bağırdı. "O hayatımıza girmeden önce her şey yolundaydı!"

"Ben buraya gelmek istemedim!" Mackenzie, elbisesinin eteğini yüzüne tutarak bağırdı. Kan kumaştan sızarak parmak uçlarını boyadı.

Lanet olsun, Mouse.

"Kapa çeneni!" diye bağırdı Marcy. "Seni buraya getirdiğime pişmanım. Zamanın dolmak üzere!"

"Ne yapman gerekiyorsa yap, Marcy. Ben gidiyorum." Ellerimi havaya kaldırdım ve gözlerimden ateş saçarak arkamı dönüp uzaklaşmaya başladım. Gidersem Marcy de benimle gelir ve fareyi hedef tahtasından kurtarırdım. Mackenzie'nin başındaki belayı ortadan kaldırmış olurdum.

Kapı arkamızda çarptı ve öfkeli sözlerimiz duvarlar boyunca yankılandı.

MACKENZIE

BAĞIRMALIŞLAR DURDU ve etrafımı yine sessizlik sardı. Gözlerimi kapatmıştım ki, üstümdeki katta yüksek bir gürültü duyuldu. Başımı kaldırıp derin bir nefes aldım, oda yine sessizliğe büründü. Kafamı yana eğip dinledim. Benjamin sonunda Marcy'ye karşı çıkmış olabilir miydi? O ses, Marcy'nin yere düşme sesi miydi?

Ağır bir Şey ũst kattaki zeminde sũrũnerek ve sũrtũnerek bodrum kapısına doğru ilerledi. Kilitler tıkırdadı. Marcy kapıda belirdi, silueti ũst kattaki ıũıkla çevriliydi. Benjamin'in baygın bedenini merdivenlerden aũađı sũrũklerken gŕğsũ inip kalkıyordu, Benjamin'in baũı merdiven basamaklarına çarpıyordu. Her hareketine mide bulandırıcı bir gũrũltũ eŕlik ediyordu.

"Marcy? Ne yapıyorsun?" Ağzım açık kaldı ve ayağa fırladım. Zincirler metalik bir ses çıkardı.

"Kendi iŕine bak," diye tersledi Marcy.

Benjamin'i sert betonun ũzerinde sũrũkledi, onu hareket ettirmek için uđraŕırken yanakları ŕiŕti. Benjamin'in ũzerine eğildi ve nefes nefese kaldı. Nefes almaya alıŕırken onu karŕımdaki duvardaki zincire doğru çekti. Alındaki teri sildi ve zinciri Benjamin'in bileğine geçirdi, zincirin ucunu plakaya kilitledi. Terli ellerini pantolonuna sildi.

"O artık senin sorunun," dedi Marcy soğuk bir sesle. Onun ateŕli nefreti içimi yakıyordu.

"Bekle, ne? Ne demek istiyorsun?" Bacaklarım titriyordu. Marcy'nin neden bŕyle davrandığını anlamak yeterince zordu, ama bunların hiçbiri mantıklı gelmiyordu.

Cevap vermedi. Ağır adımlarla merdivenleri ıktı. Kapılar kilitlendi ve bodrum bir kez daha sessizliğe bũrũndũ.

"Benjamin?" diye fısıldadım. "Uyan!" Hareket etmediğinde sesim yũkseldi. İnledim.

Betonun ũzerine oturdum ve gŕğsũnũn dũzenli olarak inip kalkıŕını izledim — hala hayatta olduğunun tek gŕstergesi buydu. Baŕımı duvara yaslayıp gŕzlerimi kapattım ve ũstũmdeki borudan damlayan su sesine kendimi kaptırdım. Kumaŕ betonun ũzerinde sũrtũndũ. Benjamin oturmaya alıŕırken gŕzlerimi açtım. Kolunu yũzũne doğru kaldırdı. Zincir yere sũrtũnerek tıkırdadı. Gŕzleri bũyũdũ ve vũcudu bana tanıdık bir panikle tepki verdi — adrenalin sersemliği bastırdı.

"Lanet olsun, yine mi!" İki eliyle zinciri yakaladı. "Sakin ol!" Onun durumuna pek sempati duymuyordum.

"Hayır, sakinleŕmeyeceđim! Bu lanet zincirden kurtulmak için ne kadar uđraŕtıđımı bilmiyorsun!"

"ıldırmak zinciri ortadan kaldıracak mı? Hayır! Benim için kesinlikle iŕe yaramadı!" Derin bir nefes aldım. "Kes ŕunu!"

"Burada yaşamaya devam etmektense kendimi öldürürüm." Sözleri hayal kırıklığı ve korkuyla doluydu.

"Evet, bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?" Başımı eğdim. "Lütfen, ikimizi de aydınlat."

"Tüm anılar, Mouse. Sanki hiç buradan ayrılmamışım gibi burada yaşıyorlar." Metal ile çevrili bir vahşi hayvan gibi odanın içinde dolaştı. Zinciri tekrar koparmaya çalıştı ama plaka yerinden kıpırdamadı.

"Marcy haklı. Zayıf düşmüşsün." Ona alaycı bir gülümseme attım.

"Sen bir pisliksin." Bana karanlık gözlerini dikti. "Şaka yapmanın sırası mı?"

"Yani, ben buraya geldiğimden beri şaka yapıp duruyorum. Sen neredeydin? Ama hatırlatayım, cinayet şakaları yapan ben değilim."

Bana baktı ve gözlerini devirdi. *Bir keresinde*, dudaklarını hareket ettirdi. "Ne yapacağız?" diye fısıldadı.

"Şey, beni kaçıran kadını baştan çıkarmaya çalıştım ve bir nevi işe yaradı, ama Marcy ikimize de oldukça kızgın görünüyor, bu yüzden şimdi ne yapacağımızı bilmiyorum." Başımı duvara yasladım. "Ne oldu ki?"

"Bilmiyorum. Çay yaptı, içtim ve burada uyandım." O içini çekti. "Ayrıca, beni *baştan çıkarmadın*."

Omuzlarımı silktim. "Yani, biraz denedim."

Dudaklarının köşeleri yukarı kalktı ama gülümsemeye yanaşmadı. "Bence burada bunadın."

"Öyle oldum. Gösterime geldiğin için teşekkürler. Bütün hafta burada olacağım. Her hafta." Kendi kendime güldüm. "Sence beni kesmek istemediğin için miydi?"

Bir an düşündü. "Hayır, sanmıyorum. Bilmiyorum. Bu sabah bana çok garip davrandı. Sessizdi. Beni öldürmeyi planlıyor olabilir diye düşündüm, ama ne yazık ki yine buradayım." Yüzünü ellerinin arasına gömdü.

"Eminim yakında öğreniriz."

Elbisemin eteğini çektim, uyluklarımın üzerine düzelttim ve yere uzandım. Betonun çatlakları artık beni rahatsız etmiyordu. Bir örümcek beyaz duvarda sürünerek başımın üstündeki büyük ağa doğru ilerliyordu. Esaretle mücadele eden kurbanlarına kendimi yakın hissettim. Başımı Benjamin'e çevirdim. Duvara sırtını dayamış, çapraz bacaklı oturuyordu.

"Hadi oyun oynayalım," diye fısıldadım.

"Oyun oynamak istemiyorum, Mouse." Elini kaldırarak fikrimi reddetti.

"Oynayalım!" diye sızlandım. "Sana bir soru soracağım, sen de cevap vermelisin." "Bununla ilgilenmiyorum."

Omuzlarımı silktim ve o olmadan oyuna başladım. "En sevdiğin renk?"

Benjamin gözlerini devirdi. "Peki. Siyah."

"Siyah en sevdiğin renk kim?" Cevap vermedi, ben devam ettim. "Tamam, sıra sende."

"Cevabımı yargılayacaksan, oynamayacağım." Bekledim.

"Ne iş yapıyordun?" diye sordu sonunda.

"Bir pazarlama şirketinde danışmanlık yapıyordum." Parmaklarımı betonun üzerinde gezdirerek, kaçırılmadan önceki gün işimi ne kadar lanetlediğimi hatırladım. Orayı o kadar çok nefret ediyordum ki, o boktan kabineme geri dönüp boktan patronumun boktan kıcını öpmek için her şeyi verirdim.

Benjamin kaşlarını kaldırdı. "Sıkıcı gibi."

"Bir bodrumda duvara zincirlenmiş oturmaktan daha eğlenceliydi." Elimi kaldırıp zincirimi sallayarak sözlerimi vurguladım. "Bir kadında en çok neyi seversin?"

"Bariz olanlar dışında, muhtemelen saçları." Sırıttı.

"Ah." Elimi başıma koyup kısa bir saç teliyle oynadım. "Oh, ne demek istediğini anladım." Ben de sııttım. "Bunu muhlara tercih ederdim neredeyse."

"Belli. Yüzünü kestiğimde daha az ağladın." Benjamin'in bakışları yere düştü. "Bu arada, bunun için üzgünüm."

"Biliyorum. Acı kısa sürdü, ama bu saç modeli çok daha uzun süre kalacak." İç geçirdim.

Benjamin dişlerini sıkarken çenesi hareket etti. "Korkunu saklamayı bırak. Garip davranıyorsun."

"Garip davranmıyorum. İlk kez bunları kendi kendime düşünmek yerine birine yüksek sesle söyleyebiliyorum. En karanlık durumlarda bile mizahı görebilme yeteneğim hayatımda birçok zorluğu atlatmamı sağladı." Ona gülümsedim, o da gergin bir şekilde elini saçlarından geçirdi.

Kapı gürültüyle açıldı. Nefesimizi tutup bekledik. Marcy odaya girdi ve masanın üzerine bir dizüstü bilgisayar koydu. Mumlar

yüzünü aydınlattı ve cildinde çarpık gölgeler oluşturdu.

"İkinizin de burada olmasına çok sevindim!" Ellerini çırpıttı.

"Başka nerede olabiliriz ki?" diye mırıldandım. "Bu ne, Marcy?" Benjamin sertçe sordu.

"Oh, göreceksin. Bekle." Dizüstü bilgisayarını açtı ve ekranı aramıza çevirdi. Kalçalarını sallayarak masaya eğildi ve klavyede bir şeyler yazdı. Ayağa kalktı ve kenara çekildi, boğazından sadistçe bir kahkaha çıktı. Parmağıyla klavyedeki bir tuşa bastı ve ekrana bir pencere açıldı.

Tutku dolu sesler bodrumu doldurdu. Benjamin ve ben, inlemelerimizi hemen fark ederek birbirimize baktık. Ağızlarımız açık kaldı, gözlerimiz ekrana dönerek tutkuyla birbirine sarılmış çıplak bedenlerimizi izledik.

Benjamin boşalırken benim adımı söylediğinde Marcy çenesini sıktı. Benjamin'in beni kollarına alıp sarmasını izlerken başını salladı. Videoda Benjamin beni tutkuyla öpüyordu. Gözleri yere indi ve bizim samimiyetimizi daha fazla izleyemeyecek hale gelince dizüstü bilgisayarın kapağını kapattı.

Benjamin oturup açıklamaya çalıştı. "Marcy... Ben..."

"Söyleme! Benim hakkımda söylediklerini duydum. Benim! Seni büyüten kişi!"

Benjamin ayağa kalktı, ellerini havaya kaldırdı. "Söylediklerimin hiçbirini kastetmedim!" "Evet, kastettin! O videoda gördüklerim iğrençti. Ve sakın Onunla seviştiğini görmediğimi sanma. Sana onun seni zayıflattığını söylemiştim! Dizlerinin üzerinde köpek gibi ona sürünüyordun!"

"Marcy..." diye fısıldadım.

"Senden tek kelime bile duymak istemiyorum, seni küçük sürtük." Yanağından bir gözyaşı sildi. "Onu sana aşık ettin. Bu yüzden sert kalamadı. Tanrım, bu ne zamandır devam ediyor?"

"İnsanları seni sevmeye zorlayamazsın, Marcy. Mesele bu," dedim. "Ve biz birbirimizi sevmiyoruz. Bu evde kapana kısıldık, sıkıldık ve bu oldu." Dizüstü bilgisayarını işaret ettim.

"Sen pis bir fahişe olduğun için onun hakkında ne düşündüğünü bilmiyorum, ama o seni seviyor." Benjamin'e döndü ve çenesini sıktı. "Seni o kadar çok seviyor ki, senin için her şeyi feda etmeye hazır."

Yukarıyı işaret etti ve tekrar bana baktı. "Bu adam hakkında hiçbir şey bilmiyor musun?"

"Yeterince biliyorum." Onun bakışlarına karşılık verdim.

"Peki, diğer kızların kanıyla tatmin olduğunu biliyor muydun? Onların kanı onun *sikindeydi!* Sana bunu anlattı mı? Ya da birini boğazına sikini sokmadan önce neredeyse öldüresiye boğduğunu?" Parmağını kaldırıp tavana doğru işaret etti. "Kalbi atmak üzereyken sevgili bir kızı siktiğini biliyor muydun?"

"Videoyu dinleseydin, bazılarını bana kendisinin anlattığını duyardın. Yaptıkları iğrenç." Ona sert bir bakış attıktan sonra dikkatimi tekrar Marcy'ye çevirdi. "Ama bu saldırıların hepsinde ortak olan tek şey sensin, Marcy."

"O kadınları her tecavüz ettiğinde orada mıydım sence?" Marcy güldü. "Eğer öyle düşünüyorsan, o seni de kullanıyor. O hasta! Ve sen onu kendi içine aldın!"

"Marcy! Beni sen yarattın. Her seferinde orada olmasan bile, yine de oradaydın... her seferinde!" Kafasına vurdu.

Duvara yaslandım, şaşkın ve bu yeni bilgiyle onu savunmak istemiyordum. Boş bir nefes verdim. Onların dinamiklerini yanlış anlamıştım. Marcy'nin onu kullandığını sanmıştım, ama o da kendi sapkınlıklarına göre hareket ediyordu. Midem bulandı. Onun penisinin içimde olduğu düşüncesi midemi bulandırdı.

"İkiniz de ölmüş sayılırsınız!" diye bağırdı Marcy. "Ne zaman yapacağım bilmiyorum, ama yapana kadar hayatınızı *cehenneme* çevireceğim!"

Dizüstü bilgisayarı tekrar açtı, prize taktı ve bilgisayarın önüne geçerek istediğini bulana kadar pencereleri kapatıp açtı. Kötü bir gülümsemeyle videoyu oynattı.

Odaları titreten sesler odayı doldurdu. Ses seviyesini artırırken yüzündeki gülümseme hiç kaybolmadı.

"Oh hayır, bu yetmez!" diye bağırdı sesin üstüne. Parmağını hızlıca sallayarak yukarı koştu ve bir hoparlör aldı. Hoparlörü dizüstü bilgisayara takarak sesi dayanılmaz bir seviyeye çıkardı.

Düşük uğultular göğsümü titretiyor, yüksek sesler kulaklarımı yırtıyordu. Marcy kulaklarını kapattı ve hala sırtarak bodrumdan çıktı. Sesler değişip vücudumun farklı yerlerine etki etmeye başlayınca ellerimi kulaklarıma kapattım. Benjamin başını ellerinin arasına gömdü.

"Şimdi mizah anlayışın nasıl?" diye bağırdı.

"Siktir git!"

On Dokuzuncu Bölüm

MACKENZIE

T Titreyen sesler saatlerce tekrarlandı, ta ki kulaklarımızı kapatıp gözlerimizi sıkıca kapatana kadar.

"Artık dayanamıyorum!" diye bağırdım.

"Bu yaşadığım en kötü şey değil," diye bağırdı, elleri hala kulaklarına bastırılmış halde.

Yere kıvrılıp bacaklarımı vücuduma doğru çekerek kendime kapandım. Çılgılık atan beynimle mantıklı düşünmeye çalıştım. Sessizlik için yalvarıyordu ama onu sakinleştirmek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Kulaklarım yanıyordu, kanamadıklarından emin olmak için kontrol ettim.

Kanıyor olsalar bile şaşırmazdım.

Benjamin yavaşça sallanıyordu. Sesinin çıktığı kadar bir melodi mırıldanarak, değişmeyen sesleri bastırmaya çalışıyordu.

"Bu sana daha önce de oldu mu?" diye sordum. "Bana olmadı, ama o bunu başka birine yaptı."

"Hayatta kaldılar mı? Çünkü ben yanacakmış gibi hissediyorum." Sesim, gürültünün üstüne çıkmak için zorlanıyordu.

"Evet! Zihin bedeni yeniyor!" Benjamin sahte bir cesaretle söyledi.

"Zihnime söyleyeceğim! Anlaşılan mesajı almamış!"

Ses daha düşük bir tona düştüğünde rahatladık. Cildimin altında rahatsız edici bir uğultu yaratıyordu, ama ses spektrumunun diğer ucundaki seslerden daha dayanılabilirdi. Ses yükseldiğinde, hoparlörlerden bir el uzandı ve kulak zarlarımı şiddetle salladı.

Ses kesildi.

Benjamin başını kaldırdı. "Lanet olsun! Hala kafamda duyabiliyorum! Sen duyuyor musun?" diye bağırdı ve çenesini salladı.

Nefes almaya çalıştım ve ellerimi kulaklarımdan çekip kendimi kaldırdım. "Duymuyorum ama kulak zarlarım fiziksel olarak acıyor." Kafamı salladım. "Ama senin bir tecavüzcü olduğunla ilgili başka bir kelime duymaktansa bunu dinlemeyi tercih ederim."

"Aman Tanrım. Gerçekten mi? Şu anda mı?"

Omuz silktim. "Yani, daha iyi bir zaman olacağını sanmıyorum. Her an ölebiliriz ve seninle ilgili son anım, onun kontrolündeki bir kurban değil, bir tecavüzcü olduğunu bilmek olacak."

"Benim neler yaşadığımı bilmiyorsun. Bu hiç adil değil." Benjamin başını eğdi.

"Adil mi? Tabii. Lütfen, devam et. Ne kadar kurban olduğunu ve bunun yaptıklarını haklı çıkardığını söyle," dedim.

"Ben kurbandım." Dişlerini sıktı. "Senin yüzünden bir canavara dönüştüm."

"

Başımı salladım. "Öyle diyebiliriz."

Gözleri tekrar bana döndü. "Keser misin? Beni daha iyi bir insan yaptın ve bunu sana gösterdim. Senin yanında daha iyi bir adam oluyorum."

"Senin daha iyi bir insan olmanın sebebi ben olmak istemiyorum. Senin daha iyi bir insan olmanın sebebi *sen* olmanı istiyorum. Bir canavarı evcilleştiren kişi olmak istemiyorum. Ben senin Belle'in değilim!"

Sesi yumuşadı. "Yaptıklarım için üzgünüm. Artık bunu değiştiremem."

"Biliyorum. Keşke seks yapmadan önce tüm bunları

bilseydim." "Biliyordun, Mouse."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Bu kadarını bilmiyordum!"

"Tartışmak için bir tecavüzcüyü sikmeye razıydın. Sen sikilemez olarak görülmeden önce ne kadar tecavüzcü olabileceğinin dereceleri olduğunu bilmiyordum." Benjamin elini saçlarından geçirdi.

"Hayır, ben *seninle* yatmak istedim. O anda, sen sadece... sendin." Sesim titredi ve kesildi. Kendimi ikna etmeye çalışıyordum. Kendini tecavüzcü olarak itiraf eden biriyle seks yapmıştım. Hatta onunla seks yaparken orgazm olmuşum. *Tanrım*.

"Hâlâ aynıyım. O gece seks yaptığın kişiden hiçbir farkım yok."

Konuşurken kilitlerin sesini duymadık. Marcy içeri girdi ve bize öfkeyle baktı. Daha besleyici bir şey hazırlamak istemediği için bize çürümüş elmaları fırlattı. Elmalar bize doğru yuvarlanırken uzanmadık.

Dizüstü bilgisayara baktı, parmaklarını kolunun kenarına vurarak. "Ne zaman kapandı?" diye sordu. Bilgisayara doğru yürüdü ve videoyu tekrar başlattı. Mide bulandırıcı sesler odayı doldurdu. Marcy dramatik bir şekilde kulaklarını kapattı. "Vay canına, bu gerçekten korkunç!" Güldü ve kendi işkencesinin kurbanı olmak istemediği için merdivenlere koştu.

Benjamin ve ben sanki vurulmuş gibi geri çekildik, vücudumuz bu sesi bu kadar çabuk tekrar duymaya hazır değildi.

Bir süre sonra eğildi, bir elma aldı ve ısırıldı. Meyve suyu çenesinden damladı. Elinin tersiyle sildi. O hareketi görünce titredim, bir keresinde çenesinden beni sildiğini hatırladım.

"Ne güzel olmalı!" diye bağırdım. Kulaklarımda kalp atışları duyulmasına rağmen, midemdeki açlık o kadar şiddetliydi ki, görmezden gelemezdim.

"Pek işe yaramıyor!" diye bağırdı. "Belki biraz hafifletiyordur." Elma sağ elinde, sol elini kulağının üzerinde tuttu. Son bir ısırık aldı ve çekirdeği yere attı.

Öne eğildim, bir elma aldım ve parlak kırmızı kabuğuna baktım. Benjamin'in yaptığı gibi, kirli kısmını elbiseme sildikten sonra, boş elimle kulağımı kapatarak bir ısırık aldım. Dilimin üzerinde tatlılığını hissetmeye çalışarak küçük lokmalar aldım. Yumuşak bir inilti çıkardıktan sonra çekirdeği yere attım.

"Sikim tuttu!" diye bağırdı.

Derin bir nefes alıp kovayı sapından tutup ona doğru ittim. Geri kalan kısmı tekmelemek zorunda kaldım.

Ayağa kalkmaya çalıştı ve kot pantolonunun fermuarını açtı.

"Burada mı yapacaksın?" diye korkunç seslerin üstüne bağırdım.

Etrafına baktı. "Başka nerede yapacağım?"

Odanın içindeki durumu hatırlayarak etrafa baktım. Yakında ben de aynı durumda olacaktım. "Tamam," dedim ve başımı ondan çevirdim.

"Tanrım, bu sesler varken yapamıyorum!" Frekans daha yüksek bir tona çıktı ve titredik. Kendini

boxer şortuna soktu, pantolonunun fermuarını çekti ve öfkeyle yere oturdu.

Yüzüstü yere uzandım, dirseklerimi yere dayadım ve ellerimle kulaklarımı kapattım. Sesler tekrar kesildiğinde ellerimi önümden indirdim. İkinci tur işitsel saldırıdan sağ kurtulmak beni nefes nefese bırakmıştı. Benjamin dirseklerini dizlerine dayamış, kulaklarını tutarak oturuyordu, sonra sessizlikte kollarını aşağı ve dışa doğru indirdi.

"Vay canına, bu çok korkunç," dedi derin bir nefes alarak. "Şimdi *gerçekten* çişim var." Ayağa kalktı ve kot pantolonunun fermuarını açtı.

Ben başka yere baktım. Akıntı boş kovaya çarptı ve boş bir ses çıkardı. Rahatlamış bir şekilde inledi ve kot pantolonunun fermuarını çekti.

Boğazını temizledi. "Senin yok mu?"

"Senin önünde bir daha işlemektense ölmeyi tercih ederim," dedim ve başımı hızlıca salladım.

"Aman Tanrım, git hadi."

Gözlerimi devirdim. Mesanem çılgılık atıyordu ve seli tutmaya çalışırken bacaklarım titriyordu. "Tamam. Arkanı dön!"

Duvara dönmeden önce kovayı ayağıyla bana doğru itti. İçindekileri sallandı. Tereddütle ayağa kalktım, geceliğimi kalçama kadar kaldırdım ve kovaya doğru eğildim, bacaklarım titreyerek işlemeye başladım.

"Tanrım, ölmek istiyorum," diye fısıldadım, geceliğimi indirirken. "Marcy seni duymasın."

Kovayı itip yere oturdum. "Lanet olası Marcy," diye fısıldadım. "O kadınla nasıl yatabildin bilmiyorum."

Benjamin bakışlarını indirdi ve başını salladı. "Başka seçeneğim yoktu, değil mi?"

"Ayrıca, orada kamera olduğunu biliyor muydun?" Nasıl bilmezdi? *Bunu bilerek mi yaptı?*

"Öyle olsaydı, seninle yapar mıydım sence?"

Omuzlarımı silktim. "Bilmiyorum. Sizlerin tuhaf zevkleri var."

"Benim sevdiğim garip şeyler duvara zincirlenmeyi içermez." Kolunu salladı, metal ses çıkardı.

"Bizi sevişirken gördüğünde ne hissettiğini hayal edebiliyor musun?" Kafamı ellerimin arasına gömdüm, kadına karşı ufak bir sempati duydum.

"Tahminimce kalbi kırılmıştır."

"Ama neden? Sen diğer kadınları onun yokluğunda tecavüz ettiğinde umursamamıştı."

"Onlar zorlanmıştı. Bana karşı hiçbir şey hissetmedikleri belliydi, ben de onlara karşı hiçbir şey hissetmiyordum. Ayrıca Marcy'ye olan ilgimin azaldığını videoda açıkça söylemedim." Durdu. "Sana karşı çok sevgi dolu olduğum için de olabilir. Bu konunun birçok boyutu var."

Alaycı bir şekilde güldüm. "Marcy'nin sevgi istemediğini söyleyen sendin, bunun neden önemli olduğunu anlamıyorum."

"Bütün bunları, onun önünde seni sikemeyecek kadar sert kalamamış olmanla birleştirecek, neden kızdığını anlayabiliyorum." Elini saçlarından geçirdi. "O günden beri aramızda bir rahatsızlık var. Yapışkanlaştı ve eskisi gibi onu sikmediğimi anlayabiliyordu. Artık duygularımı kapatıp vücudumun istediğini yapmasına izin veremiyorum." Omuzlarını silkti, bir süre sessizce oturduktan sonra devam etti. Sesi, sormak istemiyormuş gibi küçük çıkıyordu, ama kendini tutamadı. "Bu durumda olmasaydın benimle seks yapar mıydın?"

Yutkundum. Onun duygularını incitmek için bir neden yoktu, ama yine de ona gerçeği söylemek bana acı veriyordu. "Hayır, yapmazdım. Sen benim tipim değilsin."

"Senin tipin ne? Daha akıllı biri mi? Yoksa canavara benzeyen biri değil mi?" Sözleri sert ve içinde saklı olan incinmişliği duyabiliyordum.

"Hayır, o kadar da değil. Sadece cinsel saldırıda bulunan insanlara hiç çekici gelmedim." Omuz silktim ve gülümsedim.

"Bir dakika bile ciddi olamaz mısın?"

"Oh, hayır, çok ciddiym. Bu benim için hiç çekici olmadı." Ona tekrar gülümsedim.

Yere uzandı ve içini çekti. "Senden nefret ediyorum."

"Hayır, sevmiyorsun." Gülümsedim ve birkaç dakika sessizce durduktan sonra konuşmaya başladım. "Beni herkesten daha iyi becerdiğini bilmek kendini daha iyi hissettirir mi?"

Benjamin alaycı bir şekilde güldü. "Sanırım standartların düşük."

"Hayır, değil. İnanılmazdı. Bana karşı çok açtın." "Hala öyleyim," dedi tavana bakarak.

Göğsünün ritmik olarak inip kalkmasını izledim. Kot pantolonunun fermuarının altındaki gerginlik, zihnim kumaşın altındaki uzunluğuna kayarken dudaklarımı ısırmanı sağladı.

onun kumaşın altındaki uzunluğunu hayal ettim. Arkamda ve içimde gücünü hayal ettim. Nefesim hızlandı. Bu düşünce bacaklarımı sıkıştırırken, midemi de bulandırdı. Onun kötülüğünün boyutunu öğrendikten sonra bile ona nasıl hala çekici bulabiliyordum?

Ama o haklıydı. Ben başından beri biliyordum. Beni duvara sıkıştırıp öfkeyle kükrediğinde, onun neler yapabileceğini biliyordum ve bu, bir şekilde birlikte yaptıklarımızı daha da kafa karıştırıcı hale getiriyordu. Ve özel. Vahşi bir hayvan herkesi parçaladıktan sonra nazikçe elini yaladığında, kendini seçilmiş hissetmekten alıkoyamazsın.

İç çekip başımı duvara yaslayana kadar geri çekildim. "Seninle burada olmak neredeyse daha kötü," diye mırıldandı.

Başımı çevirip ona baktım. "Neden?"

"O sesler çalarken, zihnimi sakinleştiren tek şey seninle yatmayı düşünmekti. Sana her baktığımda, tek düşünebildiğim şey tekrar senin içinde olmak. Seni sikmek." Derin bir nefes aldı. "Yukarıdayken o acıyı görmezden gelmek daha kolaydı."

Ona baktım. Beynim çılgılık atarken, onun düşünceleri beni sakinleştiriyordu. En kötü anlarda onun dokunuşunun aklımı işgal ettiğini ona nasıl söyleyebilirdim? Yüzümü keserken bile, çenemi sıkıca tutması bana güvende olduğumu hatırlatıyordu. Kalbim bir an onun sözleri beni rahatlatırken, bir sonraki an ona karşı nefretle doluydu. Kendim bile anlamadığım bir şeyi ona nasıl açıklayabilirdim?

Vücudu benimkine bastırduğunda, kendimi evimde hissettim. Ve evimi özledim.

Yirminci Bölüm

MACKENZIE

W Kapının kilidinin açılma sesiyle uyandık. Oturdum ve gözlerim odaklanana kadar gözlerimi kırıştırdım. Marcy masaya yürüdü ve bize bakmadan bir mum yaktı.

"Sana sormak zorundayım Benjamin." Benjamin esneyerek otururken ona döndü. "Neden?"

Benjamin kaşlarını kaldırdı. "Neden ne?"

"Neden onunla yattın? Ben ne yaptım da bunu hak ettim? Sen on dört yaşından beri sana baktım! Seni sevdim!"

"Ben de seni sevdim, Marcy. Yukarı çıkmama izin verirsen, sana gösteririm!" Bana doğru bir bakış attı.

Marcy parmağını çenesine koydu ve onun isteğini düşündü. Dişlerini sıktı. "Hayır, Benjamin. Sana bir daha asla güvenemem. Beni aldattın. Bana deli dedin!"

"Sadece onu etkilemek istemiştım," dedi yumuşak, kadifemsi bir sesle.

Burnumu buruşturup başımı ellerimin arasına gömdüm. Kendi kıcını kurtarmak için her şeyi söylemeye hazır olması beni soğuttu. Marcy bana sorsa, gerçeği söylerdim — Benjamin, Marcy'nin yokmuş gibi beni sikmişti — bu yüzden sessizce sormamasını dua ettim.

"Neden onu etkilemek istedin?" diye sordu Marcy.

Benjamin ayağa kalktı ve zincirinin sonuna kadar yürüdü. "Çünkü onu benim için eve getirdin ve onu kullanmak istedim."

"Öyle olsa bile, neden benimle seks yapmayı bıraktın?" Marcy yumruklarını kalçalarına dayadı.

"Sadece kafam karıştı. O benimle akıl oyunları oynuyordu. Sen kendin söyledin. O oyunlar oynar." Bana baktı ve sözleri tükürürcesine söyledi, ağzım açık kaldı. "Aptaldım ve onun aramıza girmesine izin verdim."

"Kanıtla bana."

O ona doğru yürüdü, kot pantolonunun düğmelerini açtı ve yere düşmesine izin verdi. Benjamin onun niyetini anladı ve heyecanlı parmaklarıyla fermuarını açtı. Marcy'ye doğru eğildi ama yüzünü boynunun kıvrımına gömerek öpücüğünü kaçırdı. Gözlerim kalbim kadar karıştı.

Onu duvara itti ve yüzünü kendinden uzaklaştırdı. Onu betona yapıştırdı ve külotunu indirdi. Kalçalarını kavradı, parmakları etini çukurlaştırdı ve eline tükürdü, sonra onu bacaklarının arasına sürdü. İçine girdi. Marcy, onun gücünü içimde hissettiğimde çıkardığım sese benzer bir inilti çıkardı. Benjamin onun kışına vururken, ben iğrenç bir merakla izledim. Vücudu benimkinde olduğu gibi hareket ediyordu, bu da duygularımı daha da bulanıklaştırdı.

Marcy, Benjamin'in kısa ve hızlı darbelerine uyarak inledi, Benjamin'in eli boynuna uzandı. Parmaklarının altındaki omurları kırıp kabusumuzu bir kez ve sonsuza kadar bitirmesini umdum. Bunun yerine, boynunun yanlarını sıktı ve zevk seslerini susturdu. Elini bıraktığında, Marcy duvara yaslandı. Bir zamanlar beni saran aynı şaşkınlık dalgası onu da sarıyordu. Bunun onun için bir oyun olduğunu fark edince yüzümü çevirdim ve gözyaşlarımı zorla geri tuttum. Hasta, sapkın bir oyun.

Benjamin'in hareketleri yavaşladı ve inlemeleri duvarlara çarpıp yankılanarak sesleri çoğalttı. "Bunu özlemişim," dedi zevkle dolu bir sesle.

Marcy bana dönüp baktı, gözleri şakacı ve alaycıydı. "Gördün mü? O beni seviyor, seni değil."

Ona bakmadım, ona bu zevki yaşatmak istemedim. "O benim için hiçbir şey, Marcy. Senin gibi değil." Benjamin omzuna inleyerek omzuna. "Onu öldürsen bile umurumda olmaz."

Bu benim dikkatimi çekti. Gözlerimle attığım bıçakları hissedip hissetmediğinden emin olamadan, onun başının arkasına baktım.

"Yakında," diye fısıldadı Marcy.

Benjamin çekildi ve kot pantolonunun fermuarını çekti. Marcy külotunu giydi ve pantolonuna uzanırken bana yeni bir güçle baktı.

"Marcy, bu zinciri açabilir misin?" Benjamin metalin tıktırmasıyla sordu.

Onun isteğini düşünerek parmağıyla çenesini okşadı. "İstiyorum, ama bana birkaç kez daha ciddi olduğunu kanıtlamalısın, yoksa inanmam. Kendi evimde arkamı kollamak istemiyorum, bu yüzden emin olmalıyım." Bana gülümsedi, sonra yukarı çıktı ve çıkarken kapıyı kilitledi.

Benjamin duvardan kayarak yere oturdu ve başını ellerinin arasına aldı.

"Vay canına," diye fısıldadım.

Ağzını açıp konuşmak istedi.

"Konuşma." Elimi kaldırıp onu uzaklaştırdım ve ona sırtımı döndüm.

Kalbim kulaklarımda güm güm atıyordu, kafamda sağır edici bir nabız atıyordu.

"Mouse," dedi Benjamin. Cevap vermediğimde sesini yükseltti. "Mouse!" Sessizliğimden sinirlenmeye başladı. "Denemek zorundaydım, biliyorsun. Bu zincirden kurtulmak için tek şansım."

"Ona beni öldürmesini söyledin. Dalga mı geçiyorsun benimle?" Sözlerim ateş gibiydi, tüm bodrumu alevler içinde bıraktı. "Onu oyuna getirdiğini neredeyse anlayabilirdim, ama bilmiyorum. Kendimi piyon gibi hissediyorum. Planın neydi ki?"

"Onu becerirsem beni affeder ve yukarı çıkmama izin verir diye düşündüm," dedi Benjamin omuz silkerek.

"Sonra?"

"Sonra seni dışarı çıkarmak için çalışacaktım." Benjamin otururken ayaklarını yere vurdu.

"O zaman neden ona beni öldürmesini söyledin? Neden onun kafasına bu fikri soktun? Zaten bana ateş etmek için bir bahane arıyor!"

"Bilmiyorum. İnanılabilirlik için mi?"

"Aynen. Hiç değişmemişsin. Sadece o anda eğlendirmek istediğin kişiye nasıl rol yapacağını biliyorsun. Midem bulandı." Topuklarımdan üzerine oturdum.

"Hayatta kalmak için oyun oynamayı öğrenmelisin." Gözlerini kısarak baktı. "Dur, benimle yatarak oyun oynamadığını nereden bileyim? Marcy'ye yaptığımı mı yaptın? Güvenimi kazanıp bana aşık olmama neden olarak istediğini elde mi ettin?" Benjamin'in bakışları bana döndü, dudakları sıkı sıkıya kapanmıştı.

"Seninle yatmak için onurumu feda etmezdim. Buraya ilk geldiğimde seninle yatmaktansa intihar ederdim. Bir gün, artık öyle hissetmeyene kadar aynı şekilde hissediyordum." İç geçirdim. "Sana çekici bulmam aklımı başımdan alıyor. Burada deli oluyorum. Sen benim için büyük bir acı kaynağı oldun ve lanet olası bir nedenden dolayı seni kaybetmek istemiyorum, ki tam da şu anda öyle hissediyorum."

Benjamin zincirini çekip eline doladı. "Senin için yaptım."

"Buna inanmak istiyorum, ama kimse *o kadar* iyi oyunculuk yapamaz. Onu da beni siktiğin gibi siktin."

"Onu öyle becerdim çünkü seni hayal ediyordum!" Benjamin dilinde ateşle fısıldadı, kendi ateşiyle benim ateşimi söndürmeye çalışıyordu.

"Tanrım, bu ne tür bir mantık?" Kollarımı havaya kaldırdım. havaya kaldırdım.

"Bu dünyada," dedi. "Bazı boktan şeyleri burada normal kabul etmek zorundasın, Mouse."

Mouse."

"Hayır. Kabul etmem." Başımı salladım.

Benjamin ayağa kalktı ve zincirinin ucuna doğru yürüdü. "Ama kabul etmek zorundasın. Yüzüne dokunmak, seni tekrar öpmek ne kadar çok istediğimi biliyor musun? Bu benim için normal değil. Bu duygu bana tamamen yabancı. Marcy'ye olan duygularımın aşk olduğunu sanıyordum, ama bu aynı şey değil. Seninle iki gün birlikte olmak için her şeyi riske attığım için buradayım. Sana dokunma ve senin içine girme arzusun kontrolünü sağlayamadığım için ölebiliriz. Sence bu beni nasıl hissettiriyor? *Bir şey* yapmam gerek ve bu Marcy ile yatmak anlamına geliyorsa, deneyeceğim." Diye iç geçirdi. "Düşmanla yatmaktan bahsediyorsun."

Düşman mı? Sonunda onun düşman olduğunu anladı mı?

"Özür dilerim, tamam mı?" dedi.

"Ben de sana dokunmak istiyorum. Beni öpmeni istiyorum. İkinizi görmek bana gerekenden daha fazla acı verdi. Bu yüzden bunun benim için bir hayatta kalma mücadelesi olmadığını biliyorum. Bu kozla onun gözüne girebilirsin." Onun kasıklarına işaret ettim. "Ama muhtemelen bu zincirlerde öleceğim. Hem de çok yakında."

"Bunu düşünemem," dedi Benjamin başını hızlıca sallayarak. "Eğer ben düşünmek zorunda kalırsam, sen de düşünmek zorunda kalırsın. O beni öldürecek ve bunu

bunu en iyi sen bilirsin. O ağacın altında benim gibi kızlar gömülü." Arka bahçeyi işaret ettim.

"Onlar senin gibi değiller," diye fısıldadı Benjamin.

"Haklısın, onlar benim gibi değiller. Onlar benim *gibiydiler*."

Yirmi Birinci Bölüm

BENJAMIN

M Arcy gölgelerin arasından ortaya çıktı, ayak sesleri o kadar sessizdi ki onu neredeyse duymadık. Bir mum yaktı. Geniş gülümsemesi alevin arkasında parıldıyordu

ve beni rahatsız etti. Mackenzie'ye doğru yürüdü ve zincirinin kilidini açtı, metal kuyruk yere sürtünüyordu.

"Ne yapıyorsun?" Mackenzie gözlerini bana doğru endişeyle çevirerek sordu.

"Yerde biraz fazla rahat görünüyorsun. Bunu değiştirmek istiyorum." Marcy, Mackenzie'nin zincirini kırışe attı ve ağır bir iniltiyle çekmeye başladı. Topuklarını yere saplayıp çömelerek kaldıraç etkisi yaratmaya çalıştı ve Mackenzie'yi ayağa kaldırdı.

Mackenzie kıvranarak zincire karşı direnmeye çalıştı, kolunu başının üzerine kaldırdı. "Hadi Marcy, lütfen!" diye yalvardı Mackenzie. "Bu gerçekten acıyor!"

"Amacı da o." Marcy homurdandı ve zinciri göğsüne doğru çekmeye devam etti.

Mackenzie kendini olabildiğince ağırlaştırmaya çalıştı, ama zayıf vücudu Marcy'nin gücüne karşı koyamadı. Deli kadın zinciri bir palanga gibi kullanırken, Mackenzie'nin vücudu, ayak parmaklarının uçları yere değecek kadar yükseldi, kolu aşırı gerildi.

Marcy kilidi kullanarak zinciri kendine bağladı. Kilidi bıraktığı anda zincir kırışın etrafında birkaç santim kaydı ve zincir sonuna ulaşmadan Mackenzie düz ayakları üzerine düşebildi. Derin bir nefes aldı. Vücudunun tüm ağırlığı kolundan kalkmıştı, ama

hala kolunu indiremiyordu. O pozisyonun bir saat sonra ne kadar korkunç olacağını anlamıyordu, ama ben anlıyordum. Biliyordum.

Çatı kirişlerine asılı kaldığım anların anıları tüylerimi diken diken etti. Vücudumun acısı ve umutsuz yorgunluğu. Yapamayacak hale gelene kadar, kolumu yanımda rahatça bırakmanın ne kadar büyük bir nimet olduğunu hiç fark etmemiştim. Çocukken dedem, tuzaklarından kaçmak için bacaklarını kemiren vahşi hayvanların hikayelerini anlatırdı. Kolumu bu kadar doğal olmayan bir açıyla tutan zincirden daha fazla, onun hikayelerini hiç anlamamıştım.

Alnımda ter damlaları oluşmuş, avuç içlerimi ıslatmıştı. Onları kirli kot pantolonuma sildim. Korku ciğerlerimi sıkarken ağzım aşağı doğru çekildi.

Marcy bana döndü. "Bununla bir sorunun mu var Benjamin?" Yaklaşarak, sıcak nefesi yanağıma değdi.

"Hayır... hayır, yok." Kekeledim. "Bence bu harika bir fikir. Bu onu kesinlikle alçakgönüllü yapacaktır."

"Ben de öyle düşünüyorum!" Marcy gülümsedi ve yanağıma dokundu. "Sana yemek getireyim."

Mackenzie bana baktı ve başını salladı. Gözyaşları sessizce yanaklarından elbisesine süzüldü, ama her damlayı fark ettim. Uzatmış olduğu sol koluyla elbisesini o taraftan kaldırdı ve uyluk kemiğinin üst kısmından kalçasının kemikli kısmına kadar olan derisini ortaya çıkardı.

Marcy, kalçaları sallanarak merdivenlerden çıktı, adımlarında yeniden heyecan vardı. Elinde sıcak bir tabakla geri geldi. Bana gülümseyerek uzattı.

"Ben de bir şeyler yiyebilir miyim?" diye fısıldadı Mackenzie.

Mackenzie'nin Marcy'den bir şey istemenin ne kadar zor olduğunu bildiğim için titredim.

"Oh, hayır, sanmıyorum." Marcy'nin gülümsemesi kayboldu. "Sen yemek yemeyi hak etmiyorsun." Yukarı çıktı ve çıkarken kapıyı kilitledi.

Mackenzie zinciri kontrol etmek için kolunu salladı.

"Boşuna," dedim. Orada asılıyken zincirden kurtulmak için her şeyi denedim. Hiçbiri işe yaramadı.

"Boşuna olduğunu biliyorum, ama denemek zorundayım." Mackenzie çenesini göğsüne yasladı ve içini çekti. "Ben böyle sıkışmışken gerçekten yemek yemeye devam edecek misin?" Karnı, söylediklerini desteklercesine açlık guruldu.

"Üzgünüm." Plastik çatalı düşürdüm ve ağızımdakileri yuttum. Tabağı önüme koydum.

"Bu ne Benjamin?" Bağlanmamış eliyle zinciri işaret etti.

"Sanırım teknik terimi stres pozisyonu. Benjamin beni kontrol altına almak için bunu kullandı."

Mackenzie kırılganlığa doğru baktı, boynu kolunun açısına karşı gerildi. "Sence kontrolü ele geçirmek mi istiyor yoksa beni öldürmek mi? Dürüstçe söyle."

"Emin değilim." Marcy'nin niyetini bilmiyordum.

Mackenzie burnundan hava çıktı. "Ne güzel kokuyor. Karnım guruluyor."

Tabağı baktım. "Bunu sana verebilseydim, verirdim." "Zincirinin ucuna getir," dedi.

Tabağı aldım ve ayağına kalktım, kendimi olabildiğince uzattım. Mackenzie vücudunu bükerek parmak uçlarına yükseldi ve serbest koluyla titrek parmaklarıyla beyaz porselen tabağı dokunana kadar bana uzandı.

"Hadi!" Dişlerini sıktı ve zincirli koluna daha sert yaslandı. Acısını görmezden geldi ve omzunu yerinden çıkacak kadar zorladı. Son bir hamle ile tabağı parmağı ve başparmağıyla tuttu.

"Aldın mı?"

"Sanırım," dedi dişlerini sıkarak. Tabağı bıraktım ve Mackenzie onu tutmayı başardı.

"Göreceklein için üzgünüm," dedi ve yüzünü tabağına gömdü. Elleri olmadan yiyebildiğini yedi ve zorlukla yuttu.

Doyduktan sonra, tabağı odanın benim tarafına geri alana kadar gergin dansımızı tekrarladık. Kalanları yedim, tabağı masaya koydum ve ayağımla itip uzaklaştırdım.

Oturdum ve yüzümü ellerimin arasına gömdüm. Mackenzie'yi o halde görmek bana acı verdi. O, benim işkencemin vücut bulmuş hali olmuştu. Onun neyle karşı karşıya olduğunu biliyordum, ama en azından benim varlığım vardı. Ne kadar üzücü olsa da. Ben yalnız ve bitkin durumdaydım, bana eşlik edecek ya da devam etmem için cesaret verecek kimse yoktu. Bacaklarım sık sık güçsüzleşir ve düşerdim, kolumu neredeyse yerinden çıkaracaktım

ekleminden çıkarmak üzereydi. Acı tarif edilemezdi. Adrenalinle şok oldum ve tekrar ayağa kalkmak için güç buldum.

Ona olacakları nasıl haber vereceğimi bilmiyordum.

MACKENZIE

"Seni böyle izleyemem," dedi Benjamin.

"Neden? Ben sadece burada duruyorum." Kuru dudaklarımı yaladım. Zincirin ucunda günler geçmiş gibi hissettim, ama birkaç saatten fazla olmamıştı.

"Beni günlerce öyle ayakta tuttular. Yirmi dört saat sonra bacakların artık sana ait olmuyor ve onları altında tutmak için mücadele ediyorsun."

"Beni günlerce böyle tutmayacağını düşünmüyorsun, değil mi?" Sesim titriyordu.

"Korkarım ki tutacak."

Başımı salladım ve ayaklarıma baktım. "Bunu hak edecek ne yaptım, anlamıyorum."

"Sen hiçbir şey yapmadın. Hepsi benim suçum. Seninle yatmamalıydım." Duvara yaslandı ve başını betona dayadı. "Daha dikkatli olmalıydım. Yukarı çıkmak istediğinde sana hayır demeliydim." Sözleri hecelere bölünerek çıktı. "Bencil davrandım."

"Gerçekten farklı bir son olacağını mı düşünüyorsun? Belki bu kadar çabuk olmazdı, ama bu saatli bir bombaydı ve Marcy fitili ateşleyebilecek tek kişi. Eğer beni öldürecekse, ikimiz de bu konuda hiçbir şey yapamayız."

Benjamin başını kaldırdı ve gözlerime baktı. "Bir şey yapmalıyım, Mouse."

"Ne yapacaksın? Özgürlüğün için sevişecek misin?"

"Gerekirse."

Gözlerimi devirdim. Kıskançlık mantıklı tarafımı gölgeledi. Düzgün düşünebilseydim, onunla yatıp

ama gergin kolumdaki iğneler ve kalbimdeki bencillik yüzünden mantıklı düşünemiyordum.

"Sana bunu neden yaptılar?" diye sordum. Bir nedeni olması gerekmiyordu. Onlar istediklerini yaptılar, mantıksız dürtülerine ve kaprislerine bir kurabiye fabrikasındaki çocuktan daha hızlı boyun eğdiler.

"Bir keresinde Benjamin ile kız kardeşim arasına girmeye çalıştığım için. Bir başka sefer kaçmaya çalıştığım için. Ah, bir de kız kardeşimi gömmemi istediler, ben de reddettim."

"Kendi kız kardeşini gömmek istediler mi?"

"Benjamin o zamanlar çok hastaydı. Artık pek bir şey yapamıyordu. Sonunda Marcy'ye yaptırdı. Beni reddetmem için asmak için gücünü sakladı." Konuşurken gözlerini benden ayırmadı.

"Ve iki gün boyunca böyle durmak zorunda kaldın mı?" Koluma güçle dayandım. Bacaklarım dinlenmek için yalvarıyordu.

"Evet. En uzun üç gün sürdü. Marcy hastaneye kaldırıldı ve Benjamin sarhoşluktan beni indirmeyi unuttu."

"Nasıl pes etmedin?" Kafamı salladım.

"Vazgeçemezsin. Samantha bile açlıktan ölürken vazgeçmedi. Kendi şartlarıyla ölmeyi seçti. O kız vazgeçmedi, vazgeçmiş gibi görünse de."

Gözlerim kolundaki yara izlerini takip etti. "Seni o mu çizdi?"

"Evet. O benden bir parça alacaksa, karşılığında benden bir parça alacaktı. Ve aldı." Benjamin kolunu aşağı çekti.

"Onu sevmişsin gibi konuşuyorsun." Savunmamdan bir parça kıskançlık sızdı. *Acınası bir durum.*

"Bundan emin değilim, ama ona saygı duyuyordum. Evet, hoşlanabileceğim biriydi, ama Marcy'ye o kadar aşıktım ki onu göremezdim."

"Buna Stockholm sendromu denir."

Kaşlarını kaldırdı ve bana baktı.

"Kurbanlar, kendilerini esir alanlarla bağ kurduğunda," diye açıkladım.

Bir an için konuşmadı. "Bu, senin de Stockholm sendromuna yakalandığın anlamına mı geliyor?" Gülümsedi.

"Sanırım buradan çıkana kadar bilemeyeceğim." Ben de gülümsedim, bir gün kaçacağımızı evrene ilan etmeye çalışarak. "Marcy'ye neden sırtını döndün?"

Benjamin başını salladı. "Ona asla sırtımı dönmedim."

"Evet, döndün. Beni siktiğin anda. Onun saldırılarını durdurduğunda, ona kesinlikle sırtını döndün. Bana her yardım ettiğinde, sırtını döndün."

Elini saçlarında gezdirdi. "Burada kimse yokken bile beni içeri kilitledi, yani bu kadınlar için değildi. Sanırım onun için ne olduğumu anlamaya başladım."

"Onun oyunundaki bir piyon mu?" alaycı bir şekilde sordum.

"Neredeyse tamamen öyleyim." Diye iç geçirdi. "Ama bence o beni seviyor." "Sevmiyor," dedim gülmeden.

"Kara kalbinin bir köşesinde bana olan sevgisi var. Ben yapamadığımda, bilirsin..." Dizine doğru işaret etti. "Ben yapamadığımda, kafama değil omzuma ateş etti. Seni oyuncak olarak kullanamadığımız zamanlarda bile beni hayatta tuttu."

Oyuncak. Sözleri beni ürpertti. Geçmişte kadınları oyuncak olarak kullandığı gözünden kaçmamıştı ve bu beni iğrendirmişti. Belki de ben Stockholm sendromuna kapılmıştım.

"Sevgiyi böyle ölçüyorsan, benim düşük standartlarım hakkında konuşmaya hakkın yok." Ağzımın köşelerinde bir gülümseme belirdi.

Benjamin omuzlarını silktilti. "Belki haklısın."

Başımı geriye attım ve yorgun bacaklarımın üzerinde sallandım. Aklım ağacın altındaki kadına gitti. Samantha. Yakında ona katılacaktım. Ve Della. Ve... yarısı. Dikkatimi ona verdim. "Bekle, bir dakika! Az önce ne fark ettim biliyor musun?"

"Ne?"

"Bir kız eksik. Ağacın altında üç kız olduğunu söylemiştin." Serbest elimi kaldırıp parmaklarımla saymaya başladım. "Kız kardeşin Della. Samantha da diğeri. Üçüncü kim?"

"Bunu konuşmayacağım." Kollarını göğsünde kavuşturdu ve başka yere baktı.

"Konuşmalısın."

"Söylemek zorunda değilim. Ve söylemeyeceğim."

Her zamanki gibi, soruma boyun eğmesini bekleyerek ona baktım. Birkaç dakika sessizlik oldu, ama sonunda konuştu.

"Yaklaşık dört buçuk yıl burada kaldı."

O duvarların içinde yaşanan saçmalıklara duyarsızlaşmış bir halde, onun sözlerine tepki vermedim. "Ona ne oldu?"

"Öldü." Benjamin başparmağının etrafındaki deriyi tırmaladı.

"Belli ki." Onun kaçamak cevapları beni daha da meraklandırdı. Ve şüphelendirdi. "Onu kim öldürdü?"

Bakışları yere düştü, aramızda kalın bir sessizlik oldu.

"Kendisi." Sözleri neredeyse duyulmazdı. "Kendini astı."

Nedenini sormadım. Dört buçuk yıllık zihinsel ve fiziksel istismar yeterli bir neden gibi görünüyordu. Yine de Benjamin devam etti ve bana beklemediğim bir neden verdi.

"O benim çocuğuma hamileydi." Düz ses tonu damarlarımdaki kanı dondurdu. "İlk başta kızmıştım, ama sonra kendi bebeğim olacağı düşüncesi beni çok mutlu etti. O bana söylediğinden birkaç gün sonra buraya geldim ve o, senin üstündeki aynı kırıştan asılıydı."

"Neden bu hayata bir bebek getirmek istedin ki?"

Benjamin omuz silkti. "Bakacak bir şey, sanırım. Marcy'nin bakabileceği bir şey. Belki kalbini yumuşatırdı."

"Bebeği siktir et, köpek al."

"Marcy hayvanlardan nefret eder."

Ağırlığımı değiştirerek bileğimde ve omzumda biriken baskıyı hafifletmeye çalıştım. "Dur. Marcy bunca zaman nasıl hamile kalmadı?"

"O çocuk sahibi olamaz."

Benjamin'e baktım ve boş kolumla karnımı okşadım. Düşünmeden, tereddüt etmeden onun içimde patlamasına izin verdim. Onun her şeyini istedim. Her damlasını. Bu akşam birlikte geçirdikten sonra onun çocuğunun bir sonraki taşıyıcısı olabilirdim. *Aptal*.

Yirmi İkinci Bölüm

BENJAMIN

"Ben çok yorgunum," dedi Mackenzie başını öne eğerek. Bacakları, altında duran dallar gibi titriyordu. Ağırlığını bir bacağından diğerine aktardı diğerine vererek her birine kısa bir mola vermeye çalıştı.

"Nasıl hissettiğini biliyorum," dedim, başımı arkamdaki beton duvara yaslayarak.

"Gerçekten mi?"

"Evet, anlıyorum. Bana öfkeni çıkarma. Ben senin düşmanın değilim." Onun nasıl hissettiğini biliyordum ve onu o halde görmek, kalbimde kalan son damarları da kopardı. Onunla yatmak istemesine rağmen, onu o kırıktan uzak tutacak olsaydı, her şeyi geri alırdım, ya da en azından bodrumda sikerdim.

"*Şu anda* düşmanın değil. Ama kesinlikle düşmanımsın." Serbest elini bana doğru kaldırarak yaralarını gösterdi.

"Uykusuzsun. Bu yüzden bana yansıtıyorsun."

"Eğer bir şey yansıtabilseydim, o da yumruğumu senin lanet boğazına olurdu," diye boğuk bir sesle konuştu. Kirişe zincirleneli beri hiçbir şey içmemişti ve boğazı zımpara kağıdı gibi ses çıkarıyordu.

Ayağımın yanındaki dökülen betonu kazıdım. Onunla birlikte uyanık kalmaya çalıştım, ama göz kapaklarım ağır battaniyeler gibi gözlerimin üzerindeydi. "Komedyen tarafını özledim, ne kadar yeteneksiz olsan da," diye fısıldadım.

"Evet, o öldü. Lanet kolum gibi." Yükseltilmiş elini kıpırdatmaya çalıştı. Zayıf hareket zinciri neredeyse hiç kıpırdatmadı.

"Mouse, lütfen." Yüzümü ellerimin arasına gömdüm.

Kendimi çaresiz hissettim ve bu korkunç bir duyguydu. O ölüyordu ve ben onu kurtarmak yerine izlemek zorunda kalmıştım. Uzun zamandır en üstün avcıydım. Şimdi ise tuzağa düşmüş bir avdım. Marcy ile yatmak bize bir plan yapmamız için yeterli zaman kazandırdı... ve bir plan olmadığını fark etmemizi sağladı.

"Üzgünüm," diye mırıldandı. "Çok yorgunum. Vücudumun her parçası kopacak ya da ölecekmiş gibi hissediyorum. Belki de ikisi birden."

"Senin yerini alabilseydim, alırdım." *Bir saniye bile düşünmezdim. O zincirde ben olmalıyım. Benim gibi bir canavar zincirlenmeli. Tatlı küçük fare değil.*

"Evet, evet."

"Hayır, ciddiym. Bunu hak eden benim," dedim ayağa kalkarken. "Ama bunu başarabileceğini biliyorum. Sen göremiyorsun ama sen güçlüsün."

Cesaret verici sözlerimin titrek sinirlerine ve ağrıyan kaslarına ulaşp, onu ayakta tutacak kadar yatıştırmasını umuyordum. Gözyaşları yere damlayıp betona sıçradı. Kolu ağırlığın altında gerildi.

"Yorgunum Benjamin. Artık bunu yapmak istemiyorum."

"Öyle söyleme. Sana ihtiyacım var."

"Bana ihtiyacın yok. Marcy beni öldürecek ve sen de yeni birini bulacaksın."

Ona ihtiyacım vardı. Onu bir kez tattıktan sonra, onsuz yaşamak söz konusu bile olamazdı. Gerekirse kolumu ısırp koparırdım, ama onun ölmesine izin veremezdim. Bana yaşamayı öğrettiği için.

"Başka kimseyi istemiyorum," dedim başımı sallayarak. Kimse ona yaklaşamazdı. Onun yanında soldan solda kalırlardı. *Ne ironik.*

"Bununla yüzleşmelisin çünkü yakında olacak." Zayıf sesi kulağıma zar zor ulaştı. "Ve bu noktada, bunu memnuniyetle karşılıyorum."

Gözlerimin arkasında hissettiğim alaycı sıcaklığı, acıyı ve korkuyu bastırmaya çalıştım. Mackenzie'yi izlemek, soğuk bodrumda maruz kaldığım istismarın unutulmaz anılarını geri getirdi. Umutsuzluk ve acıyı sona erdirmek için bir yol arama duygusu, bunun hayatımı sonlandırmak anlamına gelse bile.

Duvara doğru yürüdüm ve yere kayarak oturdum, midem yere düşerken guruldadı ve kramp girdi. *Marcy nerede lan?* Mackenzie'nin zayıf vücuduna ve çıkıntılı kalça kemiklerine baktım; bu halde birkaç gün daha hayatta kalamazdı.

Ayak sesleri kapıya yaklaştı ve kilitler açıldı.

Sonunda.

Marcy, gizlice yaklaşan bir kedi gibi gölgelerin arasından süzüldü. Mackenzie'ye yaklaştı ve yorgun başını eliyle kaldırdı. "Nasılsın?" dedi Marcy.

Mackenzie cevap vermedi. Böyle sessiz kalmak ona göre değildi ve sessizliği beni korkuttu.

Ayağa kalktım. "Bence yeterince acı çekti, Marcy. Onu böyle bırakırsan ölecek."

Marcy başını bana doğru çevirdi. Ona karşı koyamadığım için içimden küfrederek geri çekildim. Kalbimden çıkardığım halde pençeleri hala zihnimde kazınmıştı.

"Amaç da bu. Bu geceye kadar kendi kendine ölmezse, ben hallederim." Ceketinin eteğini kenara çekti. Mum ışığı tabancanın namlusunda parladı.

Boğazımı temizledim ve sahte bir güvenle konuştum. "Yani, eğer yapmak istediğin buysa. Umurumda değil." *Siktir*. Her hileyi deniyordum, her şeyi lanet duvara fırlatıp bir şeyin yapışmasını umuyordum.

Marcy yüzüme dokundu. "Belki o öldükten sonra bir süre sadece ikimiz kalmalıyız. Ne dersin?"

Gülümsedi ve beni öpmek için eğildi. Dudakları kuru deri şeritleri gibiydi. Onların dudaklarımla temasını nasıl bu kadar zevkli bulabilmişim? Midem bulandı ve dilini ağzımın içinde oynatırken kusmamak için kendimi zor tuttum. Elleri göğsümden aşağı kaydı ve pantolonumun beline kadar indi. Penisim soğuk elinde gevşek ve şişkin duruyordu.

Geri çekildi. "Ne oldu?" Beni belimden çekerek öne doğru itti, diğer eli hala damarlarıma kan pompalamaya çalışıyordu.

Bileğini tuttum. "Sadece havamda değilim, tamam mı?"

Marcy çenesini düşürdü, kaşları şüpheyile çatıldı. "Neden?"

"Açlıktan ölüyorum, bu bodrum sidik kokuyor ve günlerdir duş almadım. Seks istiyorsan beni yukarı çıkar. Burada yapamam."

İşe yaradı. Cebinden anahtarı çıkarırken yüzünde bir gülümseme belirdi. Özgürlüğümün soğuk metali hala elindeyken durdu ve gözlerini kısarak bana baktı. "Belki de şu anda bu iyi bir fikir değildir. Bu gece geçene kadar bekleyelim." Mackenzie'ye doğru işaret etti ve saatine bakarak Mackenzie'nin ölüm saatini kontrol etti.

Çok yakındık.

Sesimi boğuk bir fısıltıya indirdim. "Seni gerçekten istiyorum, Marcy. Seni sikmeme izin ver." Onda benim sahip olmadığım arzuyu hissetmesini istiyordum. Özgürlüğüm için sikmem gerekirse, yapardım. Mackenzie için de yapardım.

"O ölene kadar sana güvenmiyorum. O çok manipülatif!" Marcy elini sallayarak dedi.

"Konuşamıyor bile. Saatlerdir sesini çıkarmadı. Neredeyse ölmek üzereyken beni nasıl manipüle edebilir?" Dudaklarımı yaladım ve taktiğimi değiştirdim. "Seninle olmak istiyorum. On bir yıldır sana hiç güvenini boşa çıkarmadım."

"Evet, yaptın! Onu becerdin!"

"Bir gece kendimi sikimle düşünmeye bıraktım, Marcy. Sen yokken diğer kızları sikmek için gizlice kaçtım. Bunun nesi farklı?"

"Arada büyük fark var. Onu öptün. Onu kucakladın. Onunla bana alay ettin."

Başımı salladım. Haklıydı. Biz farklı davranmıştık. Kapana kısılmamış gibi davranmıştık, bu bir çıkar ilişkisi değilmiş gibi. Aşıkmiş gibi davranmıştık.

"Her şeyi duydum," dedi. "Diğer kadınlar senden nefret ediyordu. Sen onların kabuslarındaki şeydin. Onun için değil. O senden hoşlanıyor. Bununla nasıl rekabet edebilirim?" Mackenzie'nin iskelet gibi vücudunu işaret etti, gözyaşlarını tutarken sesi titriyordu. Bu anlık zaafı uzun sürmedi. Nefes aldı ve yüzünü topladı. "Yorgunum Benjamin. Artık bunu yapmak istemiyorum. Seni seviyorum ve o gittiğinde beni tekrar seveceksin."

Onun bakışlarını karşıladım, dik durmaya çalıştım. "Beni seviyor musun, yoksa yalnız kalmaktan mı korkuyorsun?"

Yerde volta atmaya başladı. "Hayır, seni sevdiğimi biliyorum. Ona olan duygularını saklayamadığın zaman yatak odasında seni öldürmeliydim, ama yapmadım. Onun masumiyetini korumak için ölmeye razıydın. Neden?" Masanın önünde durdu ve avuçlarını ahşap yüzeye koydu.

Marcy'ye hala ona karşı hislerim olduğunu ikna etmek için bir şey yapmam gerekiyordu. Onu istediğime inanması gerekiyordu, her ne kadar onu içime almak düşüncesi testislerimi mideye çekse de. Mackenzie'ye baktım, gözlerim elbisesinin hemen altındaki çekici gölgesinde takıldı. Hayal gücüm, bacaklarını öpmeye kaydı. Etrafımı saran sıcaklığını ve sıkılığını hayal ettim. Bu anı beni sertleştirdi. Onun içinde olmak, cennete en çok yaklaştığım andı.

"Bana ihtiyacın vardı. Bu yüzden beni öldürmedin."

"Onu ve seni ortadan kaldırmak için iki kurşun gerekir. Sana *ihtiyacım* yok." Dudakları titredi. "Kimseye ihtiyacım yok!"

"İhtiyacım var sana!" Kot pantolonumun fermuarını açtım ve elimi pantolonumun içine soktum. Elimi sikime doladım ve Mackenzie'yi siktiğim anları zihnimde canlandırdım. Sert kalabilmemin tek yolu buydu.

Marcy'nin gözleri büyüdü. Yanıma geldi ve elini benimkine doladı. Rahatlamaya çalıştım.

"Oh, Benjamin." Diye iç geçirdi. "İstiyorum, ama beklemelisin." Soğuk parmağını yanağımda gezdirdi ve merdivenlere doğru döndü. "Sana henüz güvenmiyorum. O gittiğinde..." Sesi kayboldu.

"Marcy!" Kapıya doğru yürümeye devam ederken bağırdım. "En azından biraz yemek alabilir miyim?"

Kapı çarparak kapandı ve ardından gelen sessizlik beni boğdu.

"Çok yakındım. Kahretsin." Derin bir nefes aldım ve zincirim sonuna doğru yürüdüm, kendimi boxer şortuma soktum. "Mouse," diye fısıldadım. "Mackenzie!" Sesimi yükseltirken, tonumu bastırmak için çenemi sıktım. "Uyanmalısın!"

Mackenzie başını kaldırdı. Çökmüş gözleri bana bakıyordu.

"Bu gece yapacak." Ona güç vermeye çalışırken sesim gerildi.

"Ne?"

"Seni

öldürecek!"

"İyi." Bana tek kelime bile söyleyecek gücü yoktu, sanki kalan gücü sınırlıymış gibi. Belki de öyleydi.

"Mouse, hadi! Yapamazsın..."

Başını tekrar eğdi. Kırılmıştı.

"Lanet olsun!" Zincirlerin arasında volta atarken saçlarımı elledim.

Ne yapacağımı bilmiyorum.

Kolu garip bir şekilde geriye doğru bükülmüştü ve kolu yerinden çıkmış olabileceğini düşünmeden edemedim, vücudu acıyı hissedecek kadar yorgundu. Kolunun altında sallanıyordu. Göğsüne bakarak, elbisenin altındaki düzenli nefes alıp vermeyi izledim. Gölgeler görüşümü engelliyordu. Belki çoktan ölmüştü. Belki de ölmüş olması daha iyi olurdu.

"Mouse?" diye sordum, ona bir hayat belirtisi vermesi için.

Cevap olarak inledi.

Ona doğru eğildim, kelepçenin altındaki bileğimdeki deriyi gererek. "Özür dilerim. Seni kurtarmak için her şeyi yapardım. Özgür olsaydım, bu olmazdı. Olmasına izin vermezdim. Ne gerekiyorsa yapardım." Sesim titriyordu. "Sen buraya gelmeden önceki kişi değilim. Bana aşkın ne olduğunu gösterdin ve bunu bir daha asla hissedemeyeceğim. Pişman olduğumu söylediğim için özür dilerim. Pişman değilim. Seninle tekrar öyle olabilmek için alnıma kurşun sıkılmasını bile göze alırdım. Seni kucaklayabilmek ve öpebilmek için. Senin küstah, zeki sözlerini dinleyebilmek için."

Kalbimi dağınık bir şekilde döküp, onun beni duyup duymadığından emin olamadan derin bir nefes aldım. Duyduysa da cevap vermedi.

Duvara yaslanıp solumdaki kutulara baktım. Onlara daha önce de bakmıştım. Kullanılamayacak kadar paslanmış kancalarda eski Noel süsleri vardı. Yine de bir şey denemeliydim. Serbest elimle kutuyu karıştırdım. Parmaklarımın altında bir süs kırıldı ve derimi kesti.

"Siktir!" Elimi ağızıma götürdüm, kutuyu neredeyse devirecektim. Duvara yaslandım ve kesiklere baktım. Kan şişti ve dirseğime doğru damladı.

Gözümün ucuyla kutuların arkasında metal bir parıltı gördüm. Onu yakaladım ve kendime doğru çektim, eski bir demir testeresi ortaya çıktı. Metal zayıf ve paslanmıştı, ama Noel süsünden iyiydi.

Zinciri gergin tutmak için ayağımın altına sıkıştırdım ve duvardaki plakaya yakın kısmı kesmeye başladım. Sık sık durup ayak sesleri veya kapı sesi dinledim. Metal, kopmak üzereyken beni alay ediyordu, ama bıçak eskiliğinden dolayı zorlanıyordu. Dilimi dişlerimin arasına sıkıştırarak kolum ağrıyana kadar çalışmaya devam ettim.

"Hadi lan!"

Bodrum kapısının kilitleri tıkırdadı ve zinciri birkaç kez daha aceleyle kesip testereyi kutunun arkasına ittim. Zincir halkaları bir metal parçasıyla birbirine bağlıydı. Birkaç kesik daha atarsam kopacaktı.

Siktir. İç çekip başımı geriye attım.

Marcy kapıda belirdi. Gülümsedi, masaya yürüdü ve fazladan bir mum yaktı. Mackenzie'nin yanına gitti ve parmaklarını

. Bileğini çekerek Mackenzie'nin başını geriye doğru çekti. Gözleri, göğsünün inip kalkmasına kilitlendi.

"Kendi isteğiyle gitmemiş galiba, ha?" dedi Marcy. "Sen de benim kadar heyecanlı mısın, Benjamin? Yakında yine baş başa kalacağız." Başını salladı. "Onu buraya getirdiğim için çok üzgünüm."

Marcy, Mackenzie'nin yorgun vücudunu incelemeye devam etti. Kutulara bakmaya cesaret ettim. Kalan metal şeridi sessizce kesmenin bir yolu yoktu. Başka bir şey düşünmem gerekecekti.

"Evet, çok heyecanlıyım," dedim, arkama yaslanıp zinciri elime aldım. Parmaklarım yıpranmış ve bükülmüş metalle boğuştu. Alnımda ter damlaları oluşup şakaklarıma damladı. "Bana onun neye benzediğini anlat, Marcy. Onu bana ayrıntılı olarak tarif et."

"Oh, çok acınacak halde," dedi Marcy, yüzünde sadistçe bir gülümsemeyle. "Neredeyse nefes almıyor. Birkaç saat daha geçerse kesin ölecek."

"Marcy?" diye seslendim, dikkatini bana çekerek. "Onu benim için öper misin? O ölmeden önce bunu görmek istiyorum."

Marcy Mackenzie'ye döndü ve yanağını okşadı. Eğilip dudaklarını Mackenzie'nin ağzına koydu.

Omuzlarımın üzerinden sürekli bakarak, tüm gücümle zincir halkalarını çevirmeye devam ettim. Pürüzlü metal parmak uçlarımı yırttı ama ben çevirmeye ve sallamaya devam ettim. Her çevirdiğimde zincir yere vurarak ses çıkarıyordu.

Sesi bastırmak için sesimi yükselttim. "Ona dokunmanı istiyorum." Mackenzie'ye kafamda yüzlerce kez özür diledim.

Marcy elini Mackenzie'nin göğsüne indirdi ve elbisenin kumaşı üzerinden meme uçlarını okşadı. Marcy, göğsünde heyecanlı bir inilti yükselirken dudağını ısırdı.

"Evet, aynen öyle." Şüphe çekmeden sesimi olabildiğince yüksek çıkardım. "Onu tekrar öp," dedim, sesimdeki paniği gizleyerek.

Marcy itaat etti ve Mackenzie'nin dudaklarını diliyle ayırdı.

"Tanrım, bu inanılmaz Marcy."

Zincir ikiye ayrıldı ve yere doğru hızla düştü. Betona çarpmadan önce onu yakaladım. Derin bir nefes aldım ve yaralı parmaklarımdaki kanı pantolonuma sildim.

Marcy elinin tersiyle ağzını sildi. "Bu kadar eğlence yeter," diye fısıldayarak bir adım geri attı. Parmakları tabancanın kabzasına dolandı

Tabanca namlusunu Mackenzie'nin kafasına doğrulttu. "Devam et Benjamin. Veda et."

"Bunu yapmak zorunda olduğumuzdan emin misin?" Öne eğildim ve dizlerimin üzerine çöktüm.

Marcy tabancayı ateşlemeye hazırlarken başını salladı. "Evet, yapmak zorundayız. Tek çare bu."

Ayağa kalktım, zinciri sabit ve sessiz tutmaya dikkat ederek. Ona doğru sürünerek yaklaştım.

Yap. Yapmalısın.

Zincirin ucunu elime doladım ve derin bir nefes aldım. Bacaklarım beni hızla ileri itti. O ne olduğunu anlamadan, soğuk metal boğazına yapışmıştı. Silah ateş aldı. Tabanca elinden düştü ve boğazına uzanarak nefes borusuna bastırılmış paslı zincir halkalarına yapıştı. Tırnakları zincirin etrafındaki deriyi kazıyordu. Bana karşı şiddetle kıvranıyordu ve ben onu tutmak için mücadele ediyordum. Parmakları yüzüme doğru fırladı. Dokunmasın diye geriye eğildim ama tırnakları yanağımı yakaladı ve bir parça et kopardı. Alnında damarlar şişti. Geniş gözlerinde kan damarları gerildi ve patladı, gözlerinin akını kırmızıya boyadı. Sessiz çığlıkları mideyi bulandırıyor, tutuşu zayıflıyordu. Son bir nefes almak için çabalıyordu ama ciğerlerine bir gram oksijen bile girmesine izin vermedim. Ellerim titriyordu ama bırakmadım. Bana yaslanana kadar onu tuttum.

Ben katil değilim. Ama onu öldürdüm.

"Hoşça kal," diye fısıldadım, sonunda Mackenzie'ye yönelik isteğine cevap verdim.

Elimdeki zinciri bıraktım ve Marcy yere düştü. Bir an ona baktım, içimde suçluluk ve mutluluk karışımı bir duygu vardı.

Mackenzie öksürdü. Neden orada olduğumu hatırladım. Kimin için savaştığımı. Kimin için öldürdüğümü.

Onun yanına koştum. "Mouse!"

Başını kaldırıp vurulmuş mu diye vücudunu inceledim. Gözleri yuvalarında dönüyordu, yüzüme odaklanamıyordu.

Marcy nefes nefese kalarak yere yığıldı. Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve arkama dönerek silaha bakakaldım. Silah Marcy'nin parmaklarından birkaç santim uzaktaydı. Marcy silahı almaya uzandı, ağız konuşmaya çalışır gibi açık kalmıştı.

O parmaklarını tabancaya değdirmeden önce silahı kaptım.

"Neden?" diye sordu Marcy boğuk bir sesle.

Tetiği çektim ve namluyu Marcy'nin kafasına doğrulttum.

"Hayır!" diye boğuk bir sesle bağırdı bana bakarak.

Gözleri merhamet dileniyordu. Bu, başkalarından görmekten hoşlandığı bakışın aynısıydı. Bakmak istemedim ama bakmak zorundaydım. Onun ölümünü izlemek zorundaydım. Tetiği çektim. Ses bodrumun duvarlarına çarptı ve kulaklarım çınladı. Mermi Marcy'nin kafatasını delip geçti. Kanı ve beyni kafasının arkasından yapışkan parçalar halinde etrafa sıçradı. Silahı indirdim ve yere attım.

Marcy karnının üstüne yatıyordu, başından kıpkırmızı sıvı akıyordu. Derin bir nefes aldım ve elimi cebine soktum. Hiçbir şey yoktu. Onun altına uzandım ve kanın spor ayakkabılarıma akmasını önleyerek parmaklarımı diğer cebe soktum.

Yüzünün yan tarafını gördüm, tanınmayacak haldeydi. Bir an için, onunla birlikte bir parçamın da son nefesini verdiğini hissettim. Öyle olmasını diledim. O parçam da Marcy kadar ölmeyi hak etmişti.

Parmaklarım anahtarlığı kavradı. Marcy'nin cebinden çıkarırken tıkırdadı. Mackenzie'yi kurtarmak için aceleyle birkaç yuvarlak pirinç anahtarı denedim ve sonunda doğru anahtarı buldum. Kilidi açtığımda zincirin ucunu tuttum ve onun cansız bedenini dikkatlice yere indirdim. Yanına düştüm ve onu kollarıma sardım. Bir elimle yüzünü kaldırdım ve kulağımı ağzına dayadım, nefesini hissetmeyi ya da duymayı umuyordum.

"Çok geç kaldın," diye mırıldandı.

Kıkırdandım ve onu göğsüme sıkıca bastırdım. "Akıllı ağız," dedim onu sallarken. Onu kaldırdım, kucakladım ve Marcy'nin cansız bedeninin yanından geçerken görüşünü engellemeye çalıştım.

"Onu görmek istiyorum," diye fısıldadı çatlamış dudaklarıyla. Ellerimi itip yere bakmaya çalıştı.

Marcy'nin cesedini görmesini istemememe rağmen, Mackenzie'nin bakmak için bir nedeni vardı. Marcy onun kabusuydu ve yatağının altındaki öcünün gerçekten gittiğinden emin olması gerekiyordu. Ben onu kötülükten kurtaran bir melek değildim. Ben sadece iki kötülükten daha az kötüsüydüm.

Mackenzie tüm gücünü kullanarak gözlerini açtı ve önündeki manzarayı içine çekti. Yüzünde bir gülümseme belirdi. Memnun bir nefes vererek kollarımda rahatladı. Sanki o kırılgan bir şey gibi, adımlarımı dikkatlice attım.

cam parçası. Hayatımda hiç bu kadar narin ve değerli bir şeyi kucağıma almamıştım. Onu kanepeye yatırdım ve bir adım geri çekildim.

Şimdi ne olacaktı?

Marcy'den kurtulmak sadece ilk adımdı. Hâlâ evin içinde tutsak durumdaydık.

Yirmi Üçüncü Bölüm

MACKENZIE

[Ağır göz kapaklarımı açmak için uğraştım. Sanki yüz kilo ağırlığındaydılar.

Aşağı baktım ve kolumda zincir yoktu.

Marcy'nin nerede olduğunu, kanepeye nasıl geldiğimi, hatta hala hayatta olup olmadığını bilmeden oturmaya çalışırken başım dönüyordu.

Ne olmuştu?

Zihnimdeki sis perdesini silkeledim ve Benjamin'in uyuduğu koltuğa baktım. Zincirleri yoktu. Yumuşak ve düzensiz horlamaları sessizliği bozuyordu. O yanımda olduğu için hala hayatta olduğumu biliyordum. Aynı öbür dünyaya gitmemiştik.

"Benjamin," diye fısıldadım.

Uyanarak irkildi, otururken gözlerini ovuşturdu. Kanepeye yürüdü ve yanıma oturdu, elini uzattı ve parmaklarıyla omzumu okşadı.

Onun sevgisine gerildim. "Ne oldu?"

Bakışları yere indi, ayakkabısını boyayan kana odaklandı. "Marcy'yi öldürdüm."

"Ne?" Ağzım açık kaldı. Bu beni şaşırtmamalıydı. Yukarıda zincirsiz ve hayatta olmamızın tek yolu, onun ölmüş olmasıydı. *O, beni ona tercih etmişti. Tanrım.*

"Yapmak zorundaydım. Seni öldürecekti." Benjamin başını salladı. "Ne hatırlıyorsun?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum. Beni kirişe zincirlediğini hatırlıyorum. Başka bir şey hatırlamıyorum."

"Yani, benim bir şey söylediğimi hatırlamıyor musun?" diye sordu rahat bir tavırla.

Ona gülümsedim. "Oh, bana aşkını itiraf ettiğin zamanı mı?" "Tanrım." Benjamin elini saçlarında gezdirdi.

"Çoğunu hatırlıyorum. Onun beni öptüğünü hatırlıyorum. Teşekkürler." İğrenerek dudaklarımı büzdüm.

"Zinciri kırarken dikkatini dağıtmak için başka ne yapabileceğimi bilemedim. Silahına ulaşmasını engellemem gerekiyordu." Yumuşak bir nefes aldı. "Size bir şeyler hazırlayayım." Benjamin bir kez daha omzuma dokundu, sonra ayağa kalkıp mutfağa gitti.

Tavada yumurtaların cızırdaması duyunca inanamadan oturdum. Bileğim kanamış ve morarmıştı, muhtemelen burkulmuştu, omzum da pek iyi değildi. Ağzımı açıp kapattım, dilimin üzerinde kalın, yapışkan bir salya dolaşıyordu. Suyu ihtiyacım vardı. Sanki aklımı okumuş gibi, Benjamin elinde uzun bir bardakla ortaya çıktı.

Bardağı bana uzattı. "Biraz su içince kendini daha iyi hissedeceksin. Susuz kalmışsın." Mutfaka geri döndü.

Metalik tadı olan sıvıyı bir dikişte içtim. Soğuk su, boş mideye çarptı ve kusma hissini bastırdım.

Benjamin iki tavada kızartılmış yumurta ve bir çatal ile geri geldi ve bana uzattı. Tabağı elinden alırken omzum zonkluyordu. Vücudum her şeyi hatırlıyordu. Acıyı görmezden gelmek kolaydı, şimdiye kadar çektiğim acıya kıyasla önemsiz bir şeydi.

"Sadece iki yumurta kalmıştı," dedi. "Birini al."

Yarısını Benjamin'e uzattım.

Tabağı bana geri itti. "Hayır, sana daha çok lazım."

Bir an tereddüt ettikten sonra yemeği ağzıma attım. "Neden buradan çıkmadık?" diye sordum, ağzım yumurta doluyken.

"Bir sorun var. Kapının anahtarları Marcy'nin anahtarlığında değil. Evde bir yerlerde ama o anahtarları benden hep saklardı. Her eve geldiğinde, anahtarları nereye koyduğunu görmemek için banyoda beklemek zorunda kalırdım."

"Dalga mı geçiyorsun?" Tabağı eski kahve masasına koydum ve zonklayan başımı ellerimin arasına gömdüm. Kaçma umudum suya düşen kar gibi eridi.

"Burada da fazla yiyecek yok. Anahtarı çabuk bulamazsak açlıktan öleceğiz."

İnanamadan önüne baktım. Kokum burnuma gelince başımı salladım. “Duş alabilir miyim?”

Hala her şeye kızgındım — onun karanlık geçmişi, kırılganlığına asılı lanet bir kukla gibi, ve bu evde mahsur kalmış olmam — ama tek istediğim temiz hissetmektir. En azından bunu kontrol edebiliyordum.

Ayağa kalkmaya çalıştım ama bacaklarım beni taşımadı ve yere düştüm. Benjamin yanıma koştu, beni kaldırdı ve banyoya taşıdı. Beni tuvalete oturtunca, bornozu başımdan çıkardı ve suyu açarken beni sabit tuttu. Eski borular gürültüyle çalıştıktan sonra duş başlığından su akmaya başladı. Ses ve buhar yorgun kaslarımı canlandırdı. Titrek bacaklarımın üzerinde durup onun yardımıyla küvete girdim. Duvara yaslandığımda su cildimi kızarttı.

Kapı kapandı ve Benjamin'in gölgesi küflü duş perdesi arkasında hareket etti. Giysilerini çıkardı ve perdeyi kenara iterek içeri girmeden önce vücuduma baktı. Sıcaklık onu bir an geri çekilmeye zorladı, sonra suya girdi. Dudaklarından bir inilti çıktı.

Onunla duş almak istemiyordum. Onun yanında olmak bile istemiyordum. Ama onunla kavga edecek kadar yorgun değildim.

Benjamin sabunu aldı, vücudunu yıkadı ve bana uzattı. Ben de kendimi yıkadım, ama onun gibi acele etmedim, o anın tadını çıkardım ve yavaş, özenli hareketlerle cildimdeki kiri yıkadım. Anılar ayaklarımın dibinde akıp gitti.

Sabunu yere bıraktım ve Benjamin'e döndüm. Kollarını bana doladı ve beni kendine çekti. Kollarımı yanımda tutarak durdum, bodrumda duyduğum şeylerin ardından hâlâ kafam karıştı. O bir tecavüzcüydü. İyi bir adam değildi. Ama benim için birini öldürdü. Yıllardır değer verdiği tek kişiyi öldürdü.

"Beni kurtardığın için teşekkür ederim," diye fısıldadım, göğsüne yaslanarak. Vücudum artık ayakta durmaya gücüm kalmamıştı. Onu affetmemiştim, affedip affedemeyeceğimi de bilmiyordum, ama onun dokunuşunun tanıdık hissine ihtiyacım vardı.

"Sen de beni kurtardın, Mouse, ama hâlâ özgür değiliz."

"Biliyorum, ama senin için zor olmuştur. Marcy'yi öldürmek," dedim ona bakarak.

Gözlerini kapattı. Su alnından akıp kirpiklerinden damladı. "Yapılması gerektiğini biliyorum, ama bir parçam onunla birlikte öldü."

"Umarım tecavüzcü parçalarıdır." Dudaklarım alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Marcy'nin titrek ellerinde onun parçalarını tutarak cehennemin kapısından geçip efendisini selamladığını hayal ettim. Onu savunmasız bırakmayan tüm parçaları. Marcy'ye karşı beslediği tüm sahte duygular. Onun işkence ve manipölasyonunun yükünü sırtında taşıyarak sonsuza kadar ezilmesini umdum.

"Ah, komedyen geri dönmüş, bir encore için." Bana sırttı. "Sanırım öğreneceğiz, değil mi?"

Benjamin arkamdan uzanıp suyu kapattığında gerildim. Duş başlığından son damlalar düşerken borular tekrar tıkırdadı. Kolunu yanına indirirken eli kalçama değdi. Çıplak vücudum ona yapışmıştı ve beni becermeye çalışacağını sandım. Ama o bir adım geri çekilip saçlarını sıktı.

Önce ben duştan çıktım ve bir havlu aldım. Banyo tezgahında temiz giysiler vardı, sadece daracık bir bornoz değil, gerçek giysiler. Gömleği alıp başıma geçirdim, sonra pantolonu alıp giydim. Pantolonun bel kısmını biraz kıvrırmak zorunda kaldım. Aynada kendime baktım. Ellerim yüzümdeki kabuk bağlamış kesiklere dokundu. Titrek parmaklarım kısa, dağınık saçlarımı taradı.

"Tanrım," diye fısıldadım.

Benjamin duştan çıktı ve kendisi için getirdiği kıyafetleri kaldırdı. Gömlek ile pantolonun arasına sıkışmış bir bere aldı ve kafama taktı.

"Endişelenme." Şapkayı aşağı çekip kumaşı bırakırken gözlerime baktı. "Seni yine de deli gibi sekerim."

Gözlerimden akan yaşlar gözlerimi yakıyordu. Kendimi iğrenç hissediyordum.

"Seni ilk gördüğüm günkü gibi görünüyorsun." Kemikli omzuma ağır elini koydu. "Rahatla."

Yaralı ellerime baktım ve sırtımı okşayarak dayak izlerine dokundum. *Hiçbir şey eskisi gibi değildi.*

Beni kucaklayarak yakaladı ve omuzlarım düşerken beni tuttu. Kurt tarafından şımartılan zayıf fare. Ne kadar zıt bir durum. Su damlacıkları göğsünden damlıyordu. Omzundaki kurşun yarası henüz tam olarak iyileşmemişti ve yarasının kenarlarında pembe deri dalları kıvrılıyordu - onun yapmaya hazır olduğu fedakarlığın bir hatırası.

Parmakları çenemi kavradı ve yüzümü kaldırdı. "Tek istediğim seni oturma odasına götürüp sana ne kadar çekici olduğunu göstermek

ama kendimi durdurmak için çok uğraşıyorum. Dilimde hala tadını alabiliyorum."

Dudaklarım, sözlerinden damlayan tutkuyla titredi. "Bunu istemiyorum," diye fısıldadım. İstemiyordum. Hala hislerimden emin değildim ve onları bu şekilde keşfetmek istemiyordum.

Benjamin elini boynumun arkasına doladı ve beni kendine çekti. "Biliyorum. Vücudun hakkında kötü hissettiğinde, seni bir saniyede yiyip bitireceğimi hatırla. Bana izin verirsen, sana ne kadar çok acı çektiğimi gösteririm. Aklımı başımdan alıyorsun, Mouse."

Boğuk sesi vücudumda titremeye neden oldu. Dürtülerini kontrol etmekte zorlanıyordu. Isırma engeli olmayan bir köpek gibiydi. Beni sadece ısırarak kalmaz, parçalara ayırırdı.

"Uzanmam lazım." İç çekip kafamdaki karışık duyguları uzaklaştırdım.

Benjamin beni kaldırdı ve kanepeye taşıdı. Beni yatırdı ve kaşıntılı bir battaniyeyle örttü. Bir bardak su daha getirdi. Ağır göz kapaklarım kapalıyken suyu bir dikişte içtim ve uykuya daldım.

UYANDIM VE GERİNDİM. Benjamin yanımdaki sandalyede uyanmıştı. Sert duruşu ve titrek bacağı bana bir şeyin onu rahatsız ettiğini söylüyordu.

"Günaydın," dedim esneyerek.

Cevap vermedi. Spor ayakkabısının topuğu sert ahşap zemine vuruyordu. Sanki ben uyurken tüm dünyanın yükü onun omuzlarına çökmüş gibiydi.

Oturup kanepeye yaslandım, dizlerimi göğsüme çektim. Kollarımı bacaklarımın etrafına doladım ve omzumda hala hissettiğim acıyı görmezden geldim. Sanki her şeyin suçlusu benmişim gibi bir suçluluk duygusu beni sardı. Marcy'yi öldürmesini ben istemedim. Kaderime boyun eğmiştim.

"Anahtarı bulmalıyız," dedi. Ayağa kalktı ve uzaklaşmaya başladı, ama ben gömleğinin arkasından yakaladım. Topukları üzerinde döndü ve kumaşı ellerimden kopardıktan sonra mutfaka doğru yöneldi.

Onu takip ettim. "Benjamin, dur!" O çekmeceleri karıştırmaya başladığında önündeki tökezledim.

"Ne var, Mackenzie?" diye bağırdı.

Bana hiç isimimle hitap etmezdi. Öfkesi beni şaşkın ve gergin hissettirdi. Ya bana gerçekten kızmıştı ya da durumun sandığımdan daha vahim olduğunu biliyordu.

"Neden bana böyle davranıyorsun?"

Gözleri kısıldı. "Çekil kenara."

Ayaklarımı boktan laminat zemine gömdüm ve kolumu tezgaha dayadım. "Hayır."

"Şu anda bu konuyu konuşmayacağım." "Ben sandım ki..."

Omuzlarımı tutup beni geriye doğru itti ve duvara yapıştırdı. Kablolu telefon başımın yanında tıkırdadı ve tabandan çıkan yıpranmış kablolar omzumu çizdi.

"Senin için farklı olabileceğimi sanmıştım." Derin bir nefes aldı. "Ama hala karanlık düşüncelerim var. Hala olmaması gereken arzularım var. Şu anda, seni çok istiyorum." Pelvisi bana bastırdı, sertliği kot pantolonundan karnıma sürtünerek hissediliyordu. "Seni uyurken izledim. Çok *sapıkça* fantezilerim oldu."

Yutkundum. "Ama bana hiçbir şey yapmadın. Sen farklısın. Benden uzak durdun. Marcy değil. Sen."

Yaklaşıp dudaklarıma sert ve tutkulu bir öpücük kondurdu. Benden uzaklaşıp gözlerime baktı. Beni içine çekerek alnımızı birbirine değdirdi.

Ondan korkmuyordum. Dik durdum ve saldırganlığına karşı koyarak yüzüne baktım. Kalbimde onun bana zarar vermeyeceğini biliyordum. Vücudu ya da zihni onu ne kadar çağırırsa da, beni zorla alıkoymayacaktı. Bir öğrenme süreci olacaktı; ne istediği konusunda daha fazla kafası karışacağı bir yeniden şartlanma dönemi. Onunla ve onun cazibesıyla evde kapana kısılmıştım, ama yine de kollarında kendimi güvende hissediyordum çünkü onun içindeki şeytanları yenebileceğini biliyordum.

Beni bıraktı ve geri çekildi. Elini saçlarında gezdirdi ve nefesine odaklandı. Anahtarı aramak için çekmeceleri karıştırarak bacaklarımın arasındaki zonklamayı kontrol ettim.

Dolapları açtık ve çekmecelerin altına baktık. Üzerinde beyaz güvercinlerin uçtuğu bir kurabiye kavanozu aldım. Altına baktım ve tabanına bantlanmış gümüş bir anahtar buldum. Anahtarı çıkardım ve kapıya doğru yürüdüm, ama kilide kendim ulaşamadım. Benjamin iç geçirdi ve anahtarı benden aldı. Anahtarı kilide soktu, ama dönmedi.

"Olmadı," dedi ve anahtarı avucuma bıraktı. "Bu kadar kolay olmayacağını biliyordum."

"Sence bu neyin anahtarı?"

"Hiçbir fikrim yok. Marcy benden her şeyi gizli tutardı."

Sonra oturma odasına geçtik, minderleri kaldırıp pencere pervazlarının üstünü ve altını kontrol ettik. Benjamin televizyonu kaldırıp altına baktı ama sadece toz buldu.

"Burada yok," dedi. "Yukarıya bakalım."

Zaten yorgun düşmüş bir halde kanepeye yığıldım. "Yukarı mı? Önce buradaki yatak odasını kontrol etmemiz gerekmez mi?"

O başını salladı. "Dün gece sen uyurken baktım. Sandalye çok rahatsız olduğu için yatakta yatmayı düşündüm ama seni yalnız uyandırmak istemedim."

"O odada nasıl bu kadar rahat kalabiliyorsun? İnsanlara verdiği acıyı bilerek oraya nasıl girebiliyorsun?"

"Mouse." Benjamin yanıma oturdu ama ben uzaklaştım. "Lütfen yapma."

"Senin benim için yaptıklarına minnettarım, ama bu, başkalarına yaptıklarını ortadan kaldırmaz."

"Ben kötü bir insandım. Bunu biliyordun, ama yine de bana aşık oldun. Yaptıklarımın mazereti yok." Diye iç geçirdi. "Tek yapabileceğim o lanet anahtarı bulup buradan çıkmak. Bunun için o yatak odasına girip ne kadar kötü bir insan olduğumu hatırlamak zorunda kalsam bile." Koluma dokunmak için uzandı, ama ben geri çekildim. Tepkim, sanki karnına bıçak saplamış ve çevirmişim gibi yüzünü buruşturdu. "Beni affetmeni ya da benimle olmanı istemiyorum. Merak etme."

Duygularımızı sindirirken bana baktı. İhtiyacımız olmayan duyguları bastırırken denge değişti. Bana dokunmasını istiyordum, ama bana dokunmamasını istiyordum. Ondan nefret etmek istediğimde, onu sevmeye ihtiyacım olduğunu fark ettim. Anlatılamaz şeyler yapmıştı, ama onun kalbine girip içindeki canavarı okşamak istiyordum.

"Hadi. Yukarıya bakalım," dedi ayağa kalkarken.

"Yukarıda ne var?" diye sordum.

"Marcy ile paylaştığımız yatak odası."

Başımı salladım ve onu eski maun merdivenlere kadar takip ettim.

Yukarıdaki yatak odasına doğru ilerlerken her basamak gıcırdadı. Benjamin kapıyı açtı ve durgun, soğuk bir hava dalgası üzerimize çarptı. Gözlerimi kocaman açarak dağınıklığa baktım. Giysiler, masalar ve ıvır zıvır tavana kadar uzanıyordu.

"Bu dağınıklığın içinde anahtarı bulamayız," dedim, bebekleri ve çöpleri tekmeleyerek.

Benjamin somurtkan gözlerle bana döndü. "Ben de ondan korkuyorum."

Benjamin eşyaları etrafa fırlatırken, ben yatağa uzandım ve tavan vantilatörünün yavaşça dönmesini izledim. Benjamin'in Marcy'yi siktiği görüntüler zihnimi kapladı ve onları uzaklaştırmak için mücadele ettim. Onun tiyatrocı inlemelerini bir daha duymazsam çok iyi olurdu. Ve bir daha duymayacaktım çünkü o ölmüştü. Bodrumda.

Gülümsedim.

Benjamin dolaptaki enkaz yığınınından küçük bir kilitli kutu çıkardı. Bana doğru yürürken giysiler ayaklarına düştü. Kutuyu yatağa getirip yere koydu. "Anahtar hala sende mi?" diye sordu.

Ceplerimde aradım ve küçük gümüş anahtarı ona uzattım. Anahtarı kilide soktu ve çevirdi. Kilit klik diye açıldı. Kapak açılırken gıcırdadı ve ben başımı uzatıp içine baktım. Katlanmış sarı kağıtlar kutuyu ağzına kadar doldurmuştu. İçine uzandım, bir tanesini aldım ve okumaya başladım.

Sevgili Günlüğüm

Bugün yatak odasında geçirdiğim bir gün daha. Beni kendi rahatı için yatak başlığına zincirle bağlıyor. Artık her gün benimle seks yapıyor. Bundan nefret ediyorum. Ondan nefret ediyorum. Tanrı dualarımı duymak istemiyor gibi, o yüzden artık dua etmiyorum. Neden ben? Sadece eve gidiyordum. Kimseye bir şey yapmadım. Neden o arabaya bindim? Bunu hep merak edeceğim. Burada öleceğim ve umarım bu mektubu okuyan kişi cesedimi bulur ve aileme haber verir.

İmza,

Marcy

Elimi ağzıma kapattım. "Benjamin, bunu oku!" Mektubu ona uzattım ve gözlerinin kağıdı taramasını izledim.

"Aman Tanrım." Yatağa çöktü ve kağıdı ters çevirdi. "Tarihi 5 Haziran 1990."

Başka bir katlanmış kare kağıt aldım. "Bu 13 Ağustos 1991 tarihli," dedim ve kağıdı açıp ters çevirdim. Yüksek sesle okudum.

Sevgili Günlüğüm

Bugün evimde beni kaçıran adam bana kürtaj yaptı. Birkaç ay gecikmiştim. İşlem iyi geçmedi ve kanamam devam ediyor. Tekrar hamile kalmamam için yara dokusunun yeterli olmasını umduğunu söyledi. Çok acı çektiğim bir deneyimdi. Bunun seks yapmamam için bir fırsat olacağını düşünmüştüm ama hala devam ediyor. Tanrı'ya beni eve götürmesi için dua ettim ama beni dinlemiyor. Hala bu yatakta zincirlenmiş ve kanlar içinde uyandım. Eğer tekrar hamile kalırsam beni öldüreceğini söyledi. Eğer Tanrı gerçekten varsa, lütfen beni tekrar hamile bırakma.

İmza

Marcy

"Tanrım, Benjamin. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" Ona şaşkın gözlerle baktım. "Marcy de kurbanmış."

"Nasıl? Neden? Bu gerçek olamaz. Kız kardeşimle beni kaçırdığında serbestçe gelip gidiyordu. Fırsatı varken neden kaçmadı?"

"Stockholm sendromundan bahsettiğimizi hatırlıyor musun? O da gerçekten Stockholm sendromuna girmiş olmalı." İç geçirdim.

"Neden onun için insanları kaçırsın ki? Benjamin öldükten sonra bile neden onlara o şeyleri yapmamı istesin? Hiç mantıklı değil."

"Bazen kurbanlar fail olur. Bu bir kısır döngüdür. Unutma, sen de o yoldaydın."

"Hayır... Ben," diye kekeledi. "Ben öyle değilim." Dudaklarımı sıkı sıkı kapattım.

"Öyleydin."

Yüzünden tek bir gözyaşı damladı. Elindeki mektuba damladı ve mürekkebi lekeledi. "Onu öldürdüm, o sadece sevilme istiyordu," diye fısıldadı Benjamin.

"Benjamin, yapma. Hayır. O kendi yolunu seçti, sen de kendi yolunu seçtin. O insanlara zarar vermeye devam etmek istiyordu ve durdurulana kadar devam edecekti." Elini bir anlığına tuttum, sonra çekildim.

"Biliyorum, ama..."

"Ama yok. O beni öldürecekti. Kurban Marcy'ye acıyorsun ve bu normal, ama şu anda bodrumda yatan o değil."

Benjamin elini kutuya daldırdı ve parmaklarıyla düzinelerce mektubu karıştırdı. Yıllarca süren istismar parmaklarının ucundaydı.

"Orada anahtar yok, Mouse. Kapat şunu."

Kutuyu bana doğru itti, ben de kapattım. Ayağa kalktı, kutuyu aldı ve tekrar dolaba tıkmaya çalıştı. Etrafına işe yaramaz eşyalar yağmur gibi yağdı. Karton bir kutu ayaklarının dibine düştü ve içindekileri halının üzerine saçtı. Benjamin yere oturdu ve eşyaları karıştırmaya başladı. Birkaç giysi aldı, bir gömleği göğsüne sıkıca bastırdı.

"Ne o?" diye sordum.

"Kız kardeşimin gömleği." Gömleği yüzüne kaldırdı ve kokladı. "Hâlâ onun kokusu var." Kutudaki diğer kadın giysilerini karıştırdı, yüzünde tanıma ifadesiyle. "Bu kadar acı hatıraların saklandığı bir yerde her gece nasıl uyuyabildik? Ruhlar nasıl bizi rahat bıraktı?"

Bok Dağı'nın büyüklüğü, anahtarı bulmanın ne kadar zor olacağını anlamama yardımcı oldu. İmkansız gibi görünüyordu. Neden daha fazla paniklemediğini merak ederken düşüncelerim karmakarıştı. Anahtarın yerini biliyor muydu? Başından beri onda mıydı? Aşağıdaki yatak odasını aradığını söylemişti. Beni burada tutmak için mi saklıyordu?

"Benjamin?" Soruyu sormaya çekinerek durakladım. "Beni burada tutmak için anahtarı saklamıyorsun, değil mi?"

Gömleği düşürdü. Gömlek yere yuvarlandı ve ayağının arasına düştü. Öne eğildi, ellerini yüzümün iki yanına koydu ve gözleri incinmiş bir ifadeyle bana baktı.

"Hayır. Birini zorla yanında tutmak, onu sevmesini sağlamaz. Bunu bana sen öğrettin. Ben de senin kadar anahtarı bulmak istiyorum."

Gözlerim yaşlarla doldu ve yanaklarımdan ellerine aktı. "Sana inanmak istiyorum. Gerçekten. Ama sen kadınları incitmek ve kontrol etmek için yetiştirildin."

"Mouse," diye fısıldadı, "Sana bunu kanıtlamanın başka bir yolunu bilmiyorum, o anahtarı bulup seni o kapıdan çıkarmak dışında."

Gözlerim yırtık bir üzüntüyle doldu. Gitmek istedim. Her şeyi geride bırakmak istedim. Acıyı ve kalp kırıklığını unutmak istedim. Ama Benjamin'i terk etmek istemedim. Ne kadar çarpık olsa da, hayatımın merkezine o girdikten sonra onsuz bir hayat düşünemiyordum.

onun olmadan bir hayat düşünemiyordum. Beni tüm varlığıyla seviyordu. Onun yaptığı her şeyi unutabilir, Benjamin ve Dylan arasındaki çizgiyi bulanıklaştıran geçmişi silip atabilirdim. Benim için bildiği her şeyi yakıp kül eden adamı sevebilirdim.

Parmağı, yanağımın yapışkan ıslak derisini okşadı. "Sana engel olmayacağım. Söz veriyorum. Anahtarı bulamayayım diye saklamıştı. Bodrumun kilitleri senin içindi, ama ön ve arka kapıların kilitleri benim içindi."

Yirmi Dördüncü Bölüm

BENJAMIN

I Mackenzie'ye sık sık yan gözle bakıyordum. Bacaklarını bacaklarının altında çaprazlamış, bir paket cips tutuyordu. Lanet olası evde kalan son paketlerden biriydi

son paketlerden biriydi. Biraz paniklemiştim ama ona bunu gösteremezdim. Torbayı bana uzattı ama ben başımı salladım.

"Gerçekten mi?" Torbayı salladı. "Çok fazla yiyecek kalmadı."

İç çekip poşete uzandım, tuzlu, bayat cipslerden birkaç tane alıp yedim. Kanalı değiştirirken yağlı parmak izlerimi uzaktan kumandaya sildim.

Onu tüm varlığımla korumak istiyordum, ama ihtiyacımız olan şeyi bulamıyordum. Bir parçam yeterince aradığımı merak ediyordu. Onun benimle kalmasını istiyordum ve eğer gidemezse, benim kalacaktı. Canım istediğinde onu kullanabilirdim. Ama bu döngüyü tekrarlamak ve Marcy gibi biri olmak istemiyordum. Onu çok seviyordum, bunu yapamazdım. Eğer benimle kalmak istemiyorsa, onun anılarıyla yaşayacaktım. Anıları geceleri beni ısıtacak ve hayatımın geri kalanında beni deliye çevirecekti.

"O anahtarı bulmalıyız, yoksa burada yavaş yavaş öleceğiz," dedim.

Omuz silkti. "En azından bodrumda kilitli halde ölmüyoruz. Bu bir artı."

Gözlerimi devirdim. "Şu anda senin akıllı ağzın hiç çekici gelmiyor." O, son kırıntıları almak için poşeti ağzına götürürken parmaklarımı kot pantolonuma sildim.

"Evet, doğru. Seninle burada olmayı tercih ederim. Aşağıda ölüme bu kadar yakinken, neyin için üzölmeye değeri olduğunu öğreniyorsun. Endişeli miyim? Evet. Ama buradan canlı çıkacağımı da hiç düşünmemiştim." Omuzlarını silkti. "Değişen tek şey ölüm şeklim olurdu, ve açlıktan ölese bile, lekelenmiş betona yarı çıplak zincirlenmiş halde Marcy'nin elinde ölmekten iyidir."

"Sanırım."

Başımı yumruğuma dayadım ve televizyona odaklandım. Mackenzie geriye yaslandı ve gerindi, dik meme uçları gömleğinin kumaşına sürtündü. Ne kadar streslenirsem, o stresi nereye boşaltacağımı o kadar çok düşünüyordum. Ve bunu onun içinde yapmak istiyordum. Hayat dolu parlak mavi gözleriyle bana baktı ve bu beni çok tahrik etti. Hala o gözlerin, benim sikimi emerken bana baktığını hayal ediyordum. *Tanrım.*

Eli uzandı ve kucağıma kondu. "Dikkatli ol, Mouse."

"Neden?" diye sordu, sanki durmazsam onun üzerine atlayıp her santimini ağzıma alacağımı bilmiyormuş gibi masum bir ifadeyle.

"Oraya sürmeye devam et, seni siktiğimde nasıl hissettiğini hatırlatayım." Dürtülerimi kontrol etmeye çalışarak alt dudağımı ısırdım. İçimdeki hayvan zincirinde volta atıyordu. "Ya da daha iyisi, o akıllı ağzını nihayet alacağım."

Dudakları titreyerek bana baktı. Yanakları kızardı ve içinde bir savaş başlıyordu. Ölecekse, en azından orgazmın ateşinde öün. Ama ne kadar ağzımın suyu akarsa aksın, bu konuyu zorlamayacaktım.

Kolunu tutup bacaklarımın arasına çekerek yere yatırdım. Konuyu zorlamayacaktım, ama bunu önermekten çekinmeyecektim. Sonunda onu dizlerinin üzerine çökmüş halde görmek düşüncesiyle alt dudağını parmağımla okşadım.

İçimdeki hayvan zinciri çekiyor, güçlü çenelerini gıcırdatıyordu. Saçının kalan kısmını tutup, yumuşak, dolgun dudaklarının arasına kendimi zorla sokmak istedim. Ellerimi yanımda tuttum. O vermek istemiyorsa, almayacaktım.

Almayacağım. Top sende, Mouse.

Birkaç saniye tereddüt ettikten sonra eli pantolonumu açtı. Bana baktı ve beni boxerimden çıkarırken penisimde hissettiğim sıcak nefesini hissetmeseydim, rüya gördüğümü sanırdım.

Onun ağzını hissetmeden kaybolmasını engellemek için başının arkasını tuttum.

Beni ağzına aldı ve sanki Cennet ile Cehennem birleşti ve şeytanlar meleklerle dans ediyordu. Hayal ettiğim her şey ve hiçbir şey gibiydi. O, benim hasta zihnimin hayal edebileceğinden daha iyiydi.

Boğazını sik.

Kafamı salladım. *Onu uzaklaştırmasına neden olacak hiçbir şey yapma. Yapsa bile, ağzını sikiyorsan, uzağa gidemez. Beni istemesini istiyorum.*

Kendi çaresiz arzumla tartıştım. Elimi başının arkasına dayadım, ama zorlamadım. Dilini boynumun boyunca gezdirdi, penisimin başını yaladı. Beni ağzına alabildiği kadar derine aldığında titredim. Boğazının arkasını hissettim. Beni emdi, tüm zevki taşaklarımdan çekip aldı. Ama ağzına boşalmak istemiyordum. Hayır. Onun amını doldurmak istiyordum. Oradan çıkıp gittiğinde bile ona benim olduğunu hatırlatmak istiyordum.

Onu kucağıma çektim. "Seni öpebilir miyim?" Soruma şaşırmış gibi göründü.

"Hayır mı?" Ondan uzaklaştım.

"Hayır... evet... yani, evet, öpebilirsin." Başını salladı, yüzünde hala şok ifadesi vardı.

Elimi boynuna doladım ve onu öptüm. Canavarı bile uluyan ateşli bir öpücük. Ağzımı onun teninde gezdirmeden önce gömleğini yeterince hızlı çıkaramadım. Ellerimde çok kırılğan ve küçük hissediyordu, ama yine de vücudunun her kıvrımını ve eğriliğini kavradım ve sıktım. Onu özgürlüğünden daha çok istiyordum.

Onu kendimden itip, karnı kanepeye bastırırken üzerine eğildim. Parmaklarım pantolonunun bel kısmını takip etti ve onu kendime doğru çekerken pantolonunu aşağı indirdim. Onu kendime doğru kaldırdım ve titremeyen elimle göğsünü okşadım. Penisim onun sıcak tenine çarparak zonkluyordu.

"Bununla bir sorunun yok, değil mi?" diye kulağına hırıltıyla fısıldadım.

Vücudu, sırtının kavisinden bacaklarının arasındaki heyecandan parlayan ısıltıya kadar, her şey evet diyordu, ama bunu onun ağzından duymak istedim. Beni istediğini bilmem gerekiyordu. Başını salladı.

"Söyle," diye emrettim, ona sürtünerek. Nefesi kesildi.

"Beni sikmeni istiyorum."

Ona tam olarak istediğini verdim. Onun içine girdim. Beni içine çekerek, beni derinliklerine davet etti. Kalçalarımı onun kıcına vururken kasılmaya başladı. Çok sıcaktı ve davetkardı. Beni daha derine çeken ıslak bir kucaklaşma. O her şeydi. Amcığı o kadar güzeldi ki, onu tekrar alıkoymayı düşündüm.

Melodik inlemeleri kulaklarımda dans ediyordu. Zihnimdeki diğer tüm iğrenç sesleri bastırıyordu. Çığlıkları susturuyor ve geçmişimi boğuyordu.

Bir elim boğazına uzanırken, diğer elim bacaklarının arasına kayarak klitorisini ovuşturdu. Onu boşaltmak istedim. Etrafımda sıkılaşmasını hissetmek istedim, böylece onunla birlikte boşalabilecektim. Dokunuşlarıma çok duyarlıydı, ezici hislerle mücadele etmek için yüzünü koltuğun koluna gömdü.

Onu boğazından kaldırdım. "Karşı koyma, Mouse." Sesim ilkel ve hayvaniydi ve onu titretmişti.

Onu kendime çekerek okşadım. Vücudu benim kollarımda titreyerek orgazmla mücadele ediyordu.

"Boşal," diye kulağına homurdandım.

Bir kez daha içine girdim ve çığlık atarak onu doruğa ulaştırdım. Bana karşı titreyerek, içindeki her kas benim etrafımda sıkılaşarak her damla meni içinden çekildi. Titreyene ve durmam için yalvarana kadar onu okşadım. Onun yalvarışını duymayı seviyordum.

Bu son kez olabilir diye, etrafımdaki hissini tatmak için kendimi içinde tuttum. İnlemeleri pelvisime ulaştı, omurgamdan merdiven gibi tırmandı ve kalbime yerleşti. O da benim için aynı şeyleri hissedip hissetmediğinden emin değildim, ama vücudu benimkine tepki verdiğinde, öyleymiş gibi davranabilirdim.

Kanepede onun yanına yığıldım, ağır yaralı kollarımı beline doladım.

"Vay canına," diye fısıldadı. "Böyle sevişmeyi nerede öğrendin?" Bir an durakladı. "Boş ver, cevap verme. Duymak istediğim tek bir cevap bile yok."

Eğer benim bildiklerimi, Marcy dahil, altımda yatan kadınlardan öğrendiğimi düşünüyorsa, sadece yarısı doğru olur. Marcy bana sevişmeyi öğretti, ama kalbim hiç o işte değildi. Mackenzie'nin yanında kalbimin attığını hissettiğimde, bildiğim her şeyin uydurma olduğunu anladım. Bir illüzyon. Kulaklarımda duyduğum nabızı taklit ederek, daha güçlü ve daha derin darbeler vurmaya başladım. Öpücüğüm tutku doluydu, bir zamanlar benim için çok

tabu ve yabancı bir şeydi. Yeni bir dil öğrenmek gibiydi. Kelimeler dilimden dökülüp onun ağzına akıyordu.

"Bana böyle sevişmeyi sen öğrettin. Başka kimse değil."

Dönüp bana baktı. "Marcy'yi hiç böyle sikmedin mi?" "Bir kez bile.

Onunla seks iş gibiydi. İlkel bir şey yoktu.

seninle olduğu gibi. Aramızda hiç bu kadar ateşli bir ilişki olmadı ki, bir yangın çıkacağını düşünmedim bile." Boynunun kıvrımına doğru hırıltıyla konuştum. "Bunun aşk olup olmadığını bilmiyorum, ama aynı alemde, aynı gezegende olan bir şey ve benim için en yakın şey bu. Buradan ayrıldığımızda, benden uzaklaşacağını biliyorum ve anlıyorum. Senin yerinde olsam, burayı sürekli hatırlatan biriyle birlikte olmak istemezdim."

"Henüz kendini yazma." Parmaklarıyla saçlarımı geriye tararken gülümsedi.

Kalçalarımız birbirine dolanmış halde o kadar uzun süre oturduk ki, zamanın nasıl geçtiğini unuttum. Mümkün olsaydı, onun izleri hala penisimdeyken sonsuza kadar öylece yatarım.

"Bir sorum var." Bana baktı. "Yatak odasındaki tüm bu kar küreleri ne için?"

Kafamı ona doğru eğdim. "Bunlar nereden çıktı?"

"Ben de merak ediyordum. Marcy gibi bir psikopatın neden üç yüz tane kar küresi olduğunu bilmeden öleceğimi düşünüyordum."

"Tamam, cevabı beğenebilirsin o zaman." Sırıttım. "Marcy'nin hayattaki en büyük amacı, piyasada bulunan tüm kuşlu kar kürelerini toplamaktı. Şaka değil. Hepsini."

"Neden?" diye sordu, kaşlarını kaldırarak.

"Kuşları çok seviyordu." Gülerek saçlarımı okşadım.

Tanrım. Marcy'nin bodrumda öldüğünü düşününce suçluluk duygusu içimi kapladı. Ağaç altındaki kadınlara yaptığımız gibi ona da bakmak zorunda kalacağımı düşününce midem bulandı. Tabii lanet anahtarı bulabilirsek.

"Çişim var," dedi Mackenzie titrek ayakları üzerinde dururken.

Ani dürtüyle mücadele etmeye çalışarak tek ayak üstünde zıpladı. Geriye sendeledi ve televizyonun bulunduğu masaya çarptı. Dengede kalmaya çalışırken, masanın üzerindeki bir resim çerçevesini devirdi. Çerçeve yere düşüp parçalandı. Ayağa kalkıp pantolonumun fermuarını çektim.

Resme baktım. Marcy ve benim, yüzlerimiz birbirine yapışmış haldeydik. Onun gülümsemesi doluydu ve gururluydu, benimki ise açıkça zorlanmıştı.

Daha önce fark etmemiştim. Camın ortasından bir çatlak geçiyordu ve aramızda yayılıyordu.

Mackenzie duvara yaslanarak dengede durdu ve tuvalete koşarken bana aceleyle özür diledi.

Çerçeveyi köşelerinden kaldırdım. Yumuşak arka parçası düşerek ayağıma çarptı. Onu yerden alıp çerçeveyi ters çevirerek yerine yerleştirdim. Resmin arkasına yapıştırılmış parlak gümüş bir anahtar vardı. Dikkatlice onu çıkarıp açık elimde tutarken gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Anahtarı Mackenzie'den saklamak istiyorsam, o dönmeden yapmam gerekiyordu. Koşullandırılmış tarafım, bunun sona ermesine henüz hazır olmadığı için başını kaldırmak istedi. Tek yapmam gereken anahtarı cebime atıp çerçeveyi kapatmaktı. Ona veda etmek için endişelenmeme gerek kalmazdı. En azından şimdilik. Onun yeniden koşullandığı tarafım bu düşünceyle suçluluk duygusuyla doldu.

"Neden öyle bakıyorsun?" Mackenzie kapıda belirince sordu.

Ona yalan söyleyemezdim. Benimle olmak istiyorsa, bu onun kendi seçimi olmalıydı. "Sanırım anahtarı buldum." Anahtarı alıp ona gösterecek şekilde tuttum.

Parmaklarımın arasında metalik bir özgürlük vardı. Ona bir söz vermişim ve düşüncelerim beni ne kadar cezpt etse de bu sözü tutmayacaktım.

Ağzı açık kaldı. "Gerçekten mi?"

Ön kapıya doğru yürüdüm. Anahtarı kilide sokarken elim titriyordu. Anahtar deliği anahtarı isteyerek kabul etti. Anahtarı çevirdim ve kilit klik diye açıldı.

Durdum. Mackenzie arkamda nefesini tuttu, ben de dönüp sırtımı soğuk kapıya dayadım. Ona uzandım ama o tereddütle bir adım geri attı. Onu tutacağımı, bu fırsatı kaçırmayacağımı düşünüyordu.

"Mouse." Ona doğru adım attım ve onu duvara doğru ittim.

Gözleri korkuyla dolmuştu. Bu beni bir şekilde sertleştirdi, o odadan çekip yatak odasına geri attı.

Artık o ben değilim.

Mantıklı davranmaya çalıştım, ama kimi kandırıyordum ki? O bendim. Onu istemediğim tek bir gün bile geçmemişti, o beni istese de istemese de. Eğer benimle kalsaydı, her gün içimdeki canavarı geri püskürtmek ve onun peşinden koşmak yerine yürümesi için mücadele etmek zorunda kalacaktım.

Elimi boynunun arkasına doladım ve parçalanmış saçlarını yumrukladım. "Sen benimsin. Buradan çıkıp bir daha geri dönmesen bile, sen benimsin. Seni sikmeyi düşüneceğim. Ağzını arzulayacağım." Başparmağımı dudaklarında gezdirdim. "Hayatımın geri kalanında."

Dudakları titredi. "Biz ne olabiliriz ki?"

Her şey. Her şey olabiliriz. Ben kasırğa olurum, o da fırtınanın aşındırdığı çimenler. Ben orman yangını olurum, o da beni yakamayacak hale gelene kadar suyla söndürürdü. O, canavarı evcilleştiren uyuşturucu olurdu, onu aramızda yerde kıvrılmış halde bırakırdı. O asla gitmezdi, hırıltısı onun varlığını sürekli hatırlatırdı, ama artık onu tamamen yutmakla tehdit etmezdi. O, onu tatmin etmek ve uyutmak için kendine yeterince beslerdi.

"Biz böyle olabiliriz." Ona yaslandım ve vücudu gevşeyene ve göğsüme eriyene kadar onu öptüm. Benden korkmayı bırakana kadar dudaklarını ayırdım. Onun için o evi yakacağımı anlayana kadar onu tattım. Onu asla bırakmak istemedim.

Onu kucaklayıp gitmesini engellemek için can atıyordum. Onun benim olduğunu ve benden başka kimsenin amını hissetmeyeceğini garanti altına almak için. Benden uzaklaştı, yanakları kızardı. Beni reddedeceğini düşünmüştüm. Onu tekrar zincirleyip bana aşık etmekten başka seçeneği kalmamasını sağlamak için kendimi hazırladım.

"Sana yaptığım her şey için ve senin için yapmadığım şeyler için özür dilerim, ama sensiz yapamam." Ona ne kadar ihtiyacım olduğunu göstermeyi nefret ediyordum, ama ona *ihtiyacım vardı*. O benim ciğerlerimdeki nefes, damarlarımda akan kandı. O benim kalbimin atışıydı. Ona gidebileceğine dair verdiğim sözü tutacaktım. Beni cansız bir varlık haline getirse de, karar ona aitti. "Ne istiyorsun, Mouse?"

Yanaklarındaki pembe renk boynuna doğru yayıldı ve göğsünü kapladı. "Seni," diye fısıldadı. Beni seçtiği için suçluluk duyuyormuş gibi bakışları yere düştü. Haklıydı.

"Mackenzie, sana zarar vermeyeceğim. Seni burada kalmaya ya da benimle olmaya zorlamayacağım. Bu, gerçekten ne istediğini söyleme şansın. Sana karşı kullanmayacağım." *Her şeyi kendime karşı kullanacaktım.*

Mavi gözlerini bana çevirdi, gözlerindeki korku kaybolmuştu. Yanağına dokundum, elimin altında nabzını hissettim.

"Sen benim istediğim tek şeysin, Benjamin."

Benjamin. Bu kelime dilimi kirletiyordu. Onun bu ismi söylemesini istemiyordum, hele ki arzu ile ya da zevkle cıglık atarak söylemesini hiç istemiyordum. Kafamın içindeki protesto seslerine rağmen, onu kendime çekip öptüm.

"Bana Dylan de," dedim gergin çenemle. "Benjamin öldü."

İletişim

C[LaurenBiel.com adresini](http://LaurenBiel.com) ziyaret ederek Lauren'in haber bültenine kaydolun ve onun baharatlı romanlarına ve diğer bonus içeriklere VIP (ücretsiz ve öncelikli) erişim hakkı kazanın!

Facebook grubuna katılarak diğer hayranlarla bağlantı kurun ve kitapları yazarla tartışın. [Buraya](#) tıklayın!

Teşekkür

Bu yolculuk boyunca bana destek olmaya devam eden eşime teşekkür ederim.

Bu yazıyı okuduktan sonra da beni sevmeye devam edecek olan hayranlarıma minnettarım!

En karanlık hikayemi düzenleyen editörüm Sugar Free Editing'e çok teşekkür ederim.

Yakında

Yoğun istek üzerine Lauren Biel, ilk romanı Shoot Down the Stars'ın duygusal bir devam romanı yazdı. Bu ön izlemeyi keyifle okuyun ve Colliding Stars yayınlanmadan önce Shoot Down the Stars'ı mutlaka okuyun!

Kevin

Uyuyakaldığımı hatırlamıyorum, ama kabusların devam ettiğini biliyorum. Saate bakıyorum. Neredeyse akşam yemeği vakti. Bu nasıl oldu? Kendimi yenilenmiş ve gençleşmiş hissetmem gerekirdi, ama tek hissettiğim, karaciğerimi yeniden mahvetmek için enerji dolu olduğum.

İçmek için saatin beşi olması gerekmiyor. Saat her zaman beş.

Bej renkli kanepeden kendimi zorla kaldırıyorum. Yastıklar terimle nemlenmiş. Gömleğimin kumaşı sırtıma yapışmış, onu çıkarıp yere atarken titriyorum. Duşu açıp buharın odayı doldurmasına izin veriyorum. Anıları lavaboya döküp atamayacağımı biliyorum, ama denemekten zarar gelmez.

Kaynar su soluk tenimi kızartıyor, sıcak damlalarla bedenime saldırıyor. Vücudumu yıkayacak gücüm bile yok. Suyun sıcaklığı düşene kadar kendimi yağmurun altında bırakıyorum.

Duştan çıktığımda, kolumla aynadaki buğuyu siliyorum. Her zaman nefretle tanıdığım yansımama bakıyorum. Bana bakan kişi, onu neredeyse öldüren kişi. Hatırlamıyorum. Hiçbir şey hatırlamıyorum. Kendime geldiğimde bile.

Yumruğumu aynaya vuruyorum, kalbim gibi parçalıyorum. Cam parçaları tezgahın üzerine yağmur gibi yağıyor ve lavaboda birikiyor. Yansımamın parçalarına bakıyorum. Artık daha çok kendim gibi hissediyorum.

Lauren Biel'in diğ er eserleri

Romanlar

[Yıldızları Vur Batıdaki](#)

[Oda](#)

Novellas

[Zehirli Aşk](#)

Yazar

Lauren Biel, birçok eseri bulunan bir yazardır. Çalışmadığı zamanlarda yazmaktadır. Yazmadığı zamanlarda ise kocası, arkadaşları veya evcil hayvanlarıyla vakit geçirmektedir. Onu at sırtında gezinti yaparken veya New York'un kuzeyindeki bir şelalenin yanında otururken görebilirsiniz. Eserlerini okurken beklenmedik sürprizlere hazır olun.

Yakında çıkacak kitaplarından ilk haberdar olmak için lütfen www.LaurenBiel.com adresini ziyaret edin.

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

